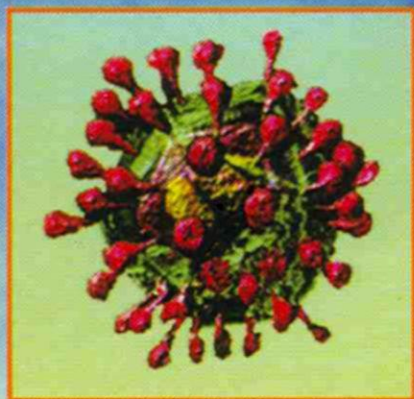

ŽIVOT BEZ PARAZITA

Genadij Petrovič Malahov

Naziv originala

ОСНОВЫ ЗДОРОВЬЯ

ЖИЗНЬ БЕЗ ПАРАЗИТОВ

G. P. MALANOV

GENADIJ PETROVIČ MALANOV

**ŽIVOT BEZ
PARAZITA**

-PREVOD SA RUSKOG -

BEOGRAD

2004.

S A D R Ž A J

Čitaocima od autora	• 7
Umesto uvoda: ZAŠTITNE SILE ORGANIZMA	• 9
FIZIČKI PARAZITI	• 36
Sta treba znati o parazitima • • • •	36
Rasprostranjenost parazita	• 38
Kako se može zaraziti parazitima	• 45
Najizrazitiji simptomi parazitskih infekcija	• 48
NAJŠTETNIJI PARAZITI ZA ČOVEKA •	• 53
Toksoplazme	• 53
Trihomonade	• 59
Hlamidije	• 74
Gljivice i gljivična oboljenja	• 80
Bradavice-	• 83
Lamblioza	• 85
Helminti	• 89
Trematode	• 99
FAKTORI KOJI UTIČU (DELUJU) NA PARAZITE • • •	106
Važna informacija o protivparazitnim biljkama	116
Ishrana	120
Čišćenje organizma	128
PRAKTIČNI METODI ČIŠĆENJA ORGANIZMA OD PARAZITA •	141
ENERGETSKI PARAZITI	197
Najvažnije o energetskim parazitima • • • •	197

ČIŠĆENJE SPOLJAŠNJIH MANIFESTACIJA ŽIVOTA	• • 199
Principi čišćenja spoljašnjih manifestacija života.	. 200
ZLIDUHOVI (ĐAVOLI) INAČINI OSLOBAĐANJA OD NJIH.	. 217
METODI ZAŠTITE OD UMNIH POREMEĆAJA	. 235
ENERGETSKI VAMPIRIZAM.	. 247
Zaključak	. 255

Uvaženi čitaoci!

Od izdavanja edicije *Lekovite sile* prošlo je 10 godina i vreme je da se ona zameni s novom, potpunijom i sadržajnijom edicijom. Odlučio sam se za naslov *Osnovi zdravlja* jer verujem da će na pravi način izraziti moju zamisao. Edicija *Lekovite sile* bila je posvećena nekim instrumentima koji su omogućavali da se izgradi sistem ozdravljenja. Međutim, to je samo deo ogromnog znanja o čoveku, a ne vlastiti sistem ozdravljenja (lečenja) jer te knjige nisu ukazivale na ono stoje glavno - kako usaglasiti vežbe i terapiju, kojim redosledom ih sprovesti da bi se postigli željeni rezultati. Figurativno, od dobre cigle pokušali smo da izgradimo čvrstu zgradu iako nismo znali osnovne zakone gradnje, da se udari čvrst temelj i upotrebi cement dobrog kvaliteta.

Rezultat je da mnogi od vas nisu postigli lekoviti efekat koji su očekivali, a u nekim slučajevima rezultat lečenja je bio negativan. Sve to nedvosmisleno govori daje program lečenja bio loše postavljen i jednostran.

Osim toga, prethodne knjige bile su moje samo do određenog stepena. Na njima je radilo mnogo ljudi: redaktora i administratora, umetnika i slovoslagača. Svako od njih uneo je deo sebe, svoju energiju (ne uvek zdravu) i imao je svoj odnos prema mojim knjigama (ne uvek pozitivan).

Međutim, knjige serije *Osnovi zdravlja* su moje ostvarenje - od ideje do umetničke opreme.

Možda nisu besprekorne sa tehničke tačke gledišta, ali imaju čistu lekovitu energiju, koju nećete naći ni u jednoj drugoj knjizi.

One obuhvataju nepovezana i nesistematizovana znanja o lečenju i rešavaju jedan važan problem - određuju jedini mogući redosled postupaka koje treba uraditi da bi se stvorio efikasan program izlečenja vlastitog organizma. Iz mojih novih knjiga možete saznati šta treba uraditi za svoje zdravlje i kojim redosledom to činiti, a najvažnije — kako izbeći najčešće greške i zablude koje mogu neutralisati sve što ste postigli.

Danas se ne plašim da priznam da moji raniji radovi o lečenju zahtevaju znatnu doradu. O tome svedoče ne samo moja lična zapažanja nego i vaše kritičke primedbe. Nova edicija *Osnovi zdravlja* treba da reši taj zadatak.

Vaš Geneša (Genadij Malahov)

Umesto uvoda: ZAŠTITNE SILE ORGANIZMA

U ovoj knjizi govori se o problemu čovekove individualne borbe protiv raznih vrsta parazita. Naizgled to pitanje je jednostavno - treba primenjivati odgovarajuća sredstva i recepte protiv parazita da bi se živelo zdravim načinom života. Međutim, ako se taj problem sagleda iz drugog ugla, sve je mnogo složenije. Parazite - viruse, bakterije, gljivice, gliste i drugo — ima svaki čovek jer živimo u svetu u kome jedan život postoji na račun drugog. Čovek živi svoj život, a paraziti (virusi, mikrobi, gljivice, gliste u čovekovom organizmu) - svoj. Između organizma domaćina parazita i samog parazita postoji poseban odnos. Parazituje potreban domaćin da bi mogao da živi, a domaćinu treba parazit da bi mogao da održi svoj imunitet na dovoljno visokom nivou. Ispostavlja se daje to normalno, prirodno stanje života. Neprirodnim ono postaje samo kada je narušena ravnoteža između imuniteta i parazita. U tom slučaju paraziti su izazivači (uzročnici) bolesti. Ako se organizmu blagovremeno ne pomogne on može da strada. I tu se susrećemo sa tri pojma - potrebnim nivoom znanja, imunitetom (zaštitnim silama organizma) i parazitima.

Razmišljanja i tumačenja ovog problema počecu sa donekle izmenjenim poukama tibetskog traktata „Čžud Si“. Da bi čovek uspeo da održi svoje zdravlje na zadovoljavajućem nivou važan je odnos patogenog uzročnika

bolesti (parazita), snage tela i nečistoća. Od toga, da li su oni u uobičajenom stanju ili su se promenili, zavisi da li će organizam biti zdrav ili će bolovati. Pod „snagom tela" podrazumeva se čovekov imunitet. Pod „nečistoćama" — unutrašnja šljaka i toksini, a pod „patogenim uzročnikom" - različiti paraziti.

Na snagu (sile) tela i nečistoće najviše utiču: naše emocije, način života, navike, ishrana, životno doba, klima i „demoni" — energetske paraziti. Tih sedam uslova doprinose ili nastanku ili iščezavanju bolesti.

Paraziti postoje kod svih ljudi (virusi, mikrobi, gljivice), ali od njih ne obolevaju svi, već samo oni koji su emocijama, načinom života, navikama, ishranom ili na drugi način oslabili svoj imunitet i nagomilali nečistoću. Samim tim čovek je u organizmu stvorio „povoljne" uslove da paraziti (mikrobi, gljivice, gliste), koji su bili u stanju mirovanja i pritajeni, počnu naglo da se razvijaju i svojim delovanjem uzrokuju mnogobrojna oboljenja, pa i samu smrt.

Ako se pogledaju statistički podaci uočava se da najviše ljudi umire od srčano-vaskularnih oboljenja. Na drugom mestu su onkološka oboljenja, a na trećem smrtnost od insulta. Bolesti prouzrokovane parazitima zauzimaju četvrto mesto. Ali ako se pažljivo analizira uzročno-posledični lanac nastanka srčano-vaskularnih, onkoloških oboljenja i insulta, vidi se da se oni ispoljavaju kao krajnji stepen. Uzročno-posledični lanac nastaje od bezazlenih i skrivenih karika. Prva karika je odsustvo potrebnih znanja i životne kulture. Druga karika - uzrok prve — nagomilavanje u organizmu prljavštine i materija koje privlače parazite i smanjuju čovekov imunitet. Treća karika - uzrok druge - potajni razvoj parazitskih oboljenja. Paraziti „polako" naseljavaju i kolonizuju organizam. Oni se razvijaju u krvi i krvnim sudovima izazivajući srča-

no-vaskularna oboljenja. Naseljavajući jedan ili drugi organ, koji je otrovan šljakom, oni u njemu stvaraju koloniju — tumor. Cepajući ili zapušavajući krvne sudove oni stvaraju osnovu za insult. Na taj način srčano-vaskularna oboljenja, rak, SIDA, dijabetes, skleroza, insult i druge najčešće bolesti naše civilizacije nastaju razvojem parazita u čovečjem organizmu.

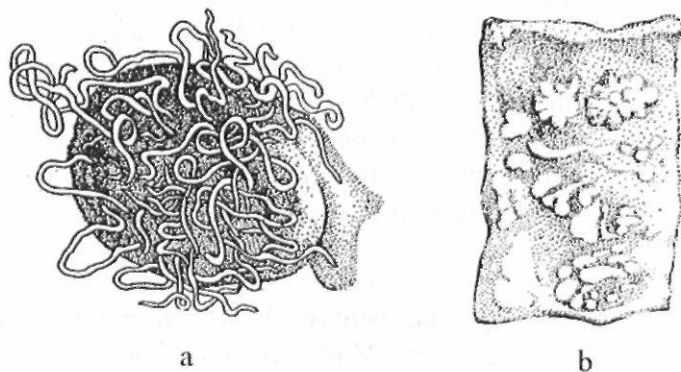
Razne vrste gljivica, trihomonade i drugi paraziti stvaraju tumore. Virus imunodeficitnog čoveka (VIC) u telima trihomonada nalaze sigurnu zaštitu od imunoloških sila čovečjeg organizma. Virus imunodeficitnog čoveka u njima živi i razmnožava se. Pri tome virusi primoravaju trihomonade da se ponašaju agresivnije.

Ispitivanja krvi ljudi obolelih od srčano-vaskularnih oboljenja pokazala su da u njihovom organizmu žive trihomonade, gljivice i drugi mikroparaziti. Ti paraziti ne samo da jedu crvena krvna zrnca, već prodiru u zidove krvnih sudova, drobeći ih i stvarajući trombove. Tako nastaju infarkti, insulti i mnoga druga srčano-vaskularna oboljenja".

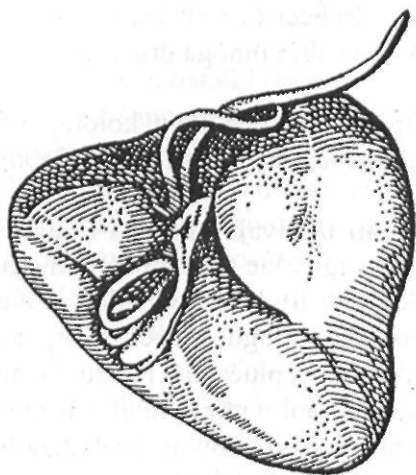
Kada dospeju u vezivno tkivo, kolonije mikroparazita uzrokuju najraznovrsnija oboljenja zglobova - artritis itd.

Mikroparaziti izazivaju urođena i nasledna oboljenja. Na primer, vaginalne trihomonade mogu da žive u okoplodnoj tečnosti trudnih žena. Plod čoveka pliva u njima. Trihomonade mogu dospeti u organizam ploda kroz usta, pravo crevo, pluća, oči i kožu. Do infekcije trihomonadama dolazi još u utrobi majke ili za vreme porođaja. Zbog toga jedan broj novorođenčadi boluje od srčanih mana, srčano-vaskularnih oboljenja, raka i čak od SIDA.

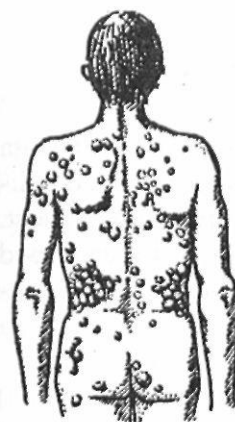
Na slikama 1- 5 sa objašnjenjima, prikazano je rušilačko dejstvo parazita na čovečji organizam.

Slika 1. – Gliste, prodirući u bilo koje tkivo čovečjeg organizma i razmnožavajući se u njemu, mogu izazvati specifične tumore. Na slici 1a – secirani (otvoreni) tumor sa klupčtom glista. Na slici 1b – gliste su prodrle u zidove pravog creva i stvorile tumore.

Slika 2. – Omiljeno mesto parazita je jetra i žučna kesa (mehur). Na slici je prikazana askaridoza žučne kese.

Slika 3. – Ako se paraziti nasele ispod kože to može da izgleda kao na ovoj slici.

Slika 4. – Za mikroparazite nema problema da prodru u hrskavično tkivo i da u njemu izazovu distrofične promene. Na primer, na slici je prikazana promena glave bedrene kosti. Tako nastaju artritis i artroza.

Slika 5. – Kada se čovek leči od parazita, on čisti svoj organizam. Tada iz njega izlaze paraziti raznih oblika. Mogu da izlaze različiti „uvojci“, „pučići“, „borove iglice“ – koji su takođe paraziti.

ZAŠTITNE SILE ORGANIZMA

Pojedini naučnici smatraju daje glavna zaštitna sila organizma čovekov imunitet. To je tačno, ali samo delimično. Glavna čovekova zaštitna sila je njegova svest. Zato ona mora biti pravilno orjentisana, usmerena i pod kontrolom. Ako nije tako, emocije će brzo narušiti unutrašnju harmoniju, oslabiti organizam i stvoriti uslove za prodiranje jednih ili drugih parazita u organizam.

Prva zaštitna sila - ČOVEKOVA SVEST

Čovekova svest se oslanja na čulne organe i um. Pomoću svesti čovek ostvaruje životni proces.

Šta znači „nepravilno orjentisanje” svesti i kakvu štetu ono može naneti. Nepravilna orijentacija svesti podrazumeva - umesto da održava životni proces u razumnim granicama svest postaje izvor skrivenih, a zatim javnih stradanja.

1. Čulni organi služe za primanje draži iz spoljne sredine. Oni pružaju čoveku „prijatnu” i „neprijatnu” informaciju. Na primer, osećaj ukusa je potreban da se zadovolji glad. Međutim, neki ljudi taj osećaj toliko „razvijaju” da on šteti njihovom zdravlju. Čovek se bespotrebno naslađuje raznim „poslasticama”, prejeda se, odnosno stvara obilje telesnih nečistoća i uništava zaštitne sile organizma. Tako se stvaraju povoljni uslovi za naseljavanje organizma parazitima i pojavu oboljenja.

2. *Produženje ljudskog roda* podrazumeva sladostrasne osećaje. Zelja da se oni dozive primorava čoveka na bliskost i intimnost sa različitim ljudima. Usled toga mogu se javiti različite venerične bolesti, mada to nije najstrašnije. Najstrašnije je što prilikom ljubljenja i polnog

odnosa muškarac i žena razmenjuju svoju mikrofloru. Šta to znači? Svaki čovek ima svoju mikrofloru koja se „taloži” u njegovom organizmu. Pri dospevanju mikroflore u drugi organizam počinje ... rat. Mikrobi koji su dospeli u drugi organizam moraju sebi da izbore mesto kod „lokalnih” mikroba. Zato su oni agresivniji u tuđem nego u vlastitom organizmu. Naravno, povećava se agresivnost i „lokalnih” mikroorganizama - oni ne žele da ustupe svoje pozicije. Tako se povećava štetnost mikroflore koja je do tada „mirno dremala” i pojavljuju se oboljenja koja ona izaziva.

A sada predstavite koliko se povećava agresivnost mikroflore kod Čoveka koji je imao nekoliko polnih kontakata s raznim partnerima. Takav čovek postaje prenosilac veoma opasne zaraze, koja može neprimetno da „pokosi” nekoliko pokolenja. Ovu osobenost poznavali su i naši preci i veoma surovo su kažnjavali blud.

Kao primer može da posluži širenje SIDE. Smatra se daje ova bolest nastala usled polnih kontakata Afrikanaca sa majmunima. „Borba mikroflore” majmuna i ljudi uticala je na stvaranje veoma agresivne vrste mikroorganizama. Potom se preko veza Afrikanaca sa belcima ova bolest proširila po celom svetu.

3. Primer *nepravilne brige o svom zdravlju*. U većem organizmu žive suparnici — bakterije i gljivice. Kada se čovek neuredno, obilno i sa uživanjem hrani on u organizmu stvara uslove za nagomilavanje sluzi. Na toj sluzi razmnožavaju se bakterije i gljivice. Nastaju prehlada i upala grla (sluz ima svojstvo da se nagomilava u gornjem delu organizma). Lečenje podrazumeva uzimanje antibiotika. Oni se proizvode od plesni - gljivica. Rezultat je da antibiotici uništavaju bakterije (štetne i korisne) i služe za pothranjivanje gljivica. Gljivice, koje više nisu prigušene od svojih „prirodnih” neprijatelja - bakte-

rija, počinju da se razmnožavaju u ogromnom broju i izazivaju gljivična oboljenja.

Hormonska terapija stimuliše razmnožavanje mikroorganizama. Uz pomoć hormona oni dobijaju dopunski stimulans za svoje deljenje i rast. Radijaciono zračenje i hemoterapija uništavaju zaštitne sile organizma, ali dopunskom energijom stimulišu rast i deljenje prostih parazita. Posle „lečenja“ zračenjem i hemoterapijom bolest je zloćudnija i progresivnija.

4. *Nepravilna emocionalna delatnost.* A. L. Ciževskij u knjizi *Zemaljski eho sunčevih bura* ističe da postoji veza između epidemija na Zemlji i sunčeve aktivnosti. Povećana sunčeva aktivnost menja informaciono-energetski fon na Zemlji i on postaje izuzetno povoljan za razvoj mikroorganizama. U vreme povećane sunčeve aktivnosti uočavaju se epidemije kuge, kolere, tifusa, gripa i drugih masovnih infekcija. Analogno tome, emocionalna napetost čoveka podstiče specifično energetsko prажnjenje organizma. Izbačena energija privlači i stvara veoma povoljne uslove za razmnožavanje određene vrste parazita (mikroba, gljivica i drugih „materijalno finih“ parazita).

5. *Zajedničkom aktivnošću uma i emocija* stvaraju se programi. Programi uvrede, zlobe, osvete, nezadovoljstva, samouništenja i slični mogu se prenositi sa roditelja na decu. Ako se telo deteta (pa i odraslog čoveka) uporedi sa čvrstim diskom kompjutera, a bazni program (Windows) - sa „glavnim životnim programom“, program uvrede (nezadovoljstva, zlobe i slično) biće ugrađen u životni program kao nesvesni - virusni program. U organizmu deteta taj program će „bezrazložno“ ometati njegovu normalnu životnu delatnost, izazivati „neshvatljive“ slabosti i bolesti, stvarati urođene anomalije u razvoju, privlačiti parazite i kasnije pobuđivati nemotivisane po-

stupke (skoro do samouništenja) i samim tim negativno uticati na njegovu sudbinu. Sa roditelja na decu može se prenositi i „nasledno sećanje uzročnika bolesti Čovečanstva“. Na primer, ako se predač dugo lečio od nekog oboljenja, to se potomcima prenosi kao „sećanje na samo oboljenje“ u vidu predispozicija za to oboljenje, kao i „sećanje na lek“. Doktor medicinskih nauka Olga Tvanovna Jelisejeva opisuje jedan takav slučaj. Dete neprekidno boluje tri godine. Lome mu se zubi, ima problema s nosnom dupljom, bolovima u glavi i kičmi. Prilikom pregleda deteta pomoću specijalnog instrumenta u organizmu je otkriven višak žive i početak sifilisa! Odakle sifilis trogodišnjem detetu? Analizom toka bolesti utvrđeno je da je pradedo patio od tog oboljenja i dugo se lečio! Bolest i lečenje ostavili su „tragove“ u njegovom organizmu, koji su genima prenošeni. Pri pojavi povoljnih faktora u organizmu prauka oni su se ispoljili!

Osnivač homeopatije S. Haneman opisuje „naslednu memoriju“ oboljenja koja izazivaju paraziti. (Mislim daje posebno važno ako je čovek bolovao i lečio se pre rađanja dece. U tom slučaju on je u svom organizmu stvorio informaciju o bolesti i lečenju i preneo je na svoju decu.)

a) Ako je neko u porodici bolovao od šuge potomci mogu da pate od različitih kožnih oboljenja.

b) Ako je neko u porodici bolovao od gonoreje potomci mogu da pate od različitih tumora (lipoma, mioma, bradavica i drugih tumora).

c) Ako je neko u porodici bolovao od sifilisa potomci mogu da pate od različitih vrsta čireva u bilo kojem organu.

d) Ako je neko u porodici bolovao od tuberkuloze potomci mogu da pate od težih oblika bolesti - kombinacije tumora i čireva (gnojnih rana).

Postoji teorija, prema kojoj se u naslednom aparatu ćelije sadrže podaci ne samo o vlastitom organizmu, već i

o svim mikroorganizmima i životinjama. Pri nepovoljnom dejstvu na organizam nasledna memorija se menja u „povoljnu“ za razmnožavanje mikroorganizama. Oni počinju da se razvijaju od primitivnih oblika (jedan organizam) prema višim oblicima (kolonije, jedinstveni organizam). Rezultat je da se u organizmu javljaju bolesti: u početku usled inficiranja pojedinim mikroorganizmima (različite upale), a zatim od njihovih kolonija (različite vrste tumora).

Za nastanak tih bolesti odgovorni su sledeći faktori: nasledna memorija o bolestima, stanje organizma (njegova zagađenost, ishrana, nega) i, najvažnije, čovekov emocionalni život. Čim počnu da preovlađuju negativne emocije, koje guše nasledni aparat ćelija organizma, aktivira se nasledna memorija patogenih mikroorganizama. I pri postojanju uslova (unutrašnja nečistoća, prekomerna ishrana, slab imunitet) oni se burno razmnožavaju.

Otuda proističe velika moralna i fizička odgovornost roditelja prema deci. Naše nepromišljene (nerazumne, lude), egoističke želje izazivaju bolesti ne samo u našem vlastitom organizmu, već se prenose i na naše potomke. Pre nego što budete u mogućnosti da ih sačuvate od bolesti promenite svoj odnos prema životu i učinite sve što od vas zavisi, da ne biste svojom neodgovornošću navukli zlu bolest.

6. *Socijalna napetost.* Čovečanstvo je ušlo u treći milenij um i, reklo bi se, treba da bude razumno. Međutim, u stvarnosti ništa od toga. To je zakonit rezultat sličnih opšteljudskih odnosa. Oni su u korenu nepravilni. Dok postoje materijalne i novčane vrednosti čovečanstvo će živeti u nezadovoljstvu i napregnutosti. Uvek će na površinu isplivavati isto pitanje: zašto on živi bolje od mene? I javljaće se ista želja - na bilo koji način ovladati

bogatstvom drugog čoveka, bez obzira na to da li je ono stečeno časno. Čovek koji ima više je neprijatelj.

Na osnovu navedenog rasprostranjen je ogromni aparat prinude, „ozakonjen“ u mnogim državama. Upravo on i stvara tu „socijalnu napetost“, koja pritiska svakog čoveka - od predsednika države do običnog građanina. Taj pritisak izaziva skriveni ili javni emocionalni stres u čovekovoj svesti. Nalaženje u sličnom emocionalnom stanju dovodi do prekomerne potrošnje nervne i životne energije.

7. *Nepravilno upravljanje industrijom i poljoprivredom* uzrokovalo je trovanje vazduha, zemlje i vode. Na primer, hloriranje vode (naizgled korisno delo) dovodi do prezasićenosti organizma najraznovrsnijim jedinjenjima hlora. Redovna upotreba te vode slabi naš imunitet.

Vazduh koji dišemo, naročito u gradu, zasićenje najraznovrsnijim kancerogenima. Izduvni gasovi iz automobila, dim od cigareta, isparavanja iz kotlarnica i kuhinja, freon iz frižidera, zamrzivača i klima uređaja, lučenje iz linoleuma i drugih sintetičkih pokrivki, lakova iz nameštaja, rečju, čim prašina i građevinski materijali dopreju u čovekov organizam nanose mu štetu.

8. *U hranu i piće* počele su da se unose njima nesvojstvene materije, koje pri dospevanju u organizam zasićuju tkiva organizma. Organi za izlučivanje nisu u stanju da se bore sa takvim opterećenjem i u organizmu nastaju poremećaji.

Odeća, obuća, kozmetika, kućna hernija i ukrasi svojom nadmoćnom količinom ne donose čoveku ništa dobro. Obrnuto, oni daju svoj doprinos slabljenju organizma. Na primer, komponente kozmetike, dezodoransi i praško vi za pranje prodini u organizam, nagomilavaju se u njemu i zatim izazivaju „neshvatljive“ alergije i neizlečive bolesti.

Tako, svemogući rastvarači tipa propilovog i tehničkog alkohola, olova mogu da se nagomilavaju u gušterači (pankreasu) i da tu privlače posebnog parazita koji, razvijajući se, izaziva dijabetes. Nisam se pogrešno izrazio, upravo privlače. Ispostavlja se da mnogi paraziti vole da se slave jednim ili drugim mikroelementima i materijama. Benzol se nagomilava u timusu (grudnoj žlezdi), privlači parazite i na taj način razara jedan od glavnih organa za imunitet. Propilov alkohol razara jetru. Rastvarači tipa toluola ili ksilola najčešće oštećuju čovečji mozak. Rastvarači tipa metiletilketona i metilbutilketona oštećuju polne organe izazivajući u njima najrazličitije upalne procese. Hranjenje iz metalnog posuda unosi masu atoma metala u organizam. Zubne plombe, koje sadrže živu i talijum, kao i većina plastičnih plombi polako ali sigurno truju organizam. Azbest i staklena vuna, koji se koriste kao toplotni izolatori, mogu zasiti vazduh koji ljudi udišu i izazvati tumor pluća. Freon pri slabom isticanju iz frižidera (zamrzivača) i klima uređaja može prouzrokovati stvaranje malignih tumora. Mnoga sredstva za pranje sadrže arsenik, koji, kada dospeju u organizam kroz kožu, truje organizam. Formaldehid se koristi za izradu sintetičnih dušeka, jastuka, okvira za naočare i kontaktnih sočiva. Kontakt sa njima izaziva alergiju na koži, konjunktivitis i plućna oboljenja. To ni izdaleka nije kompletan spisak štete koju Čoveku nanose materije koje ga okružuju.

Sta koristiti? Ono što je vekovima provereno - jednostavna i prirodna sredstva i predmete.

9. *Masovna primena antibiotika i hormona.* Lažna pretpostavka medicine da se pomoću antibiotika može pomoći organizmu u borbi protiv infekcija i da pomoću hormona organizam jača, dovela je do obrnutog procesa

— čovečji organizam izgubio je svoju prirodnu sposobnost da se bori protiv bolesti.

Da bismo detaljno razmotrili štetu koja nastaje od upotrebe antibiotika i hormona malo ćemo odstupiti od zamisli izlaganja ovog teksta. Čovek je oboleo - organizam na to odgovara podizanjem temperature tela, koja odjednom podstiče i aktivira njegov imunitet. Aktiviraju se leukociti i fermenti na uništavanju svega stranog. Ali, lekari odmah tu primenjuju antibiotik čime se otklanja prirodna reakcija organizma. Antibiotici tu reakciju čine nepotrebnom i ona usled njihove primene prestaje. U međuvremenu infekcija menja svoj oblik, prilagođava se antibioticima i postaje agresivnija. Rezultat je da pomoću antibiotika „odgajamo” u svom organizmu takve „kulture” bakterija kojih nema u prirodi. Tako nastaju novi, savršeni paraziti, a čovekov imunitet slabi. Jasan primer za to je AIDS (sida). Staviše, paraziti na svim nivoima ujedinjuju se u „jedan živi organizam”, čiji je zadatak preživeti, kolonizirati se i pojesti organizam domaćina (čoveka).

Neke bolesti lekari pokušavaju da lece povećanim hormonskim dozama. Unošenjem hormona u organizam prekida se stvaranje vlastitih analognih hormona. Posle takvog lečenja organizam postaje zavisn od veštačkih hormona. Što Čovek više prima veštačke hormone, više slabi njegov vlastiti hormonalni sistem. Velike doze hormona uz to uzrokuju hormonalni debalans, koji izaziva druge zdravstvene tegobe.

Osim navedenog, hormoni u krvi služe kao dopunski faktor koji stimuliše rast i razmnožavanje mikroorganizama. To je za njih superhranljivi rastvor, odnosno sredina.

Vama napomena. Ako čovek ne koristi svoju zaštitu broj jedan - svest, razum - on će lako i brzo umreti, a njegov rod će se degenerisati.

Druga zaštitna sila - IMUNITET

Reč *imunitet* je latinskog porekla i označava oslobađanje od nečega. Mi ćemo pod imunitetom podrazumevati sposobnost organizma da raspoznaje, uništava i izbacuje iz sebe strani genetski materijal. Nosioci strane genetske informacije su: belančevine (koje su iz nepoznatih uzroka savladali jetrenu barijeru i dospele u krv), virusi, bakterije, najprostiji mikroorganizmi, helminti (gliste), strane ćelije i degenerisane ćelije samog organizma. Sve što je navedeno strano je organizmu i pri dospevanju u njega izaziva imunu reakciju (raspoznavanje, uništavanje i izbacivanje).

Funkcije imuniteta obavlja imunološki sistem. On se sastoji iz organa i tkiva, koji raspoznaju „svoje“ tkivo i „strano“ (strane belančevine, viruse, bakterije i drugo)-

Glavni „raspoznavaći“ i „uništavači“ stranog genetskog materijala su limfociti (ćelije imunološkog sistema), koji se stvaraju ili sazrevaju u posebnim imunološkim organima.

Covekov imunološki sistem sastoji se od različitih imunoloških organa, a uslovno se deli na *centralni i periferni*. U *centralne organe imunološkog sistema* spadaju: timus (grudna žlezda) i kičmena moždina. U timusu sazrevaju T-limfociti, koji uništavaju strane materije, posebno strane ili degenerisane ćelije i viruse. U kičmenoj moždini sazrevaju B-limfociti, koji na strane materije dejstvuju pomoću antitela (distanciono). Pri tome se za svaku stranu materiju stvaraju posebna antitela. Obe vrste limfocita sposobne su da krvotokom i kroz međutkivne pukotine prodiru tamo, gde se nalaze genetski strane materije i da ih neutrališu.

Makrofazi su treći tip ćelija imunološkog sistema. Oni raspolažu snažnim fermentacionim aparatom pomoću kojeg uništavaju (probavljaju - vare) strane materije.

Sve ćelije imunološkog sistema (T- i B-limfociti, makrofazi) dejstvuju objedinjeno radi boljeg obezbeđenja zaštite organizma. Organizam je protkan i sastavljen od ćelija imunološkog sistema koje su spremne da u svakom momentu napadnu genetski strani materijal (vlastite degenerisane ćelije, viruse, gljivice, bakterijske parazite, helminte i slično).

U *periferni* imunološki sistem spadaju: slezina, limfni sistem i limfni čvorovi, krv, limfa i limfno tkivo. U slezini se sintetizuju antitela. Propuštajući kroz sebe krv slezina dopunski uništava sve strano u krvi - bakterije i gljivice. U limfnom sistemu prvenstveno se nalaze T-limfociti. (Sve u svemu limfociti čine oko 1 % mase čovečjeg tela.) Pomoću limfnog sistema efikasno se čiste svi organi i tkiva. Limfni čvorovi „kontrolišu“ odgovarajuće delove organizma. Pomoću njih se ostvaruje brza reakcija na moguće prodiranje stranog materijala u datom deo organizma. Kroz krvotok i limfotok ćelije imunološkog sistema kreću se po organizmu. Limfno tkivo je na onim mestima u organizmu, gde se ostvaruje kontakt sa spoljašnjom sredinom (koža, sluzokoža očiju, nosa, grla, polnih organa, pluća i želudačno-crevni trakt).

Posebno treba obratiti pažnju na druge zaštitne instrumente organizma. Zdrava i nepovređena (neoštećena) koža sprečava da u organizam proдре većina mikroorganizama. Ovde posebna uloga pripada znoju. Mlečna kiselina znoja i sekret lojnih žlezda imaju baktericidno dejstvo. Sluzokože aktivno štite organizam od prodiranja patogenih i sličnih mikroba u organizam. Sekreti sluzokože imaju baktericidna svojstva. Suze štite oči; pljuvačka (lizocim) štiti sluzokožu usta; sona kiselina štiti zi-

dove želuca; kisela sredina i posebna sluz štite vaginu. Normalna mikroflora želudačno-crevnog trakta (posebno debelog creva) uništava patogene mikrobe, koji u organizam dospevaju sa hranom. Mokraća štiti sluzokožu mokraćnog kanala da kroz nju ne prodru bakterije. Ona ima povišenu kiselost u kojoj preživljavaju samo retki mikroorganizmi. Kao dopunu navedenom istakao bih njenu biološko-polarnu zaštitu (biološku zaštitu spoljašnjih manifestacija) - energetske ekran (auru), koji sprečava prodiranje u organizam raznovrsnih parazita i sila, dezinfikuje prostor oko čoveka. Naučnici tu zaštitu organizma (posredstvom kože, sluzokoža, mokraće, mikroflore i aure) različito nazivaju — urođeni, nespecifični imunitet ili vanimuna zaštita organizma. Imunitet se aktivira samo kada je probijena, uništena ili oslabila vanimuna zaštita organizma.

Osim onoga što nam je poznato o imunitetu, imunitet može biti specifični i prirodni.

Specifični imunitet zasnovan je na „imunološkoj memoriji“ i stvaraju ga glavne ćelije imunološkog sistema: T-limfociti, B-limfociti i makrofazi. Njegova karakteristična crta je da, pre nego se stvori, ćelije limfnog sistema treba da ostvare kontakt sa genetski stranim materijalom. Kao rezultat tog kontakta on će biti identifikovan kao strani (za to je potrebno izvesno vreme - od nekoliko časova do 24 časa) i uništen. To ostavlja svoju „memoriju“ (zapis, trag) o štetnosti date materije na organizam. I kasnije kada te materije ponovo dospeju u organizam one će biti odmah uništene.

Prirodni imunitet zasnovan je na tome što neke ćelije imunološkog sistema odmah uništavaju genetski stranu materiju ili proizvode materije koje podstiču uništavanje. Tako se genetski strani materijal, koji je na bilo koji način dospao u organizam ili se stvorio u organizmu

kao rezultat mutacije ćelija, uništava za nekoliko minuta ili sati. Ako to nije dovoljno dopunski se uključuje specifični imunitet.

Prirodni imunitet razlikuje se od specifičnog po sledećim osobinama.

1. Raspoznavanje bilo kojeg genetski stranog materijala. Specifični imunitet deluje samo protiv svojih „starih poznanika“. Zbog toga se ćelije tumora raspoznaju i uništavaju uglavnom prirodnim imunitetom.

2. Prirodni imunitet deluje odmah i za razliku od specifičnog ne zahteva prethodni kontakt.

3. Prirodni imunitet aktivira se odmah na bilo koje strane materije.

4. Prirodni imunitet nema specifičnu memoriju.

Prirodni imunitet ima veliku identifikacionu sposobnost (otkriva prisustvo pojedinih - usamljenih ćelija tumora u organizmu). Identifikaciona sposobnost specifičnog imuniteta nešto je slabija (otkriva nekoliko desetina ćelija tumora).

Glavna delujuća sila prirodnog imuniteta su ćelije, koje su slične limfocitima (prirodne ubice). Prirodne ubice ili killeri (reč *killer* na engleskom jeziku znači *ubica*) uništavaju i odstranjuju iz organizma ćelije koje su uništili virusi, tumorske ćelije ili na bilo koji način deformisane ćelije. Prirodne ubice su posebno efikasne protiv virusa i tumorskih ćelija jer kontrolišu broj zdravih ćelija u organizmu.

Posebna uloga u mehanizmu zaštite prirodnog imuniteta pripada krvi i vezivnom tkivu organizma (85% od opšte mase organizma!). Zdrave komponente krvi imaju sposobnost da uništavaju, apsorbuju i vare bakterije i strane čestice. Vezivno tkivo organizma može da luči posebne materije koje uništavaju viruse i bakterije. Upravo reakcija vezivnog tkiva je efekat opšte reakcije organi-

zrna. I ta reakcija zavisi od toga koliko je vezivno tkivo „zdravo“ i čisto.

Posle upoznavanja sa konstrukcijom i radom imunološkog sistema čovečjeg organizma razmotrimo šta slabi i guši dejstvo tog sistema.

Uobičajeno je da se funkcionalni nedostatak imunološkog sistema naziva imnnodeficitnim stanjem. Imunodeficitna stanja se dele na urođena (primarna) i stečena (sekundarna). Razmotrićemo stečena, koja se stiču tokom života.

Uzroci za nastanak imunodeficita su:

1. Stresne situacije, posebno snažne ili koje se često ponavljaju. (Stres je naprezanje u čovekovoj svesti, koje nastaje pod uticajem nekog utiska, emocije ili spoljašnjeg dejstva.)

2. Prekomerna, suvišna i čovečjem organizmu ne-svojstvena ishrana, koja uzrokuje zagađenost vezivnog tkiva organizma i pojavu deficita biološki aktivnih materija (minerala, vitamina i slično).

3. Široka primena antibiotika, kojima su pokušavali i još pokušavaju da zamene imunološki sistem organizma.

4. Široka primena najraznovrsnijih hemijskih materija (koje imaju svojstvo slabljenja, gušenja, imuniteta), koje zagađuju čovekovu okolinu.

5. Geopatogene i tehnopatogene zone, posebno one koje utiču na čovekajonizujućim zračenjem (ekrani televizora, kod kojih se koristi elektronski top) i visokofrekventnim elektromagnetnim poljima.

6. Nepravilno lečenje lekovima i drugim preparatima, koji neutrališu dejstvo limfnog tkiva (citostatici u onklogiji i imunodepresivi za vreme presađivanja organa).

7. Teške traume i himrške operacije, posebno operacije pri kojima se odstranjuje timus ili slezina.

JAČANJE IMUNITETA

U daljem tekstu biće više reči o preporukama za lečenje i profilaksu radi otklanjanja stečenog imunodeficita.

1. Savremeni čovek ne može pobeći od stresova. Neprijatnosti na radnom mestu (ako čovek radi), beda, porodične nesuglasice, negativni odnosi sa okolinom, socijalna nesigurnost i mnogo toga dnigog izazivaju u čoveku negativne emocije i misli, nagomilavaju U čovekovoj svesti osećaje uznemirenosti i nezadovoljstva. Sve to ili guši čoveka ili se preliva u napete situacije.

Zato stoje timus tesno povezan sa nervnim sistemom slično stresno stanje svesti preko nervnog sistema pre svega negativno utiče na njegovu funkciju, što dovodi do defekta T-limfocita. Organizam takvog čoveka je nezaštićen od virusnih i gljivičnih infekcija, tuberkuloze, podložan alergiji i tumorskim oboljenjima. (Praksa pokazuje da navedena oboljenja najčešće nastaju posle teških emotivnih preživljavanja.)

Postavlja se pitanje - kako se štititi od stresova?

Odgovor je jednostavan - treba promeniti svoj odnos prema svemu što se oko nas dešava, izgraditi one osobine svog karaktera koje pravilno reaguju na ljudsku pokvarenost, ne prepuštati se osećaju straha, mržnje, zlobe, nezadovoljstva i slično. Na bilo koju situaciju treba reagovati bez previše emocija. Ne treba ni od Čega strahovati i ni za šta se vezivati. Rečju, treba naučiti da efikasno postupate u svakoj prilici. Na primer, ako su prema vama bili grubi ne ulazite u prepirku, već procenite situaciju: ako vaši postupci nisu isprovocirali osudu od ljudi koji vas okružuju, a to je elementarni prostakluk, pravite se nevešti. Negujte svoju slobodu, smelost u postupcima, volite otvoreno, iskreno i bez bojazni. To je najbolji lek, tj. profilaksa protiv stresova.

Loše navike i sklonosti (narkomanija, alkoholizam, pušenje, nedovoljno aktivan način života i slično), egoizam, razdražljivost, bezvoljnost, potištenost i dugo slabe opštu energiju organizma i bitno smanjuju biološku zaštitu spoljašnjih manifestacija organizma, a samim tim i opšti imunitet. Uradite sve što je u vašoj moći da biste se oslobodili toga.

2. Suvišna ishrana, koja nije svojstvena čoveku kao biološkom biću, drugi je faktor za nastanak stečenog imunodeficita. Posebno je štetna ishrana očišćenom i ratinišanom hranom - šećerima, ugljenim hidratima (koji sadrže šećer, fino mleveno brašno, različita ulja i masti) i njihovim smešama sa belančevinama. Pri suvišnoj ishrani organizam se prezasiti hranljivim produktima. Oni se nagomilavaju u tako velikom broju, da tečni delovi (humoralni faktori) krvi i limfe ne mogu da vode brigu o svima. Hrane je dovoljno ne samo za organizam nego i za obilje mikroorganizama — parazita koji žive u krvi i limfi. Obilje služi u organizmu (koja nastaje kao rezultat nepravilne ishrane) stvara najpovoljnije uslove za njihovo razmnožavanje.

Razvoj defekta imunološkog sistema prema humoralnim faktorima pomaže bakterijama (stafilokokama i streptokokama) da napadnu organizam, a rezultat je pojava bubuljica (običnih ili gnojavih), furunkula i drugih oboljenja krvi. To dalje izaziva mnogobrojne prehlade i plućna oboljenja. Usled nedostatka određenih antitela u krvi mogu se javiti alergije, tumori i artritis.

Ishrana koja nije svojstvena čoveku izaziva disbakteriozu. Želudačno-crevni trakt, a time i ceo organizam, preplavljaju se stranim i patogenim mikroorganizmima, koji razmatraju čovekov organizam, njegova tkiva i ćelije kao jelo (hranu) i udoban prostor za život. Dolazi do slabljenja funkcija makrofaga i neutrofila,

što izaziva pojavu virusnih, gljivičnih i bakterijskih oboljenja, koja prelaze u hronična, povremeno progresivna stanja i poprimaju karakter sve težeg i ozbiljnijeg oboljenja.

Upravo hrana koja nije svojstvena čoveku je prvi stepen, koji aktivira rast stranih bakterija i gljivica u želudačno-crevnom traktu. Prema štetnosti za organizam na prvom mestu su, prema mom mišljenju, produkti koji sadrže kvasac (hleb i proizvodi od njega) i koji pomažu vrenje u organizmu (šećer). Bakterije ili gljivice ojačane u želudačno-crevnom traktu dalje se rasprostiru po celom organizmu, stvarajući kolonije na mestima koja su im najpovoljnija za život. Na primer, mnoge parazite privlače jedne ili druge materije koje su se nagomilale u pojedinim organima. Tako taloženje bakra u nekom organu privlači jednu vrstu parazita, taloženje gvožđa - drugu vrstu, propilovog alkohola - treću vrstu. Shodno tome, u tom organu se javlja jedno ili drugo oboljenje. Gljivice i mikrobi-paraziti hrane se ćelijama tog organa, kličaju u njemu, stvarajući naslage gljiva, koje medicina dijagnostičira kao jedno ili drugo oboljenje, često onkološko. A sve počinje od „sitnica” - nepravilne ishrane (a nepravilna ishrana — povlađivanjem svojim strastima za ukusima).

Pri lečenju od parazita iz ishrane treba izbaciti kralje mleko. To je produkt koji se loše vari, pre svega zbog sadržaja kazeina u njemu. Covečji organizam gubi fermente neophodne za njegovu probavu još u mladosti. Neprobavljeni kazein služi kao hranljiva sredina za parazite.

Meso i mesni proizvodi pri lečenju od parazita su kontraindikativni zbog velike zaraženosti parazitima. Tako je otkrivena sledeća količina bakterija na 1 gram raznih vrsta mesa i ... u đubretu od domaćih životinja!

Biftek.....	1 500 000
Hamburški stek.....	75 000 000
Svinjska jetra.....	95 000 000
Sveže đubre od teleta.....	15 000 000
Sveže kozje đubre.....	20 000 000
Sveže konjsko đubre.....	30 000 000

Uzorci mesa uzeti su sa sedam pijaca, direktno iz prodavnica. Ispostavilo se da su bakterije u mesu iste ili približne bakterijama u đubretu. Među tim bakterijama postoje i bakterije koje su uobičajene za obolela čovečja creva.

Za uništavanje mnogih bakterija nije dovoljna sobna temperatura - potrebno je podvrći ih temperaturi od najmanje 115°C u trajanju od dva sata. Postavlja se pitanje kako učiniti meso bezopasnim za ishranu? Da mesna hrana ne bi izazivala trovanja treba znati kako pravilno zaklati životinju, pripremiti meso, spremati od njega hranu i sa čime je najbolje da se ona jede.

Životinje treba klati tako da to za njih ne bude veliki stres. Zato smrt životinje treba da bude brza i neočekivana.

Posle klanja i sečenja (tranžiranja) životinje treba odstraniti krv iz mesa stavljanjem tog mesa u salamur (marinadu). Salamur je proces odstranjivanja krvi iz mesa pomoću soljenja.

Otuda, hteli mi to ili ne, radi otklanjanja imunodeficitu čovek mora da se hrani kako mu je svojstveno kao ljudskom biću (biološkoj vrsti) - voćem, povrćem (sokovima iz svežeg povrća i voća), orasima, divljim i kultivisanim travama, prekrupama i žitaricama, medom i produktima od pčela. U nekim slučajevima, kao izuzetak, mogu se upotrebljavati mlečni i kiselomlečni produkti i **jaja**.

Ishrana mora biti umerena po obimu (za jedan obrok uzeti toliko hrane koliko može da stane u dlanove sastavljenih mku), brižljivo sažvakati hranu (do tečnog stanja) i uzimati u skladu sa bioritmom probavnih organa (od 7 do 9 sati i od 13 do 15 sati).

Veoma je korisno redovno gladovati: 24- 42 sata jednom u dve nedelje i 7- 14 dana jednom u 3-4 meseca. (Pri češćem ili dužem gladovanju treba imati u vidu vlastite individualne, starosne i klimatske osobenosti.) Gladovanje je jedan od najboljih i najbržih načina za obnavljanje i jačanje imuniteta. Na primer, 36-časovno gladovanje nekoliko puta pomaže limfocitima da uništavaju strane mikroorganizme.

Ako iz bilo kojih razloga u vašoj ishrani bude malo biološki aktivnih materija, one se mogu dopuniti visokokvalitetnim prirodnim hranljivim dodacima. Ova preporuka je još značajnija za Čoveka koji je bolestan ili je u fazi ozdravljenja, odnosno koji je ozdravio.

Štetnost od primene antibiotika je velika jer oni ometaju normalan rad imunološkog sistema i slabe ga.

Dakle, infekcija je prodrla u organizam i počela da se brzo širi. Odgovor imunološkog sistema je sledeći: povećano stvaranje imunoloških ćelija (T- i B-limfocita, makrofaga itd.) i povećanje temperamre organizma. Ako je sa povećanim stvaranjem imunoloških ćelija sve jasno, zašto da organizam povećava temperaturu? Temperatura organizma povećava se da bi se time stvorili nepovoljni uslovi za razvoj infekcije (usled visoke temperature dolazi do oksidacije unutrašnje sredine organizma, koja je nepovoljna za razmnožavanje mnogih patogenih mikroorganizama); fermenti, pomoću kojih imunološke ćelije napadaju infekciju mnogo bolje dejstvuju pri nešto povećanoj temperaturi organizma u odnosu na normalnu (oko

38-40 °C); povećana temperatura ubrzava i pojačava procese cirkulacije u organizmu (znoj, lučenje mokraće, proliv), koji podstiču brzo izbacivanje toksina iz organizma. Rezultat je - opšta slabost, telo gori i lomi se, limfni čvorovi su uvećani i bolni, obilno se luče znoj i mokraća i stolica je učestala. Sve su to normalne fiziološke pojave krize ozdravljenja i čišćenja organizma. U tako napregnutom režimu organizam radi 2— 3 dana i potpuno odstranjuje bolest i izbacuje nečistoću iz sebe. Posle toga dolazi do potpunog ozdravljenja.

Kako dejstvuje antibiotik? Pojavila se kriza - temperatura organizma se povećava, javljaju se neprijatne pojave koje ukazuju na aktiviranje imunološkog sistema. Čovek uzima antibiotik, koji ubija patogene mikroorganizme, normalizuje temperaturu organizma i otklanja sve simptome početne krize ozdravljenja (bolove, slabost i slično). Reklo bi se da zdravlje ide nabolje, ali razmotrimo taj proces detaljnije.

1. Kada završi svoj posao u organizmu antibiotik treba sara da se izbaciti napolje.

2. Treba da se izbacuju i mikrobi koje je antibiotik uništio, stoje u stvarnosti veoma sporo. To je uzrok intoksikacije organizma leševima.

3. Posle nekoliko pilula (tableta) antibiotika organizam se „odvikava“ da brzo i snažno razvija svoju imunitet. Kod njega je smanjeno stvaranje imunoloških ćelija, kasni sa povećanjem temperature, što te ćelije čini manje aktivnim. Rečju, ovde dejstvuje isti nepogrešivi biološki zakon - funkcija za nepotrebnim se smanjuje, atrofira. Upravo to čine antibiotici sa imunološkim sistemom.

4. Istovremeno, bakterije, koje su se ranije uspešno uništavale antibioticima, menjaju oblik (deformišu se), postaju otporne na dejstvo antibiotika i ponovo napadaju

organizam. Pred takvim napadom organizam je nemoćan.

5. U čovekovom organizmu žive bakterije i gljivice. Antibiotici uništavaju bakterije, ali ne dejstvuju na gljivice, odnosno antibiotik je za njih hrana! Kao rezultat pri raene antibiotika nestaju bakterijske infekcije, ali se još više šire i javljaju gljivične infekcije. Spašavajući se jedne napasti čovek pada u kandže druge.

6. Antibiotici uništavaju normalnu mikrofloru organizma i samim tim doprinose (posle lečenja) pojavi disbakterioze.

Razmotrimo dejstvo hemijskih materija koje slabe imunološki sistem čoveka. Različita sredstva: za borbu protiv komaraca - naftalin i slično; za održavanje kuće i nameštaja (sredstva za čišćenje, za poliranje itd.); sredstva i prašak za pranje; kozmetika i dezodoransi; hladnjaci i klima uređaji (isticanje gasa za hlađenje, koji ima sposobnost da prodiere kroz najmanje pukotine na spojevima agregata za hlađenje); gorivo i ulja za automobile i drugo - kroz pluća i kožu dospevaju i nagomilavaju se u organizmu. Posle izvesnog vremena te nagomilane materije uzrokuju pojavu jedne ili druge vrste alergije, razne poremećaje i oboljenja.

Boravak čoveka u tehnogenoj ili geopatogenoj zoni slabi organizam i izaziva deformaciju ćelija. Savet je samo jedan - bez krajnje potrebe ne posećivati takva mesta i zone.

Kada je reč o operacijama, njima treba pribegavati samo kada je to preko potrebno. Ni u kom slučaju ne treba prihvatati da se odstranjuju timus ili slezina. Bez njih je organizam osuđen na mučenje i na sigurnu smrt. Naglo se povećava opasnost od pojave malignih tumora. Još su opasnije operacije presađivanja organa i da-

lja primena imunodepresiva (lekova koji slabe imunitet s ciljem sprečavanja kidanja presađenog organa). Kod takvih ljudi opasnost od pojave malignih tumora, u poređenju sa običnim Čovekom, povećava se za 10 do 1 000 puta! Savetujem da iz usta odstranite sve plombe od amalgama, koje sadrže živu i koje postepeno truju čoveka. Bilo kakvom drugom lečenju treba pribegavati pomoću prirodnih sila organizma i same prirode.

Jačanje imuniteta podstičaće: protivparazitno lečenje pomoću „trojke“, kerozina i nekih drugih preparata; čišćenje debelog creva (raznim načinima klistiranja), krvi, limfe (pomoću saune i svežih sokova), vezivnog tkiva (gladovanjem, svežim sokovima i saunom); čišćenje usne duplje (sisanjem ulja i žvakanjem belog luka). Čišćenje, lečenje i jačanje kože pomoću saune (banje sa parom) i utrljavanja ukuvanog urina daje jaču zaštitu koži. Šank Prakšalana pojačava imunitet na račun čišćenja sluzokože želudačno-crevnog trakta od patogenih mikroorganizama (oni ne vole slani rastvor koji se upotrebljava prilikom primene Šank Prakšalane). Prelazak na ishranu po tipovima ljudi normalizuje mikronom probavnog trakta i poboljšava stanje sluzokože (njihovu normalnu pH). Kod žena primena urina za ispiranje vagine normalizuje kiselost i štiti taj organ.

Navedenom dodajte kretanje i terapije za čeličenje (kontrastna polivanja, kupanja, saunu), posebno na svežem vazduhu - što će vam omogućiti da stvorite i održavate snažan vlastiti imunitet.

Starci i deca (do 7—10 godina) nemaju izgrađen i jak imunitet kao u zreloj dobi, pa navedenim preporukama moraju pokloniti više pažnje.

Zapamtite - postoje tri linije odbrane imuniteta - biološka zaštita spoljašnjih manifestacija čoveka, koža i sluzokoža; prirodni imunitet; specifični imunitet, na koje moramo samostalno da radimo. Svaki čovek, ukoliko želi, može da ojača i održava te tri linije odbrane na najvišem nivou samostalno, pomoću jednostavnih i dostupnih sredstava za lečenje.

Govoreći jezikom drevnih lekara, „sile tela“ - limfu, krv, mišiće, imunitet i slično treba održavati u čistoći i zdravlju. „Nečistoće“ u organizmu moraju biti na minimumu. Pri tome te „nečistoće“ moraju biti određenog kvaliteta (bakterije ekskrementa, kiselost mokraće, sastav znoja) tako da dopunski štite organizam.

Čistoća i zdravlje „sila tela“, minimum i kvalitet „nečistoća“ zavise od čovekove svesti — kako organizovati i voditi emocionalni život, kako se pravilno hraniti, kojeg načina života se pridržavati i slično. Samo u tom slučaju patogeni uzročnici biće pod punom kontrolom organizma i izvršavati svoju korisnu funkciju - aktivirati imunitet.

FIZIČKI PARAZITI

ŠTA TREBA ZNATI O PARAZITIMA

Hilda Klark, američki lekar i prirodnjak, došla je 1988. godine do otkrića koje je dalo novi smer u dijagnostici i lečenju ljudi. Ona je napravila sinhrometar — instrument pomoću kojeg se meri frekventna elektromagnetna rezonansa bilo kojih objekata u prirodi, a koji zrače strogo specifični spektar elektromagnetnog zračenja: toksina, mikroba, lekova, tumorskih ćelija itd. Tako se pojavila frekventno-rezonansna dijagnostika (FRD) i terapija (FRT).

Kada je Hilda Klark prvi put izmerila svoju rezonancu bila je zaprepašćena. Instrument je pokazivao da u njenom vlastitom organizmu „mirno“ živi ogromni broj mirkoba, virusa i drugih parazita, koje je bilo nemoguće otkriti drugim metodima, između ostalog, i metodom Rejnharda Folja. Pored toga ispostavilo se da su organi Hilde Klark zagađeni ekotoksинима (teškim metalima, herbicidima, radioaktivnim izotopima, konzervansima, tekovima i drugim nečistoćama).

Hilda Klark je pomoću svog instrumenta počela da testira druge ljude i kod svih se uočavalo isto: veliki broj raznovrsnih parazita i ekotoksina, a kao posledica toga razne vrste bolesti. Posle više hiljada ispitanih uzoraka Hilda Klark je došla do sledećeg zaključka: 90% hro-

ničnih bolesti imaju dva uzroka - parazite i ekotoksine. Zahvaljujući tome potvrđena je teza drevnih lekara - „bez čišćenja nema izlečenja“, kao i da se u osnovi čovečjih bolesti nalazi njegovo neznanje koje privlači parazite **U** njegov organizam.

Paraziti (grčki *parasitos* - gotovau, badavadžija) su bića koja se hrane na račun drugih organizama biljnog ili životinjskog sveta (koji se zovu domaćinima) i koja povremeno ili stalno borave na njima ili u njima.

Glavni zadatak svakog parazita je da neprimetno živi u čovekovom organizmu. Paraziti su: *patogeni mikrobi i virusi, parazitske protozoe, parazitski crvi, Ijuskari, parazitski pauci i insekti*.

Paraziti se lnane sokovima, tkivima tela ili hranom koja se nalazi u čovekovom probavnom traktu. Paraziti mogu biti životinje (zooparaziti), ali i biljke (fitoparaziti). Prema mestu življenja parazita na domaćinima razlikuju se **spoljašnji (ektoparaziti) i unutrašnji paraziti (endoparaziti)**.

Samo se **ektoparaziti** naseljavaju povremeno na površini tela domaćina radi uzimanja hrane (na primer, *komarči, obadi, pijavice*), dok drugi i žive na telu domaćina (*vaši*). Neki paraziti žive u debelom sloju kože i njih nazivaju potkožnim parazitima. U šupljinama tela koje imaju veliki prostorni dodir sa spoljašnjom sredinom (šupljina nosa, ušiju, usta, konjunktiva očiju) obitavaju paraziti šupljina.

Endoparaziti mogu da žive u bilo kojem organu ili tkivu domaćina. U zavisnosti od njihove lokalizacije dele se na:

a) *endoparazite organa*, koji su u kontaktu sa spoljašnjom sredinom (pluća, creva, mokraćno-polni organi, počev od bubrega do mokraćnih kanala za lučenje mokraće), različiti *bičari, amebe, crvi i drugo*,

b) *paraziti krvi* s podelom na parazite koji žive u plazmi krvi, u eritrocitima i u belim krvnim zrnima (paraziti krvi su: *mi kroji la rije*, *hemosporide*, *tripanosome*),

c) *endoparaziti vlastitog tkiva* ili *tkivni paraziti*, koji žive u slojevima različitih tkiva tela domaćina, na primer, u poprečno-prugastim mišićima (*sarkosporide*, *tribine*), u mozgu (*tripanosome*, *bobice trakastih crva*), u hrskavici, u vezivnom tkivu (*miksosporide*), u nervnim vlaknima i drugo i

d) *endoparaziti šupljina* koje nemaju kontakt sa spoljašnjom sredinom.

RASPROSTRANJENOST PARAZITA

Paraziti su veoma rasprostranjeni u životinjskom i biljnom svem. Jedva da postoji neka vrsta životinja čije su individue apsolutno slobodne od bilo kakvih parazita biljne ili životinjske prirode.

Postoji veliki broj parazitskih vrsta koje mogu da žive na račun čoveka. Pri tome se stalno otkrivaju novi paraziti u čovečjem telu i opisuju bolesti koje oni izazivaju.

Za parazite je veoma važno da se čvrsto drže za svog domaćina. Oni imaju posebno razvijene organe za pričvršćivanje, odnosno noge nalik kleštima (kojima se čvrsto hvataju i drže za domaćina), snažne usne organe, specijalne dodatke, kutikularne (sa pokožicom, opnom)¹ kuke (čakije), snažne mišićne pipke i drugo.

U pljuvački i probavnom soku raznih krvopija nalaze se jaki antikoagulantni (materije koje sprečavaju zgrušavanje krvi); drugi paraziti izlučuju proteolitični fer-

ment koji razlaže i vari belančevine i razara tkiva organa domaćina (*dizenterijska ameba*, koja izaziva gnojne rane - čireve na debelom crevu; cercarije *shistosom* koje prodiru kroz kožu Čoveka u vene). Usamljeni paraziti koji žive u crevima imaju otporna i stabilna antifermentna svojstva, zahvaljujući čemu se održavaju u životu i ne podležu probavnoj snazi probavnih sokova domaćina (*gliste*).

Mnogi paraziti žive u sredini u kojoj skoro da nema slobodnog kiseonika (*gliste* u debelom crevu); oni dišu na račun kiseonika koji se oslobađa pri rastvaranju hranljive materije (na primer, glikogena). U procesu razmene materije u anaerobnoj sredini hemijsko razlaganje hranljivih materija prestaje na etapi stvaranja prelaznih materija, koje imaju toksična svojstva (masne kiseline). Shodno tome anaerobni način života parazitskih crva delimično je uslovljen toksičnošću produkata njihovog lučenja, a kao rezultat asimilacije tih toksičnih produkata u organizmu domaćina dolazi do njegovog hroničnog trovanja.

Tokom procesa prirodnog odabiranja kod parazita su se stvarale osobine koje su povećavale mogućnost njihovog dospevanja u organizam domaćina; takva osobina parazita je njihova izvanredna plodnost.

Tako *ankilostoma* za 24 sata daje do 25 000 jaja, *Fasciolopsis* *beni* - do 48 000, a *čovečja askarida* - do 200 000 jaja. Usamljena individua *ogole/a lančanica* može da da dnevno do 4 900 000 jaja, a godišnje do 440 000 000 jaja. Kod tih parazita veoma su razvijeni organi za razmnožavanje i pri tom su se izgubili mnogi organi „nepotrebni“ za parazite. *Sacculina* u konačnom obliku predstavlja vrstu vreće nabijenu jajima. Prezrela materica *Taenia solium* „istiskuje“ sve ostale delove polnog aparata.

¹ Primedba prevodioca.

NAJVAŽNIJI PARAZITI U ČOVEKOVOM ORGANIZMU

Razmotrimo one vrste parazita sa kojima se čovek najčešće sreće u životu.

PoČećemo sa „najmanjim“, nevidljivim parazitima i završiti sa „velikim“, vidljivim parazitima.

1. Virusi (latinski *virus* - otrov) i **mikroorganizmi** su paraziti koji se nalaze u ćelijama. Mi znamo za viruse gripa, hepatitisa, poliomielitisa, herpesa, limfogranulematoze, SID-e itd. Virusi i mikrobi mogu i da ne dejstvuju na čovekov organizam, a mogu da izazovu i smrt.

Virusi i mikrobi dele se na *infektivne*, koji razaraju ćelije, i *tumorske*, koji ne razaraju ćelije već ih pretvaraju u tumorske ćelije.

Infektivni virusi i mikrobi izazivaju u čovekovom organizmu bezsimptomatske (skriveno) i javne infekcije u blažem ili težem stepenu.

Virusi prodiru u organizam kroz sluzokožu i kožu. Zdravlje tih graničnih delova organizma ima veliki značaj. Što su ti delovi organizma slabiji je čovekov organizam osetljiviji i ranjiviji.

Virusi i mikrobi „ne vole“ visoke temperature (većina njih umire pri temperaturi 50-60°C u toku 30- 60 minuta), oksidacije (razara ih kiseonik iz vazduha), oscilacije pH unutrašnje sredine organizma prema kiselosti strani, ultravioletno zračenje, biljne boje i boje se dejstva hemijskih materija, na primer, askorbinske kiseline.

Parazitizam prostih mikroorganizama (protozoa) može se posmatrati i kao pozitivna pojava za prirodno odabiranje jakih i adaptiranih organizama. Oni se javljaju samo tamo i u onim organizmima koji su zagađeni. Njihov

zadatak je da rastvore i prerade nečistoću. Na primer, pojava protozoa uočava se tamo (u rezervoarima, na zemljištima) gde je zagađeno. To se odnosi i na čovekov organizam. U čovekovom organizmu koji se hrani pravilno i umereno nema nečistoća na kojima bi mogli da se razvijaju mikrobi - paraziti.

2. Protozoe-pužići, gljivice (kvasac spada u gljivice) i **bakterije**. Mikroorganizmi se dele na dve grupe. Proste biljke u koje spadaju bakterije, alge, najslabije gljivice i proste životinje, koje se dele na četiri vrste: slične amebama, trepljarke (na primer, infuzorija - **cipe-larka**), spornice (mikroorganizmi koji se razmnožavaju bespolnim načinom pomoću spora, na primer, parazit mozga toksoplazma), a takođe i bičari, koji u sebi objedinjuju ne samo biljne nego i životinjske simptome (trihomonada).

Ogroman broj mikroorganizama vodi parazitski način života, pri čemu se oni ponašaju kao paraziti u odnosu na krupnije i jače organizme, a u odnosu prema sebi ravnima, pogotovo slabijim i manjim od njih oni se ponašaju kao grabljivci.

Protozoe prodiru u organizam kao i virusi, kroz kožu i sluzokožu. Počinju da se razmnožavaju i razvijaju tamo gde imaju odgovarajuće uslove.

Na primer, postojanje služi u maksilarnim sinusima podstiče razvoj gnojnih bakterija; pomak kiselo-alkalnog balansa kože prema truležnoj strani podstiče pojavu gljivičnih oboljenja na koži; uništavanje normalne mikroflore kvascem podstiče nastanak disbakterioza; promena kisele sredine debelog creva prema truležnoj strani podstiče nastanak i razvoj patogene mikroflore, koja stvara sluz, polipe itd. Prosti paraziti (*hlamidije*) mogu da prodiru u zidove krvnih sudova i da izazivaju

njihovo razaranje, infarkt miokarda i niz drugih ozbiljnih oboljenja (upalu polnih organa, neplodnost, upalu pankreasa, jetre itd.).

3. Parazitski crvi - helminti (grčki *helmins* - crv, glista). Registrovano je oko 150 vrsta helminata kod čoveka (oni čine takozvanu helmintofaunu), koji spadaju u tri klase: *nematode* (okrugli crvi, koji imaju telo u obliku niti ili cilindra blago zaoštrenog na vrhovima), *cestode* (trakasti crvi) i *trematode* (pijavice, pljosnati crvi). U pojedinim slučajevima uočeno je parazitiranje kod ljudi predstavnika klase strugača (crva sa bodljikavom glavom).

Na teritoriji bivšeg Sovjetskog Saveza registrovane su 52 vrste helminata: 24 vrste nematoda, 19 - cestoda i 9 - trematoda. Od 52 vrste helminata 28 praktično nemaju medicinski značaj, postoje njihovo parazitiranje kod čoveka opisivano samo u pojedinačnim slučajevima; ostale vrste helminata imaju određeni značaj budući da su neke vrste svuda rasprostranjene, a druge na ograničenim žarištima.

Lokalizacija helminata u čovekovom telu može biti raznovrsna. Intenzitet zaraženosti je takođe različit — od pojedinačnih primeraka do stotina i hiljada primeraka. Broj vrsta, koje istovremeno parazitiraju u organizmu, može varirati od 1 do 6 i više.

Oblik glista, koje mogu živeti u čovekovom organizmu, može biti različit. To zavisi od raznovrsnih uslova, od kojih veliku ulogu igraju sledeći uslovi: 1) *geografski faktor*, različita je rasprostranjenost helminata u raznim geografskim zonama s obzirom na karakteristične za svaku zonu temperature, vlažnost, karakter zemljišta (tla) i vegetaciju, a takođe prisustvo i rasprostranjenost prelaznih domaćina i slično; 2) *profesija*, na primer, kod radnika na seoskim domaćinstvima najčešće se uočavaju

helminti, kojima se oni zaražuju preko tla; kod radnika u dubokim jamama (šahfovima) sa konstantno visokom temperaturom uočavaju se ankilostomidoze itd.; 3) *životni uslovi, tradicija i neke navike*: upotreba u ishrani strugotina od mesa i nekih vrsta ribe (narendauo smrznuto meso ili riba)², nedovoljno isprženog ili kuvanog mesa, ribe pečene na ražnju, sveže zasoljene ikre od štuke i slično podstiču zarazu od bičje pantljičare od goveđeg mesa, svinjske pantljičare - u trihinelama od svinjskog mesa, raznim vrstama difilobotrida i nekim trematodama od određenih vrsta ribe; dubrenje povrtnjaka štetnim fekalijama podstiče širenje askaridoza i trihocefaleza itd. i 4) *uzrast*: neki helminti (patuljaste pantljičare, oštrice, askeride) najčešće se sreću kod dece, dok se ostali (bičja i svinjska pantljičara, difilobotridi, neke trematode) sreću kod odraslih.

Najrasprostranjenije u svim geografskim zonama su oštrice. U centralnoj zoni evropskog dela Rusije rasprostranjene su askaride. Bez obzira na to stanovnici gradova su njima zaraženi u manjem stepenu. Nešto rede se sreće vlasoglav. Rede, nego vlasoglavom, prvenstveno kod seoskog stanovništva uočava se zaraženost trihostrongilidama. Od cestoda se najviše na celoj teritoriji centralne zone sreće patuljasta pantljičara, rede bičja pantljičara. Patuljasta pantljičara uočava se prvenstveno kod gradskog stanovništva, uglavnom u dečjim kolektivima. Relativno retko se uočavaju svinjska pantljičara, cisticerkoza, jednoćelijski ehinokokus, višećelijski ehinokokus (izuzetno retko), pacovska pantljičara, a veoma redak izuzetak je trematoda *Fasciola hepatica*. Prema tome, glavna grupa helminata, karakterističnih za helmintofaunu bilo kojeg rejona, jesu oštrice, zatim askaride, patuljasta pantljičara, rede vlasoglav i još rede bičja (goveda) pantljičara.

Parazitski crvi mogu da žive u bilo kom defu čovečjeg organizma: u organima (ehinokokus u jetri), pod kožom (drakunuleza), u želudačno-crevnom traktu (askaride, oštrice, pantljičare itd.).

Parazitski crvi asimiluju hranu koju je probavio čovek; luče toksične ekskreme i sekrete koji izazivaju hroničnu intoksikaciju; čine raznovrsne mehaničke povrede; različite refleksne uticaje i drugu štetu.

Nepridržavanje elementarnih higijenskih mera i stvaranje truležnih uslova u šupljini želudačno-crevnog trakta su uslovi koji podstiču zarazu čovekovog organizma parazitskim crvima.

4. Parazitski ljuskari i mekušci. Uzrok njihove pojave u čovekovom organizmu je potpuno isti - unutrašnja nečistoća.

5. Parazitski insekti. Ova vrsta parazita govori o krajnjoj zapaštenosti čovečjeg organizma. U njih spadaju, na primer, vaši.

KAKO SE MOŽE ZARAZITI PARAZITIMA (GLISTAMA)?

Bebe se zaraze parazitima još pri rađanju. Napadnute su sve sluzokože organizma: oči, usta, nos, medica (perineum). Strada i koža. Neretko zaraza ima opšti karakter, već u 5- 8 mesecu života ona izaziva kod odojčadi slabljenje pankreasa, što često dovodi do „neočekivanog“ dijabetesa, tumora i drugih oboljenja.

Slučajevi oboljenja od parazita su sve učestaliji s obzirom na razvoj turizma, zagađenost vode i hrane i prekomernu upotrebu hemikalija i antibiotika. Gliste, nematode i veliki broj ameba (oni stvaraju sluz) u znatno većoj količini su rasprostranjeni među stanovništvom, nego što to tvrdi tradicionalna medicina. Velika koncentracija parazita uočava se u komercijalnim svinjskim produktima (bekon, šunka, hrenovke, kobasice, svinjski kotleti, kremenadle itd.). Govedina, piletina, ovčetina i posebno riba često su zaraženi njima.

Te činjenice su pogubne za bilo koje društvo, koje u ishrani koristi mnogo mesa, mesnih i ribljih produkata. Otuda, u visokorazvijenim zemljama kao stoje Amerika, ima mnogo više parazitskih infekcija, nego u Africi. Na primer, čovek se zarazi svinjskom glistom ako jede zaraženu nedopečenu svinjetinu, sušenu (dimljenu) šunku ili kobasicu... Laive se razvijaju u mišićima, šire se kroz centralni neivni sistem u druga tkiva i organe i na kraju se pripljuju na gornjem delu tankog creva. Svinjska glista na-

nosi veliku štetu čovekovom organizmu, kada nerazvijene larve prodiru u mišićno tkivo, srce, oči ili mozak.

Kada posle čišćenja organizma kod nekih ljudi izlaze neverovatno dugački paraziti, ljudi se pitaju: kako takvo čudovište može da živi u našem organizmu, a da mi u to i ne sumnjamo? Odgovor na ovo pitanje je jednostavan. Cilj parazita je da sakrije svoj boravak u našem tete. Paraziti žive neprimećeni jer onog trenutka kada ih primetimo nesumnjivo ćemo preduzeti određene mere da ih odstranimo. Paraziti su veoma inteligentna bića. Naravno, njihova inteligencija nije na onom nivou na kome je i čovekova. Ali, oni su poznati po svojoj sposobnosti da prežive i da se razmnožavaju, stoje, bez sumnje, glavni cilj svakog zemaljskog organizma...

Najbrži način da larve parazita prodru u naš organizam jesu zaraženi produkti ishrane: loše oprano voće i povrće, nedopečeno i nedokuvano meso. Postoji još jedan način da se Čovek zarazi parazitima - preko domaćih životinja. U organizmu većine životinja živi nekoliko vrsta parazita i njihova jaja Često dospevaju u okolnu sredinu preko ekskrementa životinje. Sa ekskrementa oni prelaze na životinjsku dlaku, a čovek se može zaraziti kada miluje, grli ili ljubi svog ljubimca ili čak preko vazduha. To je posebno opasno za malu decu, koja vole svoje ljubimce, ali i za trudnice ili bolesnike čiji je imunološki sistem već oslabljen.

Zagađeno debelo crevo je idealna sredina za razmnožavanje najrazličitijih parazita.

Paraziti dobijaju najbolju ishranu. Oni uzimaju ono stoje najhranljivije iz obroka svog domaćina, ostavljajući mu samo mrvice. Kod mnogih ljudi, koji vode zdrav način života i koji se pravilno hrane, ne uočava se znatno poboljšanje zdravstvenog stanja upravo zbog prisustva parazita u njima. Ozdravljenje organizma pomoću ishra-

ne, vežbi, terapija očeličavanja bez prethodnog čišćenja organizma od nečistoća i parazita daje mnogo manji efekat. Neki specijalisti tvrde, da su paraziti glavni uzrok gojznosti, jer lišavaju organizam potrebnih hranljivih materija, ostavljajući mu samo prazne „kalorije“. Organizam počinje da traži sve više hrane, jer mu nedostaju vitamini i minerali.

KAKO DIJAGNOSTIKOVATI PRISUSTVO PARAZITA?

Da se paraziti nalaze u telu domaćina otkriva se posmatranjem samih parazita izbačenih iz organizma (balantide, amebe, članci glista, oštrice) ili produkata njihovog razmnožavanja (jaja, ciste protozoa). Istraživanju se podvrgavaju izlučevine organa u kojima žive paraziti (ekskrement, mokraća, sluz) ili tkiva organizma domaćina (krv, limfni čvorovi, njihova biopsija i biopsija mišića).

Prisustvo parazita se najčešće određuje pomoću analize ekskrementa. Ipak taj metod nije siguran, jer se pri analizi ekskrementa paraziti mogu otkriti samo u slučaju ako laborant uoči jaja parazita pod mikroskopom. Ali, ako parazit koji živi u našem organizmu, nije položio jaja u vreme kada se vrši pro vera, njegovo prisustvo ostaće neprimećeno.

Zaraženost parazita može se odrediti prema spoljašnjem izgledu čoveka i prema nenormalnim simptomima rada njegovog organizma.

Prema spoljašnjem izgledu čoveka - razni miteseri, bubuljice, seboreja, grubost kožnih pokrivki, pege, razne mrlje, prevremene bore na licu, prevremena ćelavost, papilome, pukotine na petama, odslojavanje i lo-

mljenje noktiju - može biti znak da je njegov želudacno-crevni trakt zaražen. To mogu biti proste ili mačje lamblije, trihomonade ili druge protozoe, a ubrzo i njihov buket. Najbanalnija infekcija izbacuje iz stroja samoregulaciju i imunološku zaštitu organizma.

Infekcija se ispoljava, takođe, kroz česta respiratorna oboljenja - angine, hronične tonzilitise, upale maksilarnih (bočnih) sinusa, sinusitise, polipe, a isto tako hrkanjem u snu.

Simptomi oboljenja kod žena: belo pranje, upala jajnika, bolne menstruacije sa krvoprolićem, slabost, poremećaj rokova menstrualnog ciklusa, zatim postepen razvoj fibroma, mioma, fibrozno-cistozne mastopatije, upale nadbubrežnih žlezda, mokraćne bešike i bubrega.

Simptomi prisustva parazita kod muškaraca - prostatitis, impotencija, potom adenom, cistitis, pesak i kamenje u bubrežima i mokraćnoj bešici. Usled infekcije može biti narušena (poremećena) psiha u trećem pokoljenju. Pokoljenje koje smenjuje inficirane roditelje umire 10-15 godina ranije.

NAJIZRAZITIJI SIMPTOMI PARAZITSKIH INFEKCIJA

Zah'ori. Gliste, zahvaljujući svom obliku i velikim razmerama, mogu mehanički da zatvaraju neke kanale, kanale creva. Obilna infekcija glistama može izazvati zatvaranje opštih žučnih i crevnih kanala, što uzrokuje retka i otežana pražnjenja.

Protiv. Jedan deo parazita, naročito protozoe, stvara materije slične hormonima koje uzrokuju gubitak natriju-

ma i hlorida, što, sa svoje strane, uzrokuje česta vodnjikava pražnjenja. Prema tome, pri parazitskoj infekciji proliv je funkcija parazita, a ne pokušaj organizma da se oslobodi prisustva infekcije u njemu ili nepravilne ishrane.

Gasovi i naduvenost. Jedan broj parazita preživljava u gornjem delu tankog creva, gde upala koju izazivaju dovodi do naduvenosti i stvaranja gasova. Problem može biti još komplikovaniji pri upotrebi teško svarljivih produkata tipa pasulja ili sirovog voća i povrća. Stalna naduvenost trbušnih organa često je simptom prisustva skrivenih parazita. Ti gastrocrevni simptomi mogu se ispoljavati sa naizmeničnom snagom tokom više meseci, pa čak i godina, ako se paraziti ne izbace iz organizma.

Gastrocrevni sindrom. Paraziti mogu nadraživati i izazivati upalu zidova creva, što dovodi do pojave čitavog niza gastrocrevnih simptoma i nedovoljne asimilacije životno važnih hranljivih i posebno masnih materija. Takva mala asimilacija hranljivih materija uzrokuje tvrdi ekskrement i višak masti u ekskrementu.

Bolovi u zglobovima i mišićima. Poznato je da se paraziti mogu premeštati po čovekovom organizmu sa ciljem da se smeste na najudobnijim mestima, na primer, u zglobnoj tečnosti i mišićima. Kada se to dogodi Čovek oseća bolove, koji se često smatraju posledicom artritisa. Bolovi i upala zglobova i mišića su, takođe, rezultat traumiranja tkiva usled dejstva nekih parazita ili imunološke reakcije organizma na prisustvo parazita.

Alergija. Paraziti mogu da nadražuju, a ponekad čak i da probiju crevnu opnu, što povećava rizik od prodiranja velikih neprobavljenih molekula u creva. To može aktivirati imunološki odgovor organizma u vidu stvaranja povećanih doza eosinofila - jednog od tipova zaštitnih ćelija organizma. Eosinofili mogu da podstaknu upalu tkiva organizma, što uzrokuje alergijske reakcije. Pa-

raziti izazivaju, takođe, povećano stvaranje imunološkog globulina E u organizmu.

Problematična koža. Crevni paraziti mogu izazvati koprivnjaci!, ospe, ekcem i druge kožne reakcije alergijskog karaktera. Gnojne rane (čirevi) na koži, tumori i kraste, papilomi i dermatiti mogu biti rezultat prisustva prostih mikroorganizama (protozoa).

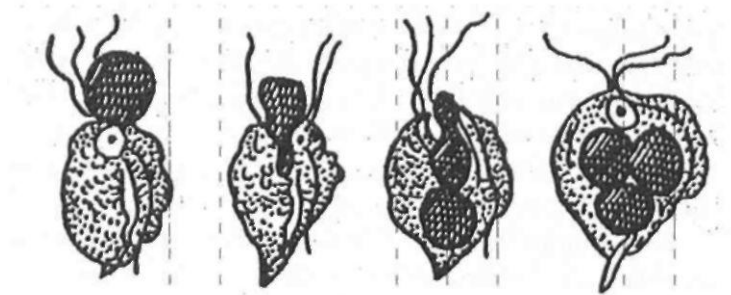
Anemija. Neke vrste crevnih glista priljubljuju se uz sluzokožu creva i isisavaju hranljive materije domaćina. Nalazeći se u organizmu u velikoj količini oni mogu da izazovu veliki gubitak krvi, što uzrokuje nedostatak gvozdca u organizmu (anemije). Anemiju izaziva trihomonada i drugi mikroparaziti koji se hrane ćelijama krvi.

Trihomonada se može hraniti spermatozoidima, što izaziva impotenciju. Ona ih guta slično crvenim krvnim zrnima.

Granuleme. Granuleme su tumorske mase, koje obavijaju uništena jaja parazita. Najčešće se stvaraju na zidovima debelog i tankog creva, ali se mogu naseliti i u plućima, jetri, trbušnoj duplji, materici.

Nervoza. Otpaci razmenc materija i toksične materije parazita mogu da nadražuju centralni nervni sistem. Nespokoјstvo i nervoza često nastaju kao rezultat sistematskog zaražavanja parazitima. Mnogi ljudi ustanove da su po završetku procesa čišćenja organizma postali mnogo uravnoteženiji i strpljiviji.

Poremećaj sna. Cesta buđenja noću, naročito između 2 i 3 sata, takođe mogu biti pokušaj organizma da se oslobodi toksičnih materija kroz jetru. U tim noćnim satima bioritmološki jetra je najaktivnija. Poremećaj sna takođe može biti isprovociran noćnim izlascima nekih parazita kroz anus, što dovodi do neprijatnog bolnog osećaja i svraba. Jedan od uzroka pojave hemoroida je razvoj parazita (oštrica) ispod sluzokože pravog creva.

Slika 7. – *Triomonada* guta crvene ćelije krvi, što može izazvati anemiju.

Škrgutanje zubima. Bruksizam - nenormalno škrgutanje zubima, stezanje zuba i njihovo trenje često prati parazitske infekcije. Ti simptomi su posebno izraženi kod dece za vreme spavanja. Bruksizam može biti odgovor nervnog sistema na strani nadraživač.

Hronični umor. Simptomi hroničnog umora obuhvataju slabost, žalbe na simptome slične gripu, apatiju, depresiju, gubitak koncentracije i loše pamćenje. Ti fizički, umni i emocionalni simptomi mogu biti izazvani parazitima koji uzrokuju anemiju, intoksikaciju, nedostatak hranljivih materija u organizmu zbog slabe asimilacije belančevina, ugljenih hidrata, masti a posebno vitamina A i B.

Poremećaji imuniteta. Paraziti slabe imunološki sistem smanjujući lučenje imunoglobulina A. Njihovo prisustvo stalno stimuliše reakciju sistema i vremenom može da oslabi taj životno važan imunološki mehanizam, otvarajući put za prodiranje bakterijskih i virusnih infekcija u organizam. U broj izrazitih simptoma koji potvrđuju da paraziti postoje u organizmu mogli bi se svrstati i sledeći poremećaji: povećana telesna težina, prekomerna glad, gubitak telesne težine, neugodan strani ukus u ustima

NAJŠTETNIJI PARAZITI ZA ČOVEKA

ma i zadah iz usta, astma, dijabetes, epilepsija, bubuljice, migrene i najčešći uzroci smrti — srčana oboljenja i rak. Na primer, profesor Hilda Klark u svojoj knjizi *Lek protiv svih rakova* zaključuje da su mnoge vrste raka izazvane parazitom fasciolopsis Buski. „Ako se pacijent oslobodi tih parazita i tumori će nestati“.

Onkologija. Kao što nam je postalo jasno, raznovrsni oblici onkoloških oboljenja „delo su ruku“ svemogućih parazita - od gljivica, trihomonada do glista.

U suštini važno je shvatiti sledeće: ako ste oboleli - čistite organizam i oslobađajte se od parazita. Zatim, razmotrite i promenite način života, inače ćete ponovo oboleti.

TOKSOPLAZME

Toksoplazmom (grčki *toxon* - luk, duga) se naziva ju bolesti izazvane najprostijim jednoćelijskim organizmima na raznoraznim mestima čovečjeg organizma, gde su oni prodrli i razmnožili se. Uzročnik toksoplazmoza je toksoplazma *Toxoplasma gondii* koja spada u rod protozoa, u klasu bičara.

Toksoplazma ima oblik polumeseca i podseća na režanj pomorandže: jedan kraj parazita je obično zaoštren, drugi - zaobljen, dužine do 7 mikrona.

Toksoplazme se kreću klizanjem, a u u ćelije prodiru obrćući se oko uzdužne ose.

Toksoplazme se razmnožavaju bespolno, uzdužnim deljenjem na dva dela (na pola). Kao rezultat ponovnog uzdužnog deljenja u protoplazmi ćelije domaćina nagomilava se porodica parazita, koja je dobila naziv „pseudocista“. Pseudociste se sreću u većem broju u različitim organima zaraženog organizma za vreme akutnog stadijuma infekcije. One su okružene veoma tankom (providnom) membranom, koju je verovatno stvorila ćelija domaćina, i nemaju svoj omotač. Ćelije pune takvih parazita se razaraju. Oslobodeni paraziti prodiru u nove ćelije, gde se ponovo dele i stvaraju nove pseudociste.

Pri prelasku infekcije u hronični oblik toksoplazme se zadržavaju u vidu pravih cisti (okružuju se specijalnim omotačem). Takve ciste imaju sposobnost da se duže vremena zadrže u organizmu životinja i čoveka (do 5 go-

dina). Ciste se, takođe, sreću i u tkivima očiju, srca, pluća i nekih drugih organa. Broj toksoplazmi u cisti varira od nekoliko primeraka do nekoliko hiljada.

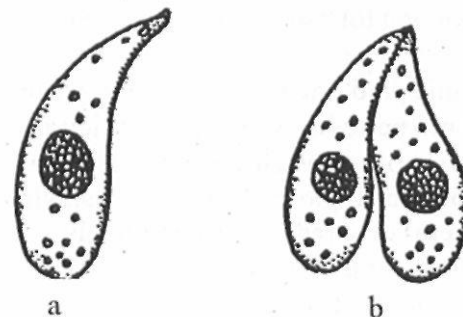
Do oboljenja uzrokovanih toksoplazmom dolazi se na sledeći način. Sa mesta prodiranja u organizam toksoplazma prodire u krv, a zatim u ćelije organa i tkiva gde se i razmnožava. U tom periodu u protoplazmi ćelija uočava se veliki broj toksoplazme u raznim stadijumima deljenja. Ćelija se povećava po razmerama, njeno jezgro se potiskuje prema kraju i konture postaju nepravilne. Stvaraju se pseudociste, koje se dalje mogu razarati. Do razaranja pseudocisti dolazi ubrzo ili neposredno posle njihovog stvaranja. Oslobođeni paraziti prodiru u ćelije i ciklus razvoja se ponavlja.

U tkivima organa toksoplazme izazivaju upalu, odumiranje, resorpciju (splasnjavanje) i deformisanje normalnog tkiva. U akutnom periodu bolesti toksoplazme u slobodnom stanju mogu da se otkriju u pljuvački, sluzi iz nosa, u seroznom eksudatu, mleku, mokraći, krvi i tečnosti oko ploda. Period aktivnosti parazita traje 1-2 nedelje a prekid te aktivnosti poklapa se sa periodom povećanja antitela (1-3 nedelje od početka infekcije).

Akutni oblik toksoplazmoze javlja se u većini slučajeva kao opšte oboljenje sa prisustvom raznovrsnih simptoma.

Pri širenju infekcije može doći do smrti organizma ili kao rezultat povećanja otpornosti organizma infekcija prelazi u podakutni ili hronični stadijum.

U tom periodu u unutrašnjim organima i tkivima van centralnog nervnog sistema toksoplazme se postepeno smanjuju po broju i potpuno iščezavaju ili samo ponekad ostaju u vidu cisti, otpornih na antitela. Međutim, u mozgu i tkivima očiju toksoplazme produžavaju da se razmnožavaju, ponekad godinama. To se objašnjava nespo-

Slika 8. – Toksoplazma (elektronska mikroskopija):
a) toksoplazma u stanju mirovanja; b) za vreme deljenja.

sobnošću antitela da u dovoljnoj količini prodiru kroz krvne barijere u mozak i oči, u vezi sa čime se u periodu hronične infekcije toksoplazme i uočavaju uglavnom u mozgu, a takode u sloju krvnih sudova i mrežnjače očiju. Toksoplazma u tom periodu može biti otkrivena u vidu pseudocisti, a takode i cisti bez ikakve ćelijske reakcije oko nje.

Paraziti (ciste) pokriveni omotačem suprotno od pseudocisti teže se uništavaju pod uticajem specifičnog lečenja. U takvom stanju toksoplazme žive u organizmu kao „dremajuća infekcija“.

U zavisnosti od načina zaražavanja toksoplazmoze se dele na urođene i stečene.

UROĐENA TOKSOPLAZMOZA

Radi razvoja toksoplazmoze potrebno je da u organizmu žene postoji slobodni uzročnik ili u krvi, ili u zidovima materice. To dovodi do zaražavanja ploda toksoplazmama kroz placentu. Obično se uzročnik nalazi u krvo-

toku kod akutnog toka infekcije, i to relativno kratko vreme.

Inficiranje ploda za vreme trudnoće žene može se javiti u bilo kom periodu. Ako se žena inficira u ranom periodu trudnoće promene su veoma izražene i dovode do unutarutrobne smrti ploda ili se (pri zaustavljanju infektivnog procesa) dete rađa sa hroničnim oblikom urođene toksoplazmoze, koja se karakteriše prisustvom urođenih mana u razvoju različitih organa, naročito mozga i očiju.

Pri inficiranju ploda u dnigoj trećini trudnoće dete se rađa sa podakutnom infekcijom, koja se karakteriše prisustvom meningoencefalitisa, iritisa, horioretinirisa kod deteta. Ako se plod zarazi u poslednjoj trećini trudnoće dete se rađa sa simptomima akutne infekcije (ospe, žutica) i sa oštećenjem unutrašnjih organa (creva, jetre, srca).

STEČENA TOKSOPLAZMOZA

Stečena toksoplazmoza je oboljenje koje nastaje posle rođenja. Inkubacioni period stečene toksoplazmoze traje od 3 do 10 dana. Po pravilu, za to vreme uočavaju se slabost, nemoć i glavobolja.

Klinička ispoljavanja stečene toksoplazmoze veoma su raznovrsna, stoje uslovljeno lokalizacijom parazita u različitim organima ili istovremenim sveopštim oboljenjem svih organa i sistema organizma.

U današnje vreme lekari izdvajaju 4 osnovna oblika stečene toksoplazmoze.

1. Toksoplazmozno oboljenje limfnih čvorova - najčešće uočljiv oblik, pri kome obolevaju limfni čvorovi na vratu, zatiljku, iznad ključnjače, iza trbušne maramice, ispod mišića i na sinusima. Oboljenje može biti praćeno bolovima i uvećanjem limfnih čvorova, a može pro-

ći sajedva приметnim uvećanjem i bez bolova. To ukazuje da se oko obolelih limfnih čvorova odvija patogeni proces, oboleva organizam (kvare se zubi, gnoje krajnici, koren jezika - uvećani su limfni čvorovi na vratu itd.).

2. Oblik oboljenja sličan tifusu sa akutnim početkom, visokom temperaturom (39- 40°C) i ospom koja podseća na pegavi tifus. Ospa prekriva Čitavo telo, osim glave, dlanova i tabana. Ospa može da se međusobno sjeđinjava.

3. Cerebrospinalni oblik sa meningoencefalitskim pojavama i često sa makulopapuloznom ospom. Bolesnici se žale na jaku glavobolju, vrtoglavicu, ponekad na depresiju i poremećaj sna tipa letargičnog stanja.

4. Stečena toksoplazma na očima najčešće se javlja u vidu teškog uveitisa — upale sudovne opne oka koja se sastoji od dužice (iris), cilijarnog tela (corpus ciliare) i sudovnjače (chorioidea). Mnogi slučajevi oboljenja (oštećenja) očiju, koji se smatraju tuberkuloznim i bezuspešno se lece protivtuberkuloznim sredstvima, mogu biti u vezi sa toksoplazmozom.

5. Treba, takođe, izdvojiti i toksoplazmozni miokarditis - oblik oboljenja koji se odvija paralelno sa oboljenjem srca.

Neki lekari dopunski izdvajaju još plućni i crevni oblik toksoplazmoze. Pri plućnom obliku klinički i rendgenološki se dobija ista slika kao kod pneumonije. Infiltrati u plućima mogu se smatrati tuberkuloznim. Crevni oblik toksoplazmoze protiče kao akutni ili podakutni enterokolitis. Pojave enterokolitisa mogu se dešavati i kod drugih oblika toksoplazmoze i predstavljaju njegove rane simptome.

Pri prodiranju toksoplazmi u skeletne mišiće i njihovom razmnožavanju često se javljaju bolovi u mišićima i zglobovima u akutnom periodu ili kasnije. Takvi simptomi toksoplazmoze, zajedno sa groznicom i drhtavicom,

kojima je ona praćena, mogu podsećati na gripoznu infekciju.

Cesto se dešava da pri stečenoj toksoplazmozi istovremeno oboleva nekoliko organa ili sistema, na primer, oboljenje centralnog nervnog sistema i očiju, centralnog nervnog sistema i srćanih mišića, limfnih ćvorova i pluća. Istovremeno sa akutnim, podakutnim i hroniĉnim oblicima stećene toksoplazmoze javljaju se skrivene tokso-plazmoze, koje protiću bez simptoma ili sa neodrećenim simptomima, kao što su opšte zamaranje, glavobolja, neznatna temperatura i nemoć.

KOD KOGA SE NAJĆEŠĆE UOĆAVA TOKSOPLAZMA?

Toksoplazmoza spada u grupu veoma rasprostranjenih oboljenja. Ako se kod zdravih mladih ljudi stepen širenja toksoplazmoze javlja u 2- 21 % slućajeva, sa uzrastom se broj zaraženih ljudi znatno uvećava.

Kod majki, koje su rodile dete sa bolešću Dauna, pozitivna analiza na toksoplazmozu je bila u 80 % slućajeva, kod žena sa patološkom akušerskom anamnezom (spontani pobaćaji, mrtvorodenćad) - u 60 % slućajeva.

Kod obolelih od psihićkih oboljenja toksoplazma se javljala u 40— 50 %, a kod obolelih od razlićitih oboljenja oćiju u 50- 60 %) slućajeva.

LEĆENJE TOKSOPLAZMOZE

Ćišćenje organizma. Zasićenost organizma silicijli-mom. Lećenje pomoću pelena (Artemisia absinthium), ekstrakta belog luka sa alkoholom, uzimanjem kerozina,

uzimanjem „trojke“ (posebno alkoholnog ekstrakta sa ljuskom ili pregradama izmećujezgara od oraha). Gladovanje na urinu i utrljavanje u kožu starog urina. Jaćanje imuniteta.

TRIHOMONADE (TRIHOMONAS)

Trihomonade su jednoćelijska ųiva bića (protozoe) iz klase bićara porodice Trichomonadidae. U ćovekovom organizmu parazitiraju tri vrste: Trichomonadidae vaginalis Donne (vaginalna trihomonada), T. tenax Midler (usna trihomonada) i T. hominis Davaine (ćrevna trihomonada).

Trihomonada ima tri ciklusa razvoja: bićarski (poodmakli stadijum), amebni (najagresivniji stadijum), cistićni (moće se odvijati u posebnom omotaću, koji je štiti od spoljašnjih uticaja) i mnoštvo prelaznih oblika. Ona moće ųiveti i u kolonijama, saćinjavajući „višećelijsku ųivotinju“. Zbog toga što je trihomonada bespolna, pri svakom njenom deljenju nastaju novi organizmi i ćelije, individuumi i vrste. Time se objašnjava uzrok njenog neprepoznavanja i velike raznovrsnosti kolonija — neoplazmi: do dvesta samostalnih i na hiljade tumora „koji se teško razlikuju“. Nalazeći se istovremeno u raznim stadijumima ųivota: cistićnom, amebnom, bićarskom, u obliku kolonije (u kojoj se istovremeno mogu uoćiti tri navedena stadijuma ųivota), trihomonada ima razlićito poreklo. Osim toga, ona je sposobna da na svojoj površini izdvaja materije, koje su identiće tkivima ćovećjeg organizma. Sve to ćini trihomonade skoro neranjivim (nepovredivim), a ćovećji organizam najpogodnijim mestom za razmnoųavanje.

Do infekcije može doći kroz usta, pravo crevo, polne organe i pri udisanju vazduha. Dalje postepeno oboleva ceo čovečji organizam. Statistički podaci pokazuju da trećina umrlih ima tumorske promene na kostima i mekim tkivima. Još veći broj ljudi umire od različitih oboljenja srca i krvnih sudova. Ta oboljenja i još veći broj drugih oboljenja rezultat su kolonizacije čovečjeg organizma trihomonadama.

U faktore, koji podstiču razvoj trihomonada, spadaju:

- jonizujuće zračenje, koje stimulije njihov rast i ubrzava njihove biološke funkcije;
- faktori koji razdražuju trihomonadu, kao što su neke hemijske materije i lekovi (ne protiv trihomonade), pušenje i alkohol. Kao odgovor na razdražljivost ona prelazi u agresivni amebni oblik i počinje aktivno da se razmnožava.

Treba istaći još jednu osobinu trihomonada. Ako dospeju u nepovoljne uslove ili im pretila smrt (na primer, od imuniteta), one mogu da luče rožnatu ili pihtijastu materiju, koja oko njih stvara zaštitni omotač. Rezultat je da se stvara otok (tumor) - kolonija trihomonada, koji podseća na hrskavicu (na primer, fibrom ili miom) ili na gusti kiseli (na primer, cista). Osim toga, ako se na trihomonade dejstvuje u ćelijskom stadijumu (koji „stvara” tumor), one prelaze iz ćelijskog stadijuma u amebni, najagresivniji, i „beže” iz tumora po krvnim sudovima. Zatim prodiru u drugi organ, gde je smanjena razmena materija, a to znači da tu dospeva manje lekova, na primer, u hrskavicu i kosti. Razvijajući se tamo one u njima stvaraju tumore i slične bolesti. Zato je veoma važno na vreme pristupiti lečenju organizma.

Prisustvo virusne, bakterijske, gljivične i druge infekcije u organizmu ne samo da podriva zaštitne sile or-

ganizma, već čini trihomonadu još malignijom. U svetu mikroba odvija se rat, rađaju se sve jači, otporniji i žešći paraziti. Da bi preživeli i pobedili, druge vrste parazita, konkurenti trihomonade, postaju neuobičajeno maligni (zloćudni). Rezultat je da oni obuhvataju ceo čovečji organizam.

I naravno, način života: karakterne crte, ishrana, motorna aktivnost, dnevni raspored, navike i sklonosti, pridržavanje mera higijene i ekologija okoline. Sve navedeno može da slabi i zagađuje organizam i samim tim stvara povoljne uslove za razvoj trihomonada.

Vaginalna trihomonada parazitira u mokraćnom sistemu čoveka. Od tri navedene vrste onaj najzloćudniji — za 25 puta prevazilazi usnu trihomonadu.

Od svih vrsta trihomonada, koje parazitiraju u čovečjem organizmu, vaginalna trihomonada je najosetljivija na dejstvo spoljašnjih faktora. Optimalni uslovi za razvoj te protozoe su: pH od 5,9 do 6,5 i temperatura 35 — 37°C. Pri temperaturi iznad 40°C te protozoe brzo ginu. Trihomonade bolje podnose niske temperature. Ova vrsta je posebno osetljiva na promenu osmotskog pritiska. Na njih podjednako pogubno deluje kako hipotonični tako i hipertonični rastvor. Pri sušenju vaginalne trihomonade umiru trenutno.

Usna trihomonada se retko sreće u usnoj duplji mladih ljudi sa zdravim zubima, ali i kod bezubih starijih. Trihomonade žive u usnoj duplji ljudi koji imaju zube obolele od karijesa, kao i kod ljudi koji pate od gingivitisa i paradentozе. Ispostavlja se da upravo ova trihomonada izaziva ta oboljenja. Živi u džepovima desni (prostor između desni i zuba). Ona je najslabija po zloćudnosti, ali je zato veoma rasprostranjena.

Crevna trihomonada živi u probavnom traktu. Ona je u poređenju sa vaginalnom i usnom mnogo otpornija

na spoljašnje faktore (jer mora da se odupire probavnim fermentima želudačno-crevnog trakta). Veoma je osetljiva na sušenje i dejstvo ultravioletnih zraka.

Trihomonadna oboljenja (trichomoniasis, trihomonoza, trihomoniaza) su infektivne bolesti, koje sejavljaju usled oboljenja raznih delova mokraćnog sistema čoveka od vaginalnih trihomonada. Bolest je karakteristična po raznovrsnosti simptoma i različitim komplikacijama. Za žene je karakterističan vaginitis i kolpitis, a za muškarce - metritis. Ali to su zastareli podaci. Tome treba dodati infekcije, izazvane usnom i crevnom trihomonadom, razna onkološka, srčano-vaskularna oboljenja i slično. Dakle, može se zaključiti daje trihomoniaza najrasprostranjenije infektivno oboljenje u svetu.

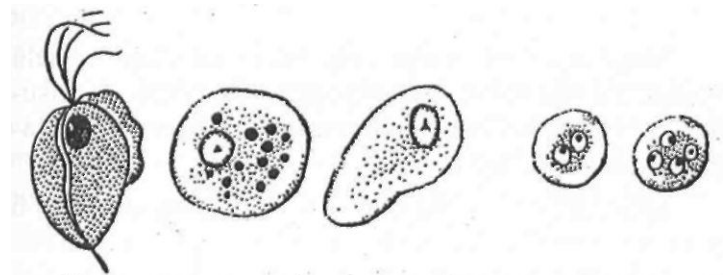
Vaginalna trihomonada kod žena može izazvati, osim kolitisa, cistitis, cervicitis i bartolinitis, a kod muškaraca, osim uretritisa, prostatitis, vezikulitis, epididimitis i orhitis.

Kod trihomonadnih oboljenja sve žene se ne obraćaju za medicinsku pomoć. Zato su podaci o rasprostranjenosti tog oboljenja među njima umanjeni. Zaraženo je oko 10% stanovništva. Kod nevinih devojaka trihomonaza se retko sreće. Kod dece do polne zrelosti trihomonaza se sreće u izuzetnim slučajevima.

Broj obolelih od trihomonaze stalno se povećava.

Izvor zaraze kod trihomonadne infekcije je čovek (oboleli od trihomonoze, „zdrav“ nosilac vaginalnih trihomonada). „Zdravi“ nosioci i ljudi kod kojih oboljenje protiče bez simptoma, po pravilu, ne obraćaju se za medicinsku pomoć.

Ako vaginalne trihomonade nosi zdrav čovek on je veoma pogodan za rasprostiranje (prenošenje) infekcije. Pri ispitivanju zdravih žena uočava se od 10 do 35% za-

Slika 9. – Trihomonada: a) bičarski oblik (poodmakli stadijum); b) amebni oblik (medustadijum i najagresivniji stadijum). Sleva – amebna trihomonada progutala je nekoliko eritrocita (crne loptice), sdesna – ista trihomonada, ali gladna; c) cistični oblik. Sleva – u cisti se nalaze dve trihomonade, sdesna – u cisti se nalaze četiri trihomonade.

raženih trihomonadama, a kod muškaraca - od 2 do 16%. Trihomonoza kod oba pola je oboljenje koje se prenosi po Inim putem.

Uzročnik trihomonoze, ipak, ima izvesnu otpornost u spoljašnjoj sredini (on gine pod uticajem visoke temperature, sušenja i promene osmognog pritiska). Vaginalne trihomonade bizo ginu i u vodi.

Trihomonoza, kao i ma koje drugo infektivno oboljenje, ima određeni razvojni ciklus. Rok trajanja tog ciklusa pri antitrihomonadnom lečenju je u proseku 2- 3 meseca.

Na pojavu trihomonoze, pored prodiranja uzročnika u organizam, često utiču i druga propratna oboljenja, vitaminski i hormonalni poremećaji, promena stanja zidova vagine pod uticajem trudnoće, abortusa itd. U oslabljenom organizmu čak i slaba trihomonadna infekcija može da izazove teško oboljenje.

OSOBENOSTI INFEKCIJE KOD ŽENA

Mogućnost inficiranja žena zavisi od stanja epitela vagine. Pri velikoj količini estrogena i, samim tim, prisustva dovoljnih količina glikogena u epitelu vagine slučajevi infekcija su retki.

Mehaničke i hemijske traume sluzokoža, posebno u postklimakteričnom periodu, povećavaju mogućnost nastanka bolesti. U menopauzi, kada je atrofirana sluzokoža vagine posebno ranjiva, javlja se novi faktor stimulacije razmnožavanja trihomonada. Njihovo razmnožavanje se najbolje vrši pri $\text{pH} = 5,5-6$. Kod žena obolelih od trihomonoze pH vaginalnog sadržaja je obično veći, nego kod žena koje ne boluju od trihomonoze. Pri povećanoj kiselosti vaginalnog sadržaja, pri $\text{pH} = 3-3,5$ (to jest jaka oksidacija, koja se može samostalno postići primenom urina dojenčeta) moguć je i spontani nestanak vaginalnih trihomonada. Poznati su slučajevi, kada pri postojanju trihomonada kod muža nije dolazilo do inficiranja žene, kod koje je pH vaginalnog sadržaja iznosio $3,5-4$.

Infekciju na žene prenose uglavnom muškarci nosioci trihomonada i oboleli od trihomonadnog uretritisa. U pojedinim slučajevima trihomonade dospevaju u vaginu zajedno sa spermom, a u drugim sa izlučevinama iz mokraćnog kanala. U početku se inficira vagina, zatim mokraćni kanal i drugi organi mokraćnopolnog sistema.

Leukociti i gljivice kandidate, koji se nalaze u vagini žene, prisiljavaju parazita trihomonadu da pređe u ćelijski oblik i postane nerazpoznatljiv. Da bi se otkrila trihomonada uništavaju se gljivice kandidate, što uzrokuje poremećaj ravnoteže mikroflore u vagini. Rezultat je da se trihomonada vidno aktivira, što pojednostavljuje njeno otkrivanje.

Kod bolesnika sa ispoljenom trihomonozi, posebno kod žena, javljaju se simptomi akutnog kolpitisa: belo pra-nje, svrab u vagini i oko spoljašnjih organa.

Lokalno lečenje, koje je preduzela žena ili joj je prepisao lekar, u trajanju 2-3 nedelje donosi znatno olakšanje i žena smatrajući daje zdrava, ne obraća se lekaru mesecima i godinama. U stvari takvo „lečenje“, prema mom mišljenju, samo pogoršava stanje zdravlja, jer akutni oblik bolesti prelazi u hronični, koji se tromo odvija i prelazi u dubinu organizma.

DIJAGNOSTIKA TRIHOMOZOZE KOD ŽENA

Neki ginekolozi, na primer V. A. Melnikova, preporučuju da se sredinom menstrualnog ciklusa uzima nistatin po 500 000 jedinica 4 puta dnevno (ili levorin po 500 000 jedinica 3 puta dnevno) u trajanju 12-14 dana sa istovremenim ispiranjem 2% rastvorom sode bikarbone i posle toga mazanje zidova vagine levorinovom mašću. Istovremeno se prepisuje aloja 2,0 intramuskularno svakodnevno do 15 puta i elektroforeza sa 1% rastvorom sulfata cinka do 15 puta. U vreme očekivane menstruacije prekida se fizioterapija, aloja i lokalno lečenje vagine.

Namaz se kod žena uzima (radi analize)³ počev od četvrtog dana od početka menstruacije i obavezno iz tri tačke: uretre, cervikalnog kanala i vagine. Preporučuje se uzimanje namaza obavezno 4 dana redom, pošto se trihomonade mogu javiti samo u jednom od njih. Uzimanje namaza u bilo koje vreme dane je neizbežno, pošto trihomonade ponovo odlaze u duboka žarišta i gornje organe.

Takav način otkrivanja trihomonada omogućava da se utvrdi da nije samo 5-7% žena, već 55% inficirano triho-

monadom. Pri detaljnim analizama taj procenat se povećava na 90! Ako se tome doda inficiranost usnom i crevnom trihomonadom, obolelost je 100% kako kod žena tako i kod muškaraca.

OSOBENOSTI INFEKCIJE KOD MUŠKARACA

Za prodiranje trihomonada u uretru muškaraca potrebni su nešto drugačiji uslovi. Ipak, i ovde ima više faktora koji onemogućavaju prodiranje i razvoj uzročnika: kisela sredina mokraće i ispiranje zidova uretre njom, velika otpornost sluzokože ukoliko ne postoje neka oboljenja od ranije. Veliki značaj ima i smanjena otpornost organizma, izazvana promenom normalnog vitaminskog balansa, anatomske deformacije i propratni ponovljeni uretritis.

DIJAGNOSTIKA TRIHOMONOZE KOD MUŠKARACA

Trihomonozu kod muškaraca često prolazi neprimetno. Zato muškarci sebe smatraju savršeno zdravim, iako su nosioci i prenosioci trihomonada. Otkrivanje parazita moguće je samo prilikom specijalnih ispitivanja: serija kombinovanih provokacija sa svakodnevnim uzimanjem namaza. Ali čak i tada od 15 do 20 epruveta samo će u 1—2 biti otkrivene trihomonade, jer je uzročnik skriven u zatvorenim (kapsuliranim) žarištima. Iz tih zatvorenih žarišta paraziti mogu da se probijaju u uretru za vreme polnog akta ili pod uticajem drugih faktora.

SIMPTOMI BOLESTI

Inkubacioni period u proseku varira u granicama od 5 do 15 dana. Klinička slika karakteriše se relativnom jednoobraznošću simptoma i ne predstavlja bilo kakve specifične osobenosti. Najčešće su žalbe na lučenja, svrab, bolne snošaje, često mokrenje, slab san i razdražljivost.

Simptomi trihomonadnog kolpitisa su: obilna tečna, penušava i gnojna lučenja, a u akutnim slučajevima izlučevine koje razjedaju, ponekad sa primesom sukrvičavog sekreta. Sluzokoža vagine kod akutnog trihomonadnog kolpitisa je otečena, crvena, mestimično sa tačkastim krvnim podlivima koja blago krvari. Obilne izlučevine koje ističu iz vagine nadražuju sluzokožu vaginalnog trijema, kao i kožu spoljašnjih genitalija. U hroničnim slučajevima uočava se žarišna hiperemija (prepunjavanje sudova krvlju) zidova vagine. Količina lučenja se smanjuje, ali se zadržava njihova penušavost. Kod trihomonadnih kolpitisa upalni proces se širi i na vaginalni deo grlića materice.

Kod oboljenja uretre oko njenog spoljašnjeg otvora mogu se javiti hiperemija i otok; bolesnici imaju učestalo i bolno mokrenje.

Trihomonadni uretritis kod muškarca prolazi uglavnom po tipu gonorejnog i drugih bakterijskih uretritisa.

MOGUĆE KOMPLIKACIJE

Kod muškaraca uretritis je jedan od glavnih simptoma da u organizmu postoji trihomonozu. Oboljenja drugih organa mokraćnopolnog sistema, kao i kod gonoreje, javljaju se sekundarno. Trihomonadni prostatitisi mogu

proći bez ikakvih simptoma. Organi mošnice češće su zahvaćeni procesom, nego kod gonoreje. Otkrivanje trihomonada u sekretu prostate, strugotine iz obolelih jajnika služe kao dokaz da vaginalna trihomonada može iz uretre da prodre u bilo koji organ mokraćnog sistema. U teže posledice trihomonoze kod muškaraca spada sužavanje mokraćnog kanala, do čega, kao i kod gonoreje, ne dolazi odjednom već tokom 2- 8 godina i više. Profilaksa razvoja komplikacija kod trihomonadnih uretritisa jednog velikog problema borbe protiv te bolesti. U profilaksi veliki značaj imaju rana dijagnostika i efikasnost lečenja.

LEČENJE TRIHOMONOZE

Ginekolog Melnikova preporučuje metod lečenja trihomonoze sa primenom sredstava, koja poboljšavaju razmenu u tkivima i stimulišu zaštitne sile organizma, što takođe poboljšava prodiranje lekova u žarište bolesti. Njeno lečenje sastoji se u sledećem.

Prva kura lečenja počinje od intramuskularnog unošenja aloje svakog drugog dana 8— 10 puta, naizmenično sa intramuskularnim unošenjem gonovakcine od 0,25 mililitara (250 miliona mikronskih tela) do 1,25 mililitara u količini 4— 5 injekcija svakog drugog dana, pri čemu se doza svake injekcije povećava za 0,25 mililitara. Istovremeno prepisuju se protivtrihomonadni preparati - trihopol pojednu tabletu (0,25) 3 puta dnevno posle jela tokom 10 dana (za kuru 7,5 grama). Posle prve kure lečenja, sledi druga, zatim treća itd.

Prirodni pristup lečenju trihomonada nešto je drugačiji. Prvo se čisti organizam. Drugo - na sve moguće načine jača se imunitet. Treće - leći se od sve tri vrste trihomonada.

Najuniverzalnije na sve tri vrste trihomonada deluje „trojka“. Poseban ekstrakt od pregrada između jezgara oraha sa votkom. Još bolje deluje ekstrakt od pregrada ili zelene ljuske oraha sa kerozinom.

Navodim recept.

Čašu pregrada oraha samleti u mašini za mlevenje kafe i preliti sa čašom votke (ljute rakije). Ostaviti da odstoji na tamnom mestu 24 sata.

Uzimati na sledeći način:

Prvi dan - 5 kapi natašte.

Drugi dan - 10 kapi.

Treći dan - 20 kapi i tako produžiti mesec dana po 20 kapi dnevno.

Usna trihomonada. Za ishranu ove trihomonade služi hrana koja se zaglavila između zuba u usnoj duplji. Ove trihomonade posebno vole šećer i masnoće.

Usna trihomonada živi u džepovima desni, zubnom kamencu, pljuvačci, sluzi, tkivima usne duplje i krajnicima.

Kolonije usne trihomonade popunjavaju se sa svakim poljupcem. Ako se partneri menjaju, posle svakog novog partnera paraziti su sve agresivniji i zloćudniji.

Za lečenje treba sisati ulje od suncokreta. Ujutro natašte uzeti supenu kašiku ulja (zejtina) i sisati ga (bućkati ga u ustima) dok ne postane vodnjikavo i belo. Proces traje od 10 do 20 minuta.

Posle toga usta isprati prokuvanom vodom, ili još bolje ekstraktom od pelina, čajem od mahovice (*Oxycoccus palustris*, *O. microcarpus turcz.*) ili sažvakati plod mahovice, odnosno piti voćni sok od plodova mahovice. Poželjno je ponoviti terapiju i pred spavanje.

Tajna efikasnosti te terapije je u tome da masti rastvaraju toksine trihomonade. Lipolijeva kiselina, koja se sadrži u ulju (zejtinu), podstiče rast trihomonada. Zato

ulje može poslužiti i kao mamac za parazite, usled čega se čovek može oslobađati ne samo od toksina, već i od trihomonada.

Crevna trihomonada. U praksi se najviše primenjuje gorke protivparazitne trave (uglavnom u osušenom stanju), kao što su pelen, karanfilić, ali i niz začina (luk, češnjak, gorčica). Na crevne trihomonade dobro deluju produkti sa kiselim ukusom i crvenom bojom — mahovica i njoj slični jagodasti plodovi.

Vaginalna trihomonada. Poznato nam je da vaginalne trihomonade ginu u prvim minutama ili čak sekundama pri dejstvu na njih sa fitoncidima luka, senfa, rena, četinarskog drveća, breze, ribizle, dinje, limuna, mahovica i mandarine. To će biti detaljnije opisano u trećem poglavlju (*Faktori koji utiču na parazite*). Upotreba soka, odvara, ekstrakta ili uljnog preparata tih biljaka u vidu vaginalnih orošavanja tamponima podstiče uništavanje vaginalnih trihomonada. Upotreba ukuvanog urina na sličan način doprinosi izlečenju od vaginalnih parazita. Kura lečenja obično traje nedelju dana. Zatim se pravi pauza od 3 do 5 dana i sve se ponavlja do potpunog izlečenja. Usput se menja ishrana - izbacuje se slatko, masno, meso, mesne prerađevine i kvasac.

Kod trihomonadnih kolpitisa i erozije grlića materice, kao i gljivičnih oboljenja treba se ispirati i klistirati travom rusom (*Chelidonium majus*).

Žene mogu da vrše veća vaginalna orošavanja toplim ekstraktom od sledećih trava:

supena kašika kore od hrasta,

supena kašika kore od pasjakovine (*Rhamnus cathartica*),

supena kašika pelena,

supena kašika cvetova povratiča (*Tanacetum vulgare*) i supena kašika rastavića (*Equisetum arvense*).

Smeša od navedenih trava preliva se sa 3 litra ključale vode i ostavi da odstoji 2— 3 sata.

Ako je potrebno jače sredstvo postupa se kao prilikom pripremanja odvara - voda se kuva sve dok deo vode ne ispari. U početku mora da ispari pola litra, a kasnije 1,5 litar vode. Posle toga tečnost treba procediti i primenjivati.

Obično se koristi 2 litra ekstrakta pri temperaturi 35-36°C. Za vaginalno orošavanje treba koristiti specijalno, čisto, Esmarhovo lonče. Gumenu cev od balona Esmarhovog lončeta uvoditi u vaginu do dna, dodirujući grlić materice. Ako se pažljivo progura cev kroz grlić materice u šupljinu materice, od parazita se može isprati i materica. Kura sličnih terapija traje 3- 5 dana. Dalje se može ponavljati po potrebi.

Kada je reč o lečenju muškaraca, oni mogu u vidu kupki, ispiranja i podmazivanja primenjivati sve što je navedeno. Na primer, tokom 3— 5 dana mogu primenjivati kupke, ili ispirati u tegli polni organ sa ogoljenim glavićem 25- 30 minuta. U teglu sipati 1 litar ekstrakta od trava (za žene se preporučuje: kora hrasta, kora pasjakovine itd.).

Zasićavanje tkiva silicijumom doprinosi oslobađanju organizma od polnih parazita. U tu svrhu treba uzeti 1 supenu kašiku bilo koje kaolinske gline i rastvoriti je u 1 litru proključale vode, ohlađene do 37- 38°C. Muškarci u toj vodi ispiraju polni organ, stavljajući ga sa obnaženim glavićem u vodu sa glinom i držeći ga u toj vodi 10-15 minuta.

Uputstvo za muškarce: kada se zaguli kožica polnog organa do kraja i potpuno obnaži glava polnog organa, otvara se nežna sluzokoža kroz koju u organizam mogu prodirati materije rastvorene u vodi. Sluzokoža brzo upija iz tih materija silicijum koji nedostaje organizmu. To

doprinosi ne samo ozdravljenju kavemoznih tela po Inog uda, već jača nervnu vezu između mozga i kavemoznih tela polnog uda. Čim se pojavi želja za polnim opštenjem, nervi brzo prenose impulse u polni sistem i dolazi do erekcije. Zato ta terapija podiže potenciju kod muškaraca.

Ženama se preporučuje da koriste glinenu vodu za vaginalno ispiranje, kao stoje već opisano sa ekstraktom od trava.

Glina vezuje mikroparazite i izbacuje ih iz polnih kanala. Pri tome se lece i jačaju sluzokože polnih organa.

U praksi je zapaženo, da se organizam uspešnije oslobađa trihomonada, hlamidija i drugih uzročnika veneričnih oboljenja ako se istovremeno vrši potpuno čišćenje organizma, zasićavanje organizma silicijumom i dehelmentizacija prema metodi N. A. Semjonove ili T. Z. Abramovske.

TRIHOMONADNA TEORIJA RAKA PREMA T. J. SVIŠĆEVOJ

Tamara Jakovljeva Svišćeva direktno se sukobila sa rakom. Evo kako to ona opisuje.

„Ja imam lični obračun sa rakom: već treće pokolenje mojih bliskih rođaka umire od te bolesti. I premda su stariji uspevali da žive sedamdeset i više godina, mnogi od njihove dece i unuka nisu uspeali više od polovine tog životnog veka. Iako je imao zdravo srce moj mlađi brat umirao je u teškim mukama. Bilo me je sramota da ja, kao starija sestra, ostajem da još živim. Obratila sam se lekarima za pomoć, a oni su mi predložili: „Ulepšajte mu poslednje dane života ukusnim delikatesima“. Moj brat Aljoša imao je rak želuca... I ja sam shvatila, da sam sle-

deća. Postojala je bojazan i za mog sina. Pri visini 190 centimetara velika iscrpljenost - deficit njegove težine prelazi 15 kilograma, nefritis bubrega, uvećana jetra, paradentoza zuba. Pošto je dobio poziv za vojsku bio je na medicinskim pregledima. Otkrili su mu belančevine u mokraći i smestili ga u bolnicu. Lečili su ga injekcijama penicilina i operisali su mu krajnike. Posle tri meseca otpustili su ga iz bolnice sa krvavom mokraćom. Ja sam već tada shvatala opasnost te operacije jer su krajnici zaštitni limfni organ. Ubeđivala sam lekara koji ga leći i dobila sam otkaz. Sinje poverovao lekarima i sada za to plaća svojim zubima i bolestima od kojih boluje. Na primerima svojih rođaka i najbližih shvatila sam da se rak u našoj porodici „podmlađuje“ pa sam sebi postavila cilj: „Sin mora da nadživi mene!“ I počela sam da se bavim problemom raka“.

Detaljan teoretski i strpljiv praktični rad dao je rezultate. Svišćeva je praktično dokazala daje tumorska ćelija oblik trihomonade koja ne pripada bičarima. Tumor predstavlja koloniju nebičarskih trihomonada, koje su prešle u miran način života. Tumor se stvara bubrenjem trihomonada i on je rezultat njihovog nedovršenog razmnožavanja, kada novostvorene ćelije (ćelije kćerki), ne odvojivši se od majčinih, počinju da stvaraju nove ćelije.

Najedan ili drugi način trihomonade, koje su dospele u organizam, prenose se krvotokom i limfotokom po celom organizmu. One se lukavo štite od imuniteta maskirajući se, tj. prelazeći iz jednog u drugi stadijurn života. Pri tome intenzivno asimiluju hranljive materije iz čovečjeg organizma. One „jedu“ eritrocite i leukocite. Trihomonade, obrnuto, luče u većim količinama mlečnu kiselinu, superoksid, fermente, „loš“ holesterin i druge otrove, čime truju organizam. To neprimetno uzrokuje malokrvnost, iscrpljenost i kiseoničko gladovanje. Sma-

njuje se imunitet, nastaje poremećaj u nervnom sistemu, razaraju se tkiva za stvaranje krvi i limfe, izobličava se normalna sredina organizma.

Zbog ponavljanja višestrukih infekcija trihomonadama (usnom, crevnom i vaginalnom) i slabljenja imuniteta, trihomonade postaju sve agresivnije kako čovek stari. One stvaraju kolonije - tumore i metastaze. Prema tome, rak je završna etapa trihomonoze. Tumori se prema razvoju (rastu) dele na dobroćudne (benigne) i zloćudne (maligne) na osnovu „snage“ trihomonada i načina njihovog razmnožavanja. Benigni tumor stvara trihomonade slabe zloćudnosti, koja se razmnožava deljenjem na dve jedinice odnosno to deljenje je usporeno još uvek dovoljno snažnim imunitetom. Sa povećanjem zloćudnosti trihomonada i smanjenjem imuniteta benigni tumor postepeno prelazi u maligni i nastaju metastaze.

Prema tome, rak je opšte imunodeficitno oboljenje. Slabost imuniteta i organizma ne omogućava borbu sa oboljenjem. Tumor (otok) je samo posledica navedenog procesa, njegov završni stadijum.

Sredstva i metodi koje predlaže Tamara Jakovljeva stvarno omogućavaju da se rak izleči. To su čišćenje organizma, uništavanje parazita i stimulacija imuniteta.

HLAMIDIJE

Uzročnik **hlamidioze** - opasne venerične bolesti jeste *Chlamidia trachomatis*.

Hlamidije izazivaju upalu u polnim organima (gnojne izlučevine, razaranje struktura tkiva, gubitak funkcije organa), neplodnost, poremećaj vida (oči koje se ujutro gnoje ukazuju na „rad“ hlarnidija), probavnog sistema (razne poremećaje probavnog sistema, upalu pankreasa,

dijabetes, poremećaje jetre), razaraju zidove krvnih sudova i, prema istraživanjima naučnika iz Johanesburga, mogu prouzrokovati infarkt.

Hlamidije su tesno povezane sa trihomonadama. Nedavno je otkriveno da hlamidije u vreme razmnožavanja borave u trihomonadama, gde stvaraju mikrokolonije. Hlamidije koriste trihomonade kao prodišnice i za zaštitu od nepovoljnih uslova (na primer, da izbegnu preparate koji ih uništavaju). Hlamidije dospevaju u trihomonade na dva načina.

Prvi način. Trihomonade su veoma velika bića za hlamidije i one gutaju hlamidije da bi ih svarile i zasitile se njima. Ali hlamidije uspevaju da oko sebe stvore vakuolu (zaštitni kokon) i ostaju da žive u trihomonadama! Tako hlamidije postaju paraziti trihomonada, gde se i razmnožavaju.

Drugi način. Hlamidije mogu da prolaze kroz pore u membrane trihomonada i da se dalje u njima razmnožavaju kao njeni paraziti. Pri tome one čine trihomonadu aktivnijom, tj. zloćudnijom. Eto zašto se često javljaju zajedničke trihomonadno-hlamidne infekcije.

Razmotrimo informaciju, koja se nedavno pojavila, o tome kako hlamidije mogu da izazovu infarkt miokarda.

U aprilu 1996. godine, izučavajući obolele od infarkta u klinikama Johanesburga, naučnici su obratili pažnju na neobičnu zakonitost: od 80 ispitanika kod 75 je u krvi pronađena bakterija *Chlamidia trachomatis* — uzročnik hlamidioze, opasne venerične bolesti. Javila se pretpostavka da ta podudarnost nije slučajna. Dalja temeljna istraživanja tokom godinu dana pokazala su da hlamidije stvarno razaraju zidove arterija i uzrokuju infarkt.

Da bi se kod Čoveka javio infarkt, osim inficiranja hlamidijama, potrebni su i drugi nepovoljni uslovi, koji nastaju u organizmu: opšta slabost organizma kao rezultat zagađenosti organizma ili starenja, slabljenje imuniteta, uzimanje suviše količine hrane, štetne životne i prehrambene navike - masna i slatka hrana, alkohol, nikotin i slično; emocionalni stres koji stvara „školjku“ - slabost u spoljašnjim životnim manifestacijama; loše stanje sistema krvnih i limfnih sudova, kao posledica portalne hipertonije i zagađenosti sudova. Obično se slični nepovoljni uslovi stvaraju u organizmu svakog čoveka koji ne vodi računa o sebi i svom zdravlju u Četrdesetim-pedesetim godinama.

Rečju, u pitanju je opšte zagađenje organizma koje stvara sveopšte truležne promene - povoljnu sredinu za život hlamidija i druge gnojne infekcije. Čim do toga dođe mikroorganizmi se krvotokom (krv iz vena pravog creva može odmah da dospe u srce, naročito pri postojanju portalne hipertonije) kreću prema srcu, prodiru u zidove sudova i razaraju njihova tkiva. Na unutrašnjem zidu krvnih sudova javlja se ožiljak. On otežava protok krvi, povećava pritisak i opterećuje srce. Sa povećanjem ožiljaka postaje sve gore, srcu nedostaje kiseonik i počinju da se razaraju tkiva srčanog mišića. U određenom momentu zid ne izdržava prenapregnutost - nastaje infarkt.

Hlamidna infekcija je opasna zato što nije uvek jasno izražena upala. Venerično oboljenje može i biti i ne biti, a u krvi se nalazi mnogo hlamidija. Hlamidioza često prolazi bez simptoma. Za razliku od sifilisa ili gonoreje hlamidioza može i da ne izazove bolove, gnojnu upalu ili vidljivu eroziju organa. A u četrdesetim-pedesetim godinama - infarkt.

Hlamidije su veoma otporne, a osim toga umeju da se pritaje u belim krvnim zrnima. Upravo zbog toga or-

ganizam se ne hvata u koštac sa hlamidijama, on ih jednostavno ne primećuje.

Infarkt miokarda može biti isto tako zarazan, kao i grip. Takva sumnja se prvi put javila kod lekarajoš 1988. godine, posle uzastopne smrti osam sportista u Švedskoj.

To su bili dobro pripremljeni atletičari, članovi državne reprezentacije za sportsku orijentaciju. Nisu pušili, nisu konzumirali alkohol i nisu jeli masnu hranu. Bez obzira na to ubio ih je podmukli infarkt. Da li su oni zarazili jedan drugog (sportisti su trenirali zajedno)? Takva pretpostavka mogla bi se pokazati besmislenom, pošto se infarkt nije ubrajaio među zarazna oboljenja. Ali drugog objašnjenja iznenadne smrti takoreći savršeno zdravih mladih ljudi jednostavno nije bilo. Uz to eksperti sa univerziteta u gradu Upsala, koji su vršili obdukciju, otkrili su u njihovim srcima gomile hlamidija (parazitskih bakterija). Nisu li ti mikroskopski zlikovci bili uzročnici smrtonosne bolesti? Pitanja su ostala bez odgovora. Većini specijalista hipoteza se činila neverovatnom i oni su švedsku tragediju objašnjavali sticajem slučajnih okolnosti.

U današnje vreme većina naučnika sklona je teoriji da mikroparaziti izazivaju infarkt i druga srčano-vaskularna oboljenja. Zaštita protiv njih je - protivparazitno lečenje, čišćenje organizma, podizanje imuniteta svim mogućim sredstvima.

Još nekoliko informacija o istraživanju hlamidija.

Finski mikrobiolozi supružnici Sajku 1988. godine na opšte iznenađenje otkrili su u krvi ljudi, koji pate od ateroskleroze (a ona dovodi do infarkta), neuobičajeno veliku količinu antitela, koja nastaju kao odgovor na pojavu hlamidija i sprečavaju njihovo razmnožavanje. Zašto imunološki sistem tako burno reaguje na naizgled bezazlene mikroorganizme? Jer, kao što se smatralo, taj tip

hlarnidija, koji je nedavno otkriven, sposoban je da izazove samo malu upalu disajnih puteva, koja ne predstavlja skoro nikakvu pretnju zdravlju.

Posle izvesnog vremena supružnici Sajku došli su do još jednog zapanjujućeg otkrića. Ispitujući stanovnike finskih sela, u kojima su se infarkti miokarda iz nepoznatih razloga često dešavali, oni su u krvi, spolja gledano zdravih ljudi, pronalazili povećan sadržaj antitela. Imao se utisak da u tim selima hara epidemija. Postavljalo se pomalo začuđujuće pitanje da ne inficiraju seljaci infarktom jedni druge? Usvojim istraživanjima i pretpostavkama supružnici su zauzeli oprečne stavove u članku koji je publikovan u eminentnom medicinskom časopisu „Lanceta“.

Taj članak je pročitao američki epidemiolog Tomas Grejston, koji je resio da pođe tragom Finaca i otkrio je čitave kolonije hlarnidija u trombima, koji su zapušavali krvne sudove pacijenata. Amerikanac Jozef Muleštajn pomoću katetera izvukao je sklerotične naslage iz venoznih sudova srca kod 90 pacijenata. U 70% slučajeva on je u tim naslagama, koje su se sastojale iz masti i kreča, nalazio hlarnidije.

Posle nekoliko godina naučnici su došli do novih rezultata. Peka Sajku je obavio eksperiment kojim je, prema njegovim recima, nesporno dokazao zlokobnu ulogu hlarnidija pri nastanku ateroskleroze. U nos zečeva on je ukapavao rastvor sa tim mikroorganizmima, stimulišući običan način inficiranja - preko sluzokože. Posle nekoliko nedelja naučnik je otkrio kod ranije zdravih životinja jasne simptome ateroskleroze.

Američki lekari obavili su istraživanja većih razmera. Tokom pet godina oni su uzeli na analizu krv od 22 000 svojih kolega. Kao ispitanici odabrani su lekari koji vode zdrav način života, pri njihovom ispitivanju nisu bi-

li utvrđeni nikakvi „faktori rizika“, koji stvaraju predispozicije, kao što se smatralo, za srčano-vaskularna oboljenja (na primer, povećan sadržaj holesterina u krvi). Bez obzira na to 543 osobe koje su bile na posmatranju za to vreme su doživele infarkt ili insult. Pri analizi krvi kod njih je uočeno prisustvo C-reaktivnog proteina — belančevina, koje nastaju pri upalnim procesima. A prema „infekcionoj“ hipotezi infarktu prethodi upala krvnih sudova, uzrokovana hlarnidijama.

Pažnju zaslužuje i eksperiment Sandžipa Gupti, kardiologa iz Londona, koji je davao antibiotike pacijentima koji su tek preležali infarkt. Posle izvesnog vremena iz krvi pacijenata nestala su antitela, „specijalizovana“ za borbu protiv hlarnidija. To je, prema pretpostavkama Gupta, značilo daje virus uništen antibioticima.

Glavni zaključak ovih autora o sprovedenim istraživanjima ima¹¹ raznim zemljama bio je da je otkriven jedan od glavnih „neprijatelja čovečanstva“ — uzročnik infarkta, koji je u razvijenim zemljama, pored raka, najčešći uzrok smrti. Ovo otkriće mnogi naučnici ocenjuju kao „svetsku senzaciju“ i „najveće medicinsko dostignuće XX veka“. Ono, prema recima američkog kardiologa Wejna Aleksandera, „menja sve predstave lekara o infarktu“.

ŠTA SE PREPORUČUJE ZA BORBU PROTIV HLARNIDIJA?

Za uništavanje hlarnidija preporučuju se velike i jake doze antibiotika, jer one žive u trihomonadama, koje su se odlično prilagodile čovekovom imunitetu. Oslobođanje od hlarnidija mora se obaviti u dve etape. U prvoj etapi najpre se treba osloboditi od trihomonada, a u

drugo od hlarnidija. Drugu etapu treba primeniti 7- 10 dana posle protivtrihomonadnog lečenja. Potom se treba pobrinuti za opšte čišćenje i imunostimulaciju organizma. Kure protivtrihomonadnog i protivhlamidnog lečenja sprovode se po potrebi. Ali prve 2-3 kure treba uraditi sa pauzom od 10 do 15 dana. Nikako se ne sme izgubiti iz vida da su hlamidije veoma podmukli paraziti i od njih se moraju lečiti svi članovi porodice. To se posebno odnosi na supružnike koji se obavezno moraju istovremeno lečiti.

Protiv hlarnidija efikasno je uzimati „trojku“: pelen, kerozin i alkoholni ekstrakt belog luka. Hlamidije ne podnose gladovanje na urinu uz utrljavanje u telo starog urina. Primena ispiranja polnih organa vodom kiselog ukusa, parne terapije sa pelenovim, brezovim, hrastovim i jelovim metlicama-odlično su sredstvo za njihovo uništavanje.

GLJIVICE I GLJIVIČNA OBOLJENJA

U medicinskoj mikrobiologiji poznato je oko 100 vrsta gljivica, koje su sposobne da inficiraju i izazivaju oboljenja kod čoveka. Te gljivice su veoma rasprostranjene u prirodi. One se nalaze u tlu, u biljkama, životinjama, u trulim produktima, u konzerviranim produktima, u krvi itd.

Patogene gljivice malo zavise od spoljašnjih uslova i dobro rastu na svakom mestu. Većina gljivica ima potrebu za vitaminima: biotinom, riboflavinom, tiaminom i drugim, koje one oduzimaju od organizma. One izdržavaju temperaturu (za razliku od mikroba) od 2 do 45°C, zbog čega se prostim povećanjem temperature ne mogu tek tako jednostavno savladati.

Ali one ne vole dehidraciju, koja je za njih pogubna. Zato protiv gljivičnih oboljenja odgovaraju sredstva koja isušuju - jod, stipsa (alaun) i slično. „Suvo“ gladovanje je najefikasnije protiv gljivičnih oboljenja.

ANTIBIOTICI I GLJIVIČNE INFEKCIJE

Pre otkrića antibiotika ljudi su retko obolevali od bilo kojih gljivičnih oboljenja. Kada je počelo masovno lečenje antibioticima, specifična težina gljivičnih oboljenja znatno se povećala i produžila je da raste.

Postavlja se pitanje - čime (zahvaljujući kojim svojstvima) antibiotici utiču na rasprostiranje gljivičnih infekcija?

1. Svet mikroorganizama u čovečjem organizmu je uravnotežen: kada se antibioticima uništavaju određene vrste mikroorganizama njihovo mesto zauzimaju gljivice. Kao rezultat primene antibiotika lece se mikrobna oboljenja, ali se javljaju gljivična - na primer, herpes.

2. Mikrobi, koje uništavaju antibiotici, do tada su u čovekovom organizmu bili rivali sa gljivicama u borbi za hranu i mesto prebivališta, a sa nestankom te konkurencije gljivice počinju lako da se razmnožavaju, stvarajući u čovekovom telu gljivične kolonije (gljivičnjake).

3. Mnogi antibiotici, kao što su penicilin, tetraciklin i streptomycin direktno stimulišu rast gljivica, jer se upravo proizvode iz gljivica i plesni. Gljivice jedu te lekove kao najpogodniju hranu za sebe. Slična stimulacija „lečenjem“ antibioticima dovodi do razmnožavanja gljivica, što izaziva raznovrsne komplikacije u organizmu.

4. Mikrobi, koje su ubili antibiotici, pri svom razlaganju daju gljivicama još bolju hranu.

Bez prisustva antibiotika gljivica sporo raste; antibiotik izaziva razgranavanje posle 4 sata i posle 24 sata pojavljuje se gusto i često razgranavanje, koje obrazuje gljivičnjak.

KAKO SE ZAŠTITITI OD GLJIVIČNIH OBOLJENJA

- Prvo, u sopstvenom organizmu ne treba stvarati uslove koji omogućavaju bezbedno razmnožavanje gljivica. Zato se nikada ne treba lečiti antibioticima. Bolje je primenjivati prirodno lečenje — gladovanje od 3 do 5 dana, može i na urin. Nikada ne skidajte temperaturu. U tu svrhu stavite urin na puis (natopite krpicu urinom i privežite je na puis).

- Dobro je ispirati grlo rastvorom Lugola (jod sa glicerinom), koji se prodaje u apotekama. Može se piti i 2—3 kapi na 100 mililitara tople vode.

- Kao profilaksu protiv gljivičnih oboljenja dobro je primeniti kuru protivparazitnog lečenja pomoću „trojke“.

Gljivice ne podnose dehidraciju i soli. Upotreba ukuvanog urina, sa kašikom kuhinjske soli - odlično je sredstvo protiv gljivica. One ne podnose ni biljke sa ljutim ukusom, na primer, beli luk. Može se primeniti svež sok od belog luka ili njegov ekstrakt.

Primer. „Očistila sam creva i jetru 3 puta (izlazili su beli, šupljikasti, slični mozgu kamenčići), pijem svež urin ujutro natašte po 100 grama, svakoga jutra se ispiram još toplom mokraćom već 4 meseca. Počela sam da pijem ukuvan mokraću (do 1/4) po 50 grama ujutro natašte.

Ishrana: pre tri godine odrekla sam se mesa, mesnih proizvoda, mleka i mlečnih proizvoda, ali hleb i dalje

uzimam. Uglavnom upotrebljavam sveže i kuvano povrće, a ponekad i zejtin. Ishrana je odvojena. Pretežno kaše.

Dogodilo se i malo čudo! Nestalo mi je naprsnuće na anusu i iščezle su višegodišnje gljivice na nogama (skoro na čitavom stopalu), prestala je da mi puca koža na petama, regulisala se stolica (jednom dnevno ujutro) i nestale su naprsline oko noktiju na rukama“.

BRADAVICE

Veoma mnogo neprijatnosti izazivaju bradavice na rukama. Kako se od njih osloboditi jednostavno i zauvek? Evo nekoliko proverenih narodnih recepata.

KAKO UKLONITI BRADAVICE NARODNIM SREDSTVIMA?

Opšte pravilo: bradavice treba uklanjati posle punog meseca ili pre mladog meseca. Svoja dejstva propratite molitvama ili bajanjem.

Na primer: „Mati Božja na belom kamenju sedela, plakala, vikala i radila. Svileni končiću prekini se, bradavico kod raba Božjeg (ime) odvali se“.⁵

5 Ovo je veoma uspešno uklanjanje autosugestijom, što priznaje i savremena medicina. Jedan takav primer uklanjanja velikog broja bradavica imao sam priliku da vidim kod mog druga iz detinjstva. On je u detinjstvu bio potpuno prekriven bradavicama. Kada sam ga sreo posle 30 godina nije imao skoro nijednu bradavicu. Ispričao mi je dajući ovaj metod saznao od neke starice, ali da nije verovao u to. Jednom prilikom zadesio se službeno noću, za vreme mesečine, na terenu i zaostao iza druga, sagao se, umio rosom sa trave i izgovorio slične reči, obraćajući se mesecu da ga spasi „starine“ (bradavica). — Primedba prevodioca.

1. Svođenje (redukcija) bradavica na jabuku ili krompir. Radi toga jabuka ili krompir moraju imati ispupčenje, kvrgicu, koja podseća na bradavicu. Samo se sa takvim jabukama ili krompirima postiže 100% pozitivni efekat. Razrezati jabuku ili krompir napola. U nekim slučajevima preporučuje se da se to uradi jakim koncem. Polovinom jabuke ili krompira na kojoj se nalazi ispupčenje (izbočina) natrljati bradavice. U nekim slučajevima preporučuje se trljati bradavice sa obe polovine. Posle toga spojiti polovine i vezati ih istim koncem, kojim smo ih razrezali. Zakopati jabuku ili krompir u zemlju, što dalje od prebivališta (kuće, stana). Kada jabuka ili krompir istruli — bradavice će nestati.

2. Na svilenom koncu koji se drži iznad svake bradavice vezivati čvorove i pri tome govoriti naglas: „Vi ovde ne treba da živite. Vi ovde ne treba da budete. Moja reč je odlučna, neumoljiva. Sakriti taj konac u sveže razrezan krompir i zakopati ga u zemlju tako da niko ne zna gde ste ga zakopali. Kada krompir istruli - bradavice će nestati. U nekim slučajevima dovoljno je zakopati samo konac.

3. Uzeti komadić od stabla sa korenom pokošenog žitnog klasa ili poljske travčice. Vrhom slame nekoliko puta ubosti bradavicu, izgovarajući pri tome molitvu ili bajalicu. Posle toga tu slamčicu treba odmah zakopati u vlažnu zemlju sa korenom nagore. Nakon nekoliko dana, kada slamčica istruli, bradavice će nestati.

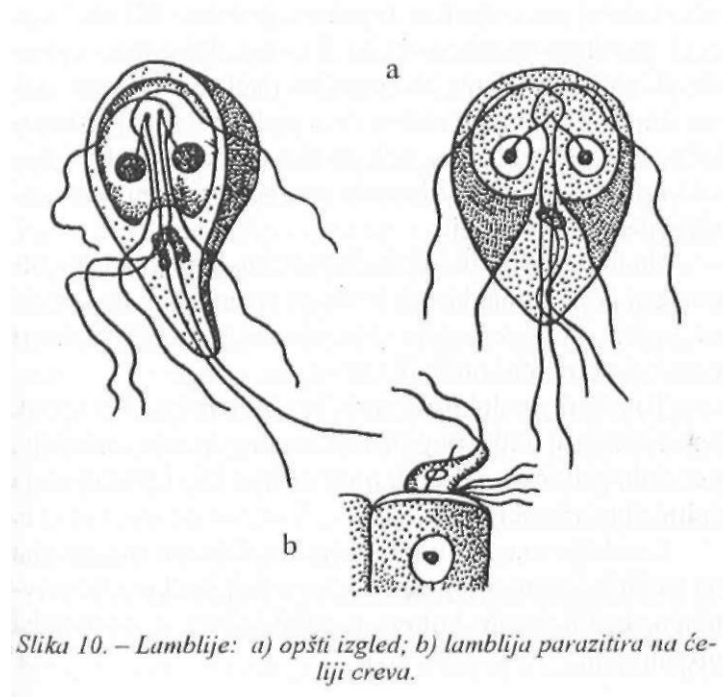
4. Uzmite prokljali krompir. Sakupite, otprilike, polovinu emajliranog lončeta klica, naspite u lonče vodu do vrha i stavite lonče na blagu vatru. Kuvajte sve dok voda ne uvri do polovine. Procedite i tom tečnošću trljajte bradavice jednom dnevno tokom 4 dana. Prema svedočenju očevidaca efekat je zapanjujući.

LAMBLIJE

Lamblioza (latinski *lambliosis*) je bolest koja nastaje usled oštećenja tankog creva i jetre lamblijama. Inficiranje čoveka lamblijama nije uvek praćeno klinički izraženim oboljenjem. U većini slučajeva ti ljudi su „zdravi“ nosioci. Kod čoveka parazitira jedna vrsta - *Lambliosis intestinalis*.

RASPROSTIRANJE (ŠIRENJE)

Lamblije se uočavaju kod stanovnika širom sveta. Kod odraslih ljudi u proseku 10-12%, kod zdrave dece -

Slika 10. — Lamblije: a) opšti izgled; b) lamblija parazitira na ćeliji creva.

U granicama od 16 do 35%, a kod želudažno-crevnih oboljenja u 56% slučajeva.

U crevima Čoveka lamblije obrazuju ciste, koje imaju ovalni oblik dužine 10-14 mikrona.

Izvor infekcije kod lamblioze je čovek. Ciste lamblija luče se iz čovekovog organizma zajedno sa ekskrementom.

Rasprostiranje lamblija pogoduju nepovoljni sanitarno-higijenski uslovi. Čovek se inficira preko prljavih ruku, različitih hranljivih produkata, posebno produkata koji se upotrebljavaju bez termičke obrade (povrće, jagode i drugo), preko vode i predmeta domaćinstva.

Oslobađanje vegetativnih oblika lamblija iz cisti vrši se pri rastvaranju hitinske obloge (ljuštare) ciste alkalnim sadržajem iz dvanaestopalačnog creva. Alkalna sredina povoljno se odražava na životnu aktivnost vegetativnih oblika lamblija. Razmnožavajući se u tankom crevu lamblije s vremena na vreme prelaze u dvanaestopalačno crevo i otuda mogu da prodru u žučnu kesu. U epitelu creva lamblije se fiksiraju pomoću pripijajućeg aparata (dela) - peristome.

Na fonu opštih ili lokalnih procesa, koji smanjuju otpornost organizma, lamblije mogu stvarati lokalna upalna žarišta, koja pogoduju sekundarnoj infekciji, u stvari uzrokuju hronični oblik dizenterije.

Toksični produkti raspada lamblija mogu biti uzrok poremećaja u vidu pogoršanja opšteg stanja, anemije, nervnih, psihičkih i drugih poremećaja kao i poremećaja želudačne sekrecije.

Lamblije izazivaju povećanu osetljivost organizma na različite vrste alergena. To se ispoljava kroz koprivnjaču, kožni svrab, bolove u zglobovima, a ponekad i groznicom.

U jetri je moguć upalni proces, hepatitis i čak ciroza. Promene u žučnoj kesi karakteristične su za holecistitis različitog porekla. Ispod mišićnog sloja žučne kese uočava se proširenje krvnih sudova, uvećanje vezivnog tkiva, otečenost sluzokože i mišića. U crevima se mogu javiti žarišta hemoragične upale i gnojne rane (čirevi) u donjim delovima debelog creva.

SIMPTOMI LAMBLIOZE

Lamblioza se najčešće ispoljava oboljenjem creva, jetre ili istovremeno oboljenjem oba navedena organa.

Oboljenje creva protiče u vidu duodenitisa, najčešće hroničnog, i enterokolitisa. Povremeno, naročito kod dece, uočava se kratkotrajno povećanje temperature. Javljaju se krčanje, prelivanje i bolovi u stomaku, koji se kod enteritisa osećaju oko pupka i nešto iznad pupka. Enterokolitis poprima hronični oblik; javljaju se recidivi, praćeni prolivima, rede zatvorima, koji mogu da se naizmenično smenjuju. Često se javljaju bolovi u podbratku, dispeptički poremećaji u vidu mučnine, neprijatnog ukusa u ustima, gorušice i podrigivanja (ponekad sa zadahom pokvarenih jaja). Kod bolesnika najčešće se smanjuje kiselina. Sigmoidni i silazni deo creva (kolodescendens) mogu biti spastički skraćeni ili povećani. Oboljenje creva može da bude praćeno znatnom opštom iscrpljenošću. Pri tome se rendgenološki mogu odrediti deformacije glave dvanaestopalačnog creva i poremećaj u radu žučne kese. Rede se sreću bolovi različiti po intenzitetu u desnoj podrebrici.

Često *oboljenje jetre* kod lamblioze ispoljava se u vidu holecistitisa, angioholitisa, hepatitisa i njihovih kombinacija, čak i ciroze jetre. Lambliozni holecistitis ispo-

ljava se kroz bolove ili u vidu jakih grčeva u jetri, ili tupim i stalnim bolovima i grčevima, koji se pojačavaju posle uzimanja hrane. Ponekad se povraća žuč ili tečnost, dolazi do lučenja pljuvačke, proliva, žutice i povećanja temperature.

Lambliozni holecistitis bez sekundarne infekcije, koji podseća na kamen u žuči, često je uzrok operacija.

Poremećaji u srčano-vaskularnom sistemu manifestly se povećanom iritacijom srčane aktivnosti i umerenim prigušenjem srčanih tonova. Intoksikacija se manifestuje poremećajima nervnog sistema u vidu umora, razdražljivosti ili apatije, plačljivosti, bolova u glavi i mišićima, ponekad vrtoglavicom, udaranjem srca, skokovima temperature, zaostajanjem u razvoju dece, poremećajem razmene materija i mršavljenjem. Pri tome se može uočiti podrhtavanje prstiju, hipotonija i povećano znojenje.

KLASIFIKACIJA LAMBLIOZA

Lamblioze se mogu klasifikovati prema sledećim kriterij umima:

- podnošljivost lamblija,
- lamblioza sa preovladavanjem lokalnih poremećaja: a) crevni oblici - duodenitis, enteritis, enterokolitis; b) jetreni oblici - angioholitis, holecistitis, hepatitis,
- lamblioza sa preovladavanjem opštih simptoma - vegetodistonija, gastrodistonija, anemija i
- rasprostranjeni oblici lamblioza u vidu kombinacije različitih oblika (enterokolitisa, holecistohepatitisa, kombinacije lokalnih nervnih poremećaja, promena u krvi itd.).

LEČENJE

Navodimo dva recepta za lečenje odraslih protiv lamblija.

- 50 grama listova od breze oprati, staviti u emajlirani lonac, dobro sabiti i odozgo staviti tanjirić — teret. Zatvoriti poklopcem, umotati u tkaninu i ostaviti da odstoji preko noći. Ujutro procediti i staviti u frižider. Piti po 1/3 čaše na 30 minuta pre svakog jela.

- U pola litra vode dodati 2 glavice češnjaka i ostaviti da odstoji 5 dana. Piti po 1 supenu kašiku natašte i uz to pomalo uzimati med sajedne supene kašike meda. Lečenje traje mesec dana.

HELMINTI

ASKARIDOZA

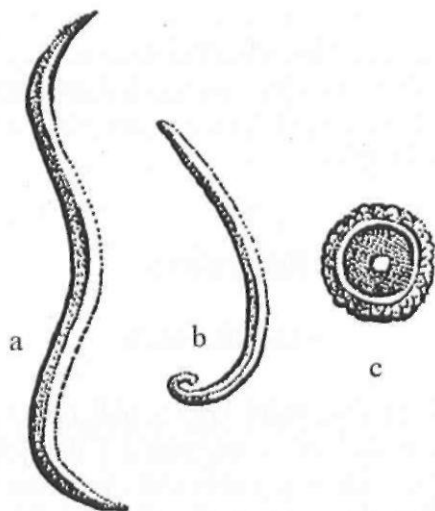
Askaridi su dvospolni krupni obli crvi vretenastog oblika dužine 20— 50 centimetara i debljine olovke. Glavno mesto njihovog prebivališta je tanko crevo. Životni vek askarida je oko godinu dana.

Oboljenje izazvano askaridama naziva se askaridoza. Ono se najčešće ispoljava uporedo sa želudacno-crevnim poremećajima (gubitak apetita, mučnina, povraćanje, bolovi u stomaku, lučenje pljuvačke), mnoštvom oboljenja organa za disanje (od prehlade do upale pluća), psihičkih poremećaja (od „bez uzročne“ razdražljivosti, vrtoglavice i glavobolje do nervnih grčeva i čak epileptičnih napada).

Inficiranje jajima askarida vrši se kroz usta. U želudacno-crevnom traktu čoveka izjaja se stvara larva. Larva buši sluzokožu creva i prodire u krv. Krvotokom ona

prolazi kroz srce i dospeva u pluća. U plućima probija krvne sudove i izlazi na površinu plućnog tkiva gde se i razvija.

Tkivo pluća ima svojstvo samočišćenja. Pri tome se uočavaju mikroskopski pokreti prema nosnom ždrelu. U predelu nosnog ždrela ona se ponovo guta i dospeva u želudacno-crevni trakt, gde se razvija u odraslu osobu. Pre-

Slika 11. – Askarida u prirodnoj veličini: a) ženka (velika); b) mužjak (manja); c) jaje askaride u kapsuli (uveličano).

ma tome, koliko se larvi podigne od pluća prema ždrelu, toliko askarida dospeva u tanko crevo i počinje parazitsku aktivnost. Na razvoja askarida od momenta kada čovek progutajaje do poluzrele askaride prođe 72— 76 dana.

Zato što se larve askarida podižu prema nosnom ždrelu, one mogu dospeti i u Čeone sinuse, u šupljine lobanje i uši. U medicinskoj praksi mogli su se sresti takvi slučajevi.

Ne treba gutati sluz i ostale ispljuvke koji se iskašljavaju iz bronhija i nosnog ždrela. Posle iskašljavanja, usta isprati odvarom od pelena. Ovu terapiju treba primenjivati posebno ujutro.

Kada larve askarida „putuju“ iz pluća prema nosnom ždrelu one oštećuju plućno tkivo. Otuda dugotrajna hronična oboljenja pluća, respiratorna oboljenja i bronhitis mogu biti posledica oboljenja organa za disanje od larvi askarida.

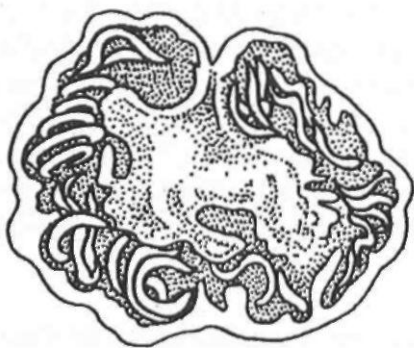
Askaride „vole“ da se probijaju kroz uske otvore, da prodiru u žučnu kesu, jetru i da izazivaju teške komplikacije. U medicini je poznat slučaj izbacivanja askarida sa perlama, nanizanim na njihovo telo. Ako su one prodrle u žučni mehur ili u žučne kanale, izazivaju gnojni holecistitis, uvećanjejetre, peritonitis i sepsis. Ako prodru u kanale pankreasa, izazivaju akutni pankreatitis.

LEČENJE ASKARIDOZA

U medicini postoji nekoliko preparata, specijalno napravljenih i namenjenih protiv askarida. Mi se koristimo narodnim sredstvima. U prvom redu to je opšta dehelmintizacija prema N. Semjonovoj ili T. Abramskoj. Odgovara primena „trojke“ i metod lečenja sa konjakom. Askaride se izbacuju i pri dugotrajnom gladovanju, posebno na urin.

PROFILAKSA

Borba sa askaridozom obuhvata masovnu dehelmintizaciju stanovništva i zaštitu spoljašnje sredine od zagađenja fekalijama. S tim ciljem je potrebno: na seoskom

Sl.12. - Petlje tankog crevu koje sadrže klupčad askarida

zemljištu i u manjim gradovima fekalije pomešati sa zemljom (kompostirati) pre njihove upotrebe kao gnojiva i izgraditi WC-e; izvršiti pravilnu organizaciju odвода otpadnih voda u većim naseljenim mestima i podići nivo sanitetske kulture stanovništva. Lična profilaksa - održavanje Čistoće ruku, brižljivo pranje povrća, jagoda i voća pre upotrebe kao hrane; prokuvavanje ili filtriranje vode za piće i pranje voća, povrća i posuda, kao i borba sa raumama.

Prvi primer. „Imam 38 godina. Tri godine ne radim zbog slabog zdravstvenog stanja. Svoju priču počecu od toga kada sam počela da čistim debelo crevo. Na početku čišćenja iz mene je tako izlazilo ... da sam dva dana plakala od užasa, koji me je obuzeo zajedno sa strahom, pa zar je sva ta gadost u meni bila. Posle klistira sa ukuvanim urinom izlazila je sluz - veoma mnogo sluzi. (*Patogene bakterije, koje su izopачile normalnu mikrofloru.*) Zatim je izašlo 7- 8 svetlobraon prozračnih klupčadi glista, oblika kvadratića i dužine 10-15 centimetara. Potom su izašle velike bele gliste veličine 10-15 centimetara.

Izašao je okrugli grumen u čijoj se sredini nalazilo belo čvrsto telo (prečnika 2- 3 centimetra), a sa krajeva kao dlačice (prečnik grumena je 5- 6 centimetara, bez dlačica). Zatim je izašlo još jedno belo čvrsto telo, ali uvrnuto. Potom belo čvrsto telo, a sa krajeva svo u sluzi. Potom je ispalo pola WC šolje pekmeza od knjsija - prozračni žuti kružići". (*Koliko organizam može biti zapušten i napadnut parazitima! Covek to ne shvata i leci se od nekih drugih bolesti. A treba očistiti organizam.*)

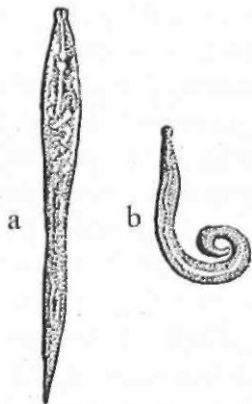
Drugi primer. „Godinu i dva meseca primenjujemo urinoterapiju. Kakvi kolosalni uspesi. Ja sam 15 godina ukapavao u nos naftizin, posle dve operacije polipa pojavili su se hemoroidi, grčili su se zglobovi i pojavio se čir na želucu. Pet puta sam čistio jetru.

Koliko je nečistoće izašlo iz organizma! Iz mene je izašla glista dužine 30 centimetara, a iz supruge - dve meduze dužine po 20 centimetara. Izlazilo je veoma mnogo sluzi. (*Izvanredni uspesi su postignuti zato što su ti ljudi izbacili parazite iz organizma.*) Skupljali smo mokraću i u svakoj 3-litarskoj boci (flaši) bilo je na dnu peška za debljinu dva prsta. Zbog toga je moja supruga sa sobom nosila celu apoteku, a posle čišćenja organizma nije uzela nijednu tabletu, iako je čišćenje podnela veoma teško".

ENTEROBIOZA

Enterobioza - helmintoza izazvana ostricama. Ošt- rice su sivobeli crvi sa istanjenim krajevima. Mužjak je dužine 2-5 milimetara, a ženka 9-12 milimetara.

Ošt- rice (ostraciti) parazitiraju u donjem delu tankog creva, šlepom crevu i početnom delu uzlaznog creva (kolonascendens) u debelom crevu. Ženke helminata, u či-

Slika 13. – Ostrice: a) ženka ostrice; b) mužjak (uvećan).

jim raatericama je nagomilana velika količina (oko 12 000) jaja, spuštaju se u pravo crevo (rektum), izlaze kroz anus, oko njega ostavljaju jaja i ginu. Opšti životni vek oštrica je 3-4 nedelje.

Izvor zaraze kod enterobioze je oboleli čovek. Jaja, koja je položila ženka oštrica, sazrevaju posle 4- 6 sati i njima se može zaraziti. Jaja zagađuju odeću i postelju bolesnika, predmete domaćinstva i službenih prostorija. U spoljašnjoj sredini jaja rasejavaju i muve. Čovek se inficira gutanjem zrelih jaja oštrica prilikom uzimanja produkata ishrane. Pored toga, jaja mogu dospeti u usta i nos preko prašine. Kod obolelih od enterobioze često se infekcija ponavlja, stoje rezultat zagađivanja jajima prstiju ruku pri češanju zadnjice oko analnog otvora, gde se javlja svrab koji izazivaju ženke oštrica pri izlaženju iz anusa.

Oštrice mehanički povređuju sluzokožu creva fiksirajući se na njoj usled pripijanja. Ponekad jednim delom svog tela prodiru u sluzokožu; u pojedinim slučajevima nalazili su ih uzidane u zidove creva skoro do mišićnog

sloja. Kao rezultat toga nastaju tačkasti izlivi krvi i erozija na crevima. U medicini su poznati slučajevi kada su se od oštrica javljali apscesi i mikronekroze na trbušnoj maramici i sluzokoži materice; u njima su se nalazila jaja, larve i odrasle ženke oštrica. Trovanje organizma bolesnika izlučevinama oštrica izaziva alergiju i dermatozu sa svrabom. Parazitiranje helminata ponekad može stvarati povoljne uslove za sekundarne bakterijske infekcije; ženke oštrica, koje prodiru u ženske polne organe unose tu bakterije iz creva.

Simptomi

Kod lakšeg oblika enterobioze uveče, kada se bolesnik pri odlasku na spavanje zagreje u postelji, javlja se blagi svrab oko anusa. Svrab traje 1— 3 dana a zatim spontano nestaje, ali se posle 2- 3 nedelje javlja ponovo. Takva periodičnost pojave svraba uslovljena je smenora pokoljenja oštrica.

Pri postojanju većeg broja oštrica u crevima bolesnika svrab je stalan i veoma mučan. Kada se bolesnik češe oko anusa na tim mestima se javljaju ogrebotine i nastaju sekundarne bakterijske infekcije sa pojavom dermatitisa i piodernije, što pogoršava bolesnikovo stanje. Kod nekih bolesnika se javljaju crevni poremećaji - učestala kašasta stolica, koja ponekad ima primesu sluzi. Opisani enterobiozni apendiciti, koji su prouzrokovani kombinacijom inficiranja ostricama sekundarnom bakterijskom infekcijom, kod žena su uočeni sa simptomima nadražaja karličnog dela trbušne maramice, nastali kao rezultat prodiranja helminata u karličnu šupljinu.

Kod težeg oblika enterobioze javljaju se glavobolja, vrtoglavica, nesаница, povećano umno i fizičko umaranje, ponekad izraženi simptomi psihostenije i neurastenije.

je. Prodiranje oštrica u polne organe kod žena ponekad prouzrokuje teške vulvovaginitise (oboljenja vagine), simulirajuća gonorejna oboljenja, na što treba računati posebno kod devojčica, a sa druge strane, pri postojanju gonorejne infekcije kod obolelog enterobioza poprima teži i uporniji tok. Opisani su enterobiozni endometriti.

Najkarakterističniji simptom enterobioze je analni svrab.

Spoljašnji simptomi enterobioze, prema kojima se može odrediti oboljenje kod deteta jesu: - mali rast,

- nerazvijenost usnih resica,
- kratki prsti na rukama,
- usko čelo,
- malo kose i ispadanje kose i
- različite oči.

Pri odgovarajućem lečenju i pridržavanju profilaktičkih mera dolazi do otklanjanja invazije i potpunog kliničkog izlečenja.

Lečenje enterobioze

Kod lakših oblika enterobioze otklanjanje infekcije ostricama može se postići sprovođenjem higijenskih mera, koje sprečavaju ponovnu infekciju. Radi toga odrasli treba da se uveče klistiraju sa 4- 5, a deca sa 1-3 čaše vode, s tim da se u svaku čašu doda po pola kafene kašičice sode bikarbona. Klistiranjem se iz donjeg dela debelog creva ispiraju ženke oštrica, zahvaljujući čemu se sprečava svrab u peri analnom delu tela, češanje i zagađivanje tela, odeće (donjeg veša) i posteljine bolesnika jajima helminata. Bolesnik mora da spava u gaćicama koje čvrsto naležu uz telo. Njegov donji veš i posteljinu treba svakoga dana peglati vrućom peglom. Posle čišćenja prostorije se moraju prebrisati vodom. Kod težih oblika

enterobioze pribegava se medikamentoznom lečenju, odnosno prepisuje se uzimanje lekova kroz usta. Kada se ima u vidu lokalizacija oštrica, unošenje lekova kroz pravno crevo ne daje prave efekte (nije preporučljivo).

Najefikasniji preparati za lečenje od oštrica su nafta- raon, eterični ekstrakt od **muškog paprotnika** (*Dryopteris filix-mas schott.*). Prepisuje se da naftamon (alkopar) - befenium hidroksinaftoat uzimaju 3 dana uzastopce odrasli i deca starija od 5 godina u dnevnoj dozi od 5 grama, a deca do 5 godina života - 2,5 grama. Sva dnevna doza preparata sipa se u 50 mililitara mlakog šećernog simpa, dobro promeša i ispija natašte pola sata pre doručka. Purgativna sredstva se ne prepisuju ni pre lečenja naftamonom, ni posle toga, a ishrana bolesnika je uobičajena. U slučaju potrebe lečenje se ponavlja posle 7- 10 dana.

Ekstrakt **muškog paprotnika** prepisuje se u znatno manjim dozama - odraslima 1,5 gram; deci od 1-2 godine - 0,2 grama; od 3-4 godine - 0,3 grama; 5-6 godina - 0,5 grama; 7-8 godina - 0,6 grama; 9-10 godina - 0,7 grama; 11-12 godina - 0,9 grama; 13-16 godina - 1 gram. Pred početak lečenja uveče se daje slani purgativ. Sledećeg dana bolesnik uzima natašte ekstrakt **muškog paprotnika**, a sat posle toga slani purgativ; 2 sata posle uzimanja purgativa bolesniku se daje doručak. Ako se bolesnik nije potpuno oslobodio od oštrica, ceo ciklus lečenja ponavlja se posle 10-12 dana.

Narodna sredstva

Navedeni metod pomaže ne samo kod oštrica, već i solitera, lamblija i drugih glista.

• Čašu očišćenog semena od tikve (bundeve), 2 sveza žumanceta (od domaćih jaja), nekoliko malih parčića ha-

riiige - pojesti zajedno ujutro natašte. Posle toga leći na desni bok, postaviti ispod sebe termofor ili neku grejalicu (ugrejan crep itd.)⁶ i tako odležati 2 sata. Na svaka 3 minuta pojesti po parče haringe (ukupno 4 parčeta). Kura lečenja 5- 6 dana.

Kod oštrica - 3 dana.

Za vreme lečenja važno je da u prostoriji u kojoj se leži bude tišina, tj. da voda ne žubori.

- Protiv oštrica za klistiranje je dobar luk i češnjak. Isitniti 3 režnja češnjaka i isto toliko, po zapremini, luka. Sve to preliti ključalom vodom, ostaviti da odstoji 4-5 minuta, procediti i iscediti kroz gazu. Dobijeni ekstrakt sipati u 1,5-2 litra tople prokuvane vode (36-39°C). Pomoću Esmarhovog lončeta rastvor ubrizgati u pravo crevo posle prirodnog pražnjenja creva ili posle pročišćavajućeg klistira. Nekoliko takvih terapija ne samo da uništava oštrice, već i dmge gliste.

Klistiranje češnjakom i lukom ima opštelevkoviti efekat. Ono dobro smanjuje intoksikaciju kod gripa, angine, trovanja hranom i pomaže kod disbakterioze i glavobolje.

U slučaju porodičnog oboljenja ostricama treba istovremeno lečiti sve članove porodice.

Profilaksa se vrši pridržavanjem sanitarno-higijenskih mera u stanu (kući), ustanovama, posebno dečjim i u preduzećima (firmama). Zbog kratkog životnog veka oštrica u kolektivima i porodicama njihovo uništavanje može se postići profilaktičnim merama uz primenu medikamentozne terapije samo kod težih oblika bolesti.

Primer. „Slučajno sam došla do Vaše knjige o urinatorapiji. Počela sam da primenjujem terapiju čišćenja. Kompresse (obloge) sa diuretikom (ukuvanim urinom do 1/4 prvobitne zapremine)⁷ stavljala sam na stomak, trlja-

la sam se mokraćom i klistirala. Iz mene je izašlo toliko oštrica, da nisam mogla da verujem. (*Prvo su izašli paraziti koji su živeli u silaznom delu creva.*) Zatim je počela da izlazi staklasta sluz. Počela sam da primenjujem mikroklistire sa po 150 grama dva puta dnevno. Iz mene su izašla 4 polipa, a sluz nije prestajala da izlazi. (*Sluz ukazuje na to da su počeli da izlaze bakterijski paraziti.*) Već mesec i po dana primenjujem mikroklistire sa diuretikom, a staklasta sluz i dalje izlazi. Posle mikroklistira krčanje u stomaku se smanjilo, a bilo je veomajako i trajalo je po tri sata”.

TREMATODE

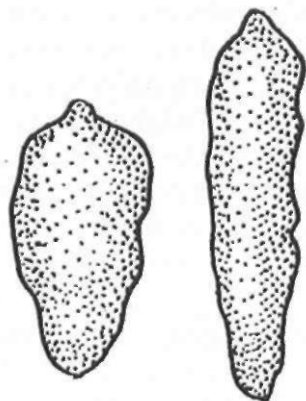
FASCIOLEZE

Fasciolezama se nazivaju helmintoze jetre i žučne kese, koje izazivaju fasciole (*latinski fasciola*)- *trematode porodice jetrenih dvousnih* (trematode sa dve glave)⁸. One imaju pljosnato telo dužine 20-30 milimetara i širine 8-12 milimetara.

Čovek se zarazi pri pijenju vode i ishranom travama iz stajaćih i sporo tekućih vodenih rezervoara u kojima se nalaze larve fasciola. Kada dospeju u želudačno-crevni trakt larve fasciola se izlegu iz kapsule i prodiru u žučne kanale, žučni mehur, ponekad u druge organe i tkiva krvotokom ili kroz trbušnu maramicu. U poslednjem slučaju one prolaze kroz zidove creva u trbušnu duplju, kreću se prema jetri, prodire u njeno tkivo i zatim u žučne kanale, gde posle 3-4 meseca dostižu polnu zrelost i počinju da nose jaja.

7 Primedba prevodioca.

8 Primedba prevodioca.

Slika 14. – *Fasciola*

Za vreme migracije mlade fasciole mehanički oštećuju čovekova tkiva. Mehaničko dejstvo ispoljavaju i odrasli paraziti, koji se kreću po žučnim kanalima i žučnoj kesi. Ponekad helminti potpuno ili delimično zatvaraju otvore kanala, prekidajući ili usporavajući proticanje žuči, čime se stvaraju uslovi za razvoj sekundarne infekcije.

Produkti razmene materija fasciola izazivaju povećanu osetljivost čovekovog organizma sa naknadnim razvojem alergijskih pojava. Pri biopsiji jetre u ranoj fazi fascioleze mogu se uočiti mikronekroze i mikroapscesi. U kasnom periodu bolesti dolazi do proširenja otvora kanala, zadebljanja zidova i adenomatoznog razrastanja epitela žučnih kanala, a ponekad se javljaju gnojni angioholitis i holecistitis.

Posle *inkubacionog perioda*—od 1 do 8 nedelja — bolest počinje sa pobolevanjem, narastajućom slabošću, glavoboljom, gubitkom apetita, ponekad se javlja kooprivnjača i česte izmene na očnoj beonjači. Neretko se javlja groznica, koja se ispoljava u talasima, a u težim slučajevima temperatura tela se podiže do 39-40°C. Potom

se javljaju bolovi u epigastrijumu (gornji deo trbuha, iznad želuca)⁹ i desnoj podrebrici. Jetra se uvećava, postaje tvrda i bolna. Ponekad do uvećanja jetre dolazi brzo, „pred očima“, i praćeno je jakim bolovima. Po prestanku napada organ se brzo smanjuje. Moguće je i uvećanje slezine.

Vremenom se akutne pojave postepeno stišavaju, temperatura se smanjuje ili postaje normalna i fascioleza prelazi u hroničnu fazu. U prvi plan izbijaju poremećaji želuca i bolovi u stomaku u vidu pritiskajućih i oštih osećaja (bolova) u epigastrijumu i desnoj podrebrici. Kod nekih bolesnika bolovi su isti kao grčevi pri žučnoj litijazi i praćeni su uvećanjem žučne kese i groznicom. U periodu između nastupa bolesti nema bolova ili su neznatni.

Za ranu fazu bolesti karakteristične su alergijske pojave, za kasnu - holangitis, diskinezija žučnih kanala i hronični hepatitis.

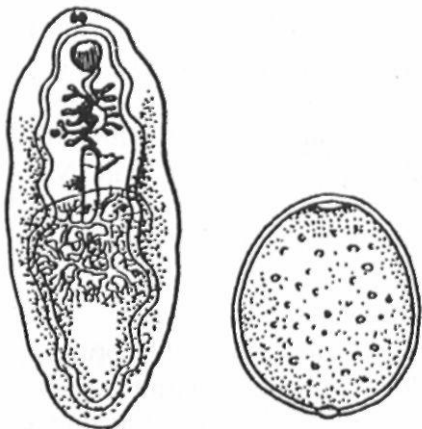
Fasciole su pronalazene u očima, ispod kože, u želuca, u pankreasu, u crvuljku, vratnoj veni, u jetri i sluzi (isplj ntku).

Raspoznavanje bolesti u ranoj fazi predstavlja veliku teškoću, pošto paraziti počinju da nosejaja tek 3-4 meseca posle prodiranja u organizam.

Profilaksa fascioleze postiže se u prvom redu prokuvavanjem vode iz stajaćih i sporo tekućih vodenih rezervoara. Povrće, koje raste na vlažnim mestima pre upotrebe treba dobro oprati i prelit ključalom vodom.

FASCIOLOPSIDOZE

Fasciolopsidoza (*fasciolopsidosis*) je helmintoza sa primarnim oboljenjem želudačno-crevnog trakta. Uz-

Slika 15. – *Fasciolopsis buski*

ročnikje *trematoda Fasciolopsis buski*. Parazit je crvenkastonarandžast, u obliku lista dužine 15-50 milimetara i širine 8,5-20 milimetara.

Paraziti se lokalizuju u tankom crevu, a ponekad prodiru u želudac, jetru i pankreas.

Izvor infekcije su zaraženi čovek, svinja ili pas. Do infekcije dolazi ako se u ishrani upotrebljavaju vodeni orah i podvodno stablo nekih vodenih biljaka u svežem stanju, na čijim se površinama nalaze larve fasciolopsisa iz beskičmenjaka (mekušaca). U težim slučajevima javljaju se bolovi u stomaku i prolivi koji se, s vremena na vreme smenjuju sa normalnom stolicom ili zatvorima. Kasnije se javljaju slabost, vrtoglavica, pospanost, otoci na nogama, kod muškaraca - na mošnjama, dolazi do razvoja opštih otoka i nedostatka belančevina. Bolesnici mogu da umru usled iscrpljenosti i narastajućih srčauo-vaskularnih mana. Pri lakšem toku bolesti javljaju se samo bolovi u stomaku i povremeno prolivi.

Obratite posebnu pažnju na nove podatke o ulozi trematoda u nastanku raka. Istraživač Hilda Klark ustanovila je da trematode te vrste, pri svom razvoju u čovekovom organizmu, luče prirodne otpadke životne aktivnosti. Jedan od tih otpadaka provocira progresivno deljenje ćelija raka. Kod većine obolelih od raka Hilda Klark je otkrila parazit *Fasciolopsis buski*. Posle uništavanja parazita i odstranjivanja iz organizma obolelih ljudi nestajao je rak i druge „neizlečive“ bolesti. Posle 5 dana lečenja, prema svedočenju Hilde Klark, zaustavlja se rast ćelija raka, počelo je obnavljanje jetre obolele od ciroze, poboljšanje krvotok narušen sklerozom itd.

Lečenje. Primena opšte dehelmintizacije prema metodima N. A. Semjonove ili T. Z. Abramovske. Može se lečiti pelenom, „trojkom“ i kerozinom.

VAŽNI ZAKLJUČCI O UZROCIMA „NEOBJAŠNJIVIH“ OBOLJENJA

Čovekov organizam ima zadivljujuću sposobnost da se stalno regeneriše i obnavlja. Ta osobina lišava svaku bolest njenog temelja. Ali, u stvarnosti, kada se bolest javi, nešto ometa životnu silu organizma da uništi patogeno žarište i obnovi obolelo tkivo. U većini slučajeva *to nešto* su paraziti.

Ilustracije radi, navodimo sledeći primer. Bila je divlja stepa. Nju su uzorali i zasejali. Dobilo se kultivisano polje. Da polje ne bi zaraslo i ponovo se pretvorilo u divlju stepu Čovek mora da ulaže stalne napore, tj. da radi. Analogno tome, paraziti u čovekovom organizmu stvaraju svoje „polje života“ i stalno ga održavaju, što izaziva proces jednog ili drugog oblika oboljenja. Pošto paraziti žive u svim tkivima čovečjeg organizma i lako se kreću u

njemu, oni mogu da izazovu trajna oboljenja u bilo kom organu.

Iz navedenog postaju jasni mnogi *uzroci „neobjašnjivih “ oboljenja.*

- *Toksoplazme* izazivaju mnoge anomalije, urođena oboljenja kod dece, kao i zaostajanje u umnom razvoju.

- *Trihomonade* izazivaju oboljenja mokraćnopolnog sistema, creva, usta, krvi, krvnih i limfnih sudova i raka.

- *Hlamidije* izazivaju neplodnost, poremećaj probave hrane, raznovrsna oboljenja pankreasa (između ostalog i dijabetes), jetre i infarkt.

- *Gljivice* — veliki broj oboljenja, nastanak i razvoj onkologije.

- *Lamblije* napadaju jetru i izazivaju veliki broj oboljenja jetre.

- *Askaride* izazivaju plućna, žučna i crevna oboljenja.

- *Oštrice* - veliki broj crevnih oboljenja.

- *Fascioleza* izaziva alergiju, diskineziju žučnih kanala i hronični hepatitis. *Fasciolopsidoza* učestvuje u stvaranju i razvoju raznovrsnih onkoloških oboljenja. Nešto slično rade i ostali paraziti koji žive u čovekovom organizmu.

Sada se može u celini sagledati slika većine čovekovih oboljenja, izdvojiti stadijum razvoja patogenog procesa, a ako se to poznaje može se aktivno umešati u tok i razvoj rasprostranjenih oboljenja.

STADIJUMI RAZVOJA OBOLJENJA IZAZVANIH PARAZITIMA U ČOVEKOVOM ORGANIZMU

Prvi stadijum. Nekultura i neznanje. Upravo taj stadijum stvara sve predispozicije za vođenje takvog načina života, koji maksimalnom brzinom slabi zaštitne sile or-

ganizma, stvara u organizmu đubrište različitih ekotoksina i nečistoća.

Drugi stadijum. Prodiranje parazita u oslabljeni i zagađeni organizam. Skriveni (latentni) period.

Treći stadijum. U osnovi bilo kojeg oboljenja je upala. Ako se isključi hemijsko i mehaničko oštećenje organizma, na prvo mesto dolazi parazitsko oboljenje, koje i izaziva upalu (akutni period).

Ceh'rti stadijum. Uključivanje zaštitnih sila organizma. Gubitak životne energije na zaustavljanje upale. Pošto paraziti nikuda ne odlaze, već se obnavljaju poročnim načinom života svog domaćina, bolest prelazi u hronični oblik. Čim se naruši balans u organizmu nastaju komplikacije. U ovom stadijumu se brže ili sporije iscrpljuje čovekova životna snaga, što uzrokuje prevremeno starenje i skraćuje život, zasićujući ga hroničnim oboljenjima.

Otuda se profilaktične mere čišćenja organizma od nečistoća i parazita na raznim nivoima moraju sprovoditi redovno tokom čitavog života.

Prema podacima Goskomstata (Državnog komiteta za statistiku)¹⁰ Rusije (podaci od 1993 do 1997), samo u Rusiji od infarkta svakodnevno umre oko 700 000 ljudi, a od raka - 250 000. Svake godine raznovrsni paraziti ubiraju „žetvu“ od oko milion ljudi! Ako ne želite da dospete u taj broj čistite se, čistite se zajedno sa svojim ukucanima.

FAKTORI KOJI DEJSTVUJU NA PARAZITE

Povoljni ili nepovoljni uslovi za život parazita u čovekovom organizmu u celini i uopšte određuju se *imunitetom*. Ako je dovoljno jak, Čak i u zaraženoj okolini on ima dovoljno snage i sredstava da uspešno uništava parazite koji su dospeli u organizam, ne dajući im ni najmanju mogućnost da se negde zakače u njemu. Ako je imunitet slab, svaka infekcija i paraziti će se zalepiti za takvog čoveka. Ako se pažljivo analizira protivparazitno lečenje, može se uočiti daje ono u celini, svim svojim dejstvima, zasnovano na imunitetu. Razmotrimo, kakva mogu biti ta dejstva. U čemu je njihova protivparazitna efikasnost?

Za parazite koji žive u organizmu - endoparazite - spoljašnja sredina je pre svega organizam domaćina, i upravo taj njegov organ ili tkivo u kome oni žive.

Najveći deo organizma, sa kojim se „dodiruje“ sa parazitima, jesu tačne sredine: krv, limfa, međucelijska i unutarćelijska tečnost, želučano-crevni sokovi, žuč, mokraća i neki sekreti žlezda.

Ispostavlja se, da se organizam već na nivou tečnosti zasićuje parazitima. To se, u prvom redu, izražava u posebnoj strukturi i svojstvima vode. Posebna struktura i svojstva vode formiraju se iz energetskih osobina čovečjeg organizma i određene tečnokristalne rešetke.

Spoljašnje ispoljavanje energetskih osobina čoveka je miris njegovog tela. Kod svetih, duhovno prosvećenih, odnosno zdravih ljudi, koji su se očistili i pravilno se hrane (sa preovladavanjem biljne hrane u ishrani) miris tela može da ima veoma prefinjenu aromu, koja podseća na miris tamjana ili jednostavno prijatno miriše. To se odno-

si i na miris lučevina: znoj takvih ljudi ima miris svežine; ekskrement miriše na slatko; mokraća ima svojevrsnu prijatnu aromu.

Ljudi su odavno uočili vezu između energije tela, mirisa i zdravlja. Oni su počeli svesno da primenjuju jedne ili druge mirise (od biljnog, životinjskog i mineralnog materijala) da bi povećali energiju tela i nivo zdravlja. Rečju, ono što im je nedostajalo za zdravlje u organizmu, počeli su da uzimaju iz biljnih sirovina. Tako se pojavilo lečenje travama, lečenje medom i aromaterapija.

Na pitanje: Kakve je biljke najbolje koristiti protiv parazita nije jednostavno odgovoriti. Potrebne su nam ne samo protivparazitne trave nego i gorki tonici i protivupalne trave, trave koje stimulišu i pomažu probavu, kao i hranljive trave, koje poboljšavaju razmenu materija i neke druge trave. Toliko vrsta trava podrazumeva znanje o njima jer su protivparazitne trave otrovne i mogu itekako negativno da utiču na organizam. Gorki tonici i protivupalne trave potrebne su za bolje čišćenje organizma od nečistoća, unutrašnje prljavštine i toksina. Stimulišuće trave i trave koje podstiču probavu potrebne su za jačanje imuniteta i poboljšanje probavnih sposobnosti. Jer šljaka, sluz i zastoj su najpovoljniji uslovi za parazite, a stvorili su se usled nepotpune probave hrane i atonije creva. Hranljive trave su potrebne ne samo da bi se ojačao imunitet, već i da bi se otklonile posledice primene protivparazitnih trava, podstaklo obnavljanje tkiva, organa i funkcija, oštećenih parazitima. Trave koje poboljšavaju razmenu materija potrebne su, da bi se brže očistili krv i limfa od šljake i mikroparazita, da se unište tumori i jetra očisti od toksina. Samo takvim pristupom može se postići stabilan i bezopasan efekat primene protivparazitnih trava i sredstava. Tim pre što protivparazitno lečenje profilaktički treba primenjivati tokom celog života.

BILJKE PROTIV PARAZITA I GLISTA

Protivparazitno dejstvo imaju uglavnom ljute i gorke trave. Ljute trave podižu unutrašnju temperaturu organizma i suše ga. Zato pažljivo treba da ih primenjuju ljudi sa izraženom konstitucijom žuči. Treba izbegavati prepobuđivanje životnog principa žuči. Gorke trave, obrnuto, hlade organizam, pomalo ga suše i zbog toga ih moraju pažljivo primenjivati ljudi sa izraženom konstitucijom vetra. Usled njihove neumerene primene moguće je prepobuđivanje životnog principa vetra.

Cesto protivparazitna svojstva biljaka imaju posebnu snagu (na primer, seme tikve, bundeve).

U tipične protivparazitne biljke spadaju: karanfil (*Dianthus*), nar (mogranj), crvena paprika (aleva paprika), nana močvarna (*Mentha*), gorki pelen (*Artemisia absinthium*), seme od pelena, sedef (*Ruta graveolens*), seme tikve (bundeve), majčina dušica (*Thymus serpyllum*, T, vulgaris) i češnjak.

GORKI TONICI

Gorak ukus ima razarajuće i smanjujuće dejstvo na tkivo organizma. On pomaže da se izbacе toksini i podstiče čišćenje tkiva, gušeći ili usporavajući istovremeno veći deo funkcija organizma.

Gorak ukus služi za smanjenje toksina i odstranjivanje svega **stoje** suviše u organizmu. Zato se gorke trave često koriste za čišćenje organizma, smirivanje i smanjivanje temperature.

Gorki tonici ne samo da guše (blokiraju) jednu ili drugu upalu, već odstranjuju patogeni faktor koji je iza-

zvaо upalu ili infekciju. Oni uništavaju parazite, sluz i toksine koji su prodrli u tkivo i izazvali upalu. Zato su oni efikasni kod svake upale, izazvane nagomilavanjem sluzi, šljake i mikroparazita (na primer, kod artritisa).

Obarajući temperaturu i smanjujući stvaranje produkata oksidacije i intoksikacije, oni hlade i oslobađaju krv od toksina.

Oni, takođe, regulišu funkciju jetre, smanjuju stvaranje žuči i kiseline u organizmu. Zahvaljujući takvim svojstvima oni su efikasni kod većine oboljenja jetre. Na primer, kod hepatitisa i žutice, posebno u početnom i akutnom stadijumu.

Gorki tonici smanjuju količinu sala u organizmu i regulišu metabolizam ugljenih hidrata. Zahvaljujući tome oni regulišu i funkciju slezine (podstiču čišćenje krvi) i mogu biti korisni kod dijabetesa.

Velika razorna snaga tih trava daje im antibakterijska, protivvirusna svojstva i svojstva za izbacivanje glista. Ali njih treba upotrebljavati samo do momenta uništavanja patogenih faktora, jer posle toga njihova razorna snaga biće usmerena na tkiva tela.

Opisana svojstva, uporedo sa dejstvom koje imaju za čišćenje krvi, daju im protivtumorska svojstva. Oni mogu podsticati smanjivanje kako dobroćudnih (benignih) tako i zloćudnih (malignih) tumora.

U tipične gorke tonike i trave protiv groznice spadaju: *aloja*, *šimširika* (*Berberis vulgaris*), *lincura* (*Gentiana lutea*, *G. pneumonanthe*), *topola* (*Populus nigra*, *P. tremula*), *kini novo drvo*.

Važno upozorenje. Gorke trave stimulišu probavu hrane, ali samo kada se uzimaju u manjim količinama i uglavnom kod ljudi koji pate od groznice i temperature. One se retko preporučuju hroničnim i nemoćnim bolesnicima. U većim dozama gorke trave koče probavu hra-

ne, usporavaju asimilaciju, narušavaju peristaltiku creva, isušuju tkiva i životne sokove, a mogu izazvati naprezanje mišića ili čak mišićne spazme.

BILJKE KOJE STIMULIŠU PROBAVU

Stimulišuće biljke ispoljavaju jako zagrevajuće dejstvo i imaju ljut ukus. Njihovo dejstvo je usmereno na povećanje telesne temperature, na rasejavanje unutrašnje hladnoće, na podsticanje razmene materija i cirkulaciju.

One povećavaju probavnu vatru i imaju najjače dejstvo pri otklanjanju sluzi i nagomilanih toksina. Zagrevaju želudac i kiv, povećavaju apetit i izoštravaju čulne organe. Često imaju antibakterijska i antiparazitna svojstva i jačaju imunološki sistem. Podstiču asimilaciju hrane i samim tim povećanje telesne težine. One su odlične u kombinaciji sa tonizujućim, hranljivim travama i sa drugom hranom.

Uništavajući toksine, one podstiču slabljenje upale a to znači da se mogu kombinovati sa gorkim tonizujućim i protivgrozničavim travama.

Biljke koje stimulišu probavu efikasne su u onim slučajevima gde je potrebno poboljšati probavu (da se od hrane ne bi stvarala šljaka), razbiti hladnoću, osloboditi se od toksina i očistiti jezik od naslaga, obnoviti razmenu materija ili krvotoka.

Tipični začini koji stimulišu i podstiču probavu su: *karanfilić, gorčica (senf), đnmbir* (suvi), *cimet, aleva paprika, luk, češnjak, ren i biber*.

Upozorenje. Ovi začini su kontraindikativni kod stanja praćenih dehidracijom ili deficitom tečnosti u organizmu, kao i kod upalnih stanja sluzokoža.

NAČINI PRIPREMANJA I UPOTREBE PROTIV-PARAZITNIH BILJAKA

Iz svežih trava može se dobiti: sok, odvar (čaj), vruć ili hladan ekstrakt. Sok ima najjače dejstvo, a hladan ekstrakt - najslabije. Od osušenih trava može se pripremiti odvar (čaj), ekstrakt i prašak.

Svezi sok od trave dobija se na sledeći način: biljka se kida, dobro isitni a tečnost iscedi kroz tkaninu. Za tu na menu može se upotrebiti i sokovnik.

Slabiji preparat priprema se iz suvih trava: uzima se isitnjena suva trava ili prašak od nje, dodaje se dva puta više vode od težine uzete trave, ostavlja se da odstoji 24 časa i ocedi. Dobijena tečnost služi kao zamena za sok.

Odvar. Metod pripremanja trava u vidu odvara više odgovara korenju, stablu, kori i plodovima, posebno u suvom stanju, pošto izdvajanje lekovitih materija iz čvršćih i suvih delova biljke zahteva mnogo vremena za pripremanje.

Opšte pravilo za pripremanje odvara je: na 1 deo suvih trava uzima se 16 delova vode, tj. na 250 mililitara vode oko 15 grama trava. Odvar se kuva na tihoj vatri dok voda ne ispari do 1/4 prvobitne zapremine (od 4 dela prvobitne zapremine odvara ostaje 1 deo). Posle toga odvar je gotov za upotrebu (poželjno je procediti ga). Proces ukuvavanja traje nekoliko sati, ali se kao rezultat toga dobijaju odvari koji su koncentrovani i imaju jaku moć.

Odvar manje jačine, čije pripremanje zahteva manje vremena, priprema se do isparavanja polovine vode, a za slab odvar treba još manje vremena - dok ne ostane 3/4 vode.

Pri takvom načinu pripremanja odvara trave se kuva ju samo jednom, posle čega se bacaju.

Prilikom pripremanja odvara, u kojima se kombinuju grubi delovi biljke (korenje, kora i slično) sa nežnim cvetovima, lišćem i slično, nežne delove biljaka treba dodavati kasnije. Na primer, staviti korenje i uknaviti odvar do 1/2 prvobitnog obima. Zatim staviti u odvar cvetove, lišće i produžiti ukuvavanje do 1/4.

Ekstrakti. Ekstrakti mogu biti vrući i hladni. Metod pripremanja hladnog ekstrakta odgovara nežnim delovima biljaka (lišće i cvetove) i sočnim biljkama. Onje preporučljiv pri upotrebi aromatičnih i nežnih trava, posebno onih koje imaju rashlađujuće ili osvežavajuće dejstvo (na primer, nana, jasmin), i za većinu začina, pošto pri kuvanju isparavaju i uništavaju se eterska ulja, a to znači da se gubi njihova moć.

Kod ekstrakta odnos trava i vode iznosi 1 : 8. Na primer, 30 grama trava na 250 mililitara vode.

Za dobijanje hladnog ekstrakta trave treba ostaviti da odstoje u hladnoj vodi od 1 do 12 sati.

Hladni ekstrakti se pripremaju od dobro isitnjenih biljaka (ako su sveže) ili od praškova (ako su suve).

Hladni ekstrakti se koriste za hlađenje tela pri visokoj temperaturi, kod kriza i za normalizaciju funkcije jetre.

Radi dobijanja vrućeg ekstrakta trave se potapaju u ključalu vodi i ostavljaju da odstoje od 30 minuta do 12 sati. Posle toga ekstrakt se procedi i pije. Sto ekstrakt duže odstoji tim je jači (koncentrovaniji)¹¹.

Prašak. S obzirom na to da većina protiparazitnih trava ima gorak i ljut ukus, najbolje je primenjivati ih u vidu praška. Ali da bi se prašak što bolje asimilovao, obično ga pretvaraju u pilule. Zato se prašak pakuje u rastvorljivu kapsulu i tako guta. Umesto kapsule može se uzeti sredina od hleba.

Osušene trave se obično sitne u različitim mlinovima i mlinovima za kafu do veoma sitnog stanja. Ne preporučuje se sitniti ih u prašak. Neka to bude mali deo, koji, bubreći u želudačno-crevnom soku polako ispušta svoje fitoncide.

Prašak od trava treba pripremati neposredno pre upotrebe. To se ne srne raditi ranije jer fitoncidi iz isitnjenih trava isparavaju mnogo brže, nego iz nemlevenih.

Protivparazitne trave u prašku smatraju se efikasnijim sredstvom od odvara i ekstrakta. Odvari i ekstrakti se brzo asimiluju u krvi na nivou želuca i početka tankog creva. Oni ne mogu „dospeti“ do parazita koji žive u donjim delovima probavnog trakta. Praškovi deluju obrnuto, tj. ne samo da prolaze kroz čitav probavni trakt, već imaju i sposobnost da se nagomilavaju u „usamljenim uglovima“ i pregibima creva. Upravo u tim uglovima i na pregibima nagomilavaju se šljaka, toksini, ekskrementno kamenje, između kojih crevni paraziti slobodno žive. Uzimanje praškova lišava ih tih skloništa.

Ulje. Lekovita ulja dobijaju se pripremanjem trava u različitim biljnim uljima. Obično se koristi suncokretovo ili maslinovo ulje. Ulja uglavnom dejstvuju na kožu, krv, pluća i debelo crevo.

Osnovni metod pripremanja lekovitih ulja je sledeći. Jedan deo trava kuvati na slaboj vatri sa 4 dela ulja i 16 delova vode 4-8 sati, dok sva voda ne ispari. Kriterijum za prepoznavanje kad je ulje gotovo jeste test - kap vode, koja je pala u ulje i počela da podrhtava.

Drugi način pripremanja ulja sastoji se u tome, što se priprema odvar od samih trava. Zatim se uzima odvar i ulje u jednakim delovima, pomeša i kuva sve dok ne ispari sav odvar.

Aromatične trave (jasmin, nana i druge) koje su osetljive na zagrevanje mogu se kao sveže ili u vidu praška

11 Primedba prevodioca.

odmah dodavati u ulje (1 deo trava na 4 dela ulja). Smeša se potom ostavlja da odstoji 24-48 sati, posle čega se može procediti i koristiti.

Aromatični začini, koji su manje osetljivi na zagrevanje, kao što su aleva paprika, karanfilič ili gorčica (senf), mogu se dodavati direktno u ulje i kuvati na slaboj vatri nekoliko sati.

Sveži sokovi, na primer od belog luka, mogu se dodavati u jednaku količinu ulja i kuvati dok ne ispari sva voda. Posebnu pažnju treba obratiti na to da se ne prekuvaju.

Posuda za upotrebu. Biljke se dobro kombinuju u glinenoj posudi, s obzirom na to da rastu na zemlji. Ukoliko nemate takvu posudu najbolje je uzeti emajliranu posudu. Radi dobavljanja dopunskih antibakterijskih svojstava odvaru, ekstraktu ili soku može se koristiti metalna posuda. Na primer, bakarna posuda ima baktericidna svojstva i suši organizam. Mesing ili srebro podstiču hlađenje organizma. Srebro, dopunski, ima antimikrobna svojstva, koja se mogu iskoristiti pri infekciji u jetri. Lica koja su iscrpljena, sa oslabljenom produkcijom krvi, mogu upotrebljavati gvožđe. Kada je reč o aluminijumskim posudama, one uopšte nisu pogodne za pripremanje hrane.

Smatra se, daje kvalitet odvara ili ekstrakta bolji ako se priprema na plamenu. Električno zagrevanje kviri unutrašnju strukturu aktivnih materija odvara i ekstrakta. Plamen od drveta bolji je od plamena gasa.

Putevi unošenja protivparazitnih sredstava. Protivparazitna sredstva mogu se unositi u organizam pomoću pića, klistira, kroz kožu i organe za disanje.

Veći broj protivparazitnih preparata uzima se kroz usta. Efikasnost protivparazitnog lečenja želudano-crevnog trakta može se povećati ako se savlada

„Gest školjke" (Šank Prakšalana)¹². Uzimanje protivparazitnih odvara u maloj koncentraciji, ali sa obiljem zasoljene vode uništavaće i odmah izbacivati ubijene i oslabljene parazite iz organizma.

Nezamenjivaje, takođe, terapija klistiranja protivparazitnim sredstvima, pošto se voda odlično upija u debelom crevu, gde živi veliki broj parazita. Ima različitih klistira. Na primer, za otklanjanje zastoynih pojava i čišćenje debelog creva od ekskrementnog kamenja, sluzi i parazita primenjuju se klisuri sa ljutim travama (češnjakom, lukom i dr.). Ulja i trave koje vlaže koriste se za „smekšavanje" debelog creva i celog organizma, da bi se bolje izbacivala šljaka, a takođe ima hranljivo dejstvo. Slatke, opore i gorke trave dobro je primenjivati kod upalnih stanja i stvaranja gnojnih rana (čireva) na debelom crevu. Diuretične trave, koje se primenjuju u vidu klistira, biže ispoljavaju svoje dejstvo, zahvaljujući blizini bubrega i creva.

Neke isparljive materije lako prodiru kroz pore na koži u organizam i podstiču izbacivanje parazita. Na primer, ako se u kadu sa vodom doda nekoliko kapi anisa (Anisum vulgare gaertn.).

Vreme uzimanja protivparazitnih preparata. Trave, koje se uzimaju pre jela (na sat - pola sata) ispoljavaju svoje dejstvo na debelo crevo i donji deo tela, što podstiče funkcije lučenja. Odavde proističe pravilo: protivparazitne, purgativne, diuretične i trave koje podstiču menstruaciju, kao i trave koje deluju na debelo crevo, bubrege ili po Inu sferu, treba uzimati pre jela.

Trave koje se uzimaju zajedno sa hranom deluju na želudac i tanko crevo i podstiču probavu. Otuda pravilo: protivparazitne trave, koje ispoljavaju uticaj na probavu,

12 Detaljnije o tome u knjizi *Čišćenje organizma* istog autora
- biblioteka *Lekovite sile*.

želudac, slezinu, jetru ili tanko crevo, treba uzimati za vreme jela.

Trave koje se uzimaju posle jela ispoljavaju svoje dejstvo na gornji deo tela (pluća, grlo, glavu). Otuda pravilo: trave, koje ispoljavaju dejstvo na gornji deo tela - protivparazitne, za iskašljavanje, za jačanje nerava, koje deluju na pluća, srce i mozak - treba uzimati posle jela.

Zbog toga što crevni paraziti ispoljavaju najveću aktivnost noću - sredstva protiv glista - trave je veoma efikasno uzimati od 24 do 3 sata noću.

Manji obroci protivparazitnih trava mogu se uzimati pri svakom jelu.

Za vreme lečenja usne duplje od parazita suve trave (na primer, pelen) se malo sažvaću, smekšaju pljuvačkom i ostavljaju uz obraz. Time se postiže ne samo stalno dejstvo na parazite, koji žive u usnoj duplji, u zubnim džepovima, krajnicima i ždreću, već i na čitavu glavu.

VAŽNA INFORMACIJA O PROTIV-PARAZITNIM BILJKAMA

KARANFILIĆ (semenski karanfil za kulinarsvo)

Indikacije: protiv parazita, prehlade, kašlja, astme, slabe probave, zubobolje, povraćanja, laringitisa, faringitisa, smanjenja arterijskog pritiska i impotencije.

Kontraindikacije: upalna stanja i hipertoniya.

Preparati: ekstrakt (ne kuvati da ključa), prašak ili nesusamljeno seme (od 250 do 500 miligrama).

Karanfilić efikasno deluje na parazite i njihova jaja. On stimuliše pluća i želudac. Rasejava hladnoću i dezin-

fekuje limfni sistem. Etersko ulje od karanfilića služi kao jako sredstvo za otklanjanje bolova.

NAR (MOGRANJ)

Deo biljke koji se koristi: plod, kora ploda, kora korena.

Indikacije: gliste (okrugle i male, a posebno trakaste), bolovi u grlu, gnojne rane (čirevi), kolitis, proliv, dizenterija, ispadanje pravog creva ili vagine, belo pranje, konjunktivitis, anemija, hronični bronhitis i tuberkuloza.

Preparati: odvar, prašak (od 250 do 500 miligrama), svež sok.

CRVENA PAPRIKA

Preparati: ekstrakt i prašak (u malim dozama, od 100 do 500 miligrama).

Paprikaje jak stimulator ne samo za probavni sistem nego i za sistem krvotoka. Ona efikasno odstranjuje unutrašnju i spoljašnju hladnoću. Korisna je kod slabosti srca. Posebno je efikasna za spaljivanje toksina u debelom crevu i odstranjivanje parazita iz njega. Svojstva paprike i bibera su slična, ali paprika deluje jače pri kratkoročnoj a slabije pri dugoročnoj upotrebi.

PELEN (*Artemisia absinthium*)

Opis. Višegodišnja travnata biljka koja dostiže visinu do 1—1,5 metar. Obično ima nekoliko stabala, koja stoje pravo i na vrhu se razgranavaju. Lišće je krupno, dužine 3-15 centimetara, širine 2-12 centimetara, zeleno

sa srebrnastim ivicama sa donje strane. Cvetovi su veoma sitni, roze ili crvenkasti, grupisani u košarice u obliku jajeta. Plodovi su sitno seme bez čuperka.

Pelen je široko rasprostranjen, raste po pustarama, zasejanim njivama, u međama, na poljima i faktički je korov. Cveti u julu - avgustu.

Pelen je najgorča biljka na svetu, njena gorčina se oseća čak i kada se razblaži 10 000 puta. Nekada su pobednicima na Olimpijskim igrama kao nagradu davali da piju napitak sa pelenom. Rimljani su upotrebljavali ekstrakt od pelena kao sredstvo za jačanje želuca. U Kini su čak smatrali, ako se u sandalama nosi sveže lišće pelena, da obnavlja apetit. Mornarima i ostalim putnicima na brodovima pelen pomaže da izbegnu morsku bolest. Kod uzbuđenosti dobro je pomirisati svežanj pelena ili ga staviti ispod jastuka - brže ćete zaspati.

Kao lekovita sirovina upotrebljavaju se dobro razvijene, ali ne precvetale, cvetne košarice i trava, kao i korenje iskopano u jesen. Korenje se ne pere već se suši onako kako je izvađeno iz zemlje, a kada se osuši očisti se četkom.

Sok od pelena je gorak. Cedi se u avgustu iz zelenog dela biljke (uoči cvetanja). Reguliše rad želuca, povećanu ili smanjenu kiselinu. Otklanjanaduenost stomaka i kataralne pojave u želucu. Uzima se po 1 supena kašika soka i meda 3 puta dnevno pre jela. Osim toga svež sok od pelena pomaže zaustavljanje spoljašnjih krvarenja. Primenuje se u vidu poveza, natopljenih u pelenovom soku.

Bioterapeut A. I. Afanasjeva preporučuje da se pomoću pelena vrši totalno *čišćenje organizma od jednoćelijskih mikroorganizama (protozoa): jednoćelijskih bičara, hemolitičke stafilokoke, proteusa, mačjih lamblija, trihomonada* itd., koji narušavaju razmenu materija u organizmu, dovode do upale tankog creva, raznih oboljenja

jetre i žučnih kanala, kožnih oboljenja (diateze, alergija, koprivnjače, ekcema, psorijaze itd.), raznovrsnih prehladnih oboljenja sa lučenjem sluzi. Praksa pokazuje, da je organizam većine ljudi zaražen tom truležnom infekcijom zbog nepravilne ishrane i načina života. Zato je redovno uzimanje odvara, sirupa od pelena i ispiranje njim — veoma efikasna terapija, koju treba redovno primenjivati. A sam gorki ukus stimuliše našu životnu aktivnost i daje odličan tonus.

Protiv glista. Za oslobađanje od oštrica treba se klistirati ekstraktom pelena (posle čišćenja creva) u kombinaciji sa belim lukom (u čaši ekstrakta skuvati glavicu belog luka).

U medicinskoj praksi primenjuju se i osušeni cvetovi semenskog pelena kao sredstvo protiv glista (askarida, oštrica) pod nazivom „seme pelena". Osušene cvetne košarice se rastrljaju u avanu i to se daje bolesniku, posle odgovarajuće pripreme bolesnika, u smeši sa šećerom, slatkim, medom ili sirupom po 5 grama „semena pelena" (za odrasle) 3 puta dnevno na 1,5-2 sata pre jela tokom 2 dana; posle poslednjeg uzimanja uveče se bolesniku daje purgativ.

Semenski pelen se držao u venčićima na seoskim kolibama, njega su držali ispod asura, da bi se smirivale *stene i buve*.

Bradavice se mogu skinuti ako se svakoga dana natapaju jakim ekstraktom pelena ili njegovim sokom.

Kontraindikacije. Otrovnost biljke. Primena pelena kod trudnoće je kontraindikativna. Ne sme se primenjivati kod gnojnih oboljenja (čireva). Pelen se ne sme zloupotrebljavati, naročito kod malokrvnosti. Dugotrajna, prekomerna upotreba pelena, čak i u malim dozama, može prouzrokovati grčeve i konvulzije, halucinacije, čak i simptome ludila.

BELI LUK (*Allium sativum*)

Dejstvo: stimuliše, izbacuje gasove, pomaže iskašljavanje, poboljšava razmenu materija, otklanja spazam, dezinfikuje, odstranjuje gliste i podmlađuje.

Indikacije: parazitske infekcije, prehlade, kašalj, astma, srčana oboljenja, hipertenzija, povećanje holesterola, ateroskleroza, lupanje srca, kožna oboljenja, reumatizam, hemoroidi, otoci (tumori), impotencija i histerija.

Preparat: ekstrakt (ne prokuvavati), prašak (od 100 do 500 miligrama), sok i lekovito ulje.

Beli luk ima jaka podmlađujuća svojstva. To je jako sredstvo za detoksikaciju. Cisti krv i limfu od toksina i kolonija mikroparazita. Podstiče izbacivanje parazita iz želudačno-crevnog trakta. Pri primeni u viduklistira ubija parazite u debelom crevu.

ISHRANA

Ishrana čoveka ima veliki uticaj na stanje unutrašnje sredine organizma, creva, raznih šupljina i kože. Naravno, ona utiče i na parazite. Obilna, neredovna, mešovita i slatka hranaje idealna sredina za razmnožavanje parazita svih vrsta - od virusa do glista. Bez rada na svojoj ishrani nemoguće je osloboditi se od parazita.

U prvom redu sa obilne ishrane treba preći na ishranu koja je dovoljna za organizam. Drugo - treba regulisati ishranu. Treba se hraniti 2-3 puta dnevno, bez međuobroka. Treće — treba podsticati normalan probavni proces. Radi toga tečnost treba piti pre jela. Zatim se može pojesti sveža salata ili bareno povrće. Posle povrća — ili jelo sa belančevinama ili sa ugljenim hidratima. Slične izmene u ishrani olakšaće proces probave hrane i neće se stvarati nečistoće.

I na kraju - hranu treba zasititi biološki aktivnim i drugim materijama, neophodnim za zdravlje.

Pošto razmatramo ishranu koja treba da podstiče izbacivanje parazita iz organizma, uradimo neke korekcije.

Prva korekcija. Radi uništavanja makroparazita, koji žive u plazmi krvi, organizam treba zasićavati silicijumom i tečnošću iz svežih sokova biljaka.

Joni silicijuma stvaraju koloidne sisteme sa električnim nabojem. Silicijumov koloidni sistem, zahvaljujući svom posebnom električnom punjenju, ima svojstva da privlači, zadržava, uništava i izbacuje iz organizma viruse, patogene mikroorganizme i njihove otrove. Uočava se nešto što podseća na oligodinamički efekat, kada se pozitivni joni spajaju sa aktivnim centrima bakterija (koje imaju negativni naboj) na površini mikrobnih ćelija. Samim tim blokiraju se aktivni centri bakterije, preko kojih ona ostvaruje razmenu materija i energije sa okolnom sredinom, što uništava patogene mikroorganizme. Za silicijumsku vodu važi sledeće pravilo: ona objedinjuje u sebi ukus i svežinu izvorske vode, čistoću i strukturu topljene vode (dobijene topljenjem snega)¹³ i baktericidna svojstva srebrne vode. Virusi gripa, hepatitisa, poliartritisa, reumatizma, disbakterioze - kandidate, konidije, kvasac i drugi štetni mikroorganizmi uvlače se u koloidne rastvore silicijuma i uništavaju se ne samo u krvi, nego i u crevima.

Ako u čovečjem organizmu ima dovoljno silicijuma, on je sigurno zaštićen od virusa i mikroparazita. Ako ga nema, treba ga dopunjavati. Jedan od brzih načina popunjavanja organizma silicijumom jeste *uzimanje kaolin-ske bele gline*. Za 10-12 dana uzimanja kaolinske gline sadržaj silicijuma u organizmu se skoro normalizuje.

_____.

Kada je organizam popunjen silicij umomjetra se bolje čisti — može da se rastvara tvrdo kalcijevo kamenje. Glina podstiče bolje čišćenje-upijajući šljaku koja se izdvaja pri čišćenju organizma. Time se smanjuje rizik samotrovanja pri protivparazitnom lečenju.

Dnevna doza uzimanja gline za odrasle je 1 kafena kašičica na 150 mililitara vode. Za decu uzrasta do 12 godina - po 1/2 kafene kašičice na 150 mililitara vode.

Rastvor gline najbolje je pripremati uveče, a piti ujutro. Kafenu kašičicu glinenog praška sipati u čašu, naliti 150 mililitara vode, dobro promešati i ostaviti da odstoji. Ujutro ispitati natašte. Može se uzimati i pred spavanje, pa i na 30 minuta pre jela.

Pre uzimanja rastvor gline se može „dinamizirati“ — zasititi energijom. Radi toga je potrebno uzeti još jednu čašu i 10-20 puta prelivati rastvor gline iz jedne u drugu čašu. Prelivanjem se dodaje energija u rastvor. Posle toga popijte rastvor.

Kura lečenja glinom traje 3 nedelje. Naredne kure (po 10 dana) sprovode se jednom mesečno.

Radi ubrzanog popunjavanja organizma silicijumom može se povećati doza gline do 2-3 kašičice dnevno. Na primer, za vreme dvonedelnog protivparazitnog lečenja kod N. A. Semjonove slušaoci za dve nedelje pojedu 250 grama bele gline.

Rezerve silicijuma u organizmu mogu i treba da se popunjavaju na račun produkata ishrane od monolitnih žitarica i celuloze iz povrća i voća. Mnogo silicijuma sadrži poljski rastavič (*Equisetum arvense*) i to se može iskoristiti na sledeći način: 50-60 grama trave staviti u gazu, gazu zavezati u čvor i spustiti u posudu sa vodom. Posudu staviti na vatru, dovesti do ključanja, skinuti sa vatre i ostaviti da odstoji 3-4 sata. Dobijenu vodu koristiti za pripremanje hrane.

Ali najbolje je upotrebljavati svež sok od krastavaca i sok bugarske paprike. Oni sadrže najbolji silicijum, jer se lako asimiluje. Te sokove je najbolje kombinovati sa sokom od šargarepe, što poboljšava njihov ukus. Na primer, 20-30% soka od krastavaca, a ostatak sok od šargarepe. Na isti način priprema se i smeša sa bugarskom paprikom.

Kao što od ranije znamo, sok iz biljaka sam po sebi ima protivparazitna svojstva. Zato se umesto salata i barenog povrća može popiti 300-500 grama sveže iscedenog soka iz povrća, a posle toga pojesti glavno jelo.

Druga korektura. Parazite treba lišiti ishrane koja im pomaže da se u velikom broju razmnožavaju. Radi toga se treba odreći belančevinaste životinjske hrane - mesa, jaja, ribe i mleka. Odrecite se, takode, od svih produkata sa kvascem i hlebnih produkata industrijske proizvodnje. Isključite iz ishrane poslastice, osim prirodnih - med i sveže sokove. ReČju, pređite na prirodnu hranu bez kulinarskih preterivanja.

U praksi je uočeno, da se posle praznika kod muškaraca i žena intenziviraju prehlade i ginekološka oboljenja. A uzrok tome je što je bogata trpeza nahranila i parazite, koji su se naglo razmnožili i izazvali recidive.

Paraziti ne vole hranu zelene i crvene boje. Posebno im ne odgovara zeleni hlorofil. Oni ne podnose gorke sastojke i ljute začine. Većina crvenih jagoda (jagodastih plodova), sa kiselim i oporim ukusom, imaju protivparazitna svojstva. Na primer, sok jagode (ploda) mahovnice (*Oxycoccus palustris*), trenutno uništava trihomonade. Slična svojstva imaju severna malina (*Rubus chamaemorus*), borovnica (*Vaccinium myrtillus*), malina (*Rubus idaeus*), smokva, limun, japanska jabuka (kaki) i nar (mogranj).

I ranije se znalo o dobrim svojstvima povrća sa ljutim i gorkim ukusom. Nije nepoznato da običan kupus,

takoće, ima dobra svojstva za izbacivanje glista. Kiseo kupus, poprimajući kiselá svojstva, još bolje uništava parazite u organizmu.

Različita ulja (masti) kao koncentratori fitoncida imaju jaka protivparazitna svojstva. Po tome se posebno odlikuju ulja iz semena gorčice (*Polygonum Persicaria*, *P. Hydropiper*, *Sisymbrium*)¹⁴, iz semena tikve (bundeve) i iz semena lubenice. Te vrste ulja preporučljivo je uzimati 3 puta dnevno po 1 kafenu kašičicu prejela ili zajedno sa jelom.

Specijalni mineralni dodaci, kao što su morski kupus (sušeni) ili zelene slatkovodne alge - spiruline, odlična su pomoć u borbi protiv parazita.

Biološki aktivne materije i minerali omogućavaju da se ojača organizam i uspešno odupre spoljašnjim napadima parazita svih vrsta.

Treća korekcija. Kada se ispolje prvi simptomi inficiranja parazitima, treba odmah prekinuti upotrebu životinjskih masti i belančevina: mesa, ribe, živine, jaja, mleka, a takode znatno ograničiti upotrebu soli, šećera, poslastica, buljona, bombona, kafe, materija na bazi kvasca koje podstiču vrenje (kvas, pivo, votka, hleb), kao i turšija, marinada, da ne bi pothranjivali tu infekciju. Biljne belančevine su neophodne: orasi, semena, gljive i lišće od zeleni. Mogu se jesti kaše pripremljene na vodi, salate i bareno povrće i piti što više svežih sokova od povrća (posebno od šargarepe) i voća.

Veoma je korisno upotrebljavati kiselo-mlečne produkte koji sadrže probiotike. Probiotici su bakterijski mikroorganizmi koji naseljavaju Čovekov želudačno-crevni trakt. Oni proizvode posebne materije, koje omogućava-

ju da se održava proces probave hrane, održavaju imunitet i sprečavaju razmnožavanje patogenih bakterija.

U čovečjem organizmu žive dve vrste probiotika: *Laktobacillus acidophilus* i *Bifidobacterium bifidum*. Još jedna varijanta - *Laktobacillus bulgaricus*, jednostavno rečeno, *bugarski kiselomleč bacil*, koji se u prirodnim uslovima ne susreće u čovečjem organizmu, ali, dospevši u organizam sa kiselomlečnim produktima, ispoljava svoj blagotvorni uticaj.

Probiotici pomažu lečenje niza oboljenja, uključujući infekcije želudačno-crevnog trakta, vaginalnu kandidozu, infekcije mokraćnih kanala, osipanje miteserima i želudačne poremećaje. Oni jačaju imunološki sistem.

Navedene bakterije ulaze u sastav naturalnih (prirodnih) kiselomlečnih produkata — kiselo mleko, jogurt itd. Dnevni obrok, koji je bogat složenim ugljenim hidratima (povrćem, voćem, monolitnim zrnima), podstiče razmnožavanje bifidobakterija.

Uzimanje antibiotika, alkohola i nagla promena dnevnog obroka ishrane mogu da unište te osetljive mikroorganizme.

Zapamtite, kada se narušava količinski i kvalitetni sastav probiotika, dolazi do patološkog narušavanja u korist parazitskih mikroorganizama. Javlja se disbakterioza, a za njom - ozbiljnija oboljenja, čak do onkoloških. Prema podacima Ruske akademije medicinskih nauka, različiti oblici disbakterioze rasprostranjeni su u ruskom narodu kod više od 90% odraslog stanovništva i više od 25% kod dojenčadi.

Četvrtá korekcija. Većina lekova, posebno ako se često uzimaju u dužem vremenskom intervalu, negativno utiče na asimilaciju vitamina i minerala u organizmu, uništava normalnu mikrofloru creva i vagine. Zato treba da se upoznamo sa sporednim dejstvima najrasprostra-

14 Prema Dalju reč je o biljci *Sinapis* i njenom semenu. U zavisnosti od podneblja gde uspeva postoji više varijanti ove biljke. - Primedba prevodioca.

njenijih lekova i načinima neutralizacije njihovih sporednih dejstava.

Aspirin može da nadražuje sluzokožu želuca, da izaziva mučninu, povraćanje, unutrašnje krvarenje, zujanje u ušima: blokira asimilaciju vitamina C i folijeve kiseline, a ponekad izaziva alergijske reakcije. Zajedno sa aspirinom uzimajte produkte koji su zasićeni vitaminom C - lisnate salate, odvar od Šipka.

Antibiotici mogu da uništavaju normalnu bakteriološku sredinu u organizmu i usporavaju proces obnove tkiva organizma. Njihova upotreba često dovodi do pojave gljivičnih infekcija vagine, proliva i drugih oboljenja. Uzimajući antibiotike pijte jogurt (ili kiselo mleko), koji sadrži žive kulture neophodne organizmu bakterija.

Kortizon (poznat, takođe, i kao prednizolon) upotrebljava se za lečenje mnogih autoimunoloških oboljenja — artritisa, tuberkuloze kože i alergije. On sprečava asimilaciju kalcijuma i pri dužoj upotrebi može uzrokovati lomljivost kostiju. Da do toga ne bi došlo upotrebljavajte produkte od proklijalog zrna, koji su bogati prirodnim vitaminom D, ili pijte kvasac (najbolje ujutro natašte) i jedite sir (sadrži mnogo kalcijuma). Jačanje kostiju podstiču i redovne fizičke vežbe. Nemojte ih zanemarivati.

Posebnu pažnju obratite na to, da se ne zarazite parazitima preko produkata ishrane. Povrće i voće dobro operite u tekućoj vodi. Posebno dobro perite zelen. Radi toga očistite zelen od peteljki (držki) i drugih nejestivih delova. Operite je ispod česme, svaku biljku posebno. Dalje stavite zelen u duboku činiju ili lonac, nalijte vodu tako da zelen pliva u njoj i potom je isperite. Izvadite zelen iz vode, prolijte vodu, isperite činiju, ponovo nalijte vodu i isperite zelen. I tako nekoliko puta.

Sve povrće i jagodičasto voće, koji se ne podvrgavaju toplotnoj obradi, treba prati na isti način. Sargarepu i

krompir posle pranja treba osušiti i tek posle toga ostaviti u frižideru na Čuvanje. Zapamtite, frižider mora biti čist.

U kuhinji je poželjno da imate komplet dasaka i noževa. Posebno za povrće i zelen koji se ne kuvajii i ne peku (prže), već se jedu sirovi (pribor za salatu), a posebno za hleb. Zatim za sveže povrće koje se priprema za toplotnu obradu, za sirovo meso, odnosno posebno za već pripremljeno meso. Ne dozvolite da se za vreme pripremanja hrane na kuhinjskom stolu nagomilavaju otpaci od čišćenja hrane, produkti-polufabrikati, prljavo ili upotrebljavano posuđe.

Prema tome, odvojena ishrana - pravilna kombinacija produkata, prisustvo u hrani produkata sa velikim sadržajem biološki aktivnih materija i fitoncida, omogućava da se u želudačno-crevnom traktu obnovi unutrašnja sredina svakog odeljka, da se normalizuje mikroflora, poveća imunološka zaštita creva i celog organizma. U zdravom probavnom traktu sa njegovom jakom zaštitom parazitima nema mesta. Oni se u njemu ne odomaćuju (aklimatiziraju).

ČIŠĆENJE ORGANIZMA

Karakteristike celog organizma, pojedinog organa i tkiva direktno se određuju *stepenom zagađenosti* jednom ili drugom materijom, koju paraziti „vole”. Otuda čišćenje celog organizma, konkretnog organa i tkiva zauzima značajno mesto.

Organizam se čisti prema davno proverenoj šemi - najpre se čisti debelo crevo, zatim jetra, tečne sredine, bubrezi itd. Važno je znati da ne treba očistiti samo debelo crevo, jetru ili bubrege, već izbaciti i parazite iz tih organa. Zato se u glavne komponente za čišćenje - vodu i ulje — dodaju protivparazitne, stimulišuće i slične trave, začini i materije, koje smo već razmatrali. Rezultat čišćenja organizma, organa i tkivaje da oni postaju efikasniji.

Na primer, pri sprovođenju pročišćavajućih klistira (dvolitarskih) u vodu se dodaje sok mahovnice (*Oxycoccus palustris*), ruse ((*Chelidonium majus*) — 1–2 supene kašike, ili odvara pelena (1-2 supene kašike), ili sok češnjaka ili luka (1-2 supene kašike), stari urin sa jakim zadahom amonijaka (50-100 mililitara), 5—10 kapi rastvora Lugola (jod u glicerinu) i slično. Da se toksična voda ne bi upijala u zidove debelog creva, u nju se dodaju 1–2 supene kašike kuhinjske soli. Pri vežbanju Šank Prakšalane odlično sredstvo je voda zasićena silicijumom i protivparazitnim travama.

Kada se voda podvrgne procesu elektrolize može se dobiti kisela (mrtva) i lužinska (živa) voda. Te raznolikosti vode odlično su se pokazale u borbi sa infektivnim, hroničnim i parazitnim oboljenjima.

Pri čišćenju jetre maslinovo ulje se može zasićavati pelenom, gorčicom, karanfilićem i drugim materijama, koje veoma efikasno utiču na parazite u krvi, jetri i bubrežima. O tome, kako zasićavati ulja, bilo je reči ranije.

Na sličan način postupa se sa uljima koja se koriste za ispiranje usta, za mikroklistire, za primenu u ginekologiji i spolja.

PRETHODNA PRIPREMA ZA ČIŠĆENJE

Praksa čišćenja organizma ukazala je na ogromnu važnost prethodne pripreme organizma pre čišćenja - u „smekšavanju” organizma i otklanjanju bolesti, koje ometaju čišćenje. Na primer, ako čovek ima hemoroide ili kilu, koji sprečavaju primenu klistira za čišćenje organizma -treba prvo njih odstraniti. Ako u čovekovom organizmu postoji velika „suvoća”, ekskrementno kamenje je presovano, treba ga prvo razmekšati. Šta spada u pojam pripreme organizma za čišćenje od parazita?

1. *Otklanjanje naprslina na pravom crevu, pojačanje funkcije pankreasa (gušterače)*

Uzeti flašicu od 250 grama, u nju naliti 200 grama tople prokuvane vode i sipati 4 kafene kašičice *befungina*.

Čuvati u frižideru. Uzimati po supenu kašiku 3 puta dnevno pre jela. Da bi se postiglo kvalitetno izlečenje kura mora da traje od 1 do 5 meseci.

2. *Pupčana kila*

Ako je ima odrasli čovek postupa se na sledeći način: uzeti 50 grama kravljeg mleka i u njega nakapati 7 kapi terpentinskog ulja. Piti ujutro i uveče natašte po supenu kašiku i blago (pomalo) tom smešom mazati kilu.

Ako je ima dojenče, treba iscediti supenu kašiku mleka za dojenje i u nju kapnuti kap terpentinskog ulja. Piti kao i odrasli. Ostatkom (od popijene smeše) blago mazati kilu.

Ako dete ima 2-3 godine, na 1 supenu kašiku mleka dodaju se 2 kapi terpentinskog ulja.

Lečenje traje 7 dana, zatim nastaje kraći prekid (3-5 dana) - i tako produžiti 6-7 meseci.

Kod dece kila može da nestane brzo i potpuno. Kod odraslih, da se kila ne bi povećavala, donji deo stomaka treba politi hladnom vodom pomešanom sa jabukovim sirćetom. Na kilu treba stavljati tople obloge sa hrastovom korom i držati ih 30 minuta.

3. Kod velike iscrpljenosti, čira sa povećanom kiselinom i slabošću nadbubrežne žlezde

Deset kokošnjih jaja dobro oprati u toploj vodi. Zatim uzeti kilogram pravog maslaca, 500 grama meda i 250 grama kiselog mleka (jogurta) i sve pomešati sa celim jajima i ostaviti na toplo mesto da odstoji dok se ljuska od jaja ne rastvori. Posle toga dobro promešati i uzimati po supenu kašiku 3 puta dnevno.

4. Povraćanje

Sitno narezati beli luk, zamotati ga u sredinu od hleba i progutati.

5. Odstranjivanje hemoroida

a) Jednu kafenu kašiku praška od gorušice (slačice) staviti u usta i držati u ustima dok se ne zgrudva, odnosno dok se ne resorbuje.

Dopunski: prokuvati ulje (zejtin) od suncokreta, u njemu natopiti parče vate i staviti je u anus.

b) Četiri supene kašike slačice (senfa) razmutiti u 3 litra ključale vode. Sadržaj sipati u veću posudu i kada se malo ohladi šesti na posudu, umotati se ćebetom do pojasu i u tom položaju ostati 10 minuta. Postupak ponoviti 2-4 puta.

c) U emajliranu posudu (šerpu, lonac) sakupiti svoju mokraću od jednog mokrenja. Posudu staviti na vatru i dovesti do ključanja. Skinuti posudu sa vatre i staviti je na mesto gde će se vršiti zagrevanje (na primer, staviti je u kofu). U mokraću sipati supenu kašiku sode bikarbone, šesti na kofu i dobro se umotati ćebetom.

6. Otklanjanje zatvora

Ujutro 2 supene kašike mekinja prelitati čašom ključale vode i posudu pokriti. Kada se ohladi vodu izliti, a gustiš (mekinje) pojesti natašte.

Obično se posle 5 dana probava poboljšava, a posle 10 dana stolica se normalizuje.

Uzimanje mekinjaje dobro kombinovati sa klistirima.

Ljudima koji su smršali i iz nekih razloga ne mogu da primenjuju dvolitarske klistire za čišćenje, preporučuje se da primenjuju sledeće.

Uzeti litar vode i u posudu sa njom sipati supenu kašiku semena lana. Posudu staviti na vatru, dovesti do ključanja i kuvati 20 minuta na slaboj vatri a potom ohladiti. Ohlađenu vodu sa semenom lana sipati u Esmarhovo lonče (2-litarski termofofor) i tu dodati 2 supene kašike ulja od slačice. (Zamena za ulje od slačice priprema se ovako: uzima se 200 grama maslinovog ulja, u njega se doda kafena kašičica praška od slačice i sve se dobro promeša.)

Navedenu litarsku smešu, uveče pred spavanje, pomoću klistira uneti u organizam.

Drugog dana uraditi isto, ali sa 1,5 litrom vode i 1,5 supenom kašikom lanenog semena.

Trećeg dana to uraditi sa 2 litra vode i 2 supene kašike lanenog semena.

Četvrtog dana napraviti pauzu.

Od petog do sedmog dana klistiri, kao trećeg dana, a osmog dana pauza.

Od devetog do jedanaestog dana klistiri, kao trećeg dana, a dvanaestog dana pauza. Ponoviti terapiju. U zavisnosti od okolnosti i zdravstvenih prilika, može se ponoviti još 3 dana, ili 6, ili svih 12 dana.

Postoje razlike i u *lekovitom gladovanju*. Ispostavlja se daje za protivparazitno lečenje bolje i lakše gladovati na limunskoj vodi. Uzeti vruću vodu (40-50°C) i u nju naceriti limunov sok dok se ne dobije kiseo ukus (jačinu kiselog ukusa određuje i podešava svaki čovek samostalno) i pije se za vreme gladovanja umesto vode. Ako nemate limuna, mogu se upotrebiti domaći kiseli jagodičasti plodovi i voće. Po pravilu, oni rastu u svakom podneblju.

Kiseo ukus, voćne kiseline i kiseline od jagodičastih plodova omogućavaju bolju oksidaciju i rastvaranje nečistoće, kao i brže uništavanje patogenih mikroba i gljivica. Jetra se održava u aktivnom stanju, a završni deo probavnog sistema mnogo lakše se aktivira i samim tim se otklanja deo problema koji nastaju pri izlasku iz gladovanja.

Kratkotrajna gladovanja sa zakiseljenom vodom preporučivao je i Pol Breg. S. A. Arakeljan je gladovao sa antistresnim preparatom u čiji sastav ulazi limunov sok. Rukovodilac kurseva za ozdravljenje u gradu Taganrogu T. Z. Abramovskaja, takode, sa uspehom primenjuje taj način gladovanja i postiže dobre rezultate.

Zaključujući preporuke za Čišćenje organizma može se reći, da rad na pripremi organizma za čišćenje i borbu protiv parazita traje 1-2 nedelje: zaleću se mesta unošenja protivparazitnih sredstava, otkiseljava se šljaka. Dalje počinje neposredna (direktna) kura čišćenja i protivparazitnog lečenja. Ta dva procesa se obično odvijaju istovremeno - čisti se organizam uz primenu navedenih korekcija (primenjuju se pročišćavajući klistiri, ili Šank

Prakšalana-koju je uvežbao, čisti se jetra itd.) i paralelno se primenjuju protivparazitni preparati i sredstva.

POVEĆANJE TELESNE TEMPERATURE

Uticaj faktora spoljašnje sredine na endoparazite ne ispoljava direktan, već indirektan uticaj kroz organizam domaćina. Na primer, *nenormalno povećana temperatura organizma domaćina* (usled upotrebe saune, bolesti i slično) može pogubno da utiče na parazita (na primer, spontano izbacivanje askarida iz creva obolelih od groznice i pri drugim uslovima). Temperaturni uticaji na organizam domaćina mogu potpuno da promene tipična svojstva uzročnika bolesti koje se nalaze u njemu.

Terapija sa parom uz primenu protivparazitnih trava bitno povećava efekat tih terapija, posebno protiv mikro-parazita. Tu postoji masa varijanti - metlice od pelena, breze, hrasta itd.

Organizam se može zagrevati primenom vruće kupke sa dodavanjem aromatičnih dodataka, koja imaju protivparazitna svojstva.

OTROVNE MATERIJE

Protiv parazita uveliko se primenjuju raznovrsne otrovne materije biljnog (pelen, kukuta - *Conium maculatum* itd.), mineralnog (sublimat itd.) i veštačkog porekla (kerozin itd.). Te materije se upotrebljavaju u vrlo malim dozama. U takvom stanju one guše, uništavaju mikroparazite i makroparazite i stimulišu zaštitne sile čovečjeg organizma. Složenost primene je u načinu odabiranja otrova.

KORIŠĆENJE JONA SREBRA I BAKRA

Poznato je da vrlo mala koncentracija pozitivnih jona srebra i bakra uništava patogene mikroorganizme. To se naziva **oligodinamičnim dejstvom** (grčki *oligos* - mali i *dynamis* — sila).

Razorno dejstvo pozitivnih jona srebra i bakra na patogene bakterije objašnjava se time što se joni srebra i bakra spajaju sa negativnim valentnostima (aktivnim centrima bakterije) na površini mikrobnih ćelija. Samim tim blokiraju se aktivni centri bakterije, preko kojih ona razmenjuje materije i energiju sa spoljašnjom sredinom. To blokiranje uništava bakterije.

Joni metala nemaju isto oligodinamično dejstvo. U tom pogledu najaktivniji su joni bakra, talijuma i kadmijsuma, a slede srebro, živa, zlato, aluminijum i drugi. Step aktivnosti tih metala ne zavisi samo od normalnog potencijala i elastičnosti rastvaranja njihovih jona, već i od stepena njihove „čistoće“, pošto se rastvaraju samo joni jedinjenjakoja „zagađuju“ njihovu površinu (oksidi, karbonati i drugi). U čistom hemijskom obliku metali su potpuno neaktivni. Prema tome, neophodan uslov za oligodinamično dejstvo metala jeste njihova sposobnost da prelaze u jonizovano stanje.

Vasilij Rubljov, docent, magistar hemijskih nauka, stvorio je lekovitu vodu koristeći oligodinamična svojstva srebra i bakra.

O dobijanju lekovite vode u domaćim uslovima Rubljov kaže: „U staklenu posudu od jednog litra naliti oko litar destrukturirane destilovane vode (destrukturirana destilovana voda - obična destilovana voda propuštena kroz magnetron. - *Geneša*). U nju se doda nekoliko miligrama limunske kiseline. Potom se u vodu stave dve elektrode: jedna od čistog srebra, a druga od čistog elek-

trolitičkog bakra. Površina elektroda treba da bude oko 15 cm². Na elektrode se priključi jednosmerni napon od 9 do 12 volti. Posle 2 minuta treba zameniti polove. Dobijeni rastvor pogodan je za lečenje oboljenja tipa akutne respiratorno-virusne infekcije (ARVI), gripa, kijavice, tonzilitisa, gajmoritisa (maksilarnog sinuzitisa)¹⁵ i drugih oboljenja.

Ako se u rastvor doda 2—3 mililitra 3% rastvora nagrizajućeg kalijuma (do pH 6 - 7), dobijeni preparat može se koristiti za lečenje psorijaze, dermatitisa, cistitisa, opekotina, nezarastajućih rana itd. Rastvor 3% nagrizajućeg kalijuma priprema se na sledeći način: 3 grama nagrizajućeg kalijuma (prodaje se u apotekama) rastvoriti u 100 mililitara vode. Navedeni preparat ne izaziva alergijske reakcije i nije toksičan, jer sadržaj komponenata u njemu nije veći od njihovog sadržaja u običnoj vodi za piće.

Navedena voda odlično pomaže kod dermatitisa, possekotina, nezaraslih rana, rana od ležanja, gripa, kijavice, cistitisa, opekotina, psorijaze, čira na želucu, konjunktivitisa, ženskih oboljenja i niza drugih oboljenja, čiji su uzročnici patogeni mikroorganizmi.

KVALITET VAZDUHA

Odlično je živeti u mestu sa dosta zelenila. Jedan hektar četinarske šume ispušta u atmosferu oko 4 kilograma isparljivih organskih materija dnevno, a hektar lišnate šume - 2 kilograma. Na taj način fitoncidi imaju ulogu jednog od mnogobrojnih faktora, koji „regulišu“ sastav mikroflore vazduha, što se pozitivno odražava na zdravlje.

Čist vazduh zasićen aerojonima deluje b akteri ci dno. Naravno, najbolje je živeti na srednjim planinama na alpskim livadama, ali to retko ko može sebi da priušti. A. L. Čiževskij je napravio električni aparat (naziva se „Luster Čiževskog“), koji omogućava da se veštački stvaraju aerojoni. Pomoću njega dolazi ne samo do aerojonizacije vazduha, već i čišćenja vazduha od prašine i mikroba! Rezultat je da vazduh postaje lekovit, slično planinskom vazduhu. Lično sam nabavio najveći „Luster Čiževskog“ i aerojoniziram i pročišćavam vazduh u svom kabinetu. Posle njegovog rada od 0,5 do 1,5 sata na pod padne sloj prašine koji se nalazio u vazduhu. Mnogo se lakše diše.

„Lusteri Čiževskog“ prodaju se u raznim varijantama - od stonih (u vidu globusa) do onih koji se vešaju (u vidu svojevrsnog luster). Ljudima, koji boluju od hroničnih i onkoloških oboljenja, preporučujem da obavezno nabave ovaj instrument.

Zaključci: paraziti svih vrsta „ne vole“ jak imunitet, čist i u svakom pogledu normalan organizam, kvalitetnu i prirodnu ishranu, fitoncide i otrove, visoku temperaturu u organizmu, dehidriranost, povećanu kiselinu i ultravioletne zrake.

Praksa pokazuje, da ako čovek počne pravilno da stvara odgovarajuće uslove u svom organizmu, on se uspešno oslobađa od svih parazita i njihovog strašnog oboljenja - raka.

SREDSTVA KOJA POVEĆAVAJU IMUNITET

Kratko nabrojanje sredstava, pomoću kojih se može povećati imunitet, očistiti organizam i normalizovati njegove funkcije.

1. O tome, kako stvoriti jak imunitet, već smo govorili. Navedimo osnovne postulate:

- stabilno raspoloženje, odsustvo negativnih misli, emocija i preživljavanja (stresova),
- čist organizam,
- kvalitetna i prirodna ishrana i
- primena imunostimulatora

2. Čist i u svakom pogledu normalan organizam. Za stvaranje unutrašnje čistoće organizma može se ići raznim putevima:

- meki put pomoću pravilne ishrane i obilne primene sokoterapije, primene saune i sokova,
- primena potpunog i delimičnog programa čišćenja organizma (debelog creva, jetre, tečnosti, bubrega, usne duplje, maksilarnih sinusa i nosne duplje, zglobova i slično),
- korišćenje gladovanja i njegovih varijanti (gladovanje u dane ekadaši", gladovanje 24-36-42 sata nedeljno, po 7-15 dana jednom u 3-6 meseci, gladovanje na urinu i „suvo“ gladovanje) i
- korišćenje disanja, koje omogućava nagomilavanje ugljenične kiseline (prema Streljnikovoj, prema Butjku i sistem joge).

3. Kvalitetna i prirodna ishrana podrazumeva:

- ishranu sa uzimanjem u obzir individualne konstitucije,
- ishranu sa uzimanjem u obzir osobenosti probavnog sistema čoveka,
- ishranu prirodnim produktima iz regiona gde čovek živi i

16 Posebni dani u lunarnom mesecu kod Indusa. - Primedba prevodioca.

- čestu upotrebu produkata sa povećanim sadržajem biološki aktivnih materija.

4. Korišćenje fitoncida i otrova podrazumeva:

- upotrebu u hrani i za lečenje prirodnih produkata - fitoncida i preparata od njih (ishrana, pripremanje soka, odvara i ekstrakta od biljnih sirovina) i
- upotreba otrovnih biljaka i materija prema specijalnim šemama i receptima sa uzimanjem u obzir oboljenja, njegove lokalizacije i snage organizma.

5. Korišćenje visoke temperature znači:

- primena saune (parnog kupatila) i
- primena začina koji zagrevaju organizam i istovremeno imaju fitocidna svojstva (njihova primena dopunski aktivira imunitet).

6. Primena dehidracije organizma podrazumeva:

- stvaranje „blage“ konkurencije za vodom između parazita i organizma pomoću ishrane i primene produkata gorkog ukusa,
- primena dijetalnog metoda lečenja prema Srotu i
- primena „suvog“ gladovanja.

Primer: primena jednog ili drugog metoda dehidracije zavisi od potencijala životne snage, uzrasta, individualne konstitucije bolesnika i vrste oboljenja. Retko se primenjuju i zahtevaju strogu kontrolu i opreznost.

7. Stvaranje povećane kiseline u organizmu - posebne sredine, veoma nepovoljne za parazite podrazumeva:

- nagomilavanje ugljenične kiseline u organizmu pomoću raznih metoda disanja (prema Streljnikovoj, prema Butejku i jogističko),

- stvaranje „kiselih“ uslova u organizmu u procesu gladovanja (jednokratnog ili frakcionog),

- primena ishrane prema preporukama Bolotova ili dijetalni metod Šrota,

- primena „žive“ i „mrtve“ vode (dobija se elektro dejstvom na vodu) i

- primena urinoterapije.

8. Različite kombinacije i međusobna sjedinjavanja više navedenih sredstava sa uzimanjem u obzir vrste parazita, težine oboljenja i individualnih osobina bolesnika.

DOPUNSKA OBJAŠNJENJA

Temperatura tela u organizmu može se svesno povećati *pomoću sredstava, koja imaju ljut ukus*. Ljutina daje ukus hrani, otklanja svrab, uništava gliste i ima antiseptičko dejstvo. Pomaže da se iz organizma izbace sluzni produkti životne aktivnosti, odstranjuje zatvore i otvara sudove. Višak ljutog ukusa može izazvati negativne posledice (to se posebno odnosi na ljude sa izraženom individualnom konstitucijom „žuči“, naročito za vreme suvog i žarkog vremenskog doba).

Izrazito *ljut ukus* imaju sledeće biljke: karanfil, slačica, đumbir, crvena paprika, luk, beli luk i ren.

Dehidracija (u manjem obimu) organizma može se postići uzimanjem sredstava koja imaju gorak ukus; običnim, i posebno „suvim“, gladovanjem; dijetom sa malo tečnosti.

Gorak ukus odstranjuje toksine, ispoljava baktericidno dejstvo i uništava gliste. Ispoljava dejstvo protiv groznice, smanjuje temperaturu tela i podstiče probavu toksina. Odstranjuje salo i toksine, koji se nagomilavaju u masnom tkivu, koštanoj srži (moždini), limfi, znoju,

mokraći i ekskrementu. Višak gorkog ukusa može izazvati negativne posledice (to se posebno odnosi na ljude sa izraženom individualnom konstitucijom „vetra“, naročito za vreme hladnog, vetrovitog i suvog vremenskog doba).

Izrazito *gorak ukus* imaju sledeće biljke: pelen i sve njegove podvrste, lincura (*Gentiana lutea*).

Kisela sredina organizma stvara negativne uslove za život većine parazita. Uvećani procenat kiseline u organizmu podstiče gladovanje i primena urina.

Gladovanje odstranjuje sluz, zakiseljava (oksidise) unutrašnju sredinu organizma, aktivira imunitet, podstiče prelazak hronične infekcije u akutnu, odstranjuje infekciju iz „usamljenih uglova“ (luči gnoj), otvara „kapsulu“ i podstiče njeno naknadno kvalitetno uništenje.

Vlastiti urin deluje kao oksidator organizma i homeopatsko sredstvo. Urin male dece (beba) izvanredno oksidise organizam starijih ljudi.

Joni srebra i bakra u vodi imaju izraženo protivmikrobno dejstvo i uništavaju patogene mikroorganizme. Upotreba takve vode omogućava dezinfekciju vlastitog organizma, izlečenje od oboljenja izazvanih patogenim mikroorganizmima.

Prema tome, mi smo razmotrili teoriju borbe sa parazitima. U daljem tekstu saznaćemo kako se čistiti od njih.

PRAKTIČNI METODI ČIŠĆENJA ORGANIZMA OD PARAZITA

Praksa čišćenja čovečjeg organizma od raznovrsnih parazita podrazumeva razne metode i sredstva. Oni mogu biti specijalni i kompleksni, a mogu biti i usko usmerene. Svaki metod ili sredstvo ima svoje pozitivne i svoje negativne efekte. Predlažem vam najefikasnije, najdostupnije, najbezopasnije i one koji su provereni na mnogobrojnim primerima.

METOD ČIŠĆENJA OD PARAZITA N. A. SEMJONOVE

Nadežda Aleksejevna Semjonova je davno priznat autoritet u čišćenju organizma i isterivanju parazita. Slušaocima svoje škole „Nadežda“ ona predlaže dvonedeljni program čišćenja organizma od nečistoće i parazita. Izložicu njen program sa svojim objašnjenjima.

Protivparazitno lečenje preporučuje se sprovesti za opšte čišćenje organizma i pravilnu ishranu.

Klistiri za čišćenje - 2 puta dnevno. Najbolje vreme za klistiranje je od 5 do 7 sati i od 18 do 19 sati. Cilj klistiranja je da se debelo crevo očisti od prljavštine, jaja od glista, i da se uspostave u njemu potrebna sredina i mikroflora.

Poželjno je vodu za klistiranje pripremiti ranije. Ako je moguće, treba koristiti izvorsku vodu, a ako ne,

prokuvanu vodu iz vodovoda koja mora da odstoji dok se potpuno ne ohladi. Zajedno klistiranje potrebno je 2 litra vode.

Nadežda Aleksejevna preporučuje da se upotrebljava voda sobne temperature (20 - 22°C). Radi zakiseljavanja vode u nju treba nasuti supenu kašiku jabukovog sirćeta, ili limuna, ili soka od borovnice, ili pasjeg trna (*Hippophae rhamnoides*), ili mahovnice (*Oxycoccus palustris*), ili bilo kojeg drugog svežeg kiselog soka od jagodičastih plodova ili voća (poželjno iz mesta gde živate). Od svega je najpreporučljiviji sok od mahovice (jer ubija trihomonade). Da bi klistiranje bilo efikasno i da bi povoljno delovalo na sluzokožu (ako se na njoj pojave ranice pri odvajanju glista), preporučuje se u vodu za klistiranje dodati još kafenu kašičicu kuhinjske soli.

Ne upotrebljavajte veštačke preparate za zakiseljavanje vode za klistiranje. Pri čestom klistiranju mogu se pojaviti otoci. Dodavanjem soli u vodu ta pojava se otklanja.

Klistiranje radite uobičajeno, posle klistiranja zadržite vodu u sebi. Dovoljno je zadržati vodu 1-2 minuta da bi se iznutra isprala creva. Posle klistiranja nekoliko puta idite u toalet. Creva će sama proraditi. Obično je poslednje izbacivanje sluzno - izlazi čorba od gljiva, plesan i krupni paraziti.

Lekovita voda za klistiranje, koja je odstojala sa silicij umom, može se pripremiti ranije. Radi toga nalijte oko 7-8 litara vode u emajliranu kofu i na dno kofe stavite crne silicijumove kamenčiće. Treba odabrati takve silicijumove kamenčiće, koji pri kresanju jednog od drugi daju iskru i oslobađaju specifičan miris. Nadežda Aleksejevna preporučuje crni silicijum koji ima organsko poreklo. Poželjno je uzimati malo kamenje - stoje ono manje ve-

ća je površina kontakta sa vodom i više korisnog silicijuma prelazi u vodu. Ostavite da odstoji dva dana (ako odstoji oko nedelju dana, silicijumska voda postaje lekovita). Za to vreme voda se stmkurira, zasićuje silicijumom i pročišćava. Na dno kofe pada rastvor đubreta debljine oko 5-10 centimetara. Vodu sa dna kofe ne treba koristiti. Pažljivo izlijte gornju vodu i upotrebite je za klistiranje. Vodu sa dna treba proliti, silicijum isprati ispod mlaza protočne vode, naliti novu vodu i ostaviti da odstoji. Silicijumova voda zadržava lekovita svojstva neograničeno dugo. A nju je najbolje čuvati u zatvorenoj staklenoj posudi na sobnoj temperaturi.

Posle ovog objašnjenja, prelazimo na čišćenje organizma od parazita.

Prva dehelmentizacija (od okruglih i trakastih glista, najprostijih parazita) vrši se 3 dana i obuhvata 3 radnje.

a) Vekovima se koristi provereno sredstvo - ekstrakt (nastoj) gorkog pelena (*Artemisia absinthium*) po 100 mililitara ujutro i uveče pre jela.

Ekstrakt se priprema na sledeći način: 1 supenu kašiku pelena preliti sa 200 mililitara ključale vode, ostaviti da odstoji 20-30 minuta i procediti.

Aktivna komponenta je pelenovo ulje, koje se naziva „tujon“. Oprez - pelenovo ulje je veoma jak halucinogen. Ono može izazvati jaku iritaciju vegetativnog nervnog sistema, konvulzije i halucinacije. Kod glista ono parališe nervni sistem i gliste izlaze iz organizma. Na taj način postiže se koncentrisano dejstvo odjednom na čitavu grupu okruglih i trakastih glista, kao i najjednoćelijske parazite.

Upozorenje. Ni u kom slučaju ne zloupotrebljavajte pelen, ne zanosite se predoziranje i dužom upotrebom. Oprezno lečite decu, lica sa izraženom individualnom konstitucijom „vetra“ i starce.

b) Taj isti ekstrakt pelena deluje i na lamblije, koje žive u jetri. Ljudi, koji pate od tih parazita, mogu se izbaviti od njih.

c) Za ta tri dana treba proterati i oštrice. Zato uveče treba pripremiti ekstrakt od belog luka: isitniti 1-2 režnja češnjaka i preliti sa 200 mililitara ključale vode. Ostaviti da odstoji preko noći, a ujutro sledećeg dana procediti kroz gazu (ako se pažljivo povadi češnjak ne mora se cediti) i pomoću gumene kruške uliti u pravo crevo. Ovaj mini klistir primenjuje se pre klistira za čišćenje.

Druga dehelmentizacija. Posle pet dana treba sprovesti drugu etapu čišćenja od parazita, koja traje 5-7 dana. Koristite sredstva koja omogućavaju da se izbacite od jednočelijskih mikroparazita do najvećih glista - široke pantljičare dužine do 20 metara!

U tu svrhu koristite seme od tikve (bundeve) i ekstrakt od biljaka koje imaju jaka fitocidna svojstva.

Priprema počinje uveče. Seme tikve (bundeve) pažljivo očistiti od ljuske da bi se sačuvala zelena opna ispod čvrste bele ljuske semena. Treba očistiti 300 grama semena.

Uveče se priprema i ekstrakt od trava:

- kafena kašičica trave od apotekarske kamilice (*Chamomilla recutita*);
- kafena kašičica kore od hrasta;
- kafena kašičica kore od pasjaka (*Rhamnus cathartica*) i
- supena kašika cvetova povratiča (*Tanacetum vulgare*).

Smešu trava preliti sa 0,5 litra ključale vode i ostaviti da odstoji u termosu preko noći.

Ujutro treba natašte pojesti 300 grama očišćenog semena od tikve (bundeve), žvaćući veoma brižljivo i za-

tim popiti 100 grama ekstrakta (kamilica, kora od hrasta, kora od pasjaka, cvetovi povratiča).

Dva sata posle toga treba popiti slani purgativ.

Kao slani purgativ npotrebite 30 grama engleske soli (tuzlanske soli)¹⁷ rastvorene u 100 grama vode.

Približno jedan sat nakon uzimanja purgativa uradite pročišćavajući klistir. Dalje ga ponovite još 2 - 3 puta prema ličnom osećanju.

Cilj ove etape je da se organizam pomoću semena od tikve (bundeve) izleči od različitih vrsta pantljičare. Biljka sa oporim ukusom (kamilica, hrast) izlečiti se od mikroparazita. Cvetove povratiča sa njihovim gorkim ukusom ne podnose ne samo gliste, koje su još ostale u organizmu nego i jednočelijski paraziti. Kora pasjaka poboljšava rad creva i podstiče brzo oslobađanje od ubijenih parazita.

Na taj način postiže se dupli udar po parazitima. Ubijene i paralizovane parazite treba brzo izbacivati iz organizma. U tu svrhu koriste se slani purgativi i klistiri.

Treća dehelmentizacija. Treća etapa čišćenja od parazita je završna. Zbog toga što je jetra „najukusniji zalogaj“ za njih, u njoj i njenim kanalima živi ogromna masa parazita. Tokom dve prethodne dehelmentizacije očistili smo jetru preko krvi. Sada je vreme da se očiste jetra, žučni kanali i žučna kesa posredstvom žuči. Sa tim ciljem preporučuje se najefikasnije čišćenje jetre pomoću maslinovog ulja i limunovog soka. Zdrava žuč je alkalna i ima baktericidna svojstva. To je dovoljno da bi se uništili oslabljeni paraziti, ukoliko su ponegde ostali posle dve prethodne etape dehelmentizacije.

Upozorenje. Nadežda Aleksejeva, na osnovu svog iskustva, upozorava da pri dehelmentizaciji dolazi do

17 Engleska so je sitna so koja se kod nas proizvodi u Tuzli. -
Primedba prevodioca.

osetne ranjivosti sluzokože creva. To je vezano s time, što desetine, stotine, hiljade pa čak i milioni parazita raznih boja: od crevnih trihomonada, lamblija, mačjih dvo-usnica itd. do glista raznog „kalibra“, koji su se ranije prilepili na sluzokožu creva i kanale žlezda, za vreme dehelmentizacije otpadaju sa nje, ostavljajući na njoj mnoštvo malih ranica. U vezi s tim, posle druge dehelmentizacije ne preporučuje se odmah čistiti jetru. Organizmu treba omogućiti da obnovi sluzokožu creva. Za obnavljanje sluzokože creva od ljuske obično je potrebno 7-14 dana. Za to vreme treba jesti hranu, koja bi, sa jedne strane, podsticala obnavljanje sluzokože, a s druge, produžila dejstvo na parazite. Najpogodniji produkti za ostvarenje tog cilja su sveže iscedeni sokovi, posebno sok od šargarepe u kombinaciji sa drugim sokovima: sokom od cvekle, krastavaca, bugarske paprike i drugim. Ako nema sokova, nije sezona, primenjujte odvare (čajeve) od trava, koje lece sluzokožu probavnog trakta.

Nadežda Aleksejevna preporučuje da se primenjuje sledeći ekstrakt: supenu kašiku korenja suve koprive (*Urtica dioica*) preliti sa 1 čašom ključale vode i držati na blagoj vatri još 15 minuta, a zatim ostaviti da odstoji 30 minuta. Uzimati po 2-3 supene kašike 3 puta dnevno.

Prema tome, treća etapa oslobađanja organizma od parazita je „klasično“ čišćenje jetre, koje se vrši 1-2 nedelje posle druge etape dehelmentizacije. Ono se može dopunski pojačati. Radi toga se može odabrati ulje sa jakim fitoncidijskim svojstvima. Najbolje je ulje od slačice. Ako ga nemate, može se uzeti 1 čajna kašičica suve slačice pomešane sa 200 grama maslinovog ulja. Ako nemate maslinovo ulje, uzmite suncokretovo. Kao rezultat dobićete baktericidnu smešu sa zagrevajućim svojstvima - upravo ono stoje potrebno. Neki ljudi ne mogu nabaviti limun. Upotrebite bilo koje jako kisele jagodičaste plo-

dove, koji rastu u vašem regionu (mahovnicu, ogrozd - *Ribes Grossularia*).

Radi pojačavanja pročišćavajućeg i protivparazitnog efekta može se odjednom uraditi dvostruko čišćenje jetre. Ali to se preporučuje samo onima koji već imaju iskustva sa čišćenjem jetre i koji su odlučni, veruju u svoju snagu.

Važna napomena. Troetajni metod dehelmentizacije treba ponavljati. To se posebno odnosi na ljude čiji su organizam napali paraziti u većem broju. Deo glista, za vreme prve terapije dehelmentizacije, može da pređe u sanjivo stanje i da se posle izvesnog vremena ispolji u aktivnom stanju - recidivne helmintoze. Ponovnu terapiju treba sprovesti 18-20 dana posle pive. U slučaju potrebe u tom intervalu (18-20 dana) sprovode se treća i četvrta terapija. U suštini potpuna terapija izbacivanja glista treba da traje od 40 do 90 dana. Ti rokovi proističu iz bioloških osobina stadijumskeg razvoja parazita. Na primer, ciklus potpunog razvoja oštrica je 20-30 dana, askarida — 70-90 dana, a vlasoglava - 70 dana.

Za vreme druge kure, treća etapa (čišćenje jetre) dehelmentizacije primenjuje se odmah posle druge etape. U datom slučaju nije potrebno praviti 1-2-nedeljnu pauzu za obnavljanje sluzokože. Ali u svakom slučaju orjentišite se prema vlastitom samoosećanju.

Profilaksa. Kada uradite uspešno potpunu terapiju izbacivanja parazita, potrebno je u organizmu profilaktički održavati čistoću i protivparazitni poredak. Nadežda Aleksejevna kao profilaksu preporučuje da se svakodnevno primenjuje protivparazitno sredstvo. Koristi se ekstrakt od protivparazitnih trava ili samo jedne trave ili neko drugo protivparazitno sredstvo. Ekstrakt se upotrebljava kao čaj, najbolje ujutro natašte.

Navedeno je pet recepata opštih sredstava protiv glista.

1. Najbezazlenije od svih sredstava za isterivanje glista po čovekov organizam je uzimanje semena od tikve (bundeve). Deca i trudne žene mogu ih upotrebljavati bez ikakve bojazni. Način njihove primene je već opisan.

2. Sledeće sredstvo - hrastova kora. Dve supene kašike hrastove kore preliti sa 200 mililitara ključale vode, ostaviti da odstoji 4-6 sati u termosu, procediti i piti natašte.

Način odstojevanja u termosu pomaže da se voda zasiti fitoncidi u znatno većoj meri, nego u otvorenoj posudi.

3. Za one, koji imaju problema sa pražnjenjem creva (zatvori, nasilna ili nepotpuna stolica) dobro odgovara ekstrakt od kore pasjakovine (pasjaka) sa kamilicom. Dve supene kašike kore pasjakovine i 2 supene kašike apotekarske kamilice preliti sa 200 mililitara ključale vode, ostaviti da odstoji 4-6 sati u termosu, procediti i piti natašte.

4. Leti i u proleće dobro je pojesti po nekoliko listova zelenog kiseljaka (*Rumex acetosa*) natašte.

5. Zimi je najbolje primenjivati kupke sa ekstraktom anisa (*Anisum vulgare*). Fitoncidi anisa veoma su isparljivi i lako prodiru kroz pore kože u organizam. Oni negativno deluju na gliste i isteruju ih iz organizma.

Veliku ulogu u zaštiti od parazita ima lična higijena čoveka, čistoća stana (kuće) i pripremanja hrane,

Perite ruke sapunom pre jela. Održavajte čistoću kože, po mogućnosti tuširajte se svakoga dana. Najmanje jednom nedeljno idite u saunu (parno kupatilo) i dobro se operite sapunom i likom od lipe. Čak i čista koža odumire i, nagomilavajući se na površini tela, stvara sloj, povoljan za razvoj patogenih mikroorganizama. Taj sloj treba

skidati u kupatilu pomoću parenja i struganja likom od breze.¹⁸

Održavajte čistoću u stanu - kući („Luster Čiževskog” stvara čist vazduh, oslobođen od prašine i bakterija), na radnom mestu, čistoću odeće (posebno donjeg rublja) i obuće. Češće provetravajte prostorije u kojima živite i radite, ne zatvarajte prozore od sunca. Mnoga jajašca helminata i njihove larve ginu od direktnih sunčevih zraka. Za rad koristite udobnu specijalnu odeću, koja odgovara uslovima rada.

Za vreme potpune terapije dehelmentizacije svakoga dana menjajte rublje, peglajte odeću, usisavajte tepihe, pokrivače i meki nameštaj. Obavezno vlažnom kipom obrišite sobe.

Lečenju od parazita treba podvrgnuti sve članove porodice. U životnom prostoru (stan, kuća) ne sme biti nikakvih domaćih životinja - rasadnika parazita. Ako se ne pridržavate tih pravila - ponovno inficiranje parazitima je neminovno.

Kontraindikacije i upozorenja. Zbog česte primene sredstava koja usmeravaju energiju organizma nadole (klistiri, čišćenje jetre) i pelena (pojačava u organizmu životni princip „vetra”) *dati metod čišćenja od parazita je kontraindikativan za trudne žene.* Postoji velika verovatnoća da dođe do abortusa.

Za vreme dehelmentizacije u otvoru creva, u krvi, limfi i na drugim mestima ginu ne samo krupni, nego i sitni paraziti. Zivi paraziti pri dejstvu dehelmentika povećavaju svoju agresivnost i luče otrove, koji truju krv. U organizmu se naglo povećava sadržaj toksičnih materija. Od strane organizma na to se javlja kontrareakcija. U prvom redu povećava se temperatura organizma. Pomoću

18 Danas u prodavnicama postoje specijalni materijali za trljanje leja i dnigih delova tela. - Primedba prevodioca.

nje se spaljuju (pregorevaju) otrovi i povećava se imunitet. Mogu se javiti prolivi i izbacivanje šljake iz organizma. U nekim slučajevima na bolesnim delovima oštećene sluzokože creva javljaju se napadi neizdržljivog bola. Posebno je jak bol u pankreasu. Javljaju se slabost i glavobolja. Zato se ne treba bojati tih normalnih pojava pročišćavajuće - ozdravljjujuće krize za vreme dehelmintizacije. One će proći.

Da bi se pomoglo organizmu da za vreme pročišćavajuće - ozdravljjujuće krize što brže izbaci parazite i njihove otrove, preporučuje se popiti po nekoliko čaša dnevno ključale (prokuvane) vode sa sokom od limuna. Proključala voda čini neškodljivim (bezopasnim) i izbacuje toksine. Za to vreme je veoma dobro piti što više sveže iscedenih sokova, posebno soka od šargarepe i kombinacije drugih sokova s njim, jabukovog soka sa sokom od cvekle. Odlična oblagajuća svojstva za zaštitu sluzokože creva, koju su svojim pipcima (sisaljkama) povredile gliste, od želudačno-crevnih sokova ima prehrambena glina - kaolinit.

Za izlečenje sluzokože creva paralelno sa uzimanjem dehelmintika može se primeniti smeša trava. Supenu kašiku korenja suve koprive preliti sa čašom ključale vode i držati još 15 minuta na blagoj vatri, a zatim ostaviti da odstoji 30 minuta. Uzimati po 2-3 supene kašike 3 puta dnevno.

Primer. *, Žena, 51 godina. Bolovala od hroničnog gastritisa sa povećanom sekrecijom, vegetodistonija mešovito tipa, artritis zglobova desnog stopala, hipertoniya drugog stepena, gušavost drugog stepena - eutireoza, kamen u levom bubregu veličine 0,4 centimetra, oboljenje srca.¹⁹

19 Primere označene zvezdicom ljubazno mi je ustupila T. Z. Abramovskaja, rukovodilac kurseva lečenja u gradu Taganrog.

Posle preduzimanja mesečnih mera lečenja došlo je do sledećih promena. Pre početka terapije čistila je creva prema metodu Semjonove. Na kursu se bizo uključila u helmintozno čišćenje. Izašle su bele niti dužine do 30 centimetara i širine 3 milimetra i komadići. Posle dva dana gladovanja i jednog dana suvog gladovanja izašle su široke trake (pantljičke) do 20 centimetara dužine i 2 milimetra širine, komadići, kapsule veličine zrna graška (sa jedne strane udubljeni). Bolovi u želucu i gorušica su prestali.

Posle čišćenja jetre izašlo je 49 zelenih kamenčića. Posle jednog dana izašlo je još 8 kamenčića veličine zrna graška. U čitavom telu pojavila se neka lakoća. Normalizovao se pritisak. Iz bubrega su krenuli pesak i pahuljice. To me je zbolelo. Mokraćna se malo lučila. Počela sam da pijem odvare (čajeve) sa nevenom (*Calendula officinalis*). Mokraćna je postala svetlija a njena količina se normalizovala.

Iz svog dnevnog obroka potpuno sam isključila meso. Neću da ga jedem".

PROTIVPARAZITNO LEČENJE, KOJE PREDLAŽE T. Z. ABRAMOVSKAJA (grad Taganrog)

Tatjana Zonjevna Abramovskaja rukovodi kursevima lečenja u gradu Taganrog. Ona ima veliko praktično iskustvo u oslobađanju organizma od parazita. Opisacu njen metod protivparazitnog lečenja.

PRIPREMA

U pripremu ulaze „smekšavanje“ organizma i zalečivanje oboljenja, koja ometaju sprovođenje terapija čišćenja (hemoroidi, kila, čir na želudačno-crevnom traktu). S

tim ciljem prepisuju se mlečno-uljni mikroklistiri, radi čega se primenjuju recepti, koje sam ranije opisao (100 grama toplog mleka i 20 grama maslaca ili topljenog maslaca) sa različitim dodacima (dumbir, so i slično). Pri izboru dodataka treba imati u vidu individualnu konstituciju čoveka i stanje zdravlja u tom momentu.

U proseku za pripremuje potrebno oko nedelju dana.

Istovremeno sa pripremom počinje proces lečenja od parazita pomoću ekstrakta od pregrada oraha sa alkoholom. U tu svrhu 1 čašu pregrada (između jezgara)²⁰ oraha samleti u mašini za mlevenje kafe i prašak preliti sa čašom votke (rakije). Ostaviti da odstoji 24 sata. Uzimati ujutro natašte. Prvog dana 5 kapi, drugog - 10 kapi, trećeg - 20 kapi. Dalje tokom tri nedelje piti po 20 kapi.

GLAVNA (OSNOVNA) ETAPA

Pri izboru rokova pročišćavajuće-protivparazitnog lečenja preporučuje se imati u vidu lunarni ciklus, s tim da se završna etapa - čišćenje jetre - usaglasi na 13-14. lunarni dan (najpovoljnije dane za čišćenje jetre). Glavna etapa traje 10-11 dana. Da biste pravilno izračunali postupite na sledeći način. Recimo daje danas 1. mart, a pun mesec je 20. marta. Jetra se najbolje čisti 18-19. marta. Oduzima se 10 dana i dobija se početak glavne etape pročišćavajuće-protivparazitnog lečenja - 8-9. mart. Oduzmimo još nedelju za pripremu (ako vam je potrebna) i dobija se početak 1-2. marta. Na taj način, nedelju dana (do 8-9. marta) vi se pripremate, 10-11 dana traje glavna etapa pročišćavajuće-protivparazitnog lečenja, i 18-19. marta čistite jetru (upravo uoči punog meseca).

Kada se organizam „smekša“, pristupa se njegovom čišćenju i protivparazitnom lečenju. Klistiri za pročišćavanje biraju se uzimanjem u obzir čovekove individualne konstitucije. Ugojenim ljudima se preporučuje da urade 2-litarske klistire sa rusom - Chelidonium majus (1 supena kašika soka ili odvar - 1 supena kašika trave na čašu vode), jabukovim sirćetom (1 supena kašika), sa solju (1 supena kašika kuhinjske soli) i rusom. Mršavim ljudima - semenom lana (2 supene kašike na 2 litra vode. Dovedi do ključanja i kuvati na blagoj vatri 20 minuta, ohladiti i time klistirati), topli klistiri sa cveklom (1-2 supene kašike soka od cvekle na 2 litra tople vode), klistiri sa svežim urinom uz dodavanje supene kašike kuhinjske soli.

Prvi - drugi dan

1. Preporučuje se ujutro natašte pojesti 4 cvetića pelena (cvetiće podseća na sivu lopticu nešto veću od zrna prosa), 2 cvetića povratića - Tanacetum vulgare (žuta loptica) i 1 karanfilić (seme karanfilića podseća na malo drvce). Popiti sa vodom, kao što se uzima tableta. Deci do 10 godina - 2 pelena, 1 povratić i 1 karanfidić.

Pri tome ishrana mora biti vegetarijanska i odvojena. Isključiti ljuto, kiselo i slano.

2. Ujutro uraditi mikroklistir sa belim lukom, a posle njega dvolitarski klistir sa jabukovim sirćetom.

Klistir sa češnjakom se priprema na sledeći način: uveče isitniti 2-3 režnja belog luka, preliti sa 200 grama ključale vode (u nju se može dodati mala grančica pelena), ostaviti da odstoji preko noći, a ujutro uraditi mikroklistir, koristeći gumenu krušku. Pročišćavajući klistir — na 2 litra tople vode 2 supene kašike jabukovog sirćeta. Vreme klistiranja od 5 do 7 sati ujutro.

Pola sata nakon završetka klistiranja može se jesti.

3. Za ručak prejela pojesti 4 cvetića pelena, 2 cvetića povratiča i 1 karanfilić. To uzeti sa vodom, kao tabletu.

4. Pre večere uzeti pelen, povratič i karanfilić kao za ručak.

5. Uveče topla kupka i pročišćavajući klistir sa svežim urinom ili sa jabukovim sirćetom.

Trećeg — petog dana

Od trećeg do petog dana primenjuje se sve, što je rađeno u prva dva dana, ali se dodaje lečenje protivparazitnim preparatom *vennaks* (kura lečenja njime obuhvata uzimanje 6 tableta - po 2 tablete dnevno).

Uzimati isključivo protivparazitni preparat *vermaks* (proizvodnja Belgija, Mađarska, druge preparate ne koristiti). Uzimati po 1 tabletu ujutro i uveče sa jelom, uz pijenje zaslađenog Čaja (kod kolitisa i čireva - osim *vermaks*a treba primenjivati sredstvo za jačanje i zarastanje rana: 1 supenu kašiku korenja suve koprive preliti sa 1 čašom ključale vode i kuvati na blagoj vatri 15 minuta, ostaviti da odstoji 30 minuta. Piti po 2-3 supene kašike 3 puta dnevno).

Preparat *vermaks* izaziva kod helminata samoprobavu.

Šestog - osmog dana

Šestog i sedmog dana ne uzimati *vermaks*, već primenjivati preporuke za prvi - drugi dan. Osmog dana uveče, pred spavanje, pojesti onoliko haringe, koliko možete. Posle toga ni u kom slučaju ne piti nikakvu tekućinu. Umesto haringe može se jesti slana, dobro osušena riba, ali ne dimljena - rezultat će biti još bolji.

Uveče osmog dana uzeti sveže semenke od tikve (bundeve) i očistiti ih. Semenke treba da zadrže zelenu opnicu. Odraslim 200-300 grama, deci do 4 godine - 75 grama, do 9 godina - 100 grama, do 15 godina - 150 grama.

Devetog dana

Ujutro natašte pojesti semenke od bundeve i popiti 150 grama ekstrakta.

Ekstrakt se priprema ovako: 1 Čajnu kašičicu kamilice, 1 čajnu kašičicu hrastove kore, 1 čajnu kašičicu kore od pasjakovine i 1 supenu kašiku povratiča preliti sa 0,5 litra ključale vode, ostaviti da odstoji i preko noći u temiosu.

Odležati u postelji 2 sata. Posle 2 sata popiti slani purgativ (1 supena kašika tuzlanske soli na 100 grama vode. Deci od 5 do 7 godina 1 čajnu kašičicu na 50 grama vode; od 10 godina - 1 dezertna kašika na 75 grama vode).

Pola sata nakon uzimanja purgativa uraditi pročišćavajući klistir - 2 litra tople vode sa samlevenom ili istucanom u kašicu krupnom glavicom belog luka (ne režnja, već glavice).

Desetog —jedanaestog dana

Ovih dana radi se po preporukama koje se odnose na prvi i drugi dan.

Dvanaestog - trinaestog dana - čišćenje jetre.

ZAVRŠNA ETAPA

Završna etapa je čišćenje jetre. Abramovskaja preporučuje da se to uradi ovako. Ujutro pročišćavajući klistir. Dalje do 14 sati uzimanje soka od jabuke - cvekle. Preporučuje se za to vreme popiti od 0,5 do litar so-

ka. U 10 sati 30 minuta preporučuje se još jedan pročišćavajući klistir. Od 11 sati počinje zagrevanje jetre pomoću termoforma. U 13 sati - mikroklistir sa ukuvanim urinom. Od 14 sati prekida se sa pijenjem soka a jetra se greje ležanjem na termo foru. U 17 sati - dvolitarski pročišćavajući klistir i kupka koja zagreva organizam (voda treba da bude što toplija, ali bez preterivanja i maltretiranja samog sebe; glavno je, osećati kako voda zagreva organizam - toplota ulazi u organizam). U 19 sati uzeti ulje od slačice i limunovog soka (ako nema ulja od slačice, može se pripremiti njegova zamena od maslinovog ulja i slačice). Dopunski, radi boljeg zagrevanja organizma može se disati kroz desnu nozdrvu, na jezik staviti malo paprike i posedeti na petama, zamišljajući toplotu oko jetre. Do 24 sata ležati na termoformu (ugrejanom crepu, cigli itd.)²¹.

Ujutro sledećeg dana u 6 sati uzeti slani purgativ. Jedan sat posle toga uraditi pročišćavajući klistir. U 11 sati - klistir sa ukuvanim urinom. U 12 sati pojesti salatu od svežeg povrća. Preporučuje se što više kretanja. U 14 sati uraditi pročišćavajući klistir. U 17 sati dva pročišćavajuća klistira jedan za drugim. Uveče razmutiti mumije i popiti (5 grama mumije na pola litra vode). Uzimanje mumije smanjuje razdraženost. Dalje se mogu piti mumije 7 dana 3 puta dnevno na 15 minuta pre jela.

Tokom nedelje posle čišćenja jetre organizam treba odmoriti. Sve terapije se prekidaju. Probava treba da se samostalno reguliše.

Posle 21 dan terapiju ponoviti, a novu uraditi još jednom posle 21 dan.

Primer. *, Žena, 64 godine. Bolovala od glavobolje (konstatovali su arahnoditis zadnje lobanjske jamice), hipertenzija (240/120), uz to mlitavajetra, bolovi u krstima,

kamenje u žučnoj kesici, osteohondroza. Brzo umaranje i težina u udovima. Po dva puta godišnje ležala je u raznim bolnicama. Nikakvih olakšanja.

Klistirala se. Ujutro svež urin - 1 litar, u drugoj polovini dana ukuvani urin - 100 grama. Tri puta su izlazile askaride. Dva puta male, a treći put — dužine 50 centimetara.

Posle čišćenja jetre u 3 sata noću došlo je do izbacivanja askarida. A danju, posle klistiranja ukuvanim urinom izašlo je oko desetak askarida. U 14 sati posle pročišćavajućeg klistira sa limunom još dvadesetak.

Mesec dana posle čišćenja creva javio se jak proliv. Temperatura tela podigla se do 38,2°C. Imala je strašnu glavobolju. Produžila je da se klistira i da pije urin. Uveče se sve smirilo.

Sada ispiram nos urinom i dva puta dnevno jedem ren sa limunom. Pojavile su se strašne komplikacije. Dva dana je iz nosa lilo bez prestanka.

Posle primene mesečnih kura lečenja nastale su sledeće promene: ne muči me glavobolja, smršala sam 15 kilograma, više se ne umaram, osećam se mnogo bolje".

Primer. *, Žena, 57 godina (lekar). Bolovala od kroničnog gastritisa sa nultom kiselosti, holecistito-pankreatitisa, hroničnog hepatitisa, pielonefritisa, hemoroida i tireodenitisa.

Posle primene mesečnih kura lečenja nastale su sledeće promene: prestali su bolovi u želucu, nestao je osećaj diskomforta u crevima, poboljšalo se raspoloženje, smanjena je depresija.

Pri čišćenju creva izašlo je dosta peska, a zatim gliste (mačja dvousnica)".

METOD PROTIVPARAZITNOG LEČENJA HILDE KLARK

Prilikom istraživanja obolelih od raka Hilda Klark je otkrila u njihovom organizmu unutrašnju nečistoću i parazite. Posle više hiljada istraživanja (uzoraka) ona je došla do sledećeg zaključka: 90% hroničnih bolesnika iritirano je sa dva uzroka - parazitima i ekotoksinima (ekološki toksini, koji su dospeli u organizam). Postavila je sebi logično pitanje: kako efikasno čistiti organizam od parazita i šljake (ekotoksina)?

Eksperimentalno Klarkova je utvrdila da 3 materije, koje se unose u organizam, imaju sposobnost čišćenja organizma kako od glista tako i od njihovih jajašca, što omogućava da se uspešno **leci** rak. Te tri materije su: zelena ljuska oraha, pelen i seme karanfilića.

ČIŠĆENJE OD PARAZITA POMOĆU „TROJKE“

Hilda Klark je predložila da se primenjuju tri vrste biljaka, koje ubijaju većinu parazita, virusa i bakterija. Treba ih upotrebljavati u sledećem obliku: od nesazrele ljuske oraha pravi se ekstrakt - veoma koncentrovan, a potom se uzima trava od pelena i prašak od karanfilića.

Istovremeno uzimanje te tri komponente uništava u organizmu sve odrasle parazite, njihove larve i jajašca, kao i patogene mikroorganizme i gljivice.

1. Ekstrakt od oraha

Prvi dan: 1 kap kapnite u pola čaše vode (to je približno 100 mililitara). Poželjno je uzimati na gladan želudac, na primer pre jela. Taj ekstrakt Klarkova savetuje da se pije 15 minuta.

Drugi dan: 2 kapi u 0,5 - 1 čaše vode.

Treći dan: 3 kapi u 0,5 - 1 čaše vode.

Četvrti dan: 4 kapi u 0,5 - 1 čaše vode.

Peti dan: 5 kapi u 0,5 - 1 čaše vode.

Šesti dan: 2 kafene kašičice istovremeno u 1 čaši vode.

Posle nalivanja ekstrakta u vodu sačekati 15 minuta. Takva doza ubija parazite u svim stadijumima razvoja u organizmu, uključujući sadržaj creva i druga teško dostupna mesta.

Ne treba sipati ekstrakt od oraha u vruću vodu jer to uništava njegovu protivparazitnu jačinu. Ekstrakt se ne sme ničim zalivati jer će to svesti efekat dejstva na nulu. Ako vam je telesna težina iznad 70 kilograma, uzimajte po 2,5 kafene kašičice. Ako je težina veća od 100 kilograma - 3 kafene kašičice.

Kao profilaksu od parazita uzimati 2 kafene kašičice ekstrakta na 50 grama vode jednom nedeljno. Kao lekovito sredstvo uzima se ista doza, ali samo 2 puta dnevno tokom 5 dana. Dalje uzimati po 2 kafene kašičice dnevno godinu dana.

Važna napomena. Članovi porodice i drugovi (priatelj) treba da uzimaju po 2 kafene kašičice svake nedelje, da vas ne bi ponovo zarazili. Oni mogu biti nosioci parazita u crevima, koji su prikriveni. To se posebno odnosi na teško obolele ljude.

2. Uzimanje pelena (u prahu)

Prvi dan: uzmite prstohvat pre jela (sa vodom).

Drugi dan: 1/4 kafene kašičice pre jela (sa vodom).

Treći dan: 1/3 kafene kašičice pre jela.

Četvrti dan: 1/2 kafene kašičice.

Produžite da povećavate dozu do 14. dana, kada možete uzimati po pola supene kašike. Ne morate uzeti svu dozu istovremeno, možete je uzeti u 2-3 puta pre jela.

Tokom 6 dana uzimajte po pola supene kašike, a zatim po pola supene kašike jednom nedeljno.

Hilda Klark preporučuje da se jednom nedeljno uzima doza pelena od pola supene kašike. Ali treba imati u vidu Čovekovu individualnu konstituciju. Savetujem vam da izučite svoj organizam, njegovu reakciju na „trojku“ i da odaberete svoju dozu.

Uzimanje pelena u prahu potrebno je da bi on mogao da prođe kroz čitav probavni trakt. U obliku ekstrakta pelen se asimiluje u želucu i crevima. Debeli deo ostaje nediđen. U slučaju sa suvim pelenom - on se kreće kroz čitav probavni trakt, delujući usput na parazite.

3. Karanfilić (u prahu)

Karanfilić, posebno samleven u prašak, veoma je ljuto sredstvo. Zahvaljujući tim svojstvima njegovi fitonci-di neuobičajeno efikasno ne samo da uništavaju svemo- guće parazite, već aktiviraju i toplotne sposobnosti orga- nizma i imunitet.

Ja sam u praksi shvatio - prašak karanfilića prži sa- mo u usnoj duplji. U želudačno-crevnom traktu ga ne osećaš. Oseća se samo prijatno zagrevanje organizma i toplota na licu, oko nosa. Kasnije to prolazi.

Prvi dan: 1/5 kafene kašičice 3 puta dnevno pre je- la.

Drugi dan: 1/4 kafene kašičice 3 puta dnevno pre jela.

Trećeg do desetog dana: 1/3 kafene kašičice 3 puta dnevno pre jela.

Posle desetog dana: kafena kašičica jednom nedeljno.

Važno je shvatiti, da se u početku treba lečiti protiv parazita sa tri navedene komponente, a dalje sa ciljem profilakse uzimati njihove udarne doze jednom nedelj- no tokom čitavog života. U slučaju potrebe terapija pro- tivparazitnog lečenja može se ponoviti. Ako ste teško bolesni, može se ponoviti kroz nedelju-dve dana. U

drugim slučajevima postupite prema konkretnoj situa- ciji.

Radi kvalitetnog oslobađanja od parazita potrebno je paralelno lečiti sve ostale članove porodice: jer se hlami- dije, na primer, prenose poljupcima, gljivice — pri ruko- vanju, a jajašca glista — pri maženju mačaka i pasa. Po- slednje takođe treba lečiti, inače je inficiranje neizbežno! Klarkova savetuje da se oslobodite životinja ukoliko po- stoji ozbiljno hronično oboljenje, dok svi članovi porodi- ce prolaze kroz kurs lečenja.

U slučajevima kada ljudi posle lečenja dozvoljavaju sebi da naruše dijetu (nedokuvano meso, riba, konzerve, polufabrikati), simptomi oboljenja i paraziti su se pono- vo pojavljivali.

Sada nešto detaljnije o tome, kako da sami pripremi- te komponente „trojke“.

- Ekstrakt od ljuski oraha priprema se ovako: 15 ko- mada ljuski oraha sitno iseckati i preliti sa pola litra alko- hola. Ostaviti da odstoji na svetlom mestu 30 dana. Posle toga skloniti na tamno mesto.

Orahe treba uzimati kada su sazreli na drvetu i spremni su da padnu na zemlju ili tek što su pali. Upravo ta zelena ljuska odgovara za ekstrakt - u njoj ima mnogo joda.

Ako nemate tu komponentu, možete je zameniti ras- tvorom Lugola (to je jod u glicerinu). Upotrebljavate po 5-10 kapi na 50-100 grama vode.

- Pelen odlično čisti čovečji organizam od parazita, počev od mikroorganizama do krupnih glista.

Treba upotrebljavati samo sazreli pelen. Njegovi li- stovi i plodovi (najbolje plodovi u obliku loptica) suše se i sitne. Uzimaju se u suvom stanju, kao prašak, sa običnom vodom. Jedna doza je 200-300 miligrama (pola kafene kašičice).

• Treća komponenta „trojke“ je seme karanfilića. To je obično seme koje se koristi u kulinarstvu. Njega treba isitniti i u takvom stanju jesti.

Jedna doza je 500 miligrama (otprilike prstohvat).

Karanfilić se uzima po narastajućoj količini. Prvi dan - jedna doza. Drugi dan - dve doze. Od 3. do 10. dana 3 puta dnevno. Prašak karanfilića se uzima pre jela. Potom se godinu dana uzimaju jednom nedeljno odjednom tri doze radi profilakse.

Doktor Klark preporučuje da se odjednom uzmu sve tri komponente „trojke“ zajedno - ekstrakt od oraha, pelen i karanfilić. Ako nemate bilo koju od komponenti, lečenje može početi i bez toga. Na primer, ja sam počeo lečenje pelenom i karanfilićem.

„Trojka“ pomaže da se organizam efikasno očisti od raznovrsnih parazita i gnojnih infekcija. To je odlična dopuna drugim lekovitim sredstvima - ishrani, gladovanju, kretanju, prekaljivanju, radu sa svešću, urinoterapiji. Praksa je pokazala, da su lekovita sredstva ipak nedovoljno efikasna protiv parazita i gnojnih infekcija, a „trojka“ (ili pelen sa karanfilićem) odlično obavlja taj zadatak.

Hilda Klark je otkrila, da paraziti sami po sebi ne mogu da budu uzrok nastanka raka i čist organizam ih obavezno ubija. Ali ako postoji unutrašnja prljavština, parazit upravo tu teži da dospe i da se u njoj razmnožava. Samo ta dva uslova podstiču razvoj onkologije.

Organizam zagađuju toksinima i imunitet slabe predmeti u domaćinstvu (ambalaža od produkata ishrane i mnoge druge materije). Posebno su opasne plastične flaše, koje u svom sastavu sadrže propilen i benzol (a takođe kozmetičke bočice, dezodoransi, losioni i čak zuba pasta), aluminijumska ambalaža, freon i naftalin.

Eto zašto povremeno gladovanje po 2-3, a još bolje 7-14 dana, omogućava da se organizam očisti od različi-

tih toksina i šljake na ćelijskom nivou. Ono time lišava parazite životnih uslova i odlično dopunjuje „trojku“. Upravo zato preporučujem vam da kombinujete ta dva metoda. U daljem tekstu ukratko ćemo opisati osnovna pravila gladovanja.

Kontraindikacije. Za vreme trudnoće navedene metode primenjivati veoma oprezno, a dozu smanjivati 3-5 puta. Poslednjih 2-3 meseca trudnoće najbolje je prekinuti ovu terapiju.

RUSKA VARIJANTA „TROJKE“

Valerij Andrejevič Ivančenko, doktor medicinskih nauka, razradio je rusku varijantu „trojke“. U „trojku“ ulazi: povratič (cvetna košarica), trava od pelena i prašak od karanfilića.

Sve te komponente deluju na izbacivanje sokova, glista, smanjenje telesne temperature i imaju antimikrobno i antiseptično dejstvo.

Jedna doza praška od cvetova povratiča je 1 gram, a dnevna - do 3 grama. Za pelen - doza je 200-300 miligrama i do 1 grama dnevno, a za svež prašak karanfilića - 0,5 i 1,5 gram.

Poželjno je uzeti sve tri komponente odjednom (povratič, pelen i karanfilić), u kapsulama za lekove. Prazne kapsule se ponekad prodaju u apotekama. U suprotnom, kupite najjeftiniji lek u kapsulama i sami zameniti sadržaj kapsule. Praškovi se mogu uzimati i bez kapsula sa vodom.

Pažljivo! Kod Čira na želucu i erozivnih gastritisa ne preporučuje se uzimanje „trojke“. Oprezno primenjivati ovu terapiju kod hipertonijske, jer karanfilić povećava arterijski pritisak. Ne počinjati navedeno lečenje za vreme

menstruacije - ovi preparati izazivaju obilne menstruacije. Ovo lečenje je kontraindikativno za trudnice jer može izazvati abortus.

Ruska „trojka“ uzima se na sledeći način.

Prvi dan - 1 kapsulu (jedna doza) na pola sata pre jela.

Drugi dan - 1 kapsulu pre doručka i pred ručak.

Treći dan i čitavu narednu nedelju - 1 kapsulu (porciju) „trojke“ 3 puta dnevno: pre doručka, pre ručka i pre večere.

Dalje, uzimati „trojku“ jednom nedeljno do kraja života.

ČIŠĆENJE POMOĆU PELENA PREMA METODU A. I. AFANASJEVA

Pelen pripremljen za vreme mladog meseca protrljati rukama i prosejati kroz devđir (cediljku). Prosejani pelen gutati u suvom stanju, a neprosejani koristiti za pripremu vode za klistiranje, ispiranje (špricom), zakapavanje u oči, uši, nos ili ispiranje usta.

Važno. Isključivo treba uzimati suvi pelen, a ne odvar. To se radi da bi on prošao kroz ceo probavni trakt i zalečio sve delove trakta. Odvar od pelena apsorbuje se u tankom crevu i ne dospeva do debelog creva. Pelen se može zamotati u hleb, hleb namazati slatkim ili medom i progutati.

Za decu je bolji semenski pelen. On nije tako gorak. Može se dodavati u supu, kašu i druga jela.

Organizam treba postepeno privikavati na pelen. U početku, prvog dana, stavljati po jedan suvi cvetić na jezik, natopiti pljuvačkom i sa pljuvačkom progutati, a može se uzeti i sa vodom. I tako svaka 2 sata od jutra do večeri. Drugog dana se već mogu gutati po 2 cvetića i za 4

dana dozu povećati do pune kafene kašičice pelena. Od petog dana uzimati pelen 3 puta dnevno pre jela i uveče (4. put) tokom 14 dana, čak se može uzimati i do 30 dana (samo ga ne smeju uzimati lica sa individualnom konstitucijom „vetra“), dovodeći dozu sa pune kafene kašike do 1/4 - 1/3 kafene kašičice. Sada se ona može žvakati i držati u ustima, jer dezinfikuje zube, desni i usnu duplju. (Kod nekih ljudi može pucati emajl na zubima, što ukazuje na prepobuđenost životnog principa „vetra“. Posle prestanka uzimanja pelena emajl se može obnoviti.)

Klistiranje početi od drugog dana kursa lečenja i primenjivati ih 7 dana uveče. U početku običan klistir sa 2 litra vode, počevši sa pola litra, sa toplim ekstraktom pelena (42-43°C). Posle pražnjenja debelog creva uraditi drugi mikroklistir sa 50—100 grama odvara od pelena, koji se zadržava preko noći. Istovremeno sa klistirima treba početi sa ispiranjem (špricom) vagine i uretre 2 puta dnevno, ujutro i uveče, toplim odvarom pelena (42-43°C).

Odvar od pelena priprema se na sledeći način: 1 kafena kašika pelena na 1 liter vode. Kovati ne više od 30 sekundi i ostaviti da odstoji 7—10 minuta. Treba se ispirati 2 puta dnevno prve nedelje, jednom druge nedelje, i tako do 30 dana sa istovremenim zakapavanjem u nos, oči i uši. Ispiranje produžiti do prestanka svih simptoma infekcije mokraćnih kanala. Posle toga profilaktički primenjivati terapiju obavezno 2 puta godišnje, u proleće i jesen, od 14 do 30 dana.

Ako se usled primene pelena bude pobuđivao „vetar“, treba ga „smirivati“ pomoću toplih kupki i mazanja tela maslinovim uljem.

Da se paraziti ne bi privikli na jednu vrstu pelena, preporučujem da se naizmenično uzimaju razne vrste trava: obični pelen, semenski pelen, povratič, kičica (Centa-

urium erythraea, C. Pulchellum) itd. Upamtite, svaka vrsta pelena deluje na određene vrste parazita. Osim toga, naizmenično upotrebljavajte i kombinujte listove pelena, cvetove, korenje ili seme.

Iz vlastitog iskustva znam da se organi za ukus (i organizam) brzo privikavaju na gorčinu. Posle nekoliko dana vi je skoro ne osećate, a to znači da se doza može povećati.

ČIŠĆENJE OD GLISTA POMOĆU SMEŠE KONJAKA I RICINUSA

Želudačno-crevni trakt se može očistiti od parazita ovim efikasnim načinom. Ujutro natašte ispiti sledeću smešu: oko 50 grama (čašica) visokokvalitetnog konjaka (ne manje od 3 - 4 zvezdice) i isto toliku količinu ricinusovog ulja.

Mehanizam dejstva ove terapije je sledeći. Od konjaka gliste se opijaju i ne mogu se dobro držati za zidove creva ili otpuzati u skriveni ugao. Proliv, koji izaziva ricinusovo ulje, izbacuje ih iz organizma.

Tu terapiju treba ponoviti sledećeg dana. Ponekad se događa da gliste iz prvog pokušaja ne izlaze. Ako gliste izlaze kako prvi, tako i drugi put, terapiju treba primeniti i treći, a po potrebi i četvrti put. Pokazatelj da se organizam očistio od glistajeste da ih nema u stolici posle proliva.

Kada je reč o čišćenju dečjeg organizma, postupa se nešto drugačije. Oko 1-2 sata noću podići dete i dati mu da popije nešto vrlo slatko - čaj, kompot, sirup, slatko itd. Približno 20-30 minuta nakon toga dati mu dozu ricinusovog ulja. Doza se određuje individualno u zavisnosti od godina života deteta - 15-30 grama, glavno je da se izazove proliv. Sledećeg dana se ponavlja. Ako gliste

produžavaju da izlaze, postupak ponavljati sve dok ih ne bude u stolici.

Opisani metod je posebno efikasan posle primene terapije sa „trojkom“ ili pelena prema Afanasjevu. Kao posebna varijanta primenjuje se za izbacivanje krupnih glista - askarida i slično.

Primer. *, „Devojčica nema još 2 godine. Često boluje od bronhitisa, prebolela je upalu pluća, stalno su joj davali injekcije i antibiotike. U plućima stalno hroptanje.

Prvog dana čišćenja konjakom i ricinusovim uljem izašla je askarida od 30 centimetara. Izlazi mnogo sluzi“.

LEČENJE DECE OD HELMINATA

Deca često boluju od helminata, jer vole da se igraju sa životinjama, da kopaju zemlju i slično. Spolja se oboljenje može ispoljavati simptomima, kao što su neobjašnjivo mršavljenje, mučnina, malokrvnost, intoksikacija, glavobolja, poremećaj nervnog sistema, brzo zamaranje, avitaminoza, opadanje zaštitnih sila organizma i mnogo drugog (između ostalog i simptomi koji ukazuju na onkologiju). Dete će lečiti od raznih nepostojećih bolesti i samo će ga zalečiti. Čak i analize na gliste treba uraditi 3 puta. Njih je veoma teško otkriti. Interesantno je da pri seciranju leševa u 90% slučajeva patolozi u crevima nalaze gliste!

Dakle, kako postupati u slučajevima kada vam je dete obolelo od nečeg nejasnog i niko ne zna kako ga lečiti?

PRIMER IZLEČENJA OD GLISTA

Navešću primer jedne žene, čija je ćerka obolela.

Ćerka je dugo болоvala i lečila se kod raznih lekara. Lekari nisu mogli da postavljaju dijagnozu i počeli su da raz-

mišljaju da boluje od raka. Osam meseci podvrgavali su je terapiji protiv raka, što je na kraju narušilo njeno zdravlje. Dete je umiralo. Mati je uzela dete iz bolnice i zapazila je da pri pražnjenju iz ćerke izlaze različite gliste po veličini i obliku - čas prepletene u klupčad, čas pojedinačno. Majci je bilo jasno, daje prethodno „lečenje" jednostavno ubilo njeno dete. Devojčica je umrla u petoj godini.

Žena je oplakivala smrt kćerke godinu dana. Posle toga vratila se na posao i tamo je sreća muškarca, kome se desilo nešto slično. On je bio lekar, porazgovarao je sa njom i sa žaljenjem joj rekao daje mogao izlečiti njenu kćerku za pet dana. Posle nekoliko meseci kod te žene je obolela trogodišnja kćerka. Pošli su kod lekara. Oni su otkrili iste simptome, kao i kod kćerke koja je umrla: promene u krvi, uvećanje jetre i slično. Došlo se do zaključka da je to verovatno „nasledno". Zapamtite, kada lekari ne znaju uzrok bolesti, ne znaju kako daje leće, pozivaju se na genetiku i druge, slične opšte „naučne" izgovore.

Žena je rasuđivala ovako: ako je „nasledno" - znači da su gliste i odmah se obratila tom muškarcu. Muškarac joj je ispričao o jednostavnom i efikasnom receptu za izbacivanje helminata kod dece. Navodim ga u izvornom obliku.

Treba uzeti visokokvalitetni konjak (3-5 zvezdica) i purgativno sredstvo - purgen ili ricinus.

Žena je dalje postupila ovako: kćerka je u sedam uveče večerala i u devet sati je pošla na spavanje. U 2 sata noću onaj je probudila kćerku i dala joj da popije 2 supene kašike konjaka, razblaženog slatkim čajem u odnosu 1 : 1. To je dovoljno da bi dete mirno popilo alkohol.

Zapamtite, količina konjaka i čaja ne treba biti velika - 4 - 6 kašika.

Gladni paraziti u sred noći izlaze iz „usamljenih uglova" želudačno-crevnog trakta i sa zadovoljstvom apsorbuju tu smešu. „Opivši se" od konjaka, oni ne mogu da se pripiju uz zidove creva i ostaju nepričvršćeni u šupljini creva.

Potrebno je oko pola sata da bi se gliste „otpilile". Zbog toga se dete ponovo stavlja u postelju, ali se posle pola sata budi i daje mu se purgativ. U našem slučaju žena je dala purgen i stavila dete na nošu sa toplom vodom.

Doza purgativa podešava se tako, da brzo dođe do pražnjenja creva, inače se gliste „trezne" i pripijaju na zidove creva.

Prve dve noći iz creva devojčice nije ništa izlazilo. Zato su treće noći nagrnule najraznovrsnije gliste - klupčad oštrica, lamblije i druge vrste. Na osnovu njihovog izgleda odmah je postalo jasno da sa takvim gotovanim organizam deteta ne može biti zdrav. Četvrte noći izlazilo je manje glista, a pete je izašao askarid od 15 centimetara!

Radi profilakse ovo čišćenje treba ponoviti posle 10 dana. Ako gliste izlaze prve noći, treba uraditi još 1-2 čišćenja. Posle 7 dana treba uraditi još jedno kontrolno čišćenje. Ako gliste izlaze posle 5, 6. i čak 7. čišćenja, treba produžiti čišćenje sve dok one ne prestanu da izlaze, a dalje profilaktički ponoviti, kao stoje već opisano. Važno je piti konjak sa slatkim čajem. Sladak ukus privlači helminte. Upravo iz tog razloga uzima se konjak, a ne drugo alkoholno piće. Klistire ne treba raditi. Čišćenje se mora vršiti pomoću purgativa (laksativa), inače svi helminti neće izaći!

Za lečenje odraslih od helminata može se primeniti isti način, ali dozu treba povećati dva puta. Odrasli treba da popiju 4 supene kašike konjaka, 4 supene kašike slatkog čaja i da uzmu takvu dozu purgativa, koja će dejstvovati posle 1-2 sata.

Vas, sigurno, interesuje kakve su promene nastale kod trogodišnje devojčice? Izvanredne promene. Naglo se poboljšao apetit, krv je postala zdrava, jetra se normalizovala. Dete je prestalo da sejoguni, postalo je živahnije i nestašnije.

A mama? Mama se, naravno, razveselila, ali je ostala neizbrisiva mrlja u svesti, da joj je zbog njenog neznanja i lekarske nekompetentnosti dete umrlo. Da do toga ne bi dolazilo, izučavajte nauku o samolečenju - pomozite sami sebi i svojim bližnjima.

ČIŠĆENJE JETRE OD PARAZITA

Čišćenje jetre pomoću ulja od slačice

U čovekovoj jetri žive mnogobrojni paraziti različitih sistematskih grupa. U jetri se obavlja intenzivna i raznovrsna razmena (stvaranje glikogena, sinteza aminokiselina i dr.); protoplazma ćelijajetre bogata je hranljivim materijama, neophodnim za životnu aktivnost parazita. Možda su to (a takođe i osobenosti krvotoka u jetri) faktori koji doprinose tome, da upravo *u ćelijama jetre živi najveća količina parazita*, uglavnom jednoćelijskih (protozoa) i helminata.

Parazitne protozoe u čovekovoj jetri

Ameba Entamoeba histolytica često napada jetru čoveka. Među obolelim od crevne amebiaze oštećenja jetre se sreću skoro u 5% slučajeva. Primarno žarište amebiaze su čovekova creva (debelo crevo). Entamebe mogu da prodiru u zidove creva, u vene i, moguće, u

limfne sudove, a odatle preko sistema vratne vene - u jetru. Entamebe koje su prodrle u jetru oštećuju endotel sudova i ćelije tkiva jetre. Kao rezultat toga (a takođe usled dejstva citolitičkih enzima koje luče amebe) javljaju se male nekroze, koje se mogu spajati i stvarati amebni apsces. Zajedno sa amebama u takva žarišta mogu dospевati različite bakterije, koje zatim obično odumiru, tako da gnoj postaje sterilan u odnosu na bakterije. Oko apscesa stvara se upalna zona, koja ograničava gnojanicu od zdravog tkiva jetre. Amebe se mogu uočiti u upalnoj zoni, u gnoju ih nema. U žarištu upale, koje ima boju čokolade, nalaze se eritrociti, žuč, masti i fibrozno tkivo. Dugotrajna groznica, mršavljenje, uvećanje dimenzija jetre, bolovi u desnoj slabini, koji se reflektuju na desni rameni zglobov, leukocitoza osnovni su klinički simptomi amebnog apscesa.

U nekim slučajevima kod amebiaze jetre ne dolazi do apscesa. Taj oblik oboljenja naziva se amebnim hepatitisom.

Lejšmanije (Leishmania donovani) oštećuju različite ćelije jetre čoveka (kupferove, entotelijalne i dr.). Lejšmanije se razmnožavaju u protoplazmi tih ćelija i rastežu ih, tako da one prodiru u otvore venula. Na histološkim isečcima uočava se hiperplazija kupferovih i entotelijalnih ćelija, atrofija tkivnih ćelija i infiltracija na tim delovima limfocita, histiocita i plazmatskih ćelija.

Lamblije mogu u nekim slučajevima izazvati oštećenje jetre. Iz dvanaestopalačnog creva lamblije prodiru u žučnu kesu (mehur) i žučne kanale. Pričvršćujući se uz ćelije sluzokože žučnih kanala, lamblije mogu izazvati funkcionalne i organske promene: distrofiju i deskvaciju ćelija, upalne promene. U nekim slučajevima susreće se kombinovana lambliozno-bakterijska infekcija sa obilnim izdvajanjem leukocita.

Helmini čovečje jetre

U unutrašnjim i spoljnim jetrenim kanalima i u žučnoj kesi čoveka parazitiraju trematode: *Opisthorchis felinus*, *O. viverrin*, *F. hepatica*, *F. gigantica*, *Clonorchis sinensis*, *Dicrocoelium lanceatum*.

Ti helminti izazivaju holangitis, diskineziju žučnih kanala, holecistitis a često i hepatitis.

U krvnim sudovima jetre ponekad parazitiraju šistosome, čija jajašca prodiru u tkivo jetre; kod šistosomatoza se mogu razviti hepatitis i ciroza jetre.

Od cestoda u jetri parazitiraju *Eclinozoon* *multilocula* *alveolaris* - uzročnik alveolarne (višećelijske) ehinokokoze i *E. granulosus* je uzročnik jednoćelijske ehinokokoze, larva (cisticerka) *Taenia solium*. Alveolni ehinokokus razara tkivo jetre i stvara metastaze u raznim organima (plućima, centralnom nervnom sistemu i dr.). Jednoćelijski ehinokokus, koji ima oblik mehura, u procesu rasta izaziva atrofiju tkiva jetre i ponekad vrši pritisak na krvne sudove i žučne kanale.

Od okruglih helminata kroz jetru migriraju larve askarida - *Ascaris lumbricoides*, izazivajući u jetri mikrociste, mikronekroze i eozinofilne infiltrate. Ponekad u jetru prodiru iz creva i odrasle askaride, koje izazivaju holangitis i hepatitis. Unošenje bakterijske flore askaridama uslovljava pojavu gnojnih procesa u žučnim kanalima i tkivu jetre.

Prema tome, ispostavlja se da je jetra - taj najvažniji organ čovečjeg organizma, najranjiviji za parazite. Njeno čišćenje podstiče metod „trojke“, uzimanje pelena prema Ajanasjevu, uzimanje zasrebrene vode, kerozina, alkoholnog ekstrakta od ljuske ili pregrada oraha. To treba razmatrati kao prethodnu pripremu za čišćenje, dalje treba sa određenim ciljem očistiti (i ne jednom, već 3

— 5 puta) jetru, kao obično — pomoću ulja i limunovog soka.

Ali umesto maslinovog ili suncokretovog ulja treba uzeti ulje od slačice. Ulje od slačice ima zagrevajuća i razdražujuća svojstva, koja efikasno deluju na navedene parazite jetre i izbacuju ih.

Umesto limunovog soka može se koristiti bilo koji drugi sok od kiselih jagodičastih plodova. Odličan je sok od mahovnice, nara (mogranja), pasjeg trna (*Hippophae rhamnoides*) i slično.

Retko ko može naći ulje od slačice, posebno u zabit. Možete sami pripremiti ulje za čišćenje jetre, koje ima odlične protivparazitne osobine. Uzmite maslinovo ili suncokretovo ulje i dodajte u njega pelen, slačicu, beli luk, kantarion, karanfilić i druge trave i dobićete veoma lekovito ulje za čišćenje jetre. Najprostiji recept za pripremu - uzmite po 1 kafenu kašičicu (1 gram) navedenih trava, isitnjenih začina i stavite ih u pola litra ulja. Ostavite da odstoji nedelju dana na tamnom mestu. Ne mora se odjednom praviti složena smeša, već se može dodati samo kafena kašičica praška slačice i pelena (za one, koji imaju dobre toplotne sposobnosti organizma) ili mlevenog karanfilića (za ljude koji su zimogrožljivi). To je dovoljno da ulje poprimi odlična protivparazitna svojstva.

METOD ČIŠĆENJA JETRE

Navešću pravila za čišćenje jetre. Sva tajna i efikasnost čišćenja jetre sastoji se u prethodnoj pripremi — smekšavanju organizma. Smekšavanje organizma primenom toplih vodenih terapija treba obaviti minimalno 3- 4 puta. Svaku toplotnu terapiju završiti kratkim hladnim dejstvom. Tek tada će iz vas iz prvog puta oba-

vezno početi da izlaze kamenčići i ostala nečistoća. Poslednju smekšavajuću terapiju treba uraditi 24 sata pre čišćenja jetre.

Ako se na 3- 4 dana pre čišćenja jetre budete hranili uglavnom biljnom hranom i upotrebljavali veću količinu sveže iscedenog soka (20- 50 grama soka od cvekle i 4— 5 puta više soka od jabuka, poželjno nakiselih jabuka) i radili pročišćavajuće klistire (sa urinom) jednom dnevno - vaša prethodna priprema biće idealna.

Čišćenje po metodu koji preporučujem treba vršiti pre punog meseca- 10- 13 dan lunarnog ciklusa. Pre čišćenja morate biti sveži i spokojni. Ujutro, posle toaleta, izvršite klistiranje. Lako doručkujte, ispijte prethodno navedeni sok. Potom lako ručajte i nakon 1- 2 sata počnite da zagrevate telo oko jetre, stavi vši termofor sa toplom vodom (ili električnu grejalicu). Sa grejalicom hodajte ostatak dana do terapije čišćenja.

Približno u 19 sati uveče počnite terapiju čišćenja jetre. Prethodno zagrejte maslinovo (ili za izbacivanje parazita iz jetre ulje od slačice) ulje i limunov sok do 30- 35°C. Dozu odredite prema vlastitoj telesnoj težini i podnošljivosti ulja.

Pred vama su 2 čaše, jedna sa uljem, druga sa sokom. Uzmite 1- 2 gutljaja ulja i popijete isto toliko gutljaja soka. Posle 15-20 minuta, ako nema mučnine, postupak ponovite. I tako nekoliko puta, dok ne popijete sve ulje i sok. Sedite mirno, gledajte televizor ili čitajte knjigu.

Ako ne podnosite ulje i ako vam se posle prvog uzimanja javi muka, treba sačekati dok ti neprijatni osećaji ne prestanu i tek tada ponoviti postupak. Vremenski razvucite terapiju - to nije strašno, čak je i korisno. Ali ako mučnina ne prolazi, zadovoljite se ispijenom količinom i to će biti dovoljno. Grejalicu možete skinuti, a možete je i dalje držati.

Posle ispijanja ulja i soka (količina ispijenog ulja i soka varira od 100 do 300 mililitara), može se preduzeti niz mera koje pojačavaju efekat. Približno posle jedan sat, sat i po nakon uzimanja ingredijenata sedite i zauzmite udobnu pozu (najbolje je šesti na pete), zapužite levu nozdrvu vatom i dišite kroz desnu nozdrvu. Na jezik stavite malo ljute paprike, a na telo oko jetre aplikator Kuznecova, ali sa metalnim iglama. Sve će to podsticati iritiranje, stvaranje energije i toplote sa njenim usmeravanjem prema jetri.

Dopunski zamislite, da pri izdisaju usmeravate ognjenu struju prema jetri. Pri tome dišite polako, ravnomerno (4- 6 puta u minutu), radeći snažno dijafragmom. Izbacujte stomak pri udisaju i uvlačite ga nagore pri izdisaju. Time ćete obezbediti odličnu masažu jetre, pojaćaćete u njoj krvotok i ispraćete je od šljake i ugrušaka. Takvo disanje radite 15—30 minuta, odmorite se 1 sat i ponovite vežbu. Za vreme odmaranja stavite na telo oko jetre magnetni aplikator ili običan magnet.

Sve to zajedno uzeto - toplota, aktivnost fermenta, pojaćani krvotok, povećanje potencijala crvenih krvnih zrnaca, snažna emisija slobodnih elektrona (aktivatora fermenta) iz aplikatora — omogućiće vam da izdrobite, istopite, isperete i izbacite svu nečistoću i kamenje.

Približno od 23 do 3 sata noću (dešava se i pred zorom), kada je bioritam jetre i žučne kese maksimalan, počinite izbacivanje kamenja i nečistoće, što se ispoljava prolivom. Ugledaćete sve „blago“, stečeno nepravilnim načinom života, i odmah ćete shvatiti da tako ne treba da živite i da ne može biti govora ni o kakvom zdravlju ako to „blago“ opstaje u organizmu.

Obično ujutro još jednom može izaći veća količina kamenčića i žuči, koja podseća na mazut. Dopunski uradite pročišćavajući klistir. Malo se odmorite i možete je-

sti. Prvo jelo treba da se sastoji od pola litra soka (od šargarepe; cvekla-jabuka 1 : 5). Sok će dopunski isprati vašu jetru. Tek posle toga možete pojesti salatu, kašu pripremljenu na vodi i pristupiti uobičajenom životu.

Ako ste ubeđeni u sebe i imate iskustva sa čišćenjem jetre, možete uraditi drugo čišćenje jetre. Ujutro sledećeg dana uradite pročišćavajući klistir. Oko ručka još jedan. Tokom dana pijte samo sveže sokove ili odvare od trava - kantarion sa medom, vranilovu travu (*Origanum vulgare*) sa medom, nanu sa medom. To što imate od navedenih trava. U 14 sati počnite sa novim zagrevanjem jetre i dalje čistite jetru kao što je navedeno. Ujutro sledećeg dana uradite dvostruki pročišćavajući klistir a radi jačanja želudačno-crevnog trakta jedite dobro skuvan pirinač sa topljenim maslacem. Za ručak se može jesti dinstano povrće i kaša od riže sa topljenim maslacem, „zasoljeni mlevenim morskim kupusom. Tokom naredne nedelje ne primenjujte nikakve terapije tipa klistira i Šank Prakšalane - jednostavno jedite i odmarajte se.

Sledeće uobičajeno ili duplo čišćenje jetre uradite posle 2 nedelje, a još bolje pre sledećeg punog meseca, uz pripremu.

Dopunske preporuke

Kao stoje praksa pokazala, muškarcima i ženama sa telesnom težinom do 60- 65 kilograma, kao i osobama koje ne podnose ulja, za prvo čišćenje jetre dovoljno je 150 - 200 mililitara ulja, da ne dođe do povraćanja. U narednim čišćenjima doza se može povećati do 300 mililitara, a može ostati ista, i to će biti dovoljno.

Ako se posle izvesnog vremena javi povraćanje i u povraćenom sadržaju uoče neki sluzni sekreti (zeleni, crni i slični), to ukazuje da su ulje i sok proradili u želucu, i

očistili ga od patološke opne, koja je tu postojala. Kod nekih ljudi to se dešava pri prvom čišćenju jetre. Drugo čišćenje jetre uradite sa manjom količinom soka i ulja, a za treće — malo povećajte.

Trudite se da za vreme čišćenja jetre budete opušteni, mirni i da ne obraćate pažnju na to. Po pravilu, za vreme čišćenja pomoću ulja i limunovog soka ne osećaju se nikakvi bolovi. U nekim slučajevima, kada dođe do jakog pražnjenja, proterivanja, osećate kao da jetra „diše“, i to je sve. Zato se nemojte bojati, jer strah utiče na spazam krvnih sudova i žučne kanale. Zbog toga iz vas može da ništa ne izađe, i to je drugi uzrok povraćanja. Ako se kod vas iz bilo kojeg razloga jave strah, uznemirenost ili nervoza, vezani za očekivanje, i osećate se „napregnuto“ i sputano, popijte 2 tablete no-špi²² i smirite se. Čišćenje će proći normalno.

Ne čistite jetru posle napornog rada i dugotrajnih gladovanja. Odmorite se 3-5 dana, skupite snagu. Inače se mogu dogoditi dva slučaja: u pivom ćete jednostavno popiti ulje i limunov sok; u drugom ćete se jako iscrpiti. Zapamtite, to je ipak prodiranje u jetru i njoj je potrebna snaga za takvo prekomerno naprezanje. Sami ćete osetiti kako ona vibrira i „diše“, posebno za vreme prvih Čišćenja.

Primer. „Već je druga godina kako se lečim prema uputstvima iz Vaših knjiga *Urinoterapija* i *Lekovite sile*. Za prvih 6 meseci, pošteno rečeno, preporodio sam se. Boleli su me zglobovi, izvrtale su se noge, imao sam česte grčeve, dolazilo je do blokade zglobova na rukama i nogama. Ja sam se raspadao. Dijabetes, reumatizam, ekcem, pomalo psorijaza i gljivična oboljenja - to me je sve

22 Ruski lek za smirenje, slično našem bensedinu itd. - Primedba prevodioca.

praktično ostavilo na miru, postao sam neumoran u plesanju i veoma naglo se povećao moj životni tonus ...

Dva puta sam čistio jetru. Čišćenje je bilo žestoko.

Uveče me je malo proteralo, a ujutro od 4 do 7 sati, otprilike stezalo me je i proterivalo ta tri sata neprekidno. Bio sam zapanjen time. Iz mene je neprekidno teklo, i braonkasto, i crno, i pahuljice, a izlazili su i nekakvi parčići. Za nedelju dana smršao sam 12 kilograma".

GLADOVANJE

Pojam *gladovanje* podrazumeva dobrovoljno odricanje od bilo kakve hrane na određeno vreme, kako bi se pomoglo životnoj snazi organizma da obnovi harmoniju i biološke procese, narušene usled bolesti, slabljenja organizma i slično.

MEHANIZMI GLADOVANJA

Čim se čovek potpuno odrekne hrane u njegovom organizmu počinje trošenje nagomilanih rezervi i drugostepenih tkiva. Cepanje hranljivih materija i tkiva uzrokuje nagomilavanje produkata i njihovo raspadanje u organizmu. Kao rezultat toga pokazatelj pH organizma brzo se pomera prema kiseloj strani (acidoza), ali pri tome kiselost ne prelazi fiziološke norme.

Acidoza pri gladovanju je prvi i najvažniji fiziološki mehanizam, koji aktivira lanac drugih lekovitih mehanizama, a koji su se za vreme režima ishrane nalazili u stanju mirovanja.

Oksidacija unutrašnje sredine organizma aktivira procese rastvaranja tkiva - autolizu. Dakle, u kiselost sre-

dini aktiviraju se fagociti i neki enzimi, čije se funkcije svode na razaranje oslabljenog vlastitog tkiva i stranog tkiva u organizmu.

Sa svoje strane procesi autolize aktiviraju mehanizam čišćenja organizma od šljake, parazita i patološki izmenjenog i oslabljenog tkiva. Usled cepanja tkiva oslobađa se šljaka zarobljena u njemu i izbacuje se iz organizma, a deformisano tkivo se uništava.

Cepanje tkiva organizma kontroliše se na nivou spoljašnjih manifestacija života posebnom funkcijom, koju sam nazvao „princip prioriteta". Upravo ta funkcija vodi računa o tome, da se prvo čepa sve suvišno, patološki deformisano, a zatim - zdravo tkivo po principu važnosti za životnu aktivnost organizma.

Oksidacija unutrašnje sredine i povećanje fagocitne aktivnosti normalizuje mikrofloru organizma, koja je, kao stoje poznato, direktno vezana za imunitet.

Pri gladovanju mnogi organi i sistemi organizma prelaze u stanje fiziološkog mirovanja, koje im omogućava da obnove svoje oštećene strukture i funkcije.

Povećano cepanje tkiva usled autolize i obnavljanje strukture i funkcije probavnih organa pri gladovanju stimuliše povećanu razmenu materija i povećava probavnu sposobnost organizma u periodu obnavljajuće ishrane.

Pri gladovanju se pojačavaju zaštitne funkcije organizma kako na nivou ćelija tako i celog organizma. Organizam postaje otporniji na različite unutrašnje i spoljašnje štetne faktore, **znatno se pojačava imunitet** (već posle 36 sati gladovanja).

Svi navedeni fiziološki mehanizmi dovode do jakog lekovitog, obnavljajućeg i podmlađujućeg efekta, posebno posle gladovanja.

PRAVILA GLADOVANJA

Gladovati treba sa uzimanjem u obzir bioloških ritmova, individualne konstitucije i uzrasta.

Uticaj godišnjih doba na gladovanje

Gladovati treba sa uzimanjem u obzir bioloških ritmova prirode. Ako se gladije spontano, rezultati gladovanja se donekle smanjuju, može doći do komplikacija i posledica, koje utiču na gubitak želje za daljim ponavljanjem gladovanja. Kako postupati da bismo sa maksimalnom efikasnošću iskoristili bioritmološke faktore za uspešno gladovanje?

Godišnja doba imaju svoj uticaj na životne procese čovečjeg organizma sa dva faktora: energijom, koja dospeva na Zemlju iz Kosmosa, i klimatskim uslovima.

Energetski faktor se najjače ispoljava u periodu ulaznja Sunčanog sistema u sektor prostranstva stihije „vatre“. To se dešava u znakovima Ovna, Lava i Strelca. Osim toga, mnogo gravitacione energije dospeva na Zemlju u vreme zimskog solsticijuma. U tim periodima je lakše i efikasnije gladovati. Nisu bez razloga svi postovi (posebno dugotrajni - Veliki i Božićni) vremenski podešeni tim periodima.

Klimatski uslovi na račun hladnoće, toplote, vlažnosti i suvoće mogu podsticati čišćenje gladovanjem ili obrnuto - kočiti ga.

Toplo i vlažno vreme posebno odgovara gladovanju. *Početak leta, približno na Petrov post*, kada spoljašnja toplota aktivira biološke reakcije u organizmu, podstiče bolje oslobađanje organizma od šljake i uništavanje neoplazmi.

Zimi kada je hladno i suvo vreme šljaka u koloidima ćelija može da se „stegne“ i umanjuje efekat gladovanja. Da bi se to štetno dejstvo neutralizovalo, treba primenjivati više vlažnih terapija i zagrevanja. U tom slučaju sve će biti normalno.

Leti je teže gladovati zbog jakog dejstva sunčeve toplote, iako je čišćenje u tom periodu veoma korisno. Zimi je lakše gladovati zato što svežina i gravitaciona energija okrepljuju organizam, iako se proces čišćenja odvija sporije.

Nije loše gladovati duže vreme i u periodu uravnoteženosti u prirodi: *za vreme prolećne i jesenje ravnodnevce*. Upravo tako postupa većina životinja. Kada one čiste i obnavljaju svoj organizam posredstvom gladovanja, kod njih se uočava priliv životne energije, što se ispoljava u polnoj aktivnosti (prolećno i jesenje teranje).

Kako lunarni ciklus utiče na životne procese pri gladovanju

Lunarni ciklus najjače utiče na procese koji se odvijaju u čovekovom organizmu, jer postoje dani i periodi kada se organizam sam čisti, i dani i periodi, kada nije poželjno to raditi.

Kretanje Meseca i njegove faze izazivaju na Zemlji plimu i oseku. Odraž tog procesa uočava se i u čovečjem organizmu kao dve pojave. Prvo - naš organizam se sastoji iz vode i zato prati promene plime i oseke; drugo - usled promenljivog gravitacionog dejstva Meseca naš organizam postaje čas lakši, čas teži. Kada organizam postane „lakši“, on se „širi“, što pogoduje procesu čišćenja gladovanjem; kada postaje „teži“, on se sabija pod dejstvom gravitacije Zemlje i vlastitih sila. Tkiva su „stegnuta“ i s mukom otpuštaju šljaku.

Ako postupate saglasno binarnim ciklusima - obezbeđen vam je potpuni uspeh. Dakle, kako iskoristiti binarni ciklus (o tome kada počinje jedna ili druga faza binarnog ciklusa, odštampano je u posebnom kalendaru).

Rokovi gladovanja i dani početka gladovanja

1. *Gladovanje do 7 dana* vrši se samo u II i IV fazi binarnog ciklusa. U tom vremenu organizam se prirodno čisti i vi to samo podstičete.

2. *Gladovanje duže od 7 dana* vremenski podesite tako da većina dana gladovanja bude u navedenim fazama binarnog ciklusa.

3. *Gladovanje duže od 14 dana* planirajte tako, da se izlazak iz gladovanja poklopi sa početkom binarnog ciklusa. U tom vremenu organizam prirodno aktivira životne procese i vi ćete se bez teškoća uklopiti u njegov ritam.

Ako ste ubeđeni u sebe i imate iskustva sa dugotrajnim gladovanjem, počnite da gladujete početkom binarnog ciklusa, a izlazite posle njegovog završetka. To je najbolja varijanta.

Još jednom ističem - gladovanje u I i III fazi binarnog ciklusa opravdano je ako se gladuje do 7 dana, međutim, kada organizam prirodno ide na „stezanje“ i kada koloidne ćelije „drže“ šljaku ovo nije dovoljno efikasno. Ipak, obnavljanje počnite samo kada organizam ide ka „vezivanju“ i zadržavanju materija u sebi.

Kako individualna konstitucija i uzrast čoveka utiču na životne procese pri gladovanju i izlasku iz njega?

Ljudi se međusobno razlikuju. Drevni mudraci su utvrdili razlike između različitih kombinacija životnih principa - „sluzi“, „žuči“ i „vetra“.

Ako u čovekovom organizmu preovladava životni princip „sluzi“, njegov organizam dobro zadržava vodu. Takvi ljudi su gojazni i telo im je veliko.

Ako u čovekovom organizmu preovladava životni princip „žuči“, organizam tih ljudi ima sposobnost stvaranja toplote. To su ljudi srednje građe tela sa žućkastom bojom kože.

Ako u čovekovom organizmu preovladava životni princip „vetra“, organizam tih ljudi lošije zadržava vodu i toplotu. Takvi ljudi su nežne telesne građe, mršavi su i stalno im je hladno. Budući da organizam tokom gladovanja gubi toplotu i vodu, to se različito odražava na ljude raznih konstitucija.

Osobama sa suvišnom telesnom težinom gladovanje će doneti lakoću i snagu i odstraniti suvišnu vodu. Od terapija poželjno je zagrevanje u saunama sa suvom parom i manje tečnosti (uglavnom prokuvane). Njima se preporučuje da gladuju 1-2 puta nedeljno „na suvo“ (bez vode).

Osobe koje su mršave i kojima je hladno radi postizanja dobrih rezultata treba redovno, čak i više puta dnevno, da primenjuju vruće kupke i da piju više tople vode. U suprotnom, usled nedostatka vode i toplote proces čišćenja se može usporiti, oni će pocrneti a njihovo samopouzdanje biće sve gore.

Ljudi sa normalnom težinom, za održavanje dobrog procesa čišćenja pri gladovanju, mogu da idu u vlažnu saunu, da primenjuju zagrevajuće kupke i da piju toplu vodu. Mršave osobe i ljudi sa normalnom težinom treba da piju toliko vode da se od toga stvori oko litar mokraće.

ZA KOGA JE GLADOVANJE KONTRAINDIKATIVNO

Kada su najpoznatijem specijalisti za gladovanje G. A. Vojtoviču postavili pitanje da li se može samostalno gladovati u domaćim uslovima, odgovorio je: „Drevna civilizacija nije imala bolnice. Zato su se svi metodi lečenja, među njima i lečenje gladovanjem, primenjivali u domaćim uslovima”.

Sledeće pitanje, koje interesuje ljude koji žele da praktikuju gladovanje jeste: postoje li kontraindikacije za lečenje gladovanjem?

U medicinskoj praksi je zabeleženo daje lečenje gladovanjem kontraindikativno u sledećim slučajevima:

1. Druga polovina trudnoće i period dojenja deteta.
 2. Poodmakli stadijumi tuberkuloze praćeni čovekovom nepokretnošću.
 3. Poodmakli stadijumi malignih (zloćudnih) tumora praćeni čovekovom nepokretnošću.
 4. Poodmakli stadijumi malignih oboljenja krvi praćeni čovekovom nepokretnošću.
 5. Poodmakli stadijumi difuznih oboljenja vezivnog tkiva praćeni čovekovom nepokretnošću.
 6. Niz psihoneuralgičnih oboljenja u poodmaklom stadijumu praćeni čovekovom nepokretnošću ili slaboumnošću (senilnošću).
 7. Prostrani gnojni procesi unutrašnjih organa (apscesi, gangrene i neki drugi).
- Za Čišćenje organizma od parazita jednodnevna gladovanja su nedovoljno efikasna, pa je potrebno duže gladovanje, zbog čega ćemo razmotriti pravila sprovođenja trodnevnog i desetodnevnog gladovanja.

PRAVILNO SPROVOĐENJE TRODNEVNOG, SEDMODNEVNOG I DESETODNEVNOG GLADOVANJA

Prethodna priprema

Dobra prethodna priprema vrši se na 2-3 meseca pre početka gladovanja a cilj joj je oslobađanje čovekovog organizma od šljake. Sastoji se u sprovođenju različitih terapija čišćenja i promeni ishrane.

Pomoću različitih terapija čišćenja treba rasteretiti organizam od najizrazitije šljake. Pomoću pročišćavajućih klistira treba očistiti debelo crevo od ekskrementnog kamenja i druge patologije. Čišćenje jetre omogućava nam da izbegnemo krizna stanja za vreme gladovanja, kada mogu izlaziti kamenčići i stara žuč usled snažnog efekta izbacivanja žuči. Primenom terapija sa parom (sauna) odstraniće se veći deo toksina, koji se nalaze u tečnim sredinama organizma. Terapija sokom omogućiće da se taj uspeh učvrsti, dopunski će isprati vezivno tkivo i izlečiti bubrege.

Preporučujem da promenite ishranu i pređete na biljnu hranu. Odrecite se veštačkih (torte, kolači, čokolada, bonbone itd.) i mešovitih produkata (sendviči, pica, kavurma, krompir s mesom itd.). Postavite sebi pravilo: ne jedite noću i ne pijte posle jela.

Posle takve prethodne pripreme izbacivanje šljake pri gladovanju neće biti tako jako, i vi ćete lako podneti dugotrajno gladovanje uz ličnu korist. Kada je organizam više-manje čist, može se primeniti skraćena prethodna priprema. Na primer, na 1-2 nedelje pre početka gladovanja treba jesti biljnu hranu, a zatim početi gladovanje.

Pravilan početak gladovanja

Početak gladovanja ima veliki značaj. Na primer, ako ste se dobro najeli, a sledećeg dana gladujete, praktično živite 1-2 dana na račun onoga, što se nalazi u organizmu, u želudačno-crevnom traktu. Staviše, za vreme narednog gladovanja, od 3 i više dana, zaustavlja se rad creva a ekskrementne mase od hrane, pojedene pre gladovanja, zadržavaju se u crevima i truju vaš organizam.

Ako u želudačno-crevnom traktu nema hrane i ekskrementnog kamenja, on se brzo prebacuje na ishranu na račun deblokade ranije ugašenih unutarćelijskih mehanizama biosinteze, na račun ugljen-dioksida i azota, rastvorenog u tečnim sredinama organizma. Brže se odvijaju procesi resorpcije svega stranog u organizmu i niz drugih lekovitih mehanizama.

U vezi sa navedenim, veliki značaj treba pokloniti početku gladovanja - čišćenju želudačno-crevnog trakta prvog dana gladovanja.

To se može uraditi pomoću: a) purgativa i b) pročišćavajućih klistira. Gladovanju se može pristupiti bez sprovođenja terapija čišćenja pod uslovom da ste nedelju dana pre gladovanja uzimali pretežno svezu biljnu hranu, a da samo gladovanje ne traje duže od nedelju dana.

Prema tome, ako pravilno počnete gladovanje vaš organizam će se početi čistiti odmah na ćelijskom nivou. U suprotnom, gladovanje će u početku čistiti ono što se nalazi u crevima, i ujedno čistiti i obnavljati organizam na ćelijskom nivou.

Prvih 3-5 gladovanja u trajanju od tri i više dana treba sprovoditi u komfornim uslovima. Morate sebi omogućiti odmor u bilo koje vreme, kada osetite da šljaka dospeva u krvotok i izaziva intoksikaciju u organizmu. Da biste pomogli organizmu da se što pre oslobodi od njih, može se

primeniti kontrastno tuširanje i uraditi pročišćavajući klistir. Ili uraditi jedno od to dvoje, u zavisnosti od uslova stanovanja i mogućnosti. Potom treba prileći. U postelji se treba opustiti i mirno odležati, dok se ne obnovi životna snaga i ne odstrani šljaka iz kivi. Taj period diskomforta će proći, Čim šljaka izađe iz vašeg organizma.

Ulazak u trodnevno, sedmodnevno i desetodnevno gladovanje

Ujutro uzmite purgativ ili uradite nekoliko većih pročišćavajućih klistira. Kao rezultat toga naglo ćete prekinuti vezu ishrane i brzo ćete preći na unutarćelijsku ishranu. Moguća autointoksikacija kroz debelo crevo je isključena i vi ćete se bolje osećati u procesu gladovanja.

Dalje možete raditi klistire svakog drugog dana tokom sedmodnevnog i desetodnevnog gladovanja. Ne preporučuju se česti klistiri (jednom, 2 puta dnevno) zato što šljaka i žuč ne uspevaju za tako kratko vreme da se nagomilaju u debelom crevu. Ali ako se šljaka izbacuje klistiri su stalno zagađeni, radite ih češće - nemojte se ustručavati. Vaš zadatak je da što brže izbacite otkiseljenu nečistoću iz organizma. Sa tim ciljem se rade dvostruki i čak trostruki pročišćavajući klistiri ujutro i uveče.

Ne radite ništa što narušava vašu energiju! San najbolje podstiče jačanje spoljašnjih manifestacija života. Odsustvo ružnih misli ne izaziva u njoj energetske poremećaje.

Da bi se organizam što bolje očistio od parazita i šljake mogu se probati i gorke trave, koje tonizuju organizam ili urin. U tom slučaju umesto vode mogu se uzimati odvari i ekstrakti od trava (videti poglavlje „Gorki tonici“). Može se upotrebljavati limunova voda kiselog ukusa. Pri gladovanju dobro je koristiti silicijumovu vodu -

za piće i za klistiranje. U retkim slučajevima, ljudi jake volje mogu primenjivati suvo gladovanje od 3 do 5 dana.

Ako se koriste trave gorkog ukusa, one će ne samo podsticati brzo cepanje tkiva i šljake, već će sušiti i hladiti organizam. Prema tome, one najbolje odgovaraju gojaznim ljudima sa dobrim toplotnim sposobnostima organizma.

Ako se koriste odvari, ekstrakti začina ljutog ukusa, oni će, pored cepanja tkiva, šljake i podsušivanja organizma, aktivirati toplotne sposobnosti i povećavati imunitet - sagorevajući parazite. Prema tome, oni najbolje odgovaraju osobama srednje telesne građe, gojaznim ljudima i ljudima kojima je stalno hladno.

Ako se upotrebljava limunova voda, u organizmu će se pojačati oksidacione reakcije, cepanje šljake, donekle će se povećati toplotne sposobnosti organizma, ali pri tome neće nestati voda iz organizma. Obrnuto, dolaziće do izvesnog zadržavanja tečnosti u organizmu. Prema tome, ova terapija najbolje odgovara ljudima koji su mršavi i kojima je stalno hladno.

Ako se upotrebljava sva ili veći deo mokraće, koja se luči pri gladovanju, pojačava se proces oslobađanja organizma od šljake i dejstva na parazite. Ako je organizam veoma zagađen, pri primeni ovog metoda mokraća će se „pustiti“ kroz anus. Ona će delovati kao blagi purgativ i dobro će očistiti probavni trakt i jetru. Ako u organizmu ima malo šljake, dejstvovaće kao diuretično sredstvo - dobro će ispratiti mokraćno-polni sistem. Ovaj metod odgovara ljudima bilo kog tipa telesne građe i funkcionalnih osobenosti organizma.

Veoma je korisno za vreme bilo kojeg načina gladovanja masirati telo svojom starom ili ukuvanom mokraćom. Iz stare mokraće oseća se miris amonijaka (njegova jačina zavisi od starosti mokraće), koji ne samo da pod-

stiče oslobađanje organizma od šljake, već uništava i mikroparazite u tkivima, krvi i crevima.

Masaža ukuvanim urinom „napumpavaće“ organizam energijom, što veoma godi slabim ljudima. Rečju, masaža bilo kojom vrstom mokraće podstičaće rad srca pri gladovanju i ono će se lakše podneti.

Upozorenje. Ne savetujem vam da gladujete na gorkim i ljutim odvarima, ekstraktima više od tri dana. Prvo steknite iskustvo, inače može doći do veoma jakog preporuđivanja „vetra“ i neprijatnosti vezanih zato. Gladovanje na limunovoj vodi može se primenjivati do 7 dana. Za duže gladovanje neophodno je iskustvo. To se odnosi i na gladovanje sa urinom.

Stanje svesti u procesu gladovanja

Zato što tokom gladovanja dolaze do izražaja netrpeljivost, glad, uznemirenost i slična stanja, treba održavati duh na zavidnom nivou. Kako to uraditi? Kada vas obuzme osećaj gladi ili neka neprijatna emocija, odstranite je emocijama koje daju snagu. To će vam pomoći da disciplinujete svoju volju i da razvijate osobine koje povećavaju životnu snagu.

Potrudite se da se za vreme gladovanja radujete tome što, gladujući samo jedan dan, čistite organizam i aktivirate zaštitne sile. Misao o tome, da stvarate telo koje ne stari, i koje je lišeno bolesti i umora, da podstičete izbacivanje parazita, održaće vaš moral za vreme gladovanja. Odbacite od sebe samosažaljenje i sve druge negativne emocije za vreme gladovanja.

Svakoga dana tokom gladovanja ponavljajte:

1. Ovaj dan sam prepustio svoje telo životnoj sili radi unutrašnjeg čišćenja i obnavljanja.

2. Svakog minuta gladovanja izbacujem šljaku, otrove i parazite iz fizičkog tela. Svakog sata gladovanja pročišćava se moja svest. Postajem srećniji i energičniji (može se reći, bezbrižniji i prirodniji).

3. Iz sata u sat jačam svoj organizam.

4. Pri gladovanju primenjujem isti metod duhovnog, fizičkog i umnog čišćenja, koji su vekovima primenjivali veliki učitelji čovečanstva.

5. Za vreme gladovanja u potpunosti kontrolišem svoje osećaje. Nikakav lažni osećaj gladi, žalost i diskomfort neće me primorati da prekinem gladovanje. Ja ću uspešno završiti gladovanje.

Ponavljajući te reči, vi upravljate svojim organizmom. Upravljanje se obavlja preko spoljašnjih manifestacija života. Budite **nepokolebljivi i dosledni** u svojim namerama, razmišljajte o čudesnim rezultatima koje ćete postići gladovanjem. Povodom toga likujte iznutra.

Izlazak iz sedmodnevnog i desetodnevnog gladovanja

Za vreme sedmodnevnog gladovanja vaš želudac i crevni trakt se smanjuju, a probava delimično „spušta“ na nivo ćelija. Sada ga treba postepeno aktivirati.

- *Sedmog dana gladovanja*, oko 16 sati, možete postupiti na sledeći način. Uzmite koricu hleba, natrljati je belim lukom, brižljivo sažvaćite i ispljunite. Ta terapija će vam omogućiti da očistite usnu duplju od šljake i toksina. Potrudite se da odaberete onu vrstu belog luka koji vam svojim ljutim ukusom neće ispržiti sluzokožu usta. Može se postupiti i na drugi način. Dobro isperite usta prokuvanom vodom, u koju ste nakapali jod (5 kapi rastvora Lugola na 200 mililitara vode). Posle 25-30 minuta obnovite ishranu prema jednoj od navedenih varijanti.

1. Popijte čašu (200 mililitara) kiselog mleka. Poznato je da kisel ukus energetski stimuliše funkciju probave. On je aktivira na kvantnom nivou. Kisela sredina i mikroorganizmi stvoriće odgovarajuću situaciju u želudačno-crevnom traktu, što će aktivirati pravilnu probavu, pravilnu bakterijsku mikrofloru i slimulisati probavne funkcije organizma.

2. Popijte čašu sveže iscedenog soka od šargarepe. Nije nepoznato da boja soka od šargarepe stimuliše probavne sposobnosti i samim time aktivira probavne funkcije. Obilje karotina okrepljujuće deluje na sluzokožu želudačno-crevnog trakta. Sok od šargarepe ima jaka fitocidna svojstva, a zbog obilja prirodnog šećera organizam ga brzo probavlja i lakše koristi. Dopunski on čisti jetru. Ovakav izlazak iz gladovanja preporučuju mnogi specijalisti za lekovito gladovanje.

3. Uzmite 4-5 paradajza srednje veličine. Ogulite ih i razrežite. Zatim ih stavite u klučalu vodu i posudu od mah skinite sa vatre. Ohladite i pojedite paradajz.

Sta se time postiže? Na početku izlaska iz gladovanja bilo kakvi grubi delovi povrća (ljuske) podstiču prepobuđivanje životnog principa „vetra“, što izaziva različite komplikacije pri izlasku iz gladovanja. Kada je ljuska skinuta i povrće obrađeno jakom toplotom, povrće gubi „vetarske“ kvalitete i ne izaziva komplikacije. To je proverena preporuka, nastala na iskustvu ljudi koji su se godinama podvrgavali dugotrajnom gladovanju. Paradajz ima kiseo ukus i crvenu boju. Ta dva faktora stimulišu probavnu funkciju. Ovaj način izlaska iz gladovanja preporučuje i Pol Breg.

U zavisnosti od individualne konstitucije, uslova i ciljeva gladovanja određuje koja vam od tri navedene varijante izlaska iz gladovanja najviše odgovara.

Vaš zadatak je da od tri navedene varijante odaberete najpovoljniju. Može se i ovako postupiti: leti izlaziti iz gladovanja sa paradajzom, ujesen i u proleće - sa šargarepom, a zimi - sa kiselim mlekom. Možete eksperimentirati i odabrati neki drugi način izlaska iz gladovanja.

Tog dana više ništa ne upotrebljavajte, osim protijeva vode.

- *Ujutro osmog dana* pripremite salatu od narendane šargarepe i kupusa, nacedite sok od približno pola pomorandže (može i bez njega). Posle toga možete pojesti gustu supu od proklijalog zrna ili nerazredenu kašu, koja treba da bude veoma žitka. Tokom dana može se piti protijeva voda po želji.

Za ručak možete pojesti salatu od narendane šargarepe, narezanog celera i kupusa, začinenih jabukovim sokom. Posle salate možete uzeti dva jela od povrća (kuvanog) - cvekla, pečena bundeva, šargarepa. Uz to dobro je dodati lepinjicu od proklijalog zrna, koje ne sadrži škrob (škrob se pretvara u slatni šećer). Polako i brižljivo žvaćite.

- *Ujutro devetog dana* možete pojesti bilo koju svezu voćku ili povrće u zavisnosti od godišnjeg doba (jabuku, bananu, šargarepu ili krastavac). Tome možete dodati lepinjicu od proklijale pšenice, zaslađenu medom (ali ne više od 1 supene kašike).

Preko dana možete pojesti salatu od narendane šargarepe, kupusa i celera, jedno toplo jelo od povrća i jednu lepinjicu od proklijalog zrna. Uveče možete večerati salatu od šargarepe i listova kupusa, a u hladno godišnje doba sveže dinstano ili sveže pečeno povrće u toplom stanju (cvekla, bundeva).

- *Počev od desetog dana* može se uz povrće i sveže iscedene sokove dodati kaša od monolitnog zrna - ovse-na, heljdina, pšenična (bez masla).

- *Narednih 3-4 dana* pridržavajte se takve ishrane, a zatim u hranu možete dodati kašu sa manjom količinom topljenog maslaca začinjenu ljutim začinima.

Razlika između sedmodnevnog i desetodnevnog gladovanja je neznatna. Desetog dana oko 16 sati uradite izlazak prema bilo kojoj od tri varijante, a zatim se pridržavajte navedene šeme ishrane. Rečju, steknite iskustvo i koristite ono što vam najviše odgovara.

Zapamtite jedno od glavnih pravila izlaska iz gladovanja - ne jedite više nego što vam organizam traži. Gladovanje od 7 do 10 dana je prekinuto, i vi treba da vratite procese čišćenja u organizmu. Potrebno je vreme da bi organizam sa programa detoksikacije prešao na program zasićenosti.

Gladovanje je jedan od najboljih prečistača organizma od parazita. Za ovaj metod čišćenja organizma znalo se odavno. Serija gladovanja čini proces samoozdravljenja bržim i efikasnijim, omogućava izlečenje od veoma teških oboljenja. Ljudi koji redovno gladuju, pri istim drugim uslovima, otporniji su i sposobniji za život od ljudi koji se jednostavno čiste i vode zdrav način života.

PRIMER OSLOBAĐANJA OD PARAZITA POMOĆU GLADOVANJA

„Imam 58 godina. Već godinu i 7 meseci primenjujem Vaše metode.

Tokom lečenja pročistila sam creva 2 puta, a jetru 5 puta. Iz mene je izašlo mnogo žuči koja podseća na mazut i 376 kamenčića razne veličine. Jednom nedeljno gladujem po 36 sati, jednom mesečno po 3 dana i već sam prošla dugotrajna kvartalna gladovanja po 7, 10, 14, 16 i 21 dan.

Pri četraaestodnevnom gladovanju samoosećanje je bilo slabo. Spoljašnji izgled je bio kao posle dugotrajne bolesti, ali je izlazak iz gladovanja prošao dobro. Ali zato je izašlo veoma mnogo gadosti (đubreta) i, osim toga, 6 polipa dužine 5-12 milimetara. *(To je zakonita pojava. Kada se organizam čisti i bori sa patologijom, on jako slabi. Naredna gladovanja se vrše sa zdravijim organizmom, otudaje i samoosećanje bolje. Ko redovno gladuje, kod njega se samoosećanje neznatno menja, samo za vreme pn'ih 2-4 dana.)*

Pri šesnaestodnevnom gladovanju samoosećanje je bilo bolje. Sledeće dvadeset jednodnevno gladovanje je prošlo dobro. Smršala sam 10 kilograma. Izlazak iz gladovanja i obnavljanje su prošli dobro.

Ujutro pijem urin, ispiram nosnu duplju i zakapavam urin u oči. Prvi put ove dve zime nisam болоvala od gripa, ni od otorinolaringoloških oboljenja (ORO). Iako sam često izlazila na ulicu razgoličena. *(Odstranjeni su paraziti, nema sluzi, povećan je imunitet - znači, nema virusne i bakterijske infekcije.)*

Sada mi je telesna težina 70-72 kilograma pri visini od 158 centimetara, a pre toga sam imala 85-87 kilograma. Zglobovi su postali pokretljiviji, slobodno se penjem na bilo koji sprat, prestalo je lupanje srca. Mogu da nosim bilo kakav teret. Pritisak se normalizovao 140-130/90-95.1 najvažnije, osećam se kao čovek".

O GLADOVANJU NA URINU

Vlastiti urin je bezopasni prirodni oksidator našeg organizma. Ali pored oksidacije organizma, antibakterijska svojstva urina objašnjavaju se homeopatskim principom: slično se sličnim leci.

Jedno od poglavlja homeopatije nosi naziv - lečenje nozodima. Suština tog lečenja sastoji se u primeni patoloških izlučevina protiv žarišta oboljenja, protiv bakterija koje stvaraju gnoj i samim tim stvaraju ta žarišta.

Naš vlastiti urin zasićen je potpunim spektrom vlastitih nozoda i unoseći ga u organizam on odlično čisti organizam od gnojnih i drugih infekcija.

Osobnosti urinskog gladovanja

Razlika između ovog načina gladovanja i klasičnog ogleda se u sledećem:

- preporučljivo je piti skoro sav urin izlučen tokom dana iz organizma. Vodu piti po potrebi, ali u takvoj količini da urin ne bude previše koncentrovan,
- za pročišćavajuće klistire umesto vode treba koristiti svež urin (oko 1 litar) i ukuvan (od 100 do 500 mililitara),
- masažu i samomasažu treba vršiti upotrebom ukuvanog (od 1/2 do 1/4) ili starog urina u trajanju od 1 do 2 sata,
- higijena usne duplje - usta i nos treba ispirati svežim urinom (može se oprezno koristiti i ukuvani urin).

Urinsko gladovanje ima prednost nad klasičnim jer doprinosi bržoj oksidaciji (zakiseljavanju) organizma, boljem čišćenju od šljake, uništavanju patogene mikroflore i tumora, homeopatskom efektu i skraćivanju roka gladovanja.

Primera radi, Džon Armstrong o urinskom gladovanju kaže: „Gladovao sam 45 dana i pio samo svoju mokraću i vodu ispod česme. Osim toga, utrljavao sam mokraću u kožu". On preporučuje i da se stavljaju obloge: „Da biste stavili oblogu, tkaninu natopljenu mokraćom, treba staviti na bolno mesto i održavati je u svežem sta-

nju, dodajući po potrebi mokraću. Poveze treba stavljati uvek kada imate gnojne rane (čireve), opekotine, rane, izrastaje, stvrdnuća, tumore i slično ... Preko obloga pacijent se snabdeva hranom za vreme gladovanja. Osim toga, mokraćaja je najbolja hrana za kožu".

PRIMER PRIMENE URINSKOG GLADOVANJA

„Danas je 20 dana kako se nalazim na minskom gladovanju prema svim propisima. Imam utisak kao da uopšte ne gladujem. Obim struka mi se smanjio na 25 centimetara (od 120 centimetarajer sam imao suvišnu težinu). Osećam zadivljujuću lakoću u telu i veliku radnu sposobnost. Jezik se postepeno čisti, ali ću obavezno dočekati da postane crven. Kada završim sa ovim gladovanjem, sačekaću Veliki post. Odlučio sam, da ovakva uzdržavanja od hrane moraju postati pravilo za vreme postova".

ENERGETSKI PARAZITI

NAJVAŽNIJE O ENERGETSKIM PARAZITIMA

Energetski paraziti, kao i materijalni, veoma su raznovrsni i ispoljavaju različite štetne uticaje na čovekov organizam. U njih u prvom redu spadaju *snažni misaoni oblici*. Čovek stalno razmišlja. Od toga, kakvog su kvaliteta informacije koje protiču kroz njegovu svest, čoveku se „pridružuju" jedni ili drugi „duhovi". Osim toga, na čoveku parazitiraju različita *energetska stvorenja*. Postoje takođe različita *oštećenja i energetski vampiri*. O svim energetskim parazitima i načinima oslobađanja od njih detaljnije će biti izloženo u ovom delu knjige.

Kako dolazi do vezivanja energetskih parazita za čoveka? Da bih to razjasnio, navešću pojedine citate iz knjige Emanuela Svedenborga *O nebesima, o miru duhova i o paklu*.

„Uz svakog čoveka postoje dobri i zli duhovi; posredstvom dobrih duhova čovek se spaja sa nebesima, a posredstvom zlih sa paklom; ti duhovi se nalaze u svetu duhova, čije je mesto između nebesa i pakla. Kada ti duhovi pohode čoveka, oni ulaze u njegov um i zatim u njegovu mišljenje; zli duhovi ulaze u one sfere njegovog uma i mišljenja, koji se odnose na zlo, a dobri duhovi - u one koje se odnose na dobro. Duhovi uopšte ne znaju da su uz čoveka, ali kada su kod njega, oni razmišljaju da sve **stoje** u njegovom umu i mislima, pripada njima; samog čoveka oni ne vide, jer su predmeti vidljivi na sve-

tlosti našeg sunca, sakriveni od njihovog pogleda. Veliki trud ulaže Gospod da duhovi ne bi saznali, da su uz čoveka; ako bi to oni znali, tada bi počeli da pričaju sa njim, i tada bi ga zli duhovi ubili, zato što zli duhovi, posle sjedinjavanja sa paklom, ništa više ne žele nego da ubiju čoveka ne samo u odnosu na dušu, to jest veru i ljubav, već i u odnosu na telo. Da takvo sjedinjavanje duhova sa čovekom stvarno postoji, menije poznato iz višegodišnjeg iskustva, da ništa verodostojnije ne znam.

Ja ću vam takode reći, u čemu se sastoji komunikacija nebesa sa dobrim duhovima i komunikacija pakla sa zlim, i zatim - u čemu se sastoji sjedinjavanje nebesa i pakla sa Čovekom. Svi duhovi iz sveta duhova, kontaktiraju ili sa nebesima, ili sa paklom; zli duhovi - sa paklom, a dobri - sa nebesima.

Čoveku se priključuju duhovi, kakav je čovek sam u odnosu na svoje osećaje ili ljubav; ali dobre duhove njemu prisajedinjava Gospod, dok zle duhove privlači sam čovek. Duhovi, koji se nalaze uz čoveka, menjaju se u zavisnosti od promene njegovih osećaja. <...> Ako su, na primer, ljudi ispunjeni ljubavlju prema sebi, korisnošću, mržnjom ili preljubom, uz njih su i duhovi sa sličnim svojstvima, i ti duhovi, dakle, žive u čovekovim lošim osećajima; što ga manje dobri duhovi mogu sačuvati od zla, tim ga više zli duhovi raspaljuju, i čim više njihove strasti caruju u njemu, time se oni više vezuju za njega i ne odvajaju se od njega. Na takav način se zao čovek sjedinjava sa paklom, a dobar sa nebesima'.

Drugim recima, čovek dospeva u zavisnost od svog misaonog procesa, kome se priključuju odgovarajući duhovi. Kao rezultat toga čovek postaje rob koji stalno gubi svoju energiju na reprodukciju odgovarajućih misli, emocija i postupaka. Tako neprimetno dolazi do opsesivnosti.

ČIŠĆENJE SPOLJAŠNJIH MANIFESTACIJA ŽIVOTA

Da bi se uspostavila normalna veza između spoljašnjih manifestacija života (svesti) i čovekovog fizičkog tela, treba očistiti spoljašnje manifestacije života. Po pravilu, u starijem dobu ljudi u sebi nagomilavaju mnoštvo preživljenih stresova, uvreda, strahova i drugih emocionalnih preživljavanja, koji pogoršavaju upravljanje fizičkim telom. Čovek gubi koordinaciju, lošije hoda, mišići slabo funkcionišu i gube čvrstinu, a organi i funkcije slabe. Bilo kakva psihološka stega, posebno strah i gnev naglo povećavaju energiju u spoljašnjim manifestacijama života. Stvara se „školjka“, energija koja nekoliko puta može da prevaziđe energiju spoljašnjih manifestacija života. Može se reći, da su takve „školjke“ energetske paraziti spoljašnjih manifestacija čovekovog života. Oni aktivno ometaju čovekov normalan život pa ih se treba osloboditi.

Da bismo uništili „školjku“, energiju spoljašnjih manifestacija života treba podići do nivoa energije „školjke“ (to je jedan od glavnih metoda). Kada energija tela dostigne nivo energije „školjke“, ona se uništava. Pri tome se oslobađa velika energija, od koje se ona sastoji, a telo prožimaju grčevi, vrućina, hladnoća i slično. Emocionalna komponenta „školjke“ ponovo oživljava. Čovek se oseća kao da se vratio u ono životno doba, kada je zapao u tu psihološku stegu, i preživljava ga ponovo. Kada se oslobodi „školjke“, čovek se oseća vitalnijim, njegova radna sposobnost se povećava itd.

Posle toga, oboljenje koje se javlja na fizičkom nivou neprimetno prolazi posle izvesnog vremena. Na primer, tumor u plućima i grlu izlazi u vidu lepljive mase, nestaje zatvor, sami od sebe iščezavaju hemoroidi i slično.

PRINCIPI ČIŠĆENJA SPOLJAŠNJIH MANIFESTACIJA ŽIVOTA

Metod čišćenja spoljašnjih manifestacija života od „parazitskih školjki“ zasniva se na principima međusobnog pojačavanja, što utiče kako na energetiku organizma tako i na njegovu fiziologiju.

CIRKULACIJSKO DISANJE

Disanje se koristi, da bi se obezbedio pristup „školjkama“ i „izobličenjima“ u spoljašnjim manifestacijama Čovekovog života. To disanje podrazumeva bilo koji način disanja, koji odgovara sledećim kriterijumima.

1. Udisaj i izdisaj međusobno su povezani tako, da u disanju ne postoji pauza.

2. Izdisaj je spontan, bez naprezanja i prirodno sledi iza udisaja.

3. Udisaj i izdisaj treba vršiti kroz nos. U posebnim slučajevima dozvoljava se disanje kroz usta.

Usled čestog cirkulacijskog disanja (60-80 puta u minutu) dolazi do sabijanja (komprimiranja) energije u spoljašnje manifestacije života i pojačavanja njene cirkulacije. Čovek diše tako da oseća bujicu energije, oseća gde je ona blokirana (bol, nadimanje) „školjkom“ ili izobličenjem. Vazduh dospeva u pluća u ograničenoj količini, jer on cirkuliše, ili se „njiše“ u nosnoj duplji. To je važna osobina tog disanja. Vi ne uvlačite vazduh u pluća, već ga razgonite u nosnoj duplji usled naglih ušmrkavajućih pokreta i pasivnog izdisaja.

Pri takvom načinu disanja - aktivni udisaj, pasivni izdisaj - aktivira se simpatički deo vegetativnog nervnog sistema, koji: pojačava procese razmene u organizmu,

povećava sadržaj crvenih krvnih zrnaca, šećera i hormona u krvi, zaustavlja razvoj upalnih procesa i alergijskih reakcija (koitikoidi nadbubrežnih žlezda imaju snažno protivupalno dejstvo), povećava arterijski pritisak i širi bronhije. Zato što u plućima vazduh kao da stoji, u organizmu se nagomilava i ugljenična kiselina. Usled toga dolazi do znojenja i otvaraju se pore na koži. Ti simptomi (bujica energije, nadimanje u predelu stega, znojenje) ukazuju na to da vi pravilno dišete. Drugim recima, sličan način disanja aktivira organizam na samoizlečenje i jačanje.

Za vreme dugotrajnih cikličnih vežbi, a cirkulatorno disanje spada u njih (odstranite komponentu kretanja za vreme trčanja i ostaće vam samo cirkulacijsko disanje), usled stalnog voljnog napora za održavanje potrebnog intenziteta navedenog disanja, u čovekovom organizmu počinju da se stvaraju *prirodni opijati* - endorfini. Nado-lazeći u sve većim i većim količinama, oni samostalno izazivaju i održavaju stanje ekstaze i euforije.

Endorfini, izazivajući stenične emocije, dopunski aktiviraju simpatički deo vegetativnog nervnog sistema, pobuđujući zaštitne sile organizma i obezbeđujući organizam energijom.

Postoje različiti načini cirkulacijskog disanja, koji na razne načine menjaju intenzitet i oblik cirkulacijskog strujanja energije u spoljašnjim manifestacijama života. To sa svoje strane aktivira jedne ili druge psihičke stege. Zbog toga različiti načini cirkulacijskog disanja daju specifične efekte. Disanje se može menjati prema sledećim parametrima: povećavati ili smanjivati zapreminu udisaja, varirati brzinu udisaja, udisati vazduh u donji, srednji ili gornji deo pluća, disati kroz nos ili usta (disanje kroz ustaje nedovoljno efikasno zbog male asimilacije energije, koja se asimiluje u nosnim kanalima).

Može se menjati popunjenost pluća — gornji ili donji deo. Ako osetite kako „školjka" izlazi iz glave ili gornjeg dela tela, disanje će vrhovima pluća olakšati proces; ako pak izlazak „školjke" počne u nogama ili donjem delu tela, dišite stomakom. Važno je istaći sledeće - pravilno cirkulacijsko disanje ne izaziva hiperventilaciju i ne ispi- ra ugljeničnu kiselinu iz organizma. Ono vas „napumpa- va" energijom. Ruke, noge, celo telo počinje da „bruji". To je važan simptom da dišete pravilno.

OPUŠTANJE

Glavni cilj potpunog opuštanja telajeste da podseti, da disanje pojačava strujanje energije u organizmu, i vi se možete ili opustiti i dozvoliti organizmu da se sam iz- leći, ili se ukočiti, što će izazvati još veću napregnutost. Opuštanje tela pri disanju nastaje samo od sebe jer se umarate od održavanja ritma disanja (umaranje možda- nih ćelija, odgovornih za održavanje disanja, izaziva di- fuzne blokade u kori mozga, što dovodi do opuštanja i padanja u svojevrсно hipnotičko stanje). Ali aktivni udisaj, stimulišući simpatički deo vegetativnog ner- vnog sistema, omogućava vam da stalno održavate vi- soku koncentraciju, što je posebno važno za *potpuno opuštanje mišića i usredsređivanje na nastale emocije i osećaje*.

Kada je telo opušteno, paralisani delovi postaju ose- tljiviji. Zapamtite - deo tela, koji „neće" da se opusti, prepun je energije koja stvara „školjku". Pri potpunom opuštam'u oseća se strujanje energije u spoljašnjim mani- festacijama života. U trenutku izlaska „školjke" opušta- nje organizma podstiče oslobađanje energije iz psihičkih stega koja slobodno izlazi iz organizma.

Pod pojmom *tetanja* podrazumeva se grčenje mišića za vreme izlaska „školjke" iz organizma. Za vreme čišće- nja spoljašnjih manifestacija ona se najčešće javlja u ru- kama i mišićima lica (posebno usta), ali i u drugim delo- vima tela, gde je postojala energetska blokada. Da bi se tetanja smanjila ili izbegla, ne treba se koncentrirati na nju, već obrnuto, opušitati se a neprijatni osećaj preživlja- vati kao veoma prijatan.

POLOŽAJ TELA

Ljudima koji praktikuju metod čišćenja spoljašnjih manifestacija života preporučuje se da legnu na leđa, da ne prekrste noge a dlanove ruku da okrenu nagore. Pri to- me treba zapamtiti, da će spoljašnje manifestacije života predstavljajući prostomu formu, u kojoj cirkuliše energi- ja, bolje „ispirati" iz pojedinih delova „emocionalno du- bre" i dmge pritiske, kada se njen oblik menja, a strujanje energije na račun toga raste. Na primer, kada se osloba- đate velikog straha ili tuge, najbolje je sklopčati se.

Važno je znati sledeće: kada jednom zauzmete udo- ban položaj, ne smete se mrdati niti se češati za vreme se- anse čišćenja. Umesto kretanja ili češanja ispitujte osećaj *želje* da to učinite. To je jedan od boljih načina da bizo aktivirate energiju koja vas guši i daje lako izbacite.

KONCENTRACIJA PAŽNJE

Za vreme seanse čišćenja treba koncentrisati pažnju na osećaje u telu. „Školjke" prilikom izlaska mogu iza- zvati bilo kakve osećaje: to može biti lokalizovani bol, golicanje, mjaukanje mačke na ulici, sećanje na nešto i

slično. Zato obratite pažnju na bilo kakav osećaj, koji se u datom trenutku javi.

Prema tome, kada se kod vas pojave bilo kakvi osećaji, koncentrišete pažnju na njih i istražujete svaki detalj koji osećate. Koncentrišite pažnju na te detalje dok ne iščeznu. Neprijatni aspekt osećaja percipira se kao veoma prijatan.

Hipnotičko stanje, koje nastaje usled umaranja centra, koji održava neophodni nivo cirkulacijskog disanja, omogućava da se bolje „obuhvate“ svi detalji aktiviranih pritisaka. A neprekidno aktiviranje simpatičkog dela vegetativnog nervnog sistema, takođe cirkulatornim disanjem, omogućava da se održava visoka koncentracija radi potpunog opuštanja mišića i usredsređivanja na emocije koje se javljaju i bolje ih izbacuju.

Prigušene emocije razmeštaju se po „slojevima“. Svaki sloj prigušenja formira se u određenom periodu našeg života. Zbog toga, kada izađe prigušeni sloj energije, on obično aktivira drugi prigušeni sloj, koji je ispod njega. Kao rezultat toga možemo prelaziti sa jednih osećanja na druga, jer su slojevi prigušenja formirani iz različitih stegnutih emocija i osećanja.

Shvatite ono stoje glavno - svaki put, kada za vreme seanse čišćenja nešto počinje da „odvlači pažnju“, to znači, da se javlja prigušena energija, koja privlači vašu pažnju na sebe sa zahtevom da se koncentrišete na nju i njeno osećanje u svim detaljima u datom trenutku.

EKSTAZA

Suština ovog principa jeste u tome, da se svaki čovek skoro *stalno* nalazi u stanju ekstaze, a da to i ne oseća. Katha-Upaništada glasi: Primarni uzrok - Atman,

Puruša, od koga je nastao čovek, stalno se naslađuje svojom tvorevinom, a da to čovek i ne oseća - loše ili dobro. Ali telo i um sve osećaje dele na korisne - prijatne i štetne - neprijatne. Štetni i neprijatni osećaji izazivaju u spoljašnjim manifestacijama života „školjke“ - gušenje.

Pozitivne emocije (ekstaza je najjača od njih) utiču na hipotalamus (jer je on vezan za stvaranje emocija), u kome su razmeštene strukture koje regulišu funkcije svih nivoa vegetativnog nervnog sistema. Napominjem, vegetativni nervni sistem obezbeđuje regulaciju žlezda za unutrašnju sekreciju - štitaste, pankreasa (gušterače), polnih, nadbubrežnih itd.; funkciju unutrašnjih organa - srca, jetre, bubrega itd.; krvnih sudova, sluzokoža, mišića itd. U tome je lekovito dejstvo ekstaza na fizičko telo.

Sada vam predstoji da izmenite sve negativno, što će se „ispirati“ iz dubina spoljašnjih manifestacija života (drukčije rečeno - svesti), u pozitivno. Drugim recima, ponovo ćete preživljavati strah, gnev i slične emocije, ali oslobođeni bojazni i ushićeni njihovom snagom i jasnoćom. Vi treba da preživite njihovo pozitivno ispoljavanje, radujući se tome. Da biste to ostvarili u praksi postoji nekoliko metoda.

BITI ZAHVALAN

Svaki čovek ima osećaj zahvalnosti za život koji mu je podaren, za mogućnost da sve oseća. Ali jedan broj ljudi ne ispoljava taj osećaj zahvalnosti i zahvalni su samo za neke stvari. Međutim, u stvarnom životu sve što imate je sadašnji trenutak. Zato budite zahvalni za svaki trenutak koji vam život pruža.

ADEKVATNO UPOREĐENJE

Ako se uporedi papirna čašica sa prelepim kristalnim bokalom, čašica će vam se učiniti kao da je đubre. Ali ako je uporedite sa samim sobom, ona će vam se pokazati kao normalno sredstvo, da biste u njega nalili vodu. Ako vam je grč skupio ruke i vi ga upoređujete sa običnim osećajem u rukama, grč će vam izgledati kao bolna i neprijatna stvar. Ali ako grč uporedite sa njim samim, on će vam se pokazati kao sladostrasni osećaj energije u rukama. To se može reći i za bol. Ne upoređujte ga ni sa čim, već se naslađujte osećajem intenzivnog ispoljavanja energije.

PRIZNANJE KORISTI

Spoznaja svega što se dešava sa vama za vreme seanse čišćenja, izaziva osećaj zahvalnosti.

ZAPREPAŠĆENJE (ČUĐENJE)

Osećaji, koji se javljaju u vašem telu, treba da kod vas pobude interes i opčinjenost energetskim nijansama. U nekim slučajevima to je dovoljno za čišćenje.

LJUBAV PREMA SVEMU, ZANOS I USHIĆENJE SVIM

Volite svaki trenutak svog života. Ako volite sve što postoji, jednostavno zato što to postoji, imaćete kristalno čiste spoljašnje manifestacije života. Ushićujte se sva-

kom sitnicom i brzo ćete se očistiti. Proganjati nešto - znači prekidati čišćenje i sticati novu psihološku stegu - formirati „školjku“.

Kao rezultat primene principa ekstaze oslobodićete se od psihičkih stega i očistićete se od „školjki“, a to znači da ćete biti zdraviji i energičniji. Proslavljanje života u svim slučajevima izaziva podizanje tonusa fizičkog tela, a kikut je simptom uspešnog čišćenja.

POVERENJE

Pri seansi čišćenja, imaćete potpuno poverenje u proces čišćenja. To što izlazi iz vas: strahovi, neprijatnosti, bol i drugo, takojako deluju, da imate želju da sve zaustavite, da ne preživljavate sve ponovo, a to znači da oстане u vama. To nikako ne smete dopustiti. Svu tu nečistoću, koja vam smeta da živite i koja razara vaš organizam, treba izbaciti. Uglavnom ćete preživljavati dva procesa izlaska „školjki“.

Prvi ima oblik katarze i reagovanja, što se izražava trzanjem (grčenjem), drhtanjem, zadržavanjem disanja, kašljanjem, napadima povraćanja, vrištanjem i slično, što označava pojačanu aktivnost simpatičkog dela vegetativnog nervnog sistema.

Drugi se sastoji u tome, što se velika naprezanja ispoljavaju u vidu dugotrajnih kontrakcija i otegnutih spazmi. Za održavanje takvog mišićnog naprezanja organizma gubi se ogromna količina vlastite energije, a oslobađajući se od njega organizam lakše funkcioniše.

Kod vas se može javiti sumnja, a ona je takođe psihološka stega, koja uzrokuje stvaranje „školjke“. Ako budete sumnjali u dati metod čišćenja, nećete ništa postići. Čitav naredni teoretski deo namenjen je da bi se rasejale

vaše sumnje, ulila vera u uspeh, u bezuslovno izlečenje. Dejavujte sa nepokolebivom verom u uspeh, potpuno verujte u proces samoizlečenja pomoću opisanih prirodnih mehanizama, i sve ćete postići. **Zapamtite, dati metod deluje efikasno samo kada u njega potpuno verujete i kada ste smeli.**

LEKOVITI POTENCIJAL MUZIKE

Različiti oblici zvučnog dejstva koristili su se vekovima kao moćno sredstvo za promenu svesti. Monotono sitno dobovanje i pevanje pesama bili su glavni instrument šamana u raznim delovima sveta (ovde se koristi zamaranje slušnog analizatora i zatim blokada u kori mozga, što izaziva hipnotičko stanje). Različiti ritmovi bubnjeva ispoljavaju, na osnovu laboratorijskih podataka, jak uticaj na rad mozga.

U mnogim duhovnim tradicijama brižljivo je razrađeno dejstvo zvuka, koji izazivaju ne samo stanje transa, već imaju i svrsishodan uticaj na njegov tok. Tu pre svega spadaju tibetsko višeglasovno pevanje, sveštениčko pevanje raznih sufijskih redova (sekti), drevna umetnost *Kada-joge* (načina sjedinjavanja preko zvuka).

Odavno je poznata specifična povezanost određenih zvučnih vibracija i čakri. Koristeći sistematski to znanje, može se ispoljiti uticaj na stanje svesti u željenom i predviđenom smeru. Evo nekoliko primera sličnog korišćenja muzike.

Dobra muzika ima posebnu vrednost u neuobičajenim stanjima svesti. Ona pomaže da se otkriju i ispolje stare zaboravljene psihološke stegе, pojača i produbi proces, a takođe daje smisao preživljenom, Čini ga značajnijim. Dugotrajna muzička „bujica" stvara noseći ta-

las, koji pomaže čoveku da se kreće kroz teškoće preživljenog iskustva, da savladava psihološku zaštitu, da se smiruje i oslobađa. Muzika odabrana na poseban način podstiče aktiviranje skrivene agresije, fizičkog bola, seksualnih (veoma je mnogo psiholoških stega na toj bazi) ili čulnih osećaja i slično.

Da bi muzika bila pravi stimulator za aktiviranje psihičkih stega, treba naučiti da se muzika sluša na poseban način i tako se odnositi prema njoj. Za vreme seanse čišćenja veoma je važno potpuno se potciniti ritmu muzike, omogućiti mu da zahvati celo telo i reagovati na ritam spontano. To znači dati volju svemu, što se javlja pod dejstvom muzike: krik, smehu, bilo kojim zvucima koji izbijaju na površinu, različitim grimasama, okretanju pojedinih delovima tela, vibracijama ili pregibima celog tela i slično. Pri tome vi ne morate pokušavati da pogodite koje kompozitor muzike, da ocenjujete izvođenje itd. Drugim recima, dok slušate muziku, ne analizirajte svet, život, sebe. Vaš zadatak je da dozvolite muzici da spontano deluje na psihi i telo. Samo u tom slučaju muzika će postati snažan instrument reprodukcije i održavanja neuobičajenog stanja svesti. Kombinacijom muzike i disanja postiže se bogatstvo duha, pokreću se unutrašnji impulsi, jača fizička snaga.

Kada je reč o izboru muzike, on je veoma širok - od klasične muzike do zvukova iz prirode (šum vetra, glasovi vukova, pevanje ptica, zvuči insekata itd.). Dajte prednost umetničkoj muzici, malo poznatoj, koja nema konkretan sadržaj. Ako u njoj postoje reči, one moraju biti na jeziku koji vam je nepoznat. Izbor muzike zavisi od toga koju psihičku stegu želite da aktivirate i izbacite.

Na prvim seansama čišćenja primenjujte muzičke kompozicije „Vreme - vetar" i fragmente iz „Albuma X" nemačkog kompozitora Kausa Sulca, „Sakti" Džona

Mak Laflina, „Ostrvo mrtvih" Rahmanjinova i sufijske zapise pod nazivom „Islamsko mistično bratstvo" .

Kao veoma efikasne za srednje (od više seansi) seanse čišćenja pokazale su se kompozicije američkog kompozitora Elana Ovaniessa „Svi ljudi su braća", „Tajanstvena planina"; „Poema ekstaze" Skrjabina; „Sveto proleće" Stravinskog; balet „Romeo i Julija" Prokofjeva („Monteki i Kapuleti", „Grobница Romea i Julije"). Među etničkim kompozicijama - „Balijska himna majmuna" i duži snimci afričkih tamtamova.

Na poslednjim seansama čišćenja, kada se opuštate, muzičke kompozicije biraju se iz ritmičnih (ravnomernih) meditacionih odlomaka: „Harold u Italiji" Hektora Berlioza; „Preporod keltske harfe" Elana Stivena; „U Tadž-Mahalu", „U Velikoj piramidi" Pola Horna; „Gobljeni Big Sura" Čarlsa Lojda; američka sufijska muzika „Habibija"; muzika za flautu sa visoravni Anda („Urubama"), japanska „Šakuhači"; muzika za dzen-meditaciju i za jogističke meditacije Toni Skota, tibetsko višeglasovno pevanje, potom se slušaju različite indijske rage, vadžajani i kirtani (posebno pevanje pesme „Om Nama Sivajja") i drugi snimci grupe Ganešpuri, ali i muzika Stivena Halperna, Džordžin Kelli i Brajana Eno.

Ja koristim album „Zoolook" francuskog kompozitora Žan-Mišela Džara. To je predivna muzika za oslobađanje od psiholoških stega. Takođe koristim muziku koju sam specijalno pripremio za sebe koristeći fragmente iz navedenih kompozicija, koja na neočekivan način podstiče aktiviranje psihičkih stega i efikasno čisti spoljašnje manifestacije života. Ukoliko ne nađete navedenu muziku mogu vam poslati snimke.

Preporuke za slušanje muzike u toku seanse čišćenja su sledeće: na početku muzika treba da isprovocira i aktivira emocije stega, u sredini kompozicije da ih dovede

do kulminacije - izlaska, a zatim da opusti čoveka leđna seansa čišćenja treba da traje od 15 minuta do 2-3 sata. Obično između 15-45. minuta dolazi do proboja stega, što označava uspeh seanse i njen završetak. Zastarele i snažne psihološke stega zahtevaju 2-3 sata rada, jer je za njihovo aktiviranje potrebno mnogo više energije, koju daje cirkulacijsko disanje.

METOD ČIŠĆENJA SPOLJAŠNJIH MANIFESTACIJA ČOVEČJEG ŽIVOTA

1. Motivirate se na ushićenje svim što osećate.
2. Sve osećaje prihvatajte kao predivne, proslavljajući ih u sebi.
3. Uključite muziku i zauzmite opušten i udoban položaj, najbolje ležeći.
4. Počnite da vršite cirkulacijsko disanje lako, jednostavno i sami ga regulišite. Kod vas ne srne da se javi efekat „napumpavanja" pluća - kao rezultat nekoliko brzih udisaja napunite pluća do granice kada se dalje ne može udisati i tada ćete uraditi prinudni dugi izdisaj. Izdisaj je spontan i opušten, uspeva da se uradi posle brzog, aktivnog udisaja.
5. Sve što isplivava u vašoj svesti (nemir, strah, strepnja itd.), sve što zapažate i osećate u fizičkom telu (jak lokalizovan bol, kao da je kolac zabijen) za vas je blaženstvo. Vi se „kupate" u bezgraničnom okeanu raznovrsnog blaženstva, osećajući i preživljavajući ga do najsitnijih detalja.
6. Sve što radite (spontani pokreti, krici itd.) vodi ka čišćenju vašeg bića od poroka.
7. Završite seansu čišćenja samo kada se aktivira, „izbaci" na površinu i odstrani dovoljna količina psi-

hičkih stega. Kao rezultat toga osetićete se predivno, oslobođeni i laki.

PRAKTIČNI SAVETI

Da biste usvojili metod čišćenja spoljašnjih manifestacija života bez suvišnih briga, počnite da ga praktikujete u trajanju od 5 minuta. Zatim ga povećavajte do 30 minuta. Kada osetite daje sve u redu, poklonite mu više vremena, ispunjavajući uslove iz tačke 7.

Zato što svaki čovek ima neverovatno veliku količinu „školjki“, psihičkih stega i pritisaka („zapremine sa šljakom“ spoljašnjih manifestacija života je ogromna, ona je više stotina, pa čak i hiljada puta veća od zapremine fizičkog tela, ali ima i svoje granice), proces čišćenja spoljašnjih manifestacija života traje nekoliko godina (ako se redovno praktikuju seanse čišćenja, svakog drugog dana po 1-2 sata, dovoljno je godinu dana, čak i manje). Zato se blagotvorni uticaj navedenih mehanizama lečenja na fizičkom telu ispoljava znatno brže. Svaka pravilno sprovedena seansa čišćenja čini vas zdravijim, a vaš život boljim.

VAŽNO O METODU ČIŠĆENJA SPOLJAŠNJIH MANIFESTACIJA ŽIVOTA

Za vreme čišćenja spoljašnjih manifestacija života sa čovekom se mogu događati razne stvari. One uglavnom spadaju u dve kategorije. Prvo, ispoljavaju se i izlaze na videlo psihološke stege, drugo, aktiviraju se paraziti spoljašnjih manifestacija, ako postoje.

Sve to se dešava jer se za vreme cirkulacijskog disanja spoljašnje manifestacije života energetski infiltriraju, oseća se cirkulacija energije. To na psihičke stege deluje kompresiono, i one se ispoljavaju u vidu „tvrdih“ i bolnih neoplazmi. Čim se energija organizma izjednači sa energijom psihičkih stega one se „rastvaraju“ i počinju da izlaze napolje.

Ako u organizmu krišom živi parazit spoljašnjih manifestacija, njemu se ne dopada energetska bura, izazvana cirkulacijskim disanjem, i on se javno ispoljava, delujući veoma specifično u čovekovoj svesti. O tome više u primerima gde se razmatraju slučajevi iz života ljudi, inficiranih parazitima spoljašnjih manifestacija ili oštećenjima.

PRIMERI ČIŠĆENJA SPOLJAŠNJIH MANIFESTACIJA ŽIVOTA

1. „Prošla su 2 meseca kako sam počela da čistim spoljašnje manifestacije života i da istovremeno priradim urinoterapiju.

Disanje sam počela sa 5 minuta, kao što ste preporučili. Za vreme seansi po telu su se javljali grčevi, čak su mi noge poskakivale na postelji. Bolovi su u talasima prelazili preko celog tela. Napregnuti su se mišići desne ruke i jako su me boleli. Žigali su me zglobovi u ramenu i na laktu desne ruke. Limfni čvor na vratu se naprezao i jako me je bolelo. Osećala sam kao da mi je u plućima zabijen kolac. *(Tamo, gde postoji blokada energije psihičkom stegom, javljaće se bolovi, „kolje“.* Za vreme izlaska energetskih blokada, koje čine osnovu psihičkih stega, osećaćete grčeve, žiganje, podskakivanje udova, nalet talasa i slično.) Tokom dana imala sam nekoliko

seansi disanja. Pri tom sam povećavala dužinu vežbi disanja i one su trajale do 45 minuta i više. *(Ako imate vremena i želju - to je dozvoljeno. Kada sam izbacivao psihičke stege, vežbao sam disanje dva puta dnevno po 45 minuta i više, ujutro i uveče.)*

Za to vreme kod mene se smanjio limfni čvor na vratu, spao je otok sa dlana desne ruke, ali se „zadržao“ bol u ramenom i laktnom zglobovima. *(Dopunski se mogu primenjivati obloge sa diuretikom na mesta gde se „zadržao bol“. Takođe treba gladovati 3-7 dana na urinu i produžiti sa vežbama disanja.)*

2. „U datom momentu već sam 2 puta očistila jetru, počela sam da osećam svoje telo i promenila mi se boja kože. Bavim se urinoterapijom i pijem urin ujutro. Pri menjujem kure masiranja i kupke sa ukuvanim urinom.

A sada uvežbavam „disanje sreće“, postajem srećna. Čišćenje spoljašnjih manifestacija traje oko sata. Odmah sam se bolje osećala, a imala sam jake grčeve, mnogo plačem. *(Plač ukazuje na izlazak emocionalnih stega.)* Kada završavam seansu ustajem čila kao posle dobrog sna. Posle kraćeg odmora mi je lakše. Vredno radim po kući. Koliko mi je dobro, ne mogu da se izrazim“. *(Taj osećaj nastaje usled zasićenosti organizma energijom. Preporučujem da se redovno vežba cirkulacijsko disanje jer puni telo energijom.)*

3. „Od detinjstva sam nemoćna i nevesela. Postala sam duševni bolesnik, izbačen mi je iz stroja neivni sistem. Pročitala sam Vaše knjige i shvatila da treba očistiti spoljašnje manifestacije života. Duša je prihvatila „Disanje sreće“. *(Neki ljudi intuitivno osećaju šta im je potrebno za s ticanje boljeg zdravlja.)*

Šta osećam pri disanju? Ponekad strašan svrab po celom telu (to se desilo samo jednom), zevanje - kao da ću

razvaliti usta (počinje posle 20 minuta vežbanja disanja), a ponekad u pojedinim delovima tela velike bolove (po čelu, ispod leve i desne podrebrice, a najviše na šakama ruku, nožnim stopalima i u grudima), grč u levoj ili desnoj nozi, grč u desnoj ruci, pojačano lučenje pljuvačke, spontano (nehotično) gutanje, ponekad kašljanje. *(Opisane su najrazličitije psihičke stege i fenomen njihovog izlaska iz organizma.)* Ponekad osećam u telu kao neko prelivanje vode (ne krčanje), ponekad „pulzaciju“ (tipa skupljanje - širenje) - na vrhu nosa ili u laktu desne ruke. Povremeno osećam kako mi se „mrdaju“ neki organi. Ipak najvažnije je da pri disanju osećam jaku hladnoću, u početku u udovima, a katkad po celom telu, čak se „tresem“ od nje. *(Po svoj prilici, tu ženu su još u mladosti prehladili. U spoljašnje manifestacije prodrle je energija hladnoće i zakočila sve procese vezane za toplotu. To je odmah učinilo čoveka nemoćnim. Pored cirkulacijskog disanja treba primenjivati terapije koje zagrevaju organizam—saunu, vruće kupke, jesti ljutu hranu, mazati telo maslinovim uljem.)* Dišem po 30 minuta, a najviše mi odgovara vreme od 9 do 22 časa“.

4. „Imam 58 godina, visoka sam 156 centimetara i teška 49 kilograma. U 12-13. godini (ne sećam se tačno) obolela sam od suvog pleuritisa. Početkom šezdesetih godina prošlog veka od gajmoritisa (maksilarni sinusitis)²³. Krajem aprila 1970. godine zaglavila sam u bolnici od čira na želucu. Gutam vikalin i sve ostalo. Poboljšanja nije bilo, otpustili su me ...

Vidim da ne radim kako treba, a šta - ne znam. Kupujem Vaše knjige i saznajem koliko sam grešaka napravila zbog svoje nepismenosti. Vaše knjige su mi ukazale na oboljenje mojih spoljašnjih manifestacija. *(Glavno je*

naučiti se kako održavati ravnotežu tri životna principa pomoću ishrane, načina života i. terapijom. Da, treba očistiti i spoljašnje manifestacije života. Ali uravnotežavanje životnih principa je najglavnije u samoozdravljenju i lečenju.) Počela sam od meditacije. Na prvoj seansi moja leva rukaje „podskočila“ za 15 centimetara. Zatim sam počela da osvajam rebefmg. Jedva mi je to polazio za rukom! Ništa nisam pamtila. Ali sam ga osvojila.

Drugog novembra 1996. godine za vreme seanse rebefinga, na kraju seanse, jasno sam videla kako od mojih nogu ustranu odlazi neka mršava, pogrbljena siva mačka. Bilo mi je neprijatno, strašno. *(To se odvojio parazit spoljašnjih manifestacija.)*

Tridesetog novembra za vreme seanse imala sam jak bol u ramenu i levoj ruci. Stisla sam zube, izdržala, pa je bol popustio. Posle nekoliko dana, na početku seanse (vršim je ujutro posle 5 sati) u uglu, gde ležim na krevetu, odjeknuo je jak zvuk. Kao daje eksplodirala bomba. To-liko sam se uplašila da nisam mogla da nastavim seansu. Šta to znači?" *(Otkinula se energetska veza - dodatak.)*

ZLI DUHOVI (ĐAVOLI) I NAČINI OSLOBAĐANJA OD NJIH

ŠTA SU PARAZITI SPOLJAŠNJIH MANIFESTACIJA

Italijanski istraživač Lučijano Bekone obavio je niz eksperimenata, kojima je dokazao daje prostor oko nas ispunjen realnim bićima, koja su nevidljiva za čovečje oči. Bekone ih je nazvao *kriteri*, to jest *stvorenja*.

Na pustinjskom zemljištu u rejonu Arencano, na visokom bregu, Bekone je sagradio svoju istraživačku bazu. Opremio ju je sa vremenom aparaturom za registraciju elektromagnetnih i gravitacionih polja, sa najrazličitijim zračenjima. Čim su instrumenti registrovali neuobičajeno odstupanje parametara zračenja automatski su se uključivale foto i kino kamere. One su beležile objektivno sve.

Za tri godine takvih posmatranja Bekone je došao do zaključka da u prostoru oko zemlje postoje energetski oblici života. Kako se inače može objasniti da su se na filmovima pojavljivala najneverovatnija bića — ogromne amebe koje vise u vazduhu, zagonetna krilata stvorenja, koja su dobila naziv *grifozanri* ili *neopterodakti.li*. Ponekad su to bila svetleća kvazičovečja bića, a povremeno rasplinjujuće amorfne mase. Bekone je istakao tezu daje to energetski život prošlosti.

Kriteri, ili *stvorenja* (*zli duhovi*, *paraziti spoljašnjih manifestacija*) su nevidljiva bića za čovečje oči koja se odlično fiksiraju u infracrvenom i ultravioletnom spektru zračenja. Upravo zbog toga na fotografskom filmu se po-

nekad pojavljuju zagonetni likovi, neprimetni za vreme snimanja. Oni mogu biti najrazličitijih dimenzija - od dinarske monete do prečnika od 500 metara. Sposobni su da spontano menjaju svoju strukturu, prolazeći kroz vidljivi spektar.

Bekone je, takođe, došao do zaključka da ta *stvorenja* nisu samo živa, već i visoko razumna bića, koja se sve češće mešaju u naš život.

Iz narednog teksta saznaćemo u čemu se sastoji to „mešanje u naš život” i kako se sa time boriti.

PRIMERI OSLOBAĐANJA OD PARAZITA SPOLJAŠNJIH MANIFESTACIJA

Čišćenje spoljašnjih manifestacija života i aktiviranja parazita spoljašnjih manifestacija.

1. „Čim sam pročitala Vašu knjigu *Čišćenje organizma* odlučila sam da očistim spoljašnje manifestacije života pomoću cirkulacijskog disanja. Oh, šta sam uradila?! Kuda sam zašla?! (*Žena interesantno rasuđuje bolje je mirno živeti sa parazitima spoljašnjih manifestacija, nego ih upoznati i boriti se sa njima. To je upravo taj slučaj, kada je cirkulacijsko disanje aktiviralo parazite spoljašnjih manifestacija.*)

Uradila sam sve prema uputstvima u Vašoj metodici. Za vreme seanse počela sam da se grčim, savijam i jaučem, a posle seanse moje ruke su se same podigle uvis i počele iznad glave da opisuju figuru. Posle izvesnog vremena smirila sam se i zaključila daje iz mene izašao zao duh, obradovala sam se i u duši mi je bilo mirno i lako. Posle druge seanse čišćenja ponovo su moje ruke činile čudne pokrete. (*Parazit spoljašnjih manifestacija aktivira se kada u organizmu narastaju energetski procesi.*

Metod čišćenja spoljašnjih manifestacija života upravo je usmeren na povećanje energetskih procesa i njihovu kompaktnost.)

Uveče sam odlučila da porazgovaram sa „duhom”, koji je pokretao moje ruke. Opustila sam ruke, koncentrisala se i počela da pitam. Ruke su „razgovarale” sa mnom elementarnim znacima, nabrajajući one koji bi mogli sa mnom da kontaktiraju i zaustavile su se na Bogu. (*Paraziti spoljašnjih manifestacija su razumni, a neki su posebno pribrani i veliki majstori za „puderisanje mozgov”. Sa njima ne treba misaono stupati u kontakt, jer im to još više otkriva vašu svest i pomaže da upravljaju Vama. Važno je jedino da ste ga osećali i da treba da ga se oslobodite.*) Zatim je iz mene počeo da izlazi glas sa tuđom intonacijom. (*Vidite, u početku je pokretao ruke, a sada je i progovorio.*)

Dobri ljudi uputili su me u crkvu da o ovom problemu porazgovaram sa sveštenikom i on mi je odmah otvorio oči i rekao, daje to đavo (zao duh). U početku nisam poverovala, on me je upućivao na dobro delo - lečiti ljude je beskorisno, Vasje previše hvalio, rekao je da ste veliki čovek. Uz to obećao mi je bogatstvo, sreću, hvalio mene i moju decu. (*To se zove „ljupkost” - začarati zube, da bi ga slušali i da vas neprimećno dovede do pogibije.*)

Eto u šta ste me gurnuli. (*Dao sam Vam samo informaciju, koju ste iskoristili. Pored toga ta informacija nije moja, već kolektivna. U daljem tekstu saznajte više o drugoj informaciji - kako isterati zlog duha (đavola) napole. Ona takođe nije moja, već kolektivna. Jedan savet: ne tražite neprijatelja izvan sebe. Najveći neprijatelj su vaša svest i um, koji rađaju misli koje mame đavo/e, zla stvorenja, parazite spoljašnjih manifestacija i slične. Selite se reči Isusa Hrista: „Veljevul, knez svih demonu,*

izvor sveg zla, nalazi se u telu svih Sinova Covečjih. On iskušava i sablažnjava Sinove Čovečje, obećavajući im bogatstvo, vlast, dvorce, zlato i sve što zažele. On obećava slavu i ugled, čulna uživanja i raskoš, predivna jela i obilna vina, bučne orgije i dane koji se provode u besposličanju i lenjosti. Tako on svakog dovodi u iskušenje da učini ono čemu je sklono njegovo srce. I tog dana kada Čovečji Sinovi postanu robovi, te sujete i svih gnusnosti, on kao platiti za naslađivanje oduzima od Covečjih Sinova sva blaga, koja nam je Majka-Zemlja dala u izobilju. On ih lišava disanja, krvi, kostiju, čovečjeg tela (muškog semena?) utrobe, očiju i ušiju. Disanje Covečjih Sinova postaje kratko, isprekidano i nenormalno, ono postaje smrdljivo, kao disanje nečistih životinja. Krv Covečjih Sinova postaje gusta, rasprostirući odvratni (gadan) smrad, kao voda u močvari. Njihove kosti se deformišu, postaju lomljive, prebivaju se spolja čvorovima i rastvaraju se iznutra. Njihova koža postaje masna i otečena. Njihova utroba se puni odvratnom nečistoćom, koju stvaraju truležne i odvratne tokove (bujice), u kojima se gnezdí bezbroj poganih crva. I tako na kraju krajeva Covečji Sin gubi život zbog vlastitih grešaka ... ".)

Sada izbegavam kontakt (sa đavolom, zlim duhom), on me muči (iznurava), gura na samoubistvo, dušu mi muči. Ujedno (istovremeno) spas - crkva, idem u crkvu svaki dan, čitam molitve, do sada sam se jednom pričestila i već mi je stalo lakše na duši, iako se telo nalazi u **neodređenom** stanju. Ko ste vi? (Običan čovek.) Kakve sile vama upravljaju? (Iste koje upravljaju svim ljudima.) Ako su sile tame imajte u vidu, bez obzira na to kako mi bude loše, da se neću predati i da ću se boriti. Bog je jači od vas. (Interesantno! Sve je prikazano tako kao da sam ja taj đavo, koji je napao tu ženu.) On će me zaštititi jer

sam ja poverovala u njegovu snagu i vlast nad svim i nad đavolima (zlim duhovima), bez obzira na to kako oni bili lukavi. Iako ste Vi samo čovek, tada će vam Bog oprostiti. I ja takođe". (Ta žena treba da se bori gladovanjem i molitvama. Treba da vodi prirodan život da drugi đavoli ne bi prodirali u svest čoveka i<roz njegove želje, osećaje i ambicije.)

2. Parazit spoljašnjih manifestacija. „Ja sam već pisala da su me prošlog leta strašno mučili nepoznati bolovi: kao da mi je neko povezivao srce sa grlom, to je bilo užasno. Tada su mi pomogli klistiri sa odvarom od topole (Populus tremula). (Veoma interesantno, originalno i efikasno sredstvo. Patogena energija ne podnosi topolu. Baš si sila, kako si se jednostavno oslobodila od parazita spoljašnjih manifestacija. Savetujem da po potrebi primenjujete to sredstvo.)

Moje čišćenje ide napred: već 2 zime gladujem po 7—12 dana, zamalo da dođem do jednomesečnog gladovanja, to je već potreba. Očigledno, došla sam do neke tačke, počela sam da zbacujem sa sebe neka stvorenja (a svim smo mi prekriveni — okruženi njima i predstavljamo energetske hranu).

Pisala sam i o tome da sam padala u crkvi i tražila odgovor - zašto mi se to događa? Pronašla sam i čitala religiozne knjige, kupljene u crkvi, ispovedala se, pričestila, osveštavala i činila dobra dela (sama sam pomagala i angažovala druge, čak i iznad svojih mogućnosti). (Sve to ukazuje na jedno - čovek čelici svoj karalder.)

A najvažnije - s teškom mukom sam se menjala, mnogo sam razmišljala i mnogo toga mi se razjasnilo. Molila sam se i molim se neprekidno. Religiozne zapovesti toliko su jednostavne i prirodne, da vam se čitav život menja kada ih spoznate. Ispostavilo se da to nije komplikovano jer se život odvija po sasvim drugim pra-

vilima, kada to shvatiš i sam se menjaš. (*O čemu sam Vam govorio!*)

Čestim gladovanjima i napornim radom, potpunim smirenjem i unutrašnjim spokojstvom temeljito sam se pripremila za čudo. A ono se zbilo baš ovako kako opisujem.

Imala sam česte bronhitise, zatim sam u februaru ove zime preležala grip sa povećanom temperaturom. Gladovala sam i pila mokraću (gripje preležala cela moja porodica, osim starijeg sina). To je bilo mesec dana posle miropomazanja. Dva dana sam se strašno mučila. Trećeg dana sam odlučila da se malo nadišem Čistog vazduha.

Već posle nekoliko minuta hladna debela zmija (*To je parazit spoljašnjih manifestacija*) dužine tri metra prošla je polako i hladno, kao živa sa leve na desnu stranu mojih grudi. Polako, hladno i neobično (obično su se pojavljivala strujna pražnjenja), nekoliko puta tamo-amo i istrošila se. (*Visoka temperatura u kombinaciji sa disanjem izbacila je iz organizma parazita spoljašnjih manifestacija.*) Zatim sam imala mučna pražnjenja kroz grkljan. Kao daje neko provlačio vatreni mač kroz njega. (*Stoje energetski centar bio veći i snažniji, jače se ispoljavala njegova patologija i teže je bilo osloboditi se od nje.*) Preko cele zime i proleća iz usta su mi izlazile dlake (*To su materijalne komponente parazita spoljašnjih manifestacija.*), kao i veliki ugrišci gnoja, posebno kada sam bila gladna. Palila sam ih i jednostavno ispljuvavala. Posle nekoliko dana s leve strane glave otkinuo se i rasprsnuo fini, veoma tanak gajtan ogromne energije. (*7b se rasprsnula energetska veza.*) Dugo je odjekivalo kloko-tanje u grlu (i sada postoji, ali manje). Posle izvesnog vremena kugle u grudima su se zakotrljale i počele da podižu prema grlu sa nekontrolisanim nadimanjem („Gospodi pomiluj” - izgovarala sam u sebi na radnom me-

stu), pretrpela sam. To se izgubilo, ostalo je neko nadimanje u grkljanu, ali trpim i savlađujem se. (*Staviti toplu oblogu sa dhwetikom.*)²⁴

Često postim, posebno sedmog dana posle tog izlaska. Čak sam 5 dana gladovala, pominjala „Evangelje”, što se đavoli sedmog dana vraćaju u svoj čisti i uređen dom.

Shvatila sam zašto sveštenici ne daju blagoslov ljudima koji dugotrajno gladuju; ne može svako da podnese te strahote, to je veoma teško sebi objasniti.

Da se ne bi javljala priviđenja, pre disanja treba pročitati „Gospode, blagoslovi” ili drugu molitvu. Kod mene su nestala sva priviđenja.

Da ne bi dolazilo do napada u snu i drugih neprijatnih doživljaja, treba se pridržavati sledećih uputstava:

1. Nikada ne skidati krst.
2. Moliti se stalno ujutro i uveče.
3. Pridržavati se zapovesti.
4. ispovedati se i pričešćivati.
5. Uvek pomagati ljudima.
6. U svakoj prilici izgovarati Isusovu molitvu.
7. Sačuvati u sebi spokojstvo.
8. Posećivati sveta mesta.

(*Savetujem da obratite pažnju na praktično iskustvo te žene i u slučaju potrebe to iskoristite za lično dobro i dobro bližnjih.*) Dalje: shvatila sam ulogu žene i majke — promeniti sudbinu dece, muža, bliskih, svog grada i države. Čišćenjem organizma i molitvama menjaš život bližnjih do neprepoznatljivosti. Kucajte i otvoriće vam. Ta ideja može se razvijati u nedogled.

Potom, veći deo oboljenja, od kojih ljudi pate, prouzrokovana su tim bićima. Uzmite, recimo srce i pritisak. Ja sam kroz to prošla i zato znam..Srce me je strašno bo-

24 Ukuvanim urinom do VA prvobitne zapremine. - Primedba prevodioca.

lelo, posle izlaska đavola sveje prošlo. Ljudi - trudite se i ne grešite.

Bacila sara sve knjige o magiji i zbog toga sam se pokajala". *(Tu je uzrok, koji je auru te žene iskidao i stvorio mogućnost da se uz nju pričvrste paraziti spoljašnjih manifestacija. Primenujući magiju, čovek se obraća različitim silama, koje kasnije mogu kao nagradu da koriste njegovu životnu energiju.)*

Navodim uzroke koji pogoduju da paraziti spoljašnjih manifestacija prodru u čovekov organizam? To su:

- Negativne karakterne osobine: sklonost ponižavanju slabih, grubost, zloća, oholost (nadmenost) i mržnja.
- Seksualna nastranost i pohota.
- Egoistička želja za nestandardnim izdvajanjem. U kombinaciji sa prekomernom osetljivošću to može izazvati druge negativne emocije i raspoloženja uznemirenosti, straha, beznadežnosti i zavisti.

- Bavljenje magijom.

- Žeđ za nadmoćnošću može gurnuti čoveka na nepromišljene postupke. Čovek se sam prepušta parazitima spoljašnjih manifestacija u zamenu za sumnjiva savršenstva.

Svi ti negativni misaoni oblici podstiču formiranje negativnog energetskog polja u spoljašnjim manifestacijama života, na koje se pričvršćuju paraziti spoljašnjih manifestacija. Koje kriv za to? Paraziti spoljašnjih manifestacija? Ne - čovekov vlastiti karakter. Znači, treba jačati sopstveni karakter, da vam se to ne bi dogodilo.

SIMPTOMI KOJI UKAZUJU NA USELJENJE STVORENJA

Čovek boluje i naočigled se topi. Ne pomažu mu nikakvi lekovi. Javlja se osećaj velike slabosti *(to je prodiranje životne energije)*. Ima česte glavobolje *(kanalje u*

glavi), mučnine do povraćanja *(energija se tako snažno upija kroz kanal u glavi, da to stvara obrnuti tok energije, što se izražava povraćanjem)*.

Grudvice u grlu i u stomaku *(ukazuju na to, gde i za koji energetski centar je vezan kanal)*.

Ponekad se gubi svest *(potpuniprekid „cirkulacije“ u organizmu kao rezultat velikog prodora energije)*.

Ozlojeđenost, agresivnost (primera radi, jedan dečak je davio sestre). *(To objašnjava uzrok manijaštva - spoljašnje ispoljavanje volje parazita spoljašnjih manifestacija preko čoveka koga su oni osvojili. Jer strah, bol, privremeni gubitak svesti iz tela podstiče naseljavanje veza i oštećenja u te ljude.)*

Lekari često ne mogu da nađu uzroke oboljenja. Isterivanjem stvorova, odnosno „đavola“, mnoge bolesti nestaju same ili počinju da se lece. Specifičnost je u tome, što se negativna energija može nalaziti bilo gde i na bilo čemu, čak i na ikoni. Kod mene je bila jedna žena koja se molila ikoni, kupljenoj na pijaci, a bilo joj je sve lošije i lošije, jer je na ikonu stavljen lik veštice. *(Da bi se usmerila vaša energija treba da budete usredsređeni na odabrani predmet. Akt moljenja - to je pažnja, usredsređenost na lik preko koga se može upijati energija.)*

Prilikom isterivanja đavola ona je groktala, urlala (zavijala), lajala kao pas ... Đavoli se mogu useliti ako čovek nije kršten, ako nije zaštićen molitvom, ako se ne pridržava Božjih zapovesti, ako je srdit, zavidan, prost (psuje i govori ružne reči), to jest ako svojim emocijama, mislima i postupcima formira određeno energetsko polje. *(Svi pravi sveci potrošili su ogromno vreme da bi se očistili od emocionalnih starudija i stabilizovali strukture spoljašnjih manifestacija oblika života, koje su oni izohličili. Ponavljam, sve dok čovek ne promeni svoj karakter— on može biti bolestan.)*

POMOĆU ČEGA SE MOŽE BRANITI OD PARAZITA SPOLJAŠNJIH MANIFESTACIJA

Za oslobađanje od parazita spoljašnjih manifestacija pomažu osveštana voda, tamjan, molitve i moralni način života.

Izložicu to detaljnije. Čoveče biće ima miris tamjana. To ćete osetiti kada dobro očistite svoj organizam i iz njega uzmete urin i ukuvate ga. Ukuvani urin će prijatnije i bolje mirisati od tamjana. Drugim recima, paraziti spoljašnjih manifestacija napadaju i oštećuju prljav i traio organizam. Ako je on čist, od njega se širi prijatan miris, koji podseća na tamjan. Takvog čoveka se navedeni stvorovi boje.

Poseban period prirodnog života kod čoveka počinje, kada on dobrovoljno gladuje. Ako je gladovanje dovoljno dugo kroz telo počinju da teku veoma jake energetske struje. To se oseća uveče za vreme odlaska na spavanje - gore stopala i/ili dlanovi ruku. Tu najčistiju energiju takođe ne podnose paraziti spoljašnjih manifestacija.

I na kraju, molitva. Molitva je i unutrašnja tvorevina prirodnog načina života i privlačenje Svetih sila za zaštitu.

Prema tome, čišćenje organizma pomoću raznih terapija i pravilne ishrane, urinoterapije i gladovanja, prirodnog načina života i energetskog napumpavanja cirkulacijom disanjem, intenzivnih fizičkih vežhipodstićaće izbacivanje parazita spoljašnjih manifestacija iz organizma i jačati, imunitet u odnosu na njih.

Veoma veliki broj ljudi na Zemlji napadnutje parazitima spoljašnjih manifestacija, postoje njihov način života takav, da sami sebe slabe i služe kao hrana đavolima i drugim stvorenjima. Stvar je u tome što ljudi slabe usled poročnoeg načina života - menjajte ga, što pre, to bolje.

Čovek je najsloženija energetsko-informativna tvorevina. Vidljivi deo te tvorevine je fizičko telo, koje se nalazi na konačnom, trodimenzionalnom prostornom nivou. Ali postoji četvorodimenzionalni, petodimenzionalni ... hiljadudimenzionalni prostor, u kome je „potopljen“ čovek i njegove spoljašnje manifestacije života. Otuda proističe da se i paraziti spoljašnjih manifestacija nalaze na višedimenzionalnim nivoima prostora, na primer na desetodimenzionalnom i petnaestodimenzionalnom. Tada će taj deo parazita spoljašnjih manifestacija koji je prodro, počev od trodimenzionalnog i završno sa desetodimenzionalnim nivoom čovečjeg bića, ostati bez energije i nestati - istopiti se.

PRAKSA IZBACIVANJA PARAZITA SPOLJAŠNJIH MANIFESTACIJA

Paraziti spoljašnjih manifestacija mogu biti različiti. U pojedinim slučajevima od njih se možemo osloboditi uz minimum napora, a u drugim to je veoma složeno čak i za čoveka koji je nadaren za izbacivanje demona. Takve ljude nazivaju egzorcistima (isterivačima duhova). Evo dva slučaja iz njihove prakse.

PRIMERI IZBACIVANJA ĐAVOLA (ZLIH DUHOVA)

1. Čuveni specijalista za izbacivanje đavola (zlih duhova) govori o jednom od najtežih koštaca sa parazitima spoljašnjih manifestacija. Devojka po imenu Ana, polakomila se na čulna zadovoljstva i čarobnjačku moć i pristupila je sotonskoj sekti. *(Čovek je dobrovoljno stvorio*

polje patogene energije i priključio se sotonskom egregoru.) Posle izvesnog vremena organizatori tog posla počeli su daje plaše i ona je odlučila da prekine sa sektom. Ali ispalo je obrnuto: tajanstvena sila, koja je njome upravljala kao sa robotom, primoravala je Anu da posećuje skupove sekte, da usavršava odvratne obrede i da izvršava naredbe žreca (mnogobožackih sveštenika). Tada se ona obratila čuvenom egzorcisti.

Za vreme prve seanse Anin stan je bio preplavljen mnoštvom nevidljivih zlih duhova, koji su neprestano lupali vratima; sa zidova su otpadale slike, tresle su se i rasprskavale na sitne parčiće čaše, tanjiri i bokali. Istovremeno dok su dvojica jakih pomoćnika egzorciste držali devojkicu u ležećem položaju, nečija nevidljiva ruka kidala je po šavovima sa nje bluzu i farmerke. Kada je ostala potpuno obnažena, na Aninom telu su se pojavile krvave trake, kao dajuje neko šibao bičem. Demonsko biće tako je snažno ovladalo devojkicom, daje egzorcisti trebalo godinu dana da ga izbaci.

2. Čuveni teolog i egzorcista otac Kandido govori o tome kako je isterivao đavola iz skromne monahinje po imenu Frančeska. Jednom prilikom ta monahinja se odvojila od poda i počela da lebdi u vazduhu. Za vreme leta Frančeska je razgovarala sa Bogom i svecima. Ali nastojnica manastira nije prestajala da sumnja da neka nečastiva sila upravlja monahinjom i pozvala je oca Kandida.

Počeli su da posmatraju monahinju i uočili su da čim uđe u kuhinju noževi se odvajaju od svojih mesta i ranjavaju je. Odlučeno je da se Frančeska podvrgne terapiji isterivanja đavola. Za vreme prvog obreda odeća na njoj se sama od sebe iscepala na komadiće. Ocu Kandidi i neolicini njegovih pomoćnika trebalo je nekoliko godina da isteraju iz nje snažnog parazita spoljašnjih manifestacija.

U svakom slučaju prethodno treba promeniti svest samog čoveka, odstraniti negativne karakterne crte, koje stalno stvaraju polja negativnih energija. To je glavni uslov. Obraćanje jakim egzorcistima samo ubrzava taj proces. Pravi egzorcisti su nadareni ljudi koji svojom posebnom svetošću života imaju sposobnost da isteruju parazite spoljašnjih manifestacija. Pri tome ta sposobnost se zadržava i posle njihove smrti. Glavno je da im se obratite pomoću odgovarajuće molitve i oni će vam obavezno pomoći ako se to radi iskreno.

Kojim svecima i sa kakvom molitvom se treba obratiti radi izlečenja od umobolje (pri oštećenju od parazita spoljašnjih manifestacija).

PRAVEDNOM JOVANU KRONDŠTADSKOM (2. januara pomen u crkvi)

Jovan Kronštadski je za sebe odabrao kisni podvig Hristova ispovednika. Prema njegovim svetim molitvama dešavala su se čuda i na hiljade izlečenja. Mnogi vernici su dolazili ocu Jovanu još za vreme njegovog života u nadi da će se izlečiti od bolesti. Gotovo uvek njegova molitva je bila uslišana.

Svetom pravednom Jovanu, Presviteru (svešteniku, jereju, popu)²³ i čudotvorcu Kronštadskom.

Prva molitva

O, veliki ugodniče (slugo)²⁶ Hristov, sveti pravedni oče Jovane Kronštadski, prekrasni pastiru, brzi pomoćniče i milostivi predskazivaču!

Proiznoseći reči slave Bogu Trojstva, ti si kroz molbu podsetio: „Tvoje ime je Ljubav - ne odbacuj mene, bludnog sina. Tvoje ime je Sila - ojačaj me, iznemoglog i propalog. Tvoje ime je Svetlost - prosvetli moju dušu, zamračenu svakodnevnim strastima. Tvoje ime je Mir — smiri moju kolebljivu dušu. Tvoje ime je Milost — nemoj prestati da mi opraštaš”.

Sada se zahvaljujući tvom predskazanju vernici cele Rusije mole tebi, koji носиš sveto Hristovo ime o pravedni slugo Božji! Ozari nas svojom ljubavlju, nas grešne i nemoćne, udostoji nas da ti prinesemo dostojne plodove pokajanja i bez osude približi nas Svetim Kristovim tajnama. Tvojom snagom učvrsti u nama veru, podrži nas u molitvi, slabost i bolesti izleči, izbavi nas od napasti, vidljivih i nevidljivih neprijatelja. Svetlošću svog lika sluga i predskazivača Hristova oltara podstakni nas na svete podvige pastirskog dela, daruj vaspitanje maloj deci, produži im mladost, podrži starost, ozari svetosti hramova i sveta prebivališta. Smiri, čudotvorce i svemoguću predskazivaču narode naše zemlje, sa blagodeti i darom Svetog Duha izbavi nas od razmirica i psovki; prikupi rasipništva, preobradi sablazni i sve to prinesi Svetoj Sabornoj i Apostolskoj crkvi. Svojom milošću sačuvaj supružnike u miru i istom mišljenju, onima koji su se zakaluderili u dobrim delima daruj prosperitet i blagoslov, uteši malodušne, one koji stradaju od nečistih duhova oslobodi, u nuždi i teškim trenucima pomiluj i sve nas na put spasenja izvedi.

U Hristu živi, oče naš Jovane, izvedi nas na dnevnu svetlost večnog života, da s tobom budemo udostojeni večnog blaženstva, da hvalimo i uzdižemo Boga za vek vekov. Amin.

26 Koji je služio Bogu svetim životom. - Primedba prevodioca.

Druga molitva

O, veliki čudotvorce i predivni ugodniče Božji, oče Jovane! Pogledaj nas i milostivo se postavi prema našoj molitvi, jer nas Gospod udostoji velikim darovima, da tražimo i molimo da oslobodiš nas obuzete grešnim strastima i nahranjene zlobom, koji smo zanemarili Božje zapovesti, koji nismo prineli srdačno pokajanje i suze uzdisaja, sada ti se obraćamo ožalošćeni i tužni da nas udostojiš.

Ti, oče pravedni, imajući smelosti da se obratiš Gospodu i saosećajući sa bližnjim, zamoli Svemogućeg Vladiku sveta da podari milost Svoju nama i da se uzdrži od naših nepravdi, da nas ne pogubi radi naših greha i da nam milostivo daruje vreme za naše pokajanje.

O, svece Božji, pomози nam da se pridržavamo naše vere pravoslavne i da časno sačuvamo zapovesti Božje, da nama ne ovlada svakoјako bezakonje, da se manje srami Pravda Božja od naših nepravdi, ali da nastojimo da dostignemo vrhunce hrišćanstva, života bez bolesti, bez sramote, u miru i pričešću Božjim tajnama.

Još te molimo, Oče pravedni, da nam sačuvaš našu Svetu crkvu do kraja života, izmoli našoj zemlji mir i boravak, od svih zala nas sačuvaj, da bi naši narodi, čuvani od Boga, uјednomišlju vere i u svakoj blagodeti i čistoći, u lepoti duhovnog bratstva, trezvenosti i združenosti svedočili: jers namaje Bog! U njemu se i krećemo i postojimo, i bićemo do veka. Amin.

**PREPODOBNOM SERAFEVIU, SAROVSKOM
ČUDOTVORCU**

(15. januara, 1. avgusta pomen u crkvi)

Sveti Sarovski čudotvorac Serafim još za života pomagao je svojim savetima i lečenjem kod raznih oboljenja i slabosti. U molitvi za stradalnike on je i završio svoj ovozemaljski put - bratstvo gaje našlo mrtvog u manastirskoj ćeliji kako kleči na kolenima pred likom Bogorodice.

**PREPODOBNOM IRINARHUISPOSNIKU I
ČUDOTVORCU ROSTOVSKOM**

(26. januara pomen u crkvi)

Prepodobni Irinar učestvovao je u spašavanju svoje domovine, ne izlazeći iz manastira, svojom molitvom, savetom i pronicljivošću. On je takođe lečio bolesnike i umobolne, primoravao ih je da se mole i poste ili je na njih stavljao svoje ogrlice. Prepodobni Irinarh je umro tiho, stojeći na molitvi 13. januara (po starom kalendaru) 1616. godine u 96. godini života.

**SVECU TIHONU, VORONJEŽSKOM EPISKOPU,
ČUDOTVORCU ZA DONOM
(26. avgusta pomen u crkvi)**

Sa moštima tog novoproglašenog ugodnika Božjeg lečili su se umobolnici.

**SVECU LAVRENTIJU, PEČERSKOM ISPOSNIKU,
TUROVSKOM EPISKOPU**

(11. februara pomen u crkvi)

Lavrentije se još za života proslavio darom lečenja umobolnih, lečeći ih od nečiste sile koja je pritiskala njihovu dušu.

PREPODOBNOM MAKARIJU VELIKOM, EGIPTATSKOM

(1. februara pomen u crkvi)

Prepodobni Makarije - nastavnik u hrišćanskom učilištu u Aleksandriji, napisao je „Reč o izlasku duše iz tela i o posmrtnom stanju čoveka". Njemu se mole za izlečenje umobolnosti.

Molitve navedenim svetim ljudima zainteresovana lica će bez teškoća sami pronaći. Budite samoinicijativni i pročitajte odgovarajuću literaturu, ima je dovoljno.

**UPOZORENJE PROTIV BAVLJENJA MAGIJOM
I GATANJEM**

Mnogi ljudi potpadaju pod vlast parazita spoljašnjih manifestacija usled svoje lakomislenosti i ljubopitljivosti. Ne shvatajući sa kim imaju posla, oni radi gatanja prizivaju duhove i mole ih za bilo šta, žele da postignu savršenstvo u raznim oblastima, ali pri tome ne preduzimaju nikakve mere predostrožnosti.

Stvarje u tome stoje čovek nedostupan vlasti duhova i drugih nečastivih bića sve dok sam to ne poželi ili ih odgovarajućim ponašanjem i mislima ne privuče.

Duhovi, bića i slično, koji se prizivaju, jesu informativno-energetske tvorevine raznog stepena svesti, koje zbog jednih ili drugih uzroka ne mogu da imaju fizičko telo. I naravno, kada im se pruži takva mogućnost, oni prodiru u spoljašnje manifestacije života čoveka koji ga ta, ili moli, ili vrši magijski ritual (posebno kada nema zaštite), osvaja njegovu ličnost i upravlja fizičkim telom i energijom tog čoveka po svom nahođenju.

Ne radite ništa slično i ne stvarajte sebi probleme.

METODI ZAŠTITE OD POKVARENOSTI

ŠTA JE POKVARENOST?

Reč *pokvarenost* izvedena je od glagola *kvariti*, to jest pogoršavati, povređivati, izobličavati, raditi nešto loše. U narodu pokvarenost znači bolest od čarobnjaštva i vradbina. Postoje raznovrsni oblici pokvarenosti.

NAJKARAKTERISTIČNIJE OSOBINE POKVARENOSTI

Pokvarenost je sposobna da izazove pogoršanje zdravlja skoro do smrti.

Pokvarenost može da izazove psihička oboljenja — od najmanjeg poremećaja psihe do snažnih negativnih raspoloženja: sete, tuge, straha i zlobe. To, sa svoje strane, može prouzrokovati šizofreniju i slična oboljenja.

Pokvarenost može da izazove skandale i u porodici. Na primer, da izazove slabljenje i hlađenje supružničke ljubavi, da izazove odvratnost jednog supruga prema drugom, da izazove neprijateljstvo itd.

Pokvarenost može da napravi od čoveka alkoholičara, narkomana, proždrljivca i pokvarenjaka.

Pokvarenost može da izazove nedaće, neuspeh u životu, periode gubitaka i štete.

Pokvarenost dovodi do oholosti i svojeglavosti, uzdizanja samog sebe.

Pokvarenost izaziva kod dece oboljenja, umnu zao-stalost, gubitak volje za radom i lenjost.

Pokvarenost dovodi do neprijateljstava i mržnje prema bliskim ljudima (drugovima, roditeljima, deci).

Pokvarenost uzrokuje oboljenja kod domaćih životinja i slab rod na vašoj zemlji.

U fenomene pokvarenosti može se uvrstiti mnoštvo dmgih pojava, koje na jedan ili drugi način ometaju čovekov život i skraćuju njegov vek.

Primer prefinjenog načina pokvarenosti:

(Original možete pročitati u novinama „Megapolis-ekspres“, broj 39/1998. „Kako je zombi odbacio Marinu“, autora I. Zajceva.)

Kod vračaje došla žena koju je ostavio muž sa troje dece. Odbačena žena je želela samo jedno: da muž bude kažnjen jednom i zauvek! Vrač se uverio daje žena u pravu i počeo je da dejstvuje.

Dejstvo pokvarenosti odvijalo se u dve etape. U početku je vrač u svojoj svesti, misaono, stvorio nekog „stvora“ i kodirao ga na određeni tip ponašanja. Druga etapa - prodiranje tog „stvora“ u svest bivšeg muža napuštene žene. Da bi „stvor“ prodro treba uspostaviti misaonu vezu sa „objektom prodiranja“. Uspostavljanje te veze znači stvaranje posebnog kanala, kroz koji će „stvor“ dospeti u svest „objekta“ - bivšeg muža.

Da bi do toga došlo, vrač identifikuje sebe sa „objektom“. On se trudi da misli kao on, da se kreće kao on, da ima analogne želje itd. Rad vrača nije jednostavan, traje dugo, praćen je neprijatnim osećajima i oduzima ogromnu snagu i energiju. To se posebno odnosi na „objekte“ koji imaju stabilnu psihi, kod kojih nema ni najmanje sumnje da su oni u pravu. Jer sumnja je povod

za vrača (maga), adresa za „stvora“, a ako nje nema, nema ni poistovećivanja. To još jednom ukazuje na to, da čovek sam, svojim mišljenjem, čini sebe ranjivim.

Vrač je zakodirao „stvora“ na kompleks krivice muža prema odbačenoj porodici, ali taj kompleks kod datog muškarca nije postojao i zbog toga se „stvor“ nikako nije mogao uživeti u njegov um. Vrač je počeo da u „stvoru“ podržava životnu energiju. Pri tome je smršao do 40 kilograma. Možete li uopšte zamisliti koliko snažno može da upija životnu energiju fantom koga ste stvorili u svojim mislima!

Pobeda je postignuta time, stoje „stvoru“ koji se uživljavao promenjen pol. „Ženski stvor“ se užio veo — muškarac je dobio žensku svest. Prodrevši u svest, „stvor“ je pristupio razarajućem radu.

Samo za pola godine „ženski stvor“ je promenio polnu orijentaciju muškarca — postao je homoseksualac. Odbacila gaje nova prijateljica, a drugovi, koji su mu oprostili za odbačenu ženu, nisu se mogli pomiriti sa njegovim promenjenim sklonostima. Sada je taj čovek žalosno usamljeno biće, izmučeno mnogobrojnim kompleksima.

SIMPTOMI POKVARENOSTI ILI PRISUSTVA PARAZITA SPOLJAŠNJIH MANIFESTACIJA

Mnogi postavljaju pitanje: kako saznati da li su naš organizam ili organizam naših bližnjih napale nečiste sile i pokvarenosti?

Navešću simptome koji ukazuju na prisustvo pokvarenosti.

- Škripanje zubima u snu ukazuje na to da su organizam napale ili gliste, ili paraziti spoljašnjih manifestacija.

- Ako se ženice očiju pomeraju suprotno od kretanja kazaljke na satu ili je jedna ženica veća od druge, to je simptom opsednutosti (manijaštva).

- Pigmentne pege na licu pri normalnom zdravlju ukazuju na napadnutost parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Trinaesto rebro sa desne strane tela - znak je daje organizam napadnut jakim parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Ako vas u kući (stanu) nešto podiže u vazduh, to ukazuje na prisustvo zlonamernih sila.

- Odsustvo menstruacije kod zdrave žene, oskudna menstrualna lučenja i odsustvo trudnoće ukazuju na napadnutost parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Bojazan ljudi od zatvorenih prostora i prostorija - napadnutost parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Gubitak za kratko vreme velike telesne težine bez vidljivih uzroka ukazuje na prodiranje parazita spoljašnjih manifestacija.

- Ako se u crkvi Čovek loše oseća ili se ponaša plahovito, postoji mogućnost daje napadnut parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Privezak sa krstom osvećenim u crkvi odbija se od tela ili posle izvesnog vremena negde nestaje - napadnutost parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Ne možete da čitate Božje molitve ili zevate pri njihovom izgovaranju, ne podnosite miris tamjana, a pri čitanju molitve Jovanu Zlatoustom loše se osećate ukazuje na napadnutost parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Ako čovek loše spava i ustaje umoran - napadnutost parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Ako čovek ne podnosi vlastiti lik u ogledalu ili vidi svoje oči kao da su pihijaste - napadnutost parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Pojava crvenog oka u ženici oka ukazuje na napadnutost parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Ako čovek u sebi čuje lajanje, mjaukanje i druge strane zvuke, to ukazuje na napadnutost parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Strani zvuči u prostoriji, tipa škripe i šuštanja, posebno noću; razbijanje čaša, važni, lampi ili drugih proizvoda od stakla - sigurni su simptomi prisustva parazita spoljašnjih manifestacija.

- Kada gledate u ikonu ili krst, a u podsvesti, spontano izgovarate bogohulne reči i psovke - ukazuje na napadnutost parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Ako čovek sanja rdav san i oseća da mu je on sugerisao pokvarenost, tada je to stvarno tako.

- Lekari ne mogu da postave dijagnozu, nikakvo lečenje ni samoozdravljenje ne pomaže - znači da vas je obuzela pokvarenost ili vas je napao parazit spoljašnjih manifestacija.

- Konstantna slabost tokom dužeg vremena, gubitak želje za životom i slično, a u glavi se vrte misli o samoubistvu — ukazuje na napadnutost parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Pojava većeg broja miševa, mrava, bubašvaba i drugog u kući (stanu) - ukazuje na napadnutost parazitom spoljašnjih manifestacija.

- Prikazivanje u snu grobova i pokojnika ukazuje na pokvarenost otuda.

- Ako vam se učini da iza vaših leđa neko stoji ili stalno imate osećaj straha - sigurno ukazuje na napadnutost parazitima spoljašnjih manifestacija ili pokvarenošću.

Ako je, za vreme čitanja navedenog spiska, na vas uticala neka od rečenica (na primer, pojavio se strah pri čitanju, kao da neko stoji iza vaših leđa) to sigurno ukazuje na taj oblik pokvarenosti.

KAKO SE SAMOSTALNO OSLOBODITI OD POKVARENOSTI

Evo nekih proverenih saveta kako se samostalno osloboditi od pokvarenosti.

Nekršteni treba da se obavezno krste. Krštenog čoveka čuva hrišćanski egregor i anđeo čuvar. Nosite oko vrata posvećene male krstove.

Oslobađanje od pokvarenosti počnite čitanjem jutarnjih i večernjih molitvi. Najmanje dva puta mesečno posjećujte crkvu. Osveštite prostoriju u kojoj živite.

Proverite jastuke i perine da u njima nema neobičnih predmeta. Nađene predmete spalite što dalje od svoje kuće (stana). Pri tome dim od vatre ne srne da ide prema vašoj kući i ne preporučuje se da i sami ulazite u tu dimnu zavesu. Pri spaljivanju čitajte molitvu „Oče naš”.

Za vreme hrišćanskih postova poželjno je gladovati 1–3 nedelje. Oboleli od šizofrenije, epilepsije i dečje cerebralne paralize (DCP) svake noći treba da stavljaju na glavu obloge sa zagrejanom obajanom vodom.

Redovno primenjujte kupke sa obajanom vodom (u vidu krsta sipajte čašu obajane vode u kadu). Pre kupanja popijte čašu obajane vode. Primenjujući kupku čitajte molitve ili bajalice protiv nečiste sile ili pokvarenosti.

Iskusni ljudi radi ubrzanog oslobađanja od pokvarenosti preporučuju da se pripremi ekstrakt od plakuna (*Epilobium angustifolium*)²⁷, **komonike (*Artemisia vulgaris*, *A. campestris*, *A. scoparia*) ili čertopoloha (*Xantium spinosum*, *Carduus thoermeri* weinm.)**.

27 Trava od koje plaču đavoli i veštice. Njen koren se vadi uoči Ivanjdana i od njega se pravi ivanjčaj. Prema nekim podacima to bi mogao biti i potočnjak (*Lythrum salicaria*)
- Primedba prevodioca.

Ona se priprema na sledeći način: 100 grama bilo koje biljke staviti u teglu i preliti sa pola litra votke (rakije). Ostaviti da odstoji 10 dana na toplom i tamnom mestu, procediti i uzimati po 1 kafenu (čajnu) kašičicu tri puta dnevno na čašu obajane vode.

Vodu možete sami obajati. Da biste to uradili sipajte vodu u trolitarski stakleni balon (poželjno je da prve kapi vode dospeju u teglu-balon u noći između srede i četvrtka), postavite ga pored ikone, upalite svecu ili kandilo i čitajte po tri puta „Oče naš”, „Bogorodice, Devo, raduj se”, „Neka Bog vaskrsne” i molitvu zaklinjanja Kiprijanu.

Obajanu vodu uvek držite pokrivenu.

Za vreme lečenja od zlih duhova i pokvarenosti ograničite krug ljudi, koji dolaze u vašu kuću (stan). Posebno se klonite ljudi iz kojih se širi loš miris.

KAKO SE SAČUVATI OD POKVARENOSTI

Ni u kom slučaju ne raskopavajte drevne grobove, ne sakupljajte po stepama kamene figure i druge idole. Sve to izaziva najjaču pokvarenost.

Kada kupujete bilo gde nove stvari, zapamtite, pre oblačenja treba oko njih tri puta da obiđete sa nožem, a kape za glavu, pantalone, čarape, kravate itd. treba tri puta prekrstiti nožem.

Uočeno je, da od pokvarenosti dobro štiti kada se na golom telu nosi pletena vunena majica bele, plave ili crvene boje.

Pokvarenost odlično otklanja hladna tekuća voda. Obolelom od pokvarenosti preporučuje se da prošetala kroz brzak reke i da za to vreme čita molitve. Zimi na reci ili jezeru postoje mesta koja ne mrznu, rupe (prošeci).

Obolelom od pokvarenosti preporučuje se da se zagnjuri u njih. Pri tome treba preduzeti sve mere bezbednosti.

Ako je pokvarenost nastala kao posledica epilepsije ili alkoholizma, dobro pomažu žalfija (*Salvia officinalis*) i razlićak (*Centaurea cyanus*), osveštani na Uskrs.

Protiv žaba, guštera, zmija, crva, gusenica koje su se zapatile u čoveku kao rezultat pokvarenosti, dobro pomaže Euforbija²⁸ koja raste na sunčanom zemljištu. Jednu kafenu kašičicu euforbije preliti sa čašom hladne vode. Kuvati u emajliranoj posudi 15 minuta u ključaloj vodi, procediti i uzimati nataštejedan sat prejela. Ovu količinu poželjno je popiti iz dva puta. Prvo popiti 100 grama, a posle 30 minuta popiti ostatak odvara.

Protiv žabe koja u vama krekeće preporučuje se svakodnevno natašte uzimati sirovo seme od konoplje (najmanje 150-200 grama).

Ako vas pri poseti crkvi spopadaju i obuzimaju veštice i čarobnjaci, treba odmah čitati molitvu „Heruvimska pjesma“.

MALO POZNATI METOD ZAŠTITE OD POKVARENOSTI

Treba znati da krznena odeća može da štiti od pokvarenosti.

Odeća od krzna vodenih životinja - dabra, nutrije, vidre, morske mačke (siliskin) i tuljana - foke (*Phoca vitulina*) ima pročišćavajuće dejstvo na čoveka koji je nosi, jer je rođena stihija tih životinja voda, koja spira i upija različite vrste štetne energije. Stvar od takvog krzna prima na sebe bilo kakvo štetno dejstvo koje je usmereno

²⁸ Nažalost ni u jednoj knjizi nisam našao ne samo naš nego ni latinski naziv za ovu biljku, pa je navodim u originalu. - Priredba prevodioca.

prema vama, ograđuje od pokvarenosti, čuva od uroka, otklanja čini i nije isključeno da može pomoći pri napadu energetskog vampira.

Veoma važno upozorenje: nikada ne treba kupovati rukotvorine od krzna psa ili mačke izrađene u privatnoj proizvodnji! Čak i sa zecom treba biti oprezan, ako ga kupujete kod privatnika na pijaci.

Neretko, ljudi koji se bave biznisom ne vode računa pod kakvim se uslovima ubija životinja, u mukama ili bezbolno. Više od toga: smatra se da koža, oderana sa žive zveri, izgleda lepše ... Kapa, sašivena od kože životinje koja je poginula u bolnim mukama, stalno će zračiti nabojem boli, straha i muke. Nošenje takve kape garantuje vam srčano-vaskularna oboljenja.

KAKO PROVERITI DA LI U KRZNU POSTOJI PATOGENA INFORMACIJA

Postoji prost i svakome dostupan način pro vere, kome treba da podvrgnete bilo koje krzno koje kupujete. Uzmite krzno u ruku i polako ga pogladite niz dlaku, zatvorivši oči i koncentrišući se na osećaje pod rukom.

Ako u materijalu od krzna postoji čak i neznatan trag užasa predsmrtne agonije, obavezno ćete to osetiti. On će se odraziti ako ne bockanjem na dlanu ili unutrašnjem delu šake, onda potpuno osetljivim osećajem tuge, nemira i teskobe u predelu srca.

KAKO ČISTITI I OBNAVLJATI SVOJSTVA KRZNA

Predimo na odeću od veštačkog krzna. Glavno svojstvo slične odeće je da trenutno prihvata, izvlači i zadržava za duže vreme bilo koje navedeno negativno ili pozi-

tivno energetska dejstvo. Pri tome zračenje takvog krzna na domaćina nije ništa slabije od direktnog zračenja ...

Porazgovarajmo o načinu kojim se može sprečiti nagomilavanje negativnog energetskog naboja u stvarima sa veštačkim krznom.

Obucite tek kupljenu novu odeću (obuću) od veštačkog krzna i zamolite nekog od članova porodice, u čiji ste blagonakloni odnos prema vama apsolutno ubediti, da vašu odeću (obuću) napuni pozitivnom energijom. Radi toga izabrani čovek treba nekoliko puta nežno da pogladi dlake obema rukama, misleći pri tome o vama nešto lepo i prijatno. Pozitivni emocionalni odnos „nastaniće se” i učvrstiti na dlakama krzna, u njegovoj strukturi, stvoriće omotač pozitivnog odnosa prema vama. Sada će se negativni odnos odbijati od krzna, a pozitivni će privlačiti i učvršćivati blaženstvo koje je ranije nanoseno na krzno. To znači da će krzno nagomilavati sve pozitivno - sa svakom dobrom misli ili osećajem, koji su usmereni prema vama. A na negativne emocije neće reagovati, postoje njihovo prisustvo u prvobitno zadanom programu isključeno.

Primeri uspešnog oslobađanja od pokvarenosti

1. „Piše Vam penzionerka. Imala sam priliku da preživim to što se u narodu naziva pokvarenost. Došlo je do tle da sam htela da umrem, da podignem ruku na sebe. Dve godine sam hodala ćelava. Noge su me jedva držale - idem, idem i odjednom padnem kao pokošena. Lekari nisu ništa pronašli, sve analize i snimci bili su dobri. *(Pokvarenost- to je dejstvo stranog rušilačkog programa na spoljašnje manifestacije čovekovog života. Ako se lekari nauče da dijagnostikuju injektivno-energetske promene, shvatiće slično čovekovo stanje.)*

Zatim sam sreća na mom životnom putu dve dobre duše, koje su mi i pomogle. Posle toga sam došla do knjige Brega *Čudo gladovanja*, i u decembru 1991. godine gladovala sam 14 dana. U leto 1992. godine već sam počela da šetam po šumi, ali preko čvornovatih panjeva u vodi još uvek nisam mogla da prelazim. Godine 1993. hodala sam normalno, to jest kao i svi ostali: uzbrdo s teškom mukom, a nizbrdo dovoljno živahno. Ali otkako sam pročitala Vaše knjige i očistila creva, ono koje smatraju surovim (pomoću diuretika), počela sam da se reprodukujem. Pojavila se lakoća, o kojoj sam mogla samo da sanjam. Od 1991. godine sve se promenilo i sada na sve gledam drugačije”. *(To ukazuje na pozitivne promene u čovekovom karakteru.)*

2. „Imam 33 godine. Najglavnije je da sam ja nekom zasmetala na ovom svetu (mužu). Umro mu je rođeni brat, a ja nisam mogla da prisustvujem sahrani - mala deca, a posle drugog porođaja nešto mi se zateže desna noga.

Moj bivši muž i bratova žena zakazali su molitvu o upokojenju za mrtvaca ali i za mene pa sam morala da primenim gatanje. Bila sam teško bolesna od pneumonije, dva puta sam ležala na psihijatriji — osećala sam se veoma loše. Umalo nisam umrla. Čak moj lekar nije veroovao da ću preživeti. Samo zahvaljujući Bogu i deci ostala sam živa.

Da bih našla odgovor obratila sam se Bogu i paralelno, čisto intuitivno, gladovala sam po 2 dana svake druge nedelje. Zatim sam prošla složenim put pokajanja pred Bogom - zavetovala sam se. I posle toga je nastalo strašno stanje - cele nedelje mi je lupalo srce, ali je bol počeo da se smanjuje. Posle akupunkture osetila sam da sam ja - ja, a sve što se ranije dešavalo nije bilo u vezi sa mnom.

Gladovala sam 15 dana. Izašla sam iz gladovanja nepravilno sa strašnim bolom u želucu.

U 1993. godini odgladovala sam 34 dana i sve je prošlo uspešno. Organizam se očistio. Usledile su psihičke i fizičke komplikacije. Duševni bolje prošao nakon 15 dana gladovanja. *(Gladovanje pomaže u borbi protiv pokvarenosti. To se vidi iz da tog primera.)*

Sada mi je prijatno da se pogledam u ogledalu i drugačije sagledavam smisao života. Krećem se mnogo lakše (od detinjstva sam bila slaba i hramala sam na jednu nogu)".

ENERGETSKI VAMPIRIZAM

ŠTA JE VAMPIRIZAM I KOGA NAZIVAJU VAMPIROM

Vampir je francuska reč. Njome su se nazivali mrtvaci koji su izlazili iz groba i sisali krv ljudima na spavanju. Vampirizam podrazumeva potrošnju krvi ili životne energije jednog čoveka od strane drugog. Najčešći je energetski vampirizam.

Postoje različiti energetski vampiri: od onih koji se „hrane“ iskricama emocionalne energije do stalnih „potrošača“ životne energije.

Razmotrimo to u praksi i kako se od toga zla može mo izbaviti.

O PSIHOLOŠKIM VAMPIRIMA

Najopasniji su ljudi koji nisu sposobni da uživaju u sopstvenom životu. Njihovi prirodni životni instinkti usredsređeni su na zlobu i agresivnost. Oni faktički proždiru one prema kojima se tobože odnose sa materinskom brigom i predanošću. Samoodricanje, koje isključuje radost života, često postaje opasno za onog kome je usmereno.

Kako se mogu otkriti nosioci negativne psihologije? Može se koješta posumnjati, kada kod nekoga otkrijete simptome nametljive predusretljivosti i suvišne glagolji-

vosti. Kretanje tih ljudi je nemarno, nesinhronizovano a spoljni izgled često neuredan. Ti ljudi su obično uporni i nepokolebljivi u svojim razmišljanjima, vole da se žale da ih drugi ne shvaćaju, a sami ne vole nikoga, zavidni su i stalno demonstriraju revnosno rivalstvo sa pretenzijom za otimanje. U njima se oseća unutrašnja agresivnost i žestina. Kod njih nema toplih osećaja, iza njihovog osmeha i lažne ljubaznosti krije se zamaskirana lukavost.

Negativne ličnosti ne podnose dužu usamljenost, tišinu i provociraju skandalozne situacije, da bi ispitali svoju žrtvu i prinudili je da postane zavisna. Ako ne postignu cilj, te ličnosti pribegavaju ucenama i pretanjama.

Negativne ličnosti oko sebe šire hladnoću, ravnodušnost i potištenost. Energija kojom zrače izaziva u drugim ljudima osećaj težine i gušenja oko nekog životno važnog čovečjeg organa, kome su takve poruke upućene.

Ako posumnjate da ste postali objekt nečijeg negativnog uticaja, treba da u sebi pronađete volju i samokritičnost da se tome oduprete. Prestanite da budete žrtva — iskreni, prostodušni i poverljivi. Žrtve, ne sumnjajući, podržavaju negativnu ličnost koja crpi njihovu energiju. Energija se može uzeti pod uslovom daje žrtva otvorena prema negativnoj ličnosti. Otuda negativna ličnost podešava svoj stav tako, da provocira žrtvu na emocionalno saosećanje.

Bilo ko od nas mora biti sposoban da bez straha postavi svoju ličnost pored negativne ličnosti, ako joj ne izađemo u susret i ne poverimo joj se. Treba se zatvoriti i biti ravnodušan na naklonost i „srdačan razgovor“ psihološkog vampira. Ako još niste osamostaljeni i nezavisni, prekinite bilo kakve kontakte, susrete, prepisku, telefonske razgovore i sličnu komunikaciju.

KAKO DELUJE PSIHOLOŠKI VAMPIR

Jedan muškarac mi je ispričao interesantnu priču o tome, kako se njegova sestra u poodmaklih godina udala za nekog Ivana Ivanovića. U početku je on ostavljao utisak pametnog, komunikativnog i oštroumnog čoveka. Posle se pokazalo daje on iskusni intrigant koji je sve posvađao u porodici.

„I njegov pogled je neprijatan i težak. Posle nekoliko sukoba sa njim, pripremio mi je da će mi „prirediti veseo život“. I doista proveo sam nekoliko meseci u bolnici. Noge su me bukvalno izdavale. Isti slučaj dogodio se i sa mojim unukom. Spasao nas je jedan nadržilekar, koji nam je skinuo te čini. Tek posle toga saznali smo da Ivana Ivanovića u njegovom rodnom selu nazivaju „čarobnjakom“.

U početku sličan čovek teži da izazove raspoloženje prema sebi. Kada to uradi, on počinje energetski da „dobji“ žrtvu, navodeći je na svađe da bi se koristio njenom energijom.

Primeri energetskog vampirizma

1. „Imam kćerku od 13 godina. Od nje svakodnevno, počev od šestog razreda, neko uzima energiju.

U početku ju je jako bolelo grlo, a zatim je bol prestao. Ali zbolele su je oči i vid se postepeno pogoršavao. Sada je bole i oči i grlo.

Ujutro, čim se probudi oseti kako iz nje nestaje snaga. Počinju daje bole grlo i oči. Tokom dana oseća slabost i umor. Uveče je iscrpljena, bleđa i izmučena. I tako svakoga dana. *(Treba se moliti, tražiti od Gospoda ili svetih ljudi zaštitu. Pored toga, ona mora da promeni svoj karakter.)*

U oktobru 1966. godine ponovo sam ostala bez posla, pa vreme uglavnom provodim u kući. I dalje ponekad osećam kako me pecka grlo. Prema onom što osećam pre bih rekla da to nije bol, već proces teskobe, osećaj slabosti. Kada sam to rekla kćerci, ona mi je odgovorila daje njoj mnogo lakše kada od mene uzimaju energiju.

Moja kćer najviše oseća bol u grlu i očima kada je kod kuće, u stanu. Tzan kuće joj je lakše. *{Neko se naselio u vašoj kući. Odimate stan, posvetite, zamolite od Svetih sila zaštitu.}*

Nedavno sam kupila Vašu knjigu *Potpuno čišćenje organizma*. Počeli smo daje čitamo i došli do poglavlja „Paraziti spoljašnjih manifestacija” na stranici 88 (gde se opisuje da, kada se na čoveka nabaci „pokrivač”, on leži u nezaštićenom stanju i oseća jake bolove u stomaku, to je nečiji „privezak”). Tada mi je kćerka počela da priča, daju je još tada, u šestom razredu, uveče pred spavanje počeo da boli stomak. Ja se sećam tog trenutka. Ona se grčila od bola, a ja nisam znala šta da radim i kako da otkrijem uzrok tim bolovima. Nisam sumnjala na hranu. Tada smo uglavnom jeli kaše pripremljene na vodi, kuvane bez soli, povrće i voće. Hranili smo se na poseban način.

Kćerka je tog trenutka imala osećaj da joj pokrivač pritišće stomak. Bol u stomaku je bio veomajak, a disanje otežano. Posle izvesnog vremena ona je podigla pokrivač, bol se postepeno stišavao i lakše je disala. *(Tako dolazi do priključivanja na energetski centar preko kojeg „doje” čoveka.)*

Od tada je prošlo mnogo vremena (oko dve godine), a nema ni zračka nade. Sve se to produžava iz dana u dan sa malim prekidima „odmora”, kako kaže moja kćerka.

Mi imamo svoju kuću. Možda treba da promenimo mesto prebivališta? Da li će to pomoći”? *(Pročitajte molitvu Jovanu Kronštadskom.)*

2. „Nabavio sam Vašu knjigu *Potpuno čišćenje organizma*. Pročitao sam je, a sada do tančina izučavam čišćenje spoljašnjih manifestacija. Nekoliko puta sam vežbao cirkulacijsko disanje. Ali kao da sam samo jednom uspeo. Noge i ruke su mi drhtale, lice se grčilo. To je trajalo 25–30 minuta, a posle sam počeo u sebi da čitam „Oče naš”. Ustao sam, ali me je drhtavica i dalje obuzimala, a zatim se sve smirilo.

Nešto o mojoj bolesti. Iz meni nepoznatih razloga ljutim se zbog sitnica i uvek se nerviram, sve primam k srcu. Mršav sam, često mi je hladno i uvek imam kijavicu. Već tri godine ne pijem i ne pušim, iako sam ranije mnogo pio i pušio. Živim sam, bez žene, a od 1980. godine živim kod majke. Imam 42 godine. Čini mi se da se uz mene energetski pripila jedna baba. Kada prolazim pored nje, ona se uvek zaustavlja, priča i plače, gleda me u oči, a ja uvek skrećem svoj pogled od nje. Ako se ne udaljim, ona će dugo stajati i pričati. Možda me možete posavetovati kako da proverim da li ona oduzima od mene energiju kada je ne vidim i kako to otkloniti?” *(Da, upravo tako se ponašaju energetski, vampiri. Oni se trude da uspostave kontakt sa svojom žrtvom, a preko njega uzimaju vašu životnu energiju. Pomolite se za nju sa najboljim željama i oprostite joj. Oni to ne podnose.)*

3. „Rođena sam 1952. godine, u znaku Zodijska sam vaga, došla „vetar”. Od februara 1996. godine lečim se po Vašim knjigama. Čitam 4. tom *Lekovitih sila*. Drukčije shvatam Boga, iako moji roditelji već 20 godina pevaju u crkvenom horu (posle pogibije sina), a ja samo kao vernik posećujem crkvu. Prestala sam da se ljutim na roditelje – prestali su mi bolovi između lopatica (kao daje bio zabijen „kolac”). *(Uvreda — to je strana informacija, koja se razmešta u predelu srca i oseća se kao neprijatna strana tvorevina.)*

U Vašim knjigama meni je, Slava Bogu, sve jasno. Izlečila sam samo alergiju (na cvetni prah ambrozije. Ostalo - ne.

U novembru sam odlučila da očistim spoljašnje manifestacije, a moj komšija - tesar ponekad bučno lupa, ne mogu da vežbam disanje i da se opustim. I odjednom ponovo period neuspeha: stan ne mogu da zamenim, na novom poslu neprijatnosti. Kupujem Vašu knjigu *Potpuno čišćenje organizma* i sve mi je odjednom postalo jasno.

Rodila sam se sa mladežom iznad gornje leve usne, a uz to moj otac je bio „vampir”. Imao je petoro dece, ja sam najstarija i njegova ljubimica. Kroz život sam sama pogoršala karmu svojih predaka. Po završetku visoke škole u mom životu su se nizali redom neuspesi. Načelnik na poslu ponovo „vampir”, od 200 ljudi ja sam objekt pažnje, ali nezamenjivi radnik (25 godina). Drugi muž, s kojim sam provela 5 godina, već dve godine posle razvoda je, takođe, „vampir”. Tek nedavno sam saznala da njegova prva žena - Ciganka, primenjuje „crnu magiju”. Molim Vas, ako je to moguće, napišite mi adresu čoveka koji pomaže ljudima da se oslobode od „privezivanja” za vampira. Hvala Vam za Vaš ogromni trud. Vi ste za narod lekar duše i tela, Bogom dani. Unapred sam Vam zahvalna”. (*Ponekad čovek ima takav karakter da se na njega lepe vampiri i loše situacije. Treba menjati karakter, a ne tražiti čoveka. U jednom od primera opisano je do čega dovode slična „traganja”.*)

4. „Pišem Vam povodom vampirizma. Ja sam ranije slušala o tome, ali nisam našla ni jedan podatak u naučnoj literaturi.

Stvar je u tome, da moj muž, koga sam smatrala čovekom teškog karaktera, spada u energetske vampire. („Težak” karakter je osobina pomoću koje vampir tako deluje na čoveka, da bi ga isprovocirao na izbacivanje

emocionalne energije, koju on upotrebljava.) Kod njega postoje sve karakteristične crte vampira. Glavna crta - okoreli egoizam, zahtevanje da mu se pokloni pažnja uz potpuno zanemarivanje drugih. On se danima žali kako mnogo radi i kako se zamara. U stvari on ništa ne radi, već spava do podne. On nema nikakvu energiju. Pravi skandale zbog sitnica i žali se na svoju sudbinu. Iako ga je sudbina štedela. Sada je u penziji. (*Opisan je stoprocentni životni vampir.*)

Ranije sam mislila da boluje od latentne depresije, koja se periodično ispoljava kroz neku bolest. Psihički simptomi bolesti kod njega su stalno izraženi, ali na fonu fizičke depresije njega čase bole noge, čas ga steže srce, čas jetra. U mladosti je bolovao od oboljenja želučano-crevnog trakta. Sada ga boli čas srce, čas ga muči artritis - artroza. Obični metodi lečenja ne daju rezultate. (*Uzgred, vampir može postati čovek koga napadnu paraziti spoljašnjih manifestacija. Nekom crtom svog karaktera on je stvorio polje negativne energije, na koju se dogradio parazit spoljašnjih manifestacija i isisava iz njega životnu energiju. Pri tome parazit tako deluje na čovekovu svest da ga primorava da provocira emocionalne izlive ljudi koji ga okružuju.*)

Posle izučavanja Vaše knjige, shvatila sam da sa starenjem ispoljavanje vampirizma postaje sve izraženije. Gledala sam sa unukom televizijsku seriju, a za to vreme moj muž je glasno razmišljao. Na molbu da učuti nije reagovao. Tokom zajedničkog života on je sve vreme smišljao razne načine da izbacim iz duševne ravnoteže. (*To je upravo taj slučaj - usmeriti sposobnosti svog uma na to, da što prefinjenije izbacujemo druge iz duševne ravnoteže.*) Ponekad je to činio kada je pijan, a ponekad je u svađi izgovarao nepristojne reči. Doduše, u prvih 20 godina zajedničkog života nisam čula ni jednu takvu reč od

ZAKLJUČAK

njega. Ipak, što se više uzbuđujem zbog toga, on ih upornije koristi. Metod da me na ovaj ili onaj način izbaci iz duševne ravnoteže je glavno ispoljavanje te bolesti. Posle skandala on se neko vreme smiri. Molim Vas da mi pomognete". *(Pomolite se za njega radi sebe. Pratite kako će se ponašati. Pročitajte naglas molitvu Jovanu Kronštadskom. Ako se kod njega nalazi parazit spoljašnjih manifestacija, to razjasnite, vodite borbu kroz razgovor. U suprotnom, mislite na sebe, razvedite se).*

Kada shvatite važnost borbe sa parazitima, pokušajte da se oslobodite od njih. Sve zavisi od toga u kakvom je mentalnom i fizičkom stanju vaš organizam.

Ako je čovek ozbiljno bolestan, najbolje je da primenjuje protivparazitno čišćenje prema metodu N. A. Semjonove ili T. Z. Abramovske. Dopunski treba jačati imunitet prema onom što je izloženo u odgovarajućem poglavlju.

Ako nemate problema sa zdravljem, dobro sprovedite lečenje pomoću „trojke", pelena, kratkotrajnih niskih gladovanja, dvostrukog čišćenja jetre, korišćenjem kerozina. U ishrani koristite protivparazitne trave i začine.

Radi profilakse kod manjih slabosti možete piti srebrno-bakamu vodu. Ali bolje je primenjivati „trojku", kao stoje već opisano - nedeljna kura po 3 puta dnevno i jednom nedeljno udarna doza. Tako radite čitavog života. U slučaju potrebe ponavljajte nedeljnu kuni. Naravno, treba se povremeno čistiti ili redovno gladovati i pravilno se hraniti.

Pri poremećaju zdravlja i kroničnih oboljenja dobro je primeniti „trojku" ili pelen. Ipak, najbolje je očistiti spoljašnje manifestacije života i sprovesti potpunu terapiju protivparazitnog lečenja (prema metodu Semjonove ili Abramovske). Redovno čistite usnu duplju, održavajte ličnu higijenu i istovremeno lečite svoje bližnje.

Zapamtite: čišćenje od parazita je posao od nekoliko terapija do 90 dana! Radi profilakse protivparazitne te-

rapije, uzimajte gorke trave, jela, začine itd. tokom čitavog života.

Za odbacivanje energetskih parazita, pridržavajte se moralnih normi. Budite smireni, blagonakloni, humani i postite kad god možete - to je najbolja zaštita.

Do sada objavljena izdanja iz alternativne medicine:

Biblioteka ***Lekovite sile***, Genadij Petrovič Malahov

- 1 **ČIŠĆENJE ORGANIZMA**
- 2 **ISHRANA I HRANA**
3. **JAČANJE ORGANIZMA U STARIJEM DOBU**
4. **URINOTERAPIJA**
5. **OSNOVNA ZNANJA O ŽIVOTU I ZDRAVLJU**
- biosinteza, bioenergetika i bioritmologija čoveka
- 6 **METODE POVEĆANJA LJUDSKE BIOENERGIJE I BIOSINTEZE**
7. **UTICAJ OKOLINE NA ČOVEKOVO ZDRAVLJE**
- biljke, minerali, tkanine i druge materije
8. **GLADOVANJE**
9. **LUNARNI KALENDAR**

Biblioteka ***Osnovi zdravlja***, Genadij Petrovič Malahov

- 1 **ŽIVOT BEZ PARAZITA**
- 2 **ZDRAVLJE MUŠKARCA - lečenje i profilaksa**
3. **ZDRAVLJE ŽENE - šta svaka žena treba da zna**
4. **SVE O ZATVORIMA - opstipacije kod ljudi**
5. **TUMORI - lečenje i profilaksa narodnim sredstvima**
- 6 **ČELIČENJE ORGANIZMA I LEČENJE VODOM**
7. **SAMOIZLEČENJE U XXI VEKU**
8. **PROSTATA**
- 9 **LEČENJE DVESTA NAJRASPROSTRANJENIJIH OBOLJENJA**
- 10 **LEČENJE KEROZINOM, TODIKAMPOM I DRUGIM UGLJENIKOVIM JEDINJENJIMA**

Biblioteka ***Recepti zdravlja***

1. **LEČENJE DISANJEM - metod akademika Butejka**,
Fjodor Grigorjevič Kolobov
2. **GRIP PREHLADA KAŠALJ I KIJAVICA**, Mahmut Šehić
3. **NERVNA I PSIHIČKA OBOLJENJA**, Henrih Nikolajevič Užegov
4. **LEČENJE KORENJEM**, Vladimir Kalistratovič Lavrenov i
Alina Viktorovna Moroz
5. **GLAVOBOLJA**, Henrih Nikolajevič Užegov
- 6 **AKTIVIRANA I SREBRNA VODA**, Pjatraš Šibiljskis

Biblioteka *Realni produžetak života*, Georgij Nikolajevič Sitin

**1 LEKOVITE MOTIVACIJE KOD OBOLJENJA
ŽELUDAČNO-CREVNOG TRAKTA**

Biblioteka *Krvne grupe*, Igor Rostislavovič Kirejevskij

- 1 ISHRANA ZA OSOBE 0 KRVNE GRUPE**
- 2. ISHRANA ZA OSOBE A KRVNE GRUPE**
- 3. ISHRANA ZA OSOBE B KRVNE GRUPE**
- 4 ISHRANA ZA OSOBE AB KRVNE GRUPE**

Ostala izdanja

- 1 ENCIKLOPEDIJA ČIŠĆENJA ČOVEČIJEG ORGANIZMA**
- 2. TAJNE TIBETSKE MEDICINE**
- 3. POBEDILA SAM RAK**, Marijana Zjola Markuš

Sve informacije o knjigama možete dobiti na telefone:

IGP "Prometej"

tel./faks 011 -2604-751; 011 -319-43-70; 064-26-99-143

Mahmut Šehić

tel./faks 011-2154-475; 011-319-49-48; 064-329-01-50;

063-396-860